

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
เพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เสนอต่อ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

โดย

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

ตุลาคม 2551

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	
	1.1 หลักการและเหตุผล	1-1
	1.2 วัตถุประสงค์	1-2
	1.3 วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน	1-3
	1.4 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ	1-7
	1.5 ศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนากำลังคนระดับชาติ	1-7
	1.6 จัดประชุมระดมความคิด	1-8
	1.7 องค์ประกอบของรายงาน	1-8
บทที่ 2	ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน	
	2.1 แหล่งที่มาของข้อมูล	2-1
	2.2 การสังเคราะห์ข้อมูล	2-7
	2.3 ข้อเสนอแนะ	2-12
บทที่ 3	การแลกเปลี่ยนข้อมูล	
	3.1 ลักษณะข้อมูลที่แลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงาน	3-1
	3.2 ปัญหาและความต้องการของระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล	3-2
	3.3 ปัญหา/มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล	3-2
	3.4 เว็บเซอร์วิส	3-4
	3.5 การผลักดันให้เกิดการนำไปใช้งานจริง	3-7
	3.6 ข้อเสนอแนะ	3-7
บทที่ 4	ศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ	
	4.1 ศึกษารูปแบบองค์กรบริหารจัดการข้อมูล : เครือข่ายในต่างประเทศ	4-1
	4.2 การประเมินสถานภาพองค์กรต่างๆ ของไทยด้านข้อมูลกำลังคน	4-23
	4.3 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และข้อเสนอในการปรับโครงสร้าง	4-32
	4.4 ข้อเสนอโครงสร้างต้นแบบในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อ บริหารศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน : สถานการณ์หน่วยการระดับชาติ	4-38
บทที่ 5	นโยบายกำลังคนภาคอุตสาหกรรม	
	5.1 สังเคราะห์นโยบายในอดีตเกี่ยวกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรมใน ภาพรวม	5-1
	5.2 ข้อเสนอแนะกรอบนโยบายระยะสั้น กลางและยาว	5-21

สารบัญ

หน้า

บทที่ 6	ข้อเสนอแนะ	
6.1	วิพากษ์ผลการศึกษา	6-1
6.2	ข้อเสนอแนะ	6-3
6.3	การดำเนินการในระยะต่อไป	6-9

บรรณานุกรม

ภาคผนวก 1	การนำเสนอข้อมูล	
ภาคผนวก 2	การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างระบบข้อมูลทุติยภูมิ	
ภาคผนวก 3	สรุปสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด	

สารบัญญรูปภาพ

		หน้า
รูปภาพที่ 3.1	การบูรณาการข้อมูลในระดับที่แตกต่างกัน	3-3
รูปภาพที่ 3.2	ส่วนประกอบของระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน	3-4
รูปภาพที่ 3.3	ขั้นตอนการเรียกใช้บริการของเว็บเซอร์วิส	3-5
รูปภาพที่ 3.4	การรับส่งข้อมูลตามมาตรฐานเอกซ์เอ็มแอล	3-6
รูปภาพที่ 3.5	การรับส่งข้อมูลระหว่างระบบต่างๆ	3-6
รูปภาพที่ 4-1	ผังองค์กร Department of Labor (DOL)	4-2
รูปภาพที่ 4-2	ผังองค์กร Bureau of Labor Statistics	4-3
รูปภาพที่ 4-3	สำนักงานระดับภูมิภาคของ Bureau of Labor Statistics	4-3
รูปภาพที่ 4-4	ผังองค์กรของสำนักงานสถิติแห่งประเทศไทยแคนาดา	4-4
รูปภาพที่ 4-5	แผนผังองค์กรของหน่วยการวิเคราะห์และการพัฒนา	4-5
รูปภาพที่ 4-6	แผนผังองค์กรของหน่วยสถิติแรงงานสถาบันและสังคม	4-5
รูปภาพที่ 4-7	แผนผังองค์กรของหน่วยการสื่อสารและการปฏิบัติการ	4-6
รูปภาพที่ 4-8	แผนผังองค์กรของหน่วยอินโฟเมติกและผ่านวิธีการวิจัย	4-6
รูปภาพที่ 4-9	แผนผังองค์กรของธนาคารแห่งประเทศไทยแคนาดา	4-7
รูปภาพที่ 4-10	แผนผังองค์กรของกระทรวงการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์	4-8
รูปภาพที่ 4-11	องค์กรของคณะกรรมการคลังของสำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ	4-9
รูปภาพที่ 4-12	ผังองค์กรของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี	4-10
รูปภาพที่ 4-13	แผนผังองค์กรของกระทรวงแรงงาน	4-13
รูปภาพที่ 4-14	แผนผังองค์กรของกระทรวงเศรษฐกิจความรู้แห่งประเทศไทยเกาหลี	4-14
รูปภาพที่ 4-15	แผนผังองค์กรของสถาบันแรงงานแห่งประเทศไทยเกาหลี	4-16
รูปภาพที่ 4-16	แผนผังระบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานของประเทศญี่ปุ่น	4-17
รูปภาพที่ 4-17	แผนภูมิองค์กรของทบวงสถิติและสถาบันการวิจัยและฝึกอบรมทางสถิติ	4-18
รูปภาพที่ 4-18	แผนผังองค์กรกระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	4-19
รูปภาพที่ 4-19	แผนผังองค์กรกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	4-20
รูปภาพที่ 4-20	แผนผังองค์กรสถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	4-21
รูปภาพที่ 4-21	แสดงการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานสถิติแห่งชาติ	4-24
รูปภาพที่ 4-22	แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม	4-25
รูปภาพที่ 4-23	แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกระทรวงศึกษาธิการ	4-26
รูปภาพที่ 4-24	แสดงโครงสร้างศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4-26
รูปภาพที่ 4-25	แสดงโครงสร้างกระทรวงแรงงาน	4-27

รูปภาพที่ 4-26	แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกรมจัดหางาน	4-28
รูปภาพที่ 4-27	แสดงโครงสร้างภายในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	4-29
รูปภาพที่ 4-28	แสดงโครงสร้างภายในสำนักงานประกันสังคม	4-30
รูปภาพที่ 4-29	แสดงโครงสร้างองค์กรของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและ ประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)	4-31
รูปภาพที่ 4-30	แสดงโครงสร้างภายในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	4-33
รูปภาพที่ 4-31	แสดงโครงสร้างภายในศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	4-34
รูปภาพที่ 4-32	แสดงโครงสร้างภายในสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค	4-34
รูปภาพที่ 4-33	แสดงโครงสร้างภายในสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	4-34
รูปภาพที่ 4-34	ข้อเสนอโครงสร้างเครือข่ายระบบศูนย์กลางข้อมูลตลาดแรงงานใน ระยะสั้นและระยะยาวในอดีต	4-39
รูปภาพที่ 4-35	โครงสร้างหน้าที่ของระบบศูนย์กลางข้อมูลระยะสั้น	4-40
รูปภาพที่ 4-36	ข้อเสนอเครือข่ายระบบศูนย์ข้อมูลตลาดแรงงานในปัจจุบัน	4-44
รูปภาพที่ 5-1	แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	5-22
รูปภาพที่ 5-2	แสดงกรอบการคาดการณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมจากการวิเคราะห์ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	5-23

สารบัญญัตินี้

		หน้า
ตาราง 2.1	แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	2-2
ตาราง 2.2	การจัดทำรายงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	2-3
ตาราง 2.3	ข้อมูลประกอบด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจากหน่วยงานต่างๆ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	2-4
ตาราง 2.4	ข้อมูลประกอบด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงานจากหน่วยงานต่างๆ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	2-5
ตาราง 5.1	สรุปแผนยุทธศาสตร์ด้านกำลังคนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5-13
ตาราง 5.2	แสดงการสังเคราะห์แผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนในภาคอุตสาหกรรม	5-16
ตาราง 5.3	แสดงขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย (โดย IMD)	5-24
ตาราง 5.4	การสังเคราะห์แผนแม่บทการพัฒนากำลังคนของประเทศ (พ.ศ. 2550-2559)	5-25
ตาราง 5.5	แสดงกรอบข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมระยะสั้น กลางและยาว	5-34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

จากการพิจารณาของคณะทำงานทบทวนการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมพบว่าที่ผ่านมาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้เคยว่าจ้างที่ปรึกษาในการดำเนินการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมโดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 จนถึงปัจจุบันไม่น้อยกว่า 4 โครงการ อาทิเช่น

1. โครงการแนวทางการพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว (ปี พ.ศ. 2541)
2. โครงการประยุกต์ใช้รูปแบบการพัฒนากำลังคนเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม พ.ศ. 2541-2542 (13 สาขาอุตสาหกรรม) (ปี พ.ศ. 2545)
3. โครงการการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรม (ปี พ.ศ. 2550)
4. โครงการศึกษาการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เป็นโครงการต่อเนื่อง 3 ปี ติดต่อกัน (ปี พ.ศ. 2549-2551)

จากการรวบรวมข้อมูลผลการศึกษาวิจัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ พบว่ามีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวจำนวนมาก และมีความซ้ำซ้อนคาบเกี่ยวกันอยู่มาก เช่น ในปี 2549 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ทำการศึกษาทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคนรองรับความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรม และในปีเดียวกันสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำการศึกษาความต้องการกำลังคนของกลุ่มอุตสาหกรรม ในขณะที่กระทรวงแรงงานได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการแรงงานและขาดแคลนแรงงาน เป็นต้น และในประเด็นยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันก็เช่นเดียวกัน พบว่าสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2547) และยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก (พ.ศ. 2548) ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ทำการศึกษาแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมหลักและกระทรวงแรงงานได้จัดทำโครงการแผนพัฒนากำลังคนของประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549) เป็นต้น ดังนั้น เพื่อประสานใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานให้เกิดความคุ้มค่ายิ่งขึ้น จึงน่าจะรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศที่มีอยู่เดิมเสียใหม่อย่างเป็นระบบ เพื่อขจัดความซ้ำซ้อนในการศึกษา เพื่อความสะดวกในการนำผลการศึกษาวิจัยมาดำเนินการให้เกิดผลในทางนโยบายและแผนซึ่งสามารถนำไปสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างประสานสอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้เกิดการบูรณาการทั้งในเชิงโครงสร้างและระบบงานในระยะยาว

จากรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการวางแผนและพัฒนากำลังคนในระดับชาติ ซึ่งตั้งขึ้นภายใต้ คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.) ที่ประชุมเห็นว่าปัญหากำลังคนภาคอุตสาหกรรมเป็นปัญหาสำคัญและเร่งด่วน และปัจจุบันเราจะมองตลาดแรงงานภายในประเทศอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมองทั้งกลุ่มประเทศอาเซียนและต่างประเทศอื่นๆ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีอุปสงค์และอุปทาน ที่มีความสำคัญทั้งปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ต้องดูว่าประเทศที่พัฒนาแล้วว่ามี การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการแรงงานแต่ละสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งมีทั้งแนวโน้ม จำนวนความต้องการแรงงานใน 10 ปีข้างหน้า ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม โดยมอบหมายให้ทุกหน่วยงานจัดทำและรวบรวมข้อมูลด้าน อุปสงค์ และ อุปทาน ให้เป็นปัจจุบัน โดยในปีแรก ต้องมีผลการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานอาจช้าเร็วต่างกันบ้าง แต่อย่างน้อยภายใน 3 ปี ต้องเกิดผลงานชัดเจน

นอกจากนั้น ยังเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า การแก้ปัญหาและการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมเป็นเรื่องที่ซับซ้อน มีหน่วยงานเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากทั้งภาครัฐและเอกชน ข้อมูลและผลการวิจัยที่หลายหน่วยงานได้ดำเนินการไว้แล้วน่าจะนำมาพิจารณาสังเคราะห์แล้วนำมา จัดระบบข้อมูลรวบรวมเป็นข้อเสนอแนะหรือมาตรการที่เป็นประโยชน์มาพิจารณาดำเนินการต่อยอดให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจังต่อไปได้

และจากผลการพิจารณาของคณะทำงานทบทวนการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมพบว่าที่ผ่านมา การแก้ปัญหากำลังคนภาคอุตสาหกรรมขาดความชัดเจน เนื่องจากไม่มีศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่ายนโยบายและฐานข้อมูลกลางของประเทศ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำได้น้อย ซึ่งหลายหน่วยงานคาดหวังจาก กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) ว่าเป็นหน่วยงานที่น่าจะรับเป็นเจ้าภาพดำเนินการในเรื่องนี้ได้ และที่ผ่านมา สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ทำการศึกษาวิจัยไว้ไม่น้อยแต่ขาดความต่อเนื่องและยังไม่ได้ผลักดันให้นำผลการศึกษาวินิจฉัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

ในการนี้จึงเห็นควรสนับสนุนการปฏิบัติงานและข้อมูลเชิงวิชาการทำการศึกษาระบบเชื่อมโยงข้อมูลที่มีอยู่เดิม รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการวางระบบบริหารจัดการเกี่ยวกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรมในอนาคตทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

1.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงาน มี 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1.2.1 ศึกษารวบรวม สังเคราะห์ จัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งของภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เพื่อเป็นคลังข้อมูล และองค์ความรู้ในการบูรณาการข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกฝ่ายต่อไป

1.2.2 เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการวางระบบบริหารจัดการเพื่อให้มีศูนย์กลางข้อมูลและสารสนเทศกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงบริการและใช้ประโยชน์ได้สะดวกรวดเร็ว

1.2.3 ศึกษาบทบาทภารกิจของ กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) จะมีส่วนในการผลักดันให้เกิดศูนย์กลางการบริหารจัดการด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรม และมีแผนรองรับการดำเนินการ

บริหารจัดการข้อมูลตามข้อ 2 เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการแก้ปัญหาที่เป็นอยู่ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับองค์กรชั้นนำในต่างประเทศ

1.2.4 เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและข้อมูลเชิงวิชาการในการผลักดันนโยบายมาตรการการแก้ไขปัญหากำลังคนภาคอุตสาหกรรมให้เกิดผลในการปฏิบัติ และเป็นประโยชน์ต่อภาคการผลิต/ภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการศึกษา รวบรวม สังเคราะห์ และการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่ใช้ในการจัดทำสังเคราะห์ระบบบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูล ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ รวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนากำลังคนระดับชาติ และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

1.3 วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงวิธีการศึกษา รวบรวม สังเคราะห์ และการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่ใช้ในการจัดทำสังเคราะห์ระบบบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูล วิธีการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ รวมทั้งวิธีการศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนากำลังคนระดับชาติ และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

1.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ

ศึกษา รวบรวม สังเคราะห์ และการจัดเก็บระบบข้อมูลและการเผยแพร่สารสนเทศที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมทั้งที่ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีอยู่เดิม และที่หน่วยงานต่างๆ ได้ทำการศึกษาวิจัยไว้แล้วทั้งทางด้าน อุปสงค์ และ อุปทาน และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การให้ข้อเสนอแนะในการวางระบบศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศด้านกำลังคนเพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถนำมาอ้างอิง และประกอบการวางแผน และพัฒนากำลังคนรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ทั้งในรูปของสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคน เช่น จากแหล่งสำคัญ อาทิ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะการดำเนินการจัดทำเครือข่ายของรัฐในช่วงของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนครินทร์ ชินวัตร ซึ่งมีเครือข่ายของศูนย์ข้อมูลกลางของรัฐบาลที่เชื่อมโยงไปยังกระทรวงต่างๆ และการเชื่อมโยงเครือข่ายภายในแต่ละกระทรวงนั้นๆ เป็นต้น

2) ทำการสังเคราะห์จำแนกแหล่งข้อมูลและสารสนเทศ ตามข้อ 1 ที่อยู่ในข่ายที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม โดยแยกการสังเคราะห์ออกเป็น 2 กลุ่มคือ

- กลุ่มสิ่งพิมพ์ จะวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่มีข้อมูล และ/หรือสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานอุตสาหกรรม โดยการวิเคราะห์อาจจะครอบคลุม ชื่อ (เรื่อง) ความถี่ การจัดทำ (พิมพ์) หรือเผยแพร่ความต่อเนื่องของสิ่งพิมพ์ ความเป็นปัจจุบันของสิ่งพิมพ์ แหล่งจัดทำ ระดับของสาระที่เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น
- ข้อมูลและ/หรือสารสนเทศ ทั้งระบบเปิดและระบบปิดในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม โดยวิเคราะห์เนื้อหาในเรื่องของความสะดวก (ในการเข้าถึง) ความรวดเร็ว ทันสมัย ครอบคลุมแหล่งข้อมูลและสารสนเทศ ความถี่การจัดทำและเผยแพร่ ระดับของสาระที่เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) ให้ข้อเสนอแนะในการคัดเลือกข้อมูลและสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรม (อุปสงค์ อุปทาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ) และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ผลิตภาพแรงงาน มาตรฐานและความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น) เพื่อประกอบในการให้ข้อเสนอแนะในการวางระบบศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศกำลังคน

ในการคัดเลือกข้อมูลที่สำคัญ ไม่เพียงแต่จะพิจารณาเฉพาะความบ่อยครั้งของการเก็บข้อมูล และความเป็นปัจจุบันของการนำเสนอข้อมูลเท่านั้น แต่จะพิจารณาในแนวลึกอีก 2 ประการ คือ

- ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมได้อีกหรือไม่ เช่นข้อมูลการสำรวจการมีงานทำของประชากร (Labor Force Survey) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น
- ข้อมูลที่ได้รับการนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมจนสามารถใช้พยากรณ์ได้ในอนาคตหรือไม่

1.3.2 การสังเคราะห์ระบบบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูล หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล

วัตถุประสงค์การศึกษาในส่วนนี้ เพื่อการวางระบบบริหารจัดการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกำลังคนที่ได้สังเคราะห์แล้วตามข้อ 1.3.1 รวมทั้งข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบเพื่อรองรับฐานข้อมูลกำลังคนภาคอุตสาหกรรมเชิงลึก เพื่อให้ สศอ. มีฐานข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่มีความครบถ้วน ครอบคลุม สมบูรณ์ และสามารถรองรับความเคลื่อนไหวให้เป็นปัจจุบัน และมีความเป็นศูนย์กลาง โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงบริการ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนากำลังคนรองรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสมทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ซึ่งจะได้ดำเนินการศึกษาด้วยการสำรวจ สัมภาษณ์ และจัดทำรายงาน

- โดยมีการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานข้อมูลว่า รูปแบบข้อมูลเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ สถานภาพของข้อมูล และระบบสารสนเทศที่เป็นอยู่ มีความพร้อมเพียงใด ใครเป็นผู้ที่มีสิทธิใช้ข้อมูลดังกล่าว
- ศึกษาวิธีการใช้ ระเบียบหรือข้อกำหนดในการเผยแพร่ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน สิทธิและผู้รับผิดชอบในการสร้างและใช้ข้อมูล
- ศึกษาแผนงาน แนวทางในการปรับ และ/หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลในเบื้องต้นของหน่วยงานต่างๆ และการสนับสนุนทางงบประมาณและบุคลากร

- ศึกษากระบวนการสารสนเทศของหน่วยงานที่มีอยู่ถึงความพร้อมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ
- การจัดทำทะเบียนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่พร้อมสำหรับการแลกเปลี่ยนและแนวทางการนำไปใช้

1.3.3 วิธีดำเนินงาน

- 1) การตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานข้อมูล ระดับชุดข้อมูล : โดยการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสาร
  - รูปแบบข้อมูลเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ สถานภาพของข้อมูล
  - รูปแบบการให้บริการข้อมูล ระดับของความถูกต้องและความทันสมัยของการผลิตข้อมูล
  - รูปแบบข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ เชิงอิเล็กทรอนิกส์
- 2) การศึกษานโยบายระดับบริหารของหน่วยงานเจ้าของข้อมูล: โดยการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสาร
  - การให้ความสำคัญกับการให้บริการข้อมูล หรือการนำข้อมูลไปใช้
  - การสนับสนุนเชิงงบประมาณและบุคลากร ในปัจจุบัน และอนาคต เพื่อการให้บริการข้อมูล
- 3) การทำความเข้าใจ ประโยชน์ และความรับผิดชอบในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคลากร: โดยการร่วมประชุมและการให้ข้อมูล
  - การสร้างความเข้าใจด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น ประโยชน์ ความรับผิดชอบ และวิธีการทางเทคนิค แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระดับบริหารและปฏิบัติงาน
- 4) ศึกษาวิธีการใช้ ระเบียบหรือข้อกำหนดในการเผยแพร่ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน: โดยการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสาร
  - ศึกษาสิทธิและผู้รับผิดชอบในการสร้าง การใช้ข้อมูล และการเผยแพร่
  - กฎหมาย กฎระเบียบข้อกำหนด ข้อปฏิบัติปัจจุบันเกี่ยวกับการสร้าง การใช้และเผยแพร่ข้อมูล
- 5) ศึกษาความพร้อมของระบบสารสนเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล: โดยการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสาร
  - ศึกษา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน ข้อมูลที่ถูกสร้างศึกษาสถาปัตยกรรมทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ในภาพรวม ในส่วนของการแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงอิเล็กทรอนิกส์
  - วิเคราะห์แนวทางเชิงเทคนิคเบื้องต้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ

6) การจัดทำทะเบียนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่พร้อมสำหรับการแลกเปลี่ยนและแนวทางการนำไปใช้: โดยการวิเคราะห์ข้อมูล

- การสร้างทะเบียนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์จากการศึกษาข้างต้น
- การสร้างแนวทางการนำทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล

7) การหาวิธีดำเนินงานทางเทคนิคเพื่อให้เกิดระบบสารสนเทศที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ระหว่างหน่วยงานที่มีความพร้อม: โดยการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์

- การหาข้อสรุปและให้ความเห็นต่อรูปแบบ
- วิธีการดำเนินงานทางเทคนิคแบบต่างๆ
- การประเมิน (เบื้องต้น) ความซับซ้อนและทรัพยากรที่ต้องใช้

8) รวบรวมและให้ความเห็นแนวทางการดำเนินการในระดับบริหาร: โดยการสัมภาษณ์ การร่วมประชุม และการให้ข้อมูล

- จัดทำข้อเสนอการจัดตั้งคณะทำงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อประสานงาน และทำให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- จัดทำข้อเสนอมาตรการในการส่งเสริมการทำงาน เช่น การประกาศเป็นนโยบาย การนับเป็นภาระงานหรือดัชนีประสิทธิภาพของหน่วยงาน
- รวบรวมปัญหาและแนวทางการแก้ไข เช่น การประเมินและปรับปรุงคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูล รูปแบบรหัสการแลกเปลี่ยน การรักษาความปลอดภัยและความรับผิดชอบร่วมกัน

9) วางระบบบริหารจัดการเชื่อมโยงฐานข้อมูลหรือแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลกำลังคนที่ได้สังเคราะห์แล้ว และพัฒนาระบบเพื่อรองรับฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเชิงลึกทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

- รวบรวมและให้ความเห็นต่อรูปแบบ และวิธีการดำเนินงานทางเทคนิคแบบต่างๆ เพื่อให้เกิดระบบสารสนเทศที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ระหว่างหน่วยงานที่มีความพร้อม การประเมินความซับซ้อนและทรัพยากรที่ต้องใช้สำหรับการพัฒนาระบบสารสนเทศเป้าหมาย
- รวบรวมและให้ความเห็นแนวทางการดำเนินการในระดับบริหาร เช่น การจัดตั้งคณะทำงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อประสานงาน และทำให้ให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานโดยอัตโนมัติสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรการในการส่งเสริมการทำงาน เช่น การประกาศเป็นนโยบาย การนับเป็นภาระงานหรือดัชนีประสิทธิภาพของหน่วยงาน เป็นต้น
- รวบรวมปัญหาและแนวทางการแก้ไข เช่น การประเมินและปรับปรุงคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูล รูปแบบรหัสการแลกเปลี่ยน การรักษาความปลอดภัยและความรับผิดชอบร่วมกัน

1.4 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ

จากวัตถุประสงค์การศึกษาข้อ 1.2.3 เพื่อที่จะสร้างเวทีเครือข่ายในการเป็นเจ้าภาพร่วม โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) และผู้รับผิดชอบหลักที่ชัดเจนเพื่อเป็นศูนย์กลางในการผลักดันให้เกิดการบูรณาการสามารถนำมาตรการ และข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัยต่างๆ มาสนับสนุนการแก้ไขปัญหากำลังคนภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนากำลังคนทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากยิ่งขึ้นรวมทั้งมีกลไกในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โดยนำเอากรณีศึกษาวิจัยองค์กรชั้นนำในต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านแรงงานภาพรวม และรายสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญมาประยุกต์ใช้

ซึ่งจะได้ดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1.4.1 ศึกษารูปแบบขององค์กรบริหารจัดการด้านแรงงานภาพรวมและรายสาขาจากต่างประเทศ ที่ประสบความสำเร็จและเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย

1.4.2 ดำเนินการสัมภาษณ์และสำรวจสถานภาพขององค์กรต่างๆ เพื่อขอรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดตั้งองค์กร (หรือคณะกรรมการ) ระดับชาติที่จะเข้ามาเป็นเจ้าภาพในการเป็นผู้รับผิดชอบหลักที่ชัดเจนในการผลักดันให้เกิดการบูรณาการเพื่อนำข้อมูล/สารสนเทศรวมทั้งผลการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน

1.4.3 ทบทวนบทบาทของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับบทบาทของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับคณะกรรมการระดับชาติที่อาจจะมีการจัดตั้งขึ้นตามข้อเสนอแนะของการศึกษาในครั้งนี้

1.5 ศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนากำลังคนระดับชาติ

วัตถุประสงค์การศึกษาในส่วนของ 1.2.4 นี้ ก็เพื่อรวบรวมสังเคราะห์นโยบายและข้อเสนอจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐเอกชน มาประมวลเป็นกรอบนโยบายและแผนดำเนินการระดับชาติในการพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

โดยมีขั้นตอนการศึกษาคือ

1.5.1 สังเคราะห์นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนของรัฐบาลในอดีตซึ่งบางส่วนยังมีผลต่อเนื่องถึงปัจจุบัน โดยแหล่งข้อมูลหลักๆ จะมาจากนโยบายของรัฐบาล (พรรคการเมือง) ในช่วงไม่เกิน 10 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะจากกระทรวงอุตสาหกรรม ข้อเสนอแนะจากกลุ่มอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และจากผลการศึกษาวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม

1.5.2 นำผลการสังเคราะห์มาจัดทำข้อเสนอแนะ กรอบนโยบาย และแผนดำเนินการระดับชาติในการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งระยะสั้น และระยะยาว

1.6 จัดประชุมระดมความคิด

1.6.1 ได้จัดให้มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นจำนวน 4 ครั้ง ในภาคเหนือ (เชียงใหม่) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อุดรธานี) ภาคกลาง (พระนครศรีอยุธยา) และภาคใต้ (สุราษฎร์ธานี) จากผู้ที่เกี่ยวข้องในการเป็นผู้ผลิตข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจและตลาดแรงงาน ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งผู้เผยแพร่ข้อมูลในปัจจุบัน ทั้งจากภาครัฐและเอกชน ผู้มีส่วนใช้ประโยชน์จากข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจและแรงงาน โดยเฉพาะผู้แทนจากกลุ่มสาขาการผลิต และสาขาบริการต่างๆ เพื่อร่วมกันเสนอความคิดเห็นปรับปรุงข้อเสนอแนะที่ได้จาก 1.3 -1.5

1.6.2 ได้มีการจัดประชุมใหญ่ที่กรุงเทพมหานคร 1 ครั้ง ทั้งนี้ได้มีการประมวลข้อเสนอแนะทั้งหมดจากการประชุมทั้ง 4 ภาคในก่อนหน้า เพื่อการนำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่

สำหรับผลการประชุม ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของการจัดการประชุมทั้ง 4 ภาค และการประชุมใหญ่ในกรุงเทพมหานครนั้น ทำ्यที่สุดได้นำไปปรับใช้เพื่อความสมบูรณ์ของรายงาน

1.7 องค์ประกอบของรายงาน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ประกอบไปด้วย

บทที่ 1 บทนำ ว่าด้วยความเป็นมาและทบทวนการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมา วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย วิธีการศึกษาและวิธีการดำเนินงาน

บทที่ 2 งานข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน โดยเฉพาะชุดข้อมูลของ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกระทรวงแรงงานที่คาดว่าจะสามารถแลกเปลี่ยนได้ รวมถึงข้อเสนอแนะ

บทที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะการพัฒนาระบบข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูล/สารสนเทศ

บทที่ 4 การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการองค์กร กล่าวถึงทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้โครงสร้างรูปแบบการบริหารจัดการของต่างประเทศจะนำมาใช้เป็นตัวแบบในการเปรียบเทียบกับโครงสร้างรูปแบบการบริหารจัดการในประเทศ อนึ่งโครงสร้างรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานจะส่งผลทางด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดเก็บและวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลสถิติแรงงานและยังรวมไปถึงความสามารถในการนำข้อมูลสถิติแรงงานไปใช้อีกด้วย

บทที่ 5 นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนเพื่อภาคอุตสาหกรรม ในการตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ของการศึกษาในรายงานบทนี้ได้รวบรวมและสังเคราะห์นโยบายในอดีตที่เกี่ยวกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ ในส่วนแรกจะศึกษาสังเคราะห์นโยบายในอดีตที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยประกอบด้วยการศึกษานโยบายด้านกำลังคนในภาพรวมจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับปัจจุบัน และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมา โดยจะมุ่งศึกษาการวางแผนกำลังคนยุคปัจจุบัน (หลังปี พ.ศ.

2540) รวมถึงการศึกษาสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทิศทางนโยบายการวางแผนการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรม ในส่วนที่ 2 จะให้ข้อเสนอแนะกรอบนโยบายระยะสั้น กลางและยาว ประกอบด้วยทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจไทยและภาคกำลังคนด้านอุตสาหกรรมในปัจจุบันและการเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทที่ 6 ข้อเสนอแนะ วิพากษ์ผลการศึกษาและนำเสนอข้อเสนอแนะเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้ง 4 ข้อ รวมถึงการดำเนินการในระยะต่อไป

บทที่ 2

ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม

การรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ เพื่อเสนอแนะการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมนั้น นอกเหนือไปจากแหล่งข้อมูลของ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแหล่งข้อมูลจากกระทรวงอุตสาหกรรม คณะผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหลายหน่วยงาน โดยข้อมูลที่ได้ถูกรวบรวมประกอบด้วย รายชื่อข้อมูล แหล่งข้อมูล ประเภทของข้อมูล ความถี่ในการจัดเก็บ การสร้างฐานข้อมูล การประมวลผล การวิเคราะห์และการ รายงานผลข้อมูลที่ปรากฏในฐานข้อมูล

บทนี้เป็นการตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาในข้อที่ 2 เกี่ยวกับการศึกษารวบรวม สังเคราะห์ จัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งของภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง กับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เพื่อเป็นคลังข้อมูล และองค์ความรู้ในการบูรณาการข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อทุกฝ่ายต่อไป

2.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า กำลังคนภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยการผลิตหลัก ที่ผ่านมาจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้ทำการรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยอัน ประกอบไปด้วย ดัชนีอุตสาหกรรม สถิติอุตสาหกรรม ภาวะอุตสาหกรรมจากการสำรวจรายงานผลิตภาพและ ผลประกอบการ อุตสาหกรรมรายปีรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม รายเดือน และภาวะ อุตสาหกรรมภาพรวม รายไตรมาส รายปี รายอุตสาหกรรม 15 สาขา

นอกเหนือจากรายงานและข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมยังได้ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตหลักไว้ในรายงาน เช่น ผลิตภาพ ของแรงงาน กำลังผลิตของอุตสาหกรรม เป็นต้น อย่างไรก็ตามรายงานและข้อมูลด้านกำลังคน ภาคอุตสาหกรรมในภาคอุตสาหกรรมที่ได้จัดทำไว้ มิใช่เพียงพอกระทรวงแรงงานเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มี บทบาทสำคัญในการรวบรวมข้อมูลด้านแรงงานเช่นกัน ซึ่งสามารถแบ่งแหล่งข้อมูลของกระทรวงแรงงานได้ เป็น 2 แหล่ง คือ ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับแรงงานซึ่งส่วนมากจะได้จากหน่วยงานนอกกระทรวง แรงงาน และข้อมูลจากหน่วยงานภายในกระทรวงแรงงานเอง อย่างไรก็ตามข้อมูลด้านแรงงานที่กระทรวง แรงงานได้รวบรวมเอาไว้หน้านั้นเป็นข้อมูลที่รวบรวมไว้อย่างกว้างรวมทุกสาขาและไม่ได้เจาะจงแยกออกมาเป็น ข้อมูลกำลังคนที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ

นอกเหนือจากกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงแรงงานแล้ว ยังมีหน่วยงานสำคัญๆ อื่นๆ อีกเป็น จำนวนมาก ที่ได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง แรงงาน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

กระทรวงพาณิชย์ รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะได้กล่าวถึงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กระทรวง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กระทรวงอุตสาหกรรม	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
	สถาบันภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม
กระทรวงแรงงาน	สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
	กรมการจัดหางาน
	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
	สำนักงานประกันสังคม
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ธนาคารแห่งประเทศไทย	ธนาคารแห่งประเทศไทย
กระทรวงพาณิชย์	สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	สำนักบัญชีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในการจัดทำรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจากแหล่งข้อมูลในตารางที่ 2.1 ข้างต้นสามารถจำแนกกลุ่มข้อมูลหลักที่สำนักงานสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้รวบรวมเพื่อจัดทำรายงานต่างๆ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 การจัดทำรายงานด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงาน	ชื่อข้อมูล
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	ดัชนีอุตสาหกรรม
	สถิติอุตสาหกรรม
	ภาวะอุตสาหกรรมจากการสำรวจรายงานผลผลิตภาพและ ผลประกอบการ
	อุตสาหกรรมรายปีรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม รายเดือน
	ภาวะอุตสาหกรรมภาพรวม รายไตรมาส รายปี ตาม อุตสาหกรรมราย 16 สาขา
ธนาคารแห่งประเทศไทย	ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ
	รายจ่ายอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน
	การลงทุนในภาคเอกชน
	มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ ตามรายอุตสาหกรรม
	มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิตามประเทศผู้ลงทุน
ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้า ไทย	ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค มกราคม 2551 - มีนาคม 2551
สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ
สำนักสถิติแห่งชาติ	จำนวนประชากร และสถานะของการจ้างงาน จำแนก ตามอุตสาหกรรม
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	มูลค่าการค้า
	มูลค่าการค้ารายเดือน
	โครงสร้างสินค้าส่งออก
	โครงสร้างสินค้านำเข้า
	ตลาดส่งออกสำคัญของไทย
	สินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของไทย
กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน	การลงทุนในกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI
	โครงการที่ได้รับอนุมัติจาก BOI จำแนกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม
	การลงทุนจากต่างประเทศในกิจการที่ได้รับอนุมัติ ส่งเสริมการลงทุน BOI จำแนกตามกลุ่มประเทศ

นอกจากรายงานต่าง ๆ ที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้วิเคราะห์และจัดทำขึ้นมาเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์และวิเคราะห์ทิศทางภาคอุตสาหกรรมไทย กระทรวงอุตสาหกรรมยังถือว่าเป็น

แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อันจะเป็นข้อมูลประกอบสำคัญในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลประกอบด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงาน	ชื่อข้อมูล
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	
สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบใหม่ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ
	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาด ตามนิยามในกฎกระทรวง
	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนก โดยใช้ขนาดการลงทุน
	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนก โดยใช้ขนาดจำนวนการจ้างงาน
	เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2549-2551
	เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนคนงาน ที่เลิกกิจการ เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2548-2551
	สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามจังหวัด รายจำพวก ณ สิ้นปี 2550
	สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามประเภท รายจำพวก ณ สิ้นปี 2550
สถิติโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ ในรอบปี 2540 - 2550 และสถิติสะสมของโรงงานอุตสาหกรรม ณ สิ้นปีนั้นๆ	
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	การอนุมัติให้การส่งเสริมรายปี เทียบกับปีก่อนหน้า
	การออกบัตรส่งเสริม รายปี เทียบกับปีก่อนหน้า
	การขอรับการส่งเสริมสุทธิ รายปี เทียบกับปีก่อนหน้า
สถาบันภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม	
สถาบันสิ่งทอในกำกับของกระทรวงอุตสาหกรรม	สถิติการนำเข้าและส่งออกสาขาอุตสาหกรรมและสิ่งทอ
สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กระทรวงอุตสาหกรรม	ปริมาณการผลิตรายเดือนและรายปีสาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
สถาบันยานยนต์กระทรวงอุตสาหกรรม	จำนวนการผลิตรถยนต์ภายในประเทศและจำนวนการผลิตรถจักรยานยนต์
สถาบันอื่นๆในกำกับกระทรวงอุตสาหกรรม	อื่น ๆ

นอกเหนือไปจากกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานต่างๆ ภายใน ยังมีข้อมูลที่อยู่ในข่ายที่จะนำมาสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่สำคัญจากหน่วยงานภายนอกดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลประกอบด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงาน	ชื่อข้อมูล
กระทรวงแรงงาน	
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	ค่าจ้างขั้นต่ำ
	จำนวนพนักงานจำแนกตามวุฒิการศึกษาในปัจจุบันและแนวโน้มอนาคต
	การเข้าออกแรงงาน
	ความต้องการแรงงาน จำแนกตามสาขาการผลิต ลักษณะความต้องการแรงงาน และเพศ
กรมการจัดหางาน	ตำแหน่งว่าง
	จำแนกตามอุตสาหกรรมและอายุ
	จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
	จำแนกตามอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา
	ผู้สมัครงาน
	จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
บรรจุงาน	จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและอายุ
	จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
	จำแนกตามประเภทอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา
กรมนโยบายแรงงาน	สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน
	จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
	จำแนกตามประเภทอาชีพ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	จำแนกตามจังหวัด
	ผู้เข้ารับการฝึกอาชีพในหลักสูตรต่างๆ จำแนกตามไตรมาส
	ผู้จบการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ จำแนกตามไตรมาส
	ผลการดำเนินงานฝึกอาชีพ ตามแผนปกติ
	ผลการฝึกอาชีพจำแนกตามกิจกรรม และกลุ่มอาชีพ
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ	
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	การตรวจแรงงาน
	การประสบอันตราย เจ็บป่วยจากการทำงาน
	การแรงงานสัมพันธ์
	การสวัสดิการแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม	จำนวนนายจ้าง ลูกจ้าง กองทุนประกันสังคม

หน่วยงาน	ชื่อข้อมูล
	จำนวนผู้เข้าออก (นายจ้าง ลูกจ้าง) จากการเป็นสมาชิกประกันสังคม
	สถิติการประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงาน
	สวัสดิการเสริม นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
สำนักงานสถิติแห่งชาติ	จำนวนและร้อยละของประชากรจังหวัด จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ และเพศ จำแนกตามสถานภาพแรงงานในแต่ละช่วงไตรมาส จำแนกตามสภาพการศึกษาที่สำเร็จ เพศ อาชีพ และอุตสาหกรรม จำแนกตามอาชีพและไตรมาสกำลังแรงงานจังหวัด จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ
	ค่าจ้างแรงงานภาคเอกชนเฉลี่ย จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำแนกตามวุฒิการศึกษาในประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค จำแนกตามวุฒิการศึกษาจากต่างประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค จำแนกตามวุฒิการศึกษา ขนาดสถานประกอบการ (จำนวนคนทำงาน) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
	จำนวนผู้ว่างงานจังหวัด จำแนกตามช่วงไตรมาส
กระทรวงศึกษาธิการ	
สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	สรุปจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษา ประเภทในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา
	จำนวนและร้อยละของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบโรงเรียน ต่อประชากรในวัยเรียน จำแนกตามชั้น และระดับการศึกษา
	จำนวนนักเรียน นักศึกษาประเภทอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในระบบโรงเรียน จำแนกตามหลักสูตร ประเภทวิชา สังกัดและชั้น
	จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา) ประเภทอาชีวศึกษา และสาขาวิชาอื่น ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด ประเภทวิชาและชั้น
	จำนวนนักเรียน นักศึกษาการอาชีวศึกษา รายชั้นปี จำแนกตามจังหวัด และประเภทวิชา
	จำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด หลักสูตรและชั้น
	อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

หน่วยงาน	ชื่อข้อมูล
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. รายภาค - รายจังหวัด
	สรุปการติดตามผลการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวช. , ปวส. ปสท. และผู้สำเร็จอาชีวศึกษาหลักสูตรระยะสั้น ย้อนหลัง 5 ปี
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานใน 5 ปีข้างหน้า
หน่วยงานอื่น ๆ	
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติระดับประเทศ
ธนาคารแห่งประเทศไทย	อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตของประเทศ
	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไประดับประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์(พาณิชย์จังหวัด)	ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัด
	การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจ

2.2 การสังเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของข้อมูลด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ทำการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานภายนอกที่มีความสำคัญต่อด้านอุตสาหกรรมของไทย เช่น จำนวนประชากร และสถานะของการจ้างงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น มาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (ตารางที่ 3.2) อีกทั้งยังมีการคำนวณและจัดทำรายงานดัชนีอุตสาหกรรมขึ้น ซึ่งรวมไปถึงดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม โดยการคำนวณดัชนีจะคำนวณ ทั้งในระดับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรม จาก 50 กลุ่มอุตสาหกรรมที่เลือกมา

นอกจากนี้หน่วยงานต่าง ๆ นอกจากกระทรวงแรงงานยังมีการจัดเก็บข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ กัน บางหน่วยงานใช้ข้อมูลจากการสำรวจ บางหน่วยงานใช้ข้อมูลจากทะเบียน ความถี่ในการจัดเก็บ โดยมากจะเป็นรายเดือน หรือรายไตรมาส จะเห็นได้ว่า โดยมากการจัดเก็บข้อมูลของกระทรวงแรงงานนั้น มักเป็นการเอาข้อมูลจากหน่วยงานระดับจังหวัดเข้ามารวบรวม โดยการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศภายในกระทรวง ซึ่งแต่ละจังหวัดจะทำการป้อนข้อมูลจากทะเบียน แล้วหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในส่วนกลางของแต่ละกรมจะเป็นผู้รวบรวม ส่วนใหญ่ จะทำการรวบรวมข้อมูลเป็นรายเดือน

ทั้งกระทรวงแรงงาน และหน่วยงานนอกกระทรวงแรงงาน เน้นการเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ และมีหลายหน่วยงานได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปด้วยในขณะเดียวกัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทั่วไปในการเข้าถึงข้อมูล

เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย จึงอาจมีความจำเป็นในการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต้องการใหม่ ดังต่อไปนี้

2.2.1 การจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

1. ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. ข้อมูลสนับสนุนจากกระทรวงอุตสาหกรรม

3. ข้อมูลอุปทานใหม่
4. ข้อมูลอุปทานเก่า
5. ข้อมูลอุปสงค์ (Stock)
6. ข้อมูลอุปสงค์ (Flow)
7. ตลาดแรงงาน
8. ข้อมูลด้านความมั่นคงในการทำงาน
9. ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (รวมอาชีพอะนาคัย)
10. ข้อมูลด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน/ มาตรฐานฝีมือแรงงาน
11. ข้อมูลอื่นๆ

ในแต่ละหมวดข้อมูลที่ได้จัดแยกไว้ในข้างต้น จะมีรายละเอียดของข้อมูลจำแนกแยกย่อยลงไปดังต่อไปนี้

1 ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- ดัชนีอุตสาหกรรม
- สถิติอุตสาหกรรม
- ภาวะอุตสาหกรรมจากการสำรวจรายงานผลผลิตภาพและผลประกอบการ
- อุตสาหกรรมรายปีรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม รายเดือน
- ภาวะอุตสาหกรรมภาพรวม รายไตรมาส รายปี ของอุตสาหกรรมราย 15 สาขา

2 ข้อมูลสนับสนุนจากกระทรวงอุตสาหกรรม

- จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบใหม่ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ
- จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาด ตามนิยามในกฎกระทรวง
- จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนก โดยใช้ขนาดการลงทุน (Capital Intensive) เป็นเกณฑ์
- จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนก โดยใช้ขนาดจำนวนการจ้างงาน (Labour Intensive) เป็นเกณฑ์
- เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน เป็นรายเดือน
- เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนคนงาน ที่เลิกกิจการ เป็นรายเดือน
- สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามจังหวัด รายจำพวก ณ สิ้นปี
- สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามประเภท รายจำพวก ณ สิ้นปี
- สถิติโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ ในรอบปี 2540 - 2550 และสถิติสะสมของโรงงานอุตสาหกรรม ณ สิ้นปีนั้นๆ

3 ข้อมูลอุปทานใหม่

- สรุปจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาประเภทในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา
- จำนวนและร้อยละของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบโรงเรียน ต่อประชากรในวัยเรียน จำแนกตามชั้นและระดับการศึกษา
- จำนวนนักเรียน นักศึกษาประเภทอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวง
- ศึกษาธิการ ในระบบโรงเรียน จำแนกตามหลักสูตร ประเภทวิชา สังกัดและชั้น
- จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา) ประเภทอาชีวศึกษา และสาขาวิชาอื่น ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด ประเภทวิชาและชั้น
- จำนวนนักเรียน นักศึกษาการอาชีวศึกษา รายชั้นปี จำแนกตามจังหวัด และประเภทวิชา
- จำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด หลักสูตรและชั้น
- อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา
- จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. รายภาค - รายจังหวัด
- สรุปการติดตามผลการมีงานทำผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวช. , ปวส. ปสท และผู้สำเร็จอาชีวศึกษาหลักสูตรระยะสั้น ย้อนหลัง 5 ปี
- อัตราการมีงานทำตามระดับผู้สำเร็จการศึกษาผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ทั่วราชอาณาจักร
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานใน 5 ปีข้างหน้า

4 ข้อมูลอุปทานเก่า

- ผู้ว่างงาน จำแนกตามภูมิหลังการศึกษา
- ผู้ว่างงาน จำแนกตามอายุ
- ผู้ว่างงาน จำแนกตามภาค

5 ข้อมูลอุปสงค์ (Stock)

- สภาวะการทำงานประชากร
  - จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน
  - จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ
  - จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม
  - จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน
  - จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน
  - จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ
- จำนวนผู้มีงานทำในอีก 5 ปีข้างหน้า

6 ข้อมูลอุปสงค์ (Flow)

- จำนวนแรงงานใหม่ (เพิ่ม และ ลด) ตามภาวะเศรษฐกิจ การลงทุน
- จำนวนแรงงานที่ต้องการเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานเดิมที่ออก

7 ตลาดแรงงาน

- ค่าจ้างแรงงานภาคเอกชนเฉลี่ย
  - เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
  - เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาในประเทศ ตำแหน่งเป็นรายภาค
  - เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาจากต่างประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค
  - เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ขนาดสถานประกอบการ (จำนวนคนทำงาน) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
  - ค่าตอบแทนทั้งสิ้นเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
  - เงินเดือนเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
  - เงินที่ได้รับตามผลงานประจำทุกเดือนเฉลี่ย จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
- ตำแหน่งว่างงาน ผู้สมัครงาน การบรรจุงาน
  - ตำแหน่งว่าง จำแนกตามอุตสาหกรรมและอายุ
  - ตำแหน่งว่าง จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
  - ตำแหน่งว่าง จำแนกตามอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา
  - ผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
  - ผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา
  - บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและอายุ
  - บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ
  - บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา
  - สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
  - สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ
  - สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามจังหวัด
- ค่าจ้างขั้นต่ำจำแนกตามจังหวัด
- การเข้าออกแรงงานจำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
- สาขาที่ขาดแคลนจำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

8 ความมั่นคงในการทำงาน

- จำนวนนายจ้าง ลูกจ้าง กองทุนประกันสังคม
- จำนวนผู้เข้าออก (นายจ้าง ลูกจ้าง) จากการเป็นสมาชิกประกันสังคม

9 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (รวมอาชีพอะนาล็อก)

- สถิติการประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงาน
- สถิติการเสริม นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด

10 ข้อมูลด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน/ มาตรฐานฝีมือแรงงาน

- ผู้เข้ารับการฝึกอาชีพในหลักสูตรต่างๆ
- ผู้จบการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ
- ผลการดำเนินงานฝึกอาชีพ ตามแผนปกติ
- ผลการฝึกอาชีพ
- การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

11 ข้อมูลอื่นๆ

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
  - จำนวนและร้อยละของประชากรจังหวัด
  - กำลังแรงงานจังหวัด
  - จำนวนผู้มีงานทำจังหวัด
  - จำนวนผู้ว่างงานจังหวัด
  - ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติระดับประเทศ
- ธนาคารแห่งประเทศไทย
  - อัตราการใช้กำลังการผลิตของประเทศ
  - ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไประดับประเทศ
- สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัด
  - การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจ

รายละเอียดของกลุ่มข้อมูลซึ่งได้จำแนกใหม่ตามการจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในข้างต้นสามารถติดตามได้ในภาคผนวกที่ 1

2.3 ข้อเสนอแนะ

2.3.1 เร่งรัดผลักดันโครงการ Intelligence Unit¹ ให้ประสบความสำเร็จ

Intelligence Unit เป็นการวิเคราะห์ว่าภาวะปรกติและภาวะที่ปัจจัยการผลิตเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ดัชนีอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงหรือขยายตัวไปในทางทิศใด โดยจะเป็นการดำเนินการจัดหา จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล ปรับปรุงข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนำมาวิเคราะห์จัดทำเป็นรายงานเพื่อการสร้างระบบเตือนภัยทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โครงการ Intelligence Unit นี้ จะเป็นส่วนงานในการเกาะติดข่าวสารและสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วทั้งที่

ฐานข้อมูลของ Intelligence Unit จะทำให้อำนาจสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งโครงการ Intelligence Unit นั้นจะเป็นเวปท่า (Portal web) ที่มีข้อมูลทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ สามารถเชื่อมโยงถึงหน่วยงานอื่นๆในกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีฐานข้อมูล และสถาบันอื่นๆเช่น สถาบันเหล็ก สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันอาหาร สถาบันยานยนต์ สถาบันสิ่งทอ และหน่วยงานอุดมศึกษาด้วย

Intelligence Unit นอกจากจะเป็นฐานข้อมูลและระบบเตือนภัยทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแล้ว ยังเป็นโครงการที่จะสามารถเตรียมการ พัฒนา และแก้ปัญหาในมิติอื่นๆเพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม อาทิ การบริหารจัดการกำลังแรงงาน การผลิตแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากความเติบโตของอุตสาหกรรมในแต่ละสาขาและช่วงเวลาจะมีแนวโน้มที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นการพัฒนา ระบบ Intelligence Unit นอกจากประโยชน์ในการติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแล้ว โครงการ Intelligence Unit. ยังเป็นประโยชน์ในด้านการวางแผนกลยุทธ์ผลิตและพัฒนาากำลังแรงงานเพื่อป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมได้อย่างถูกสาขา เนื่องจากความต้องการแรงงานในสาขาต่างๆมีความแปรผันตรงกับแนวโน้มของอุตสาหกรรมที่เติบโตในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งการพัฒนา กำลังแรงงานจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดูแนวโน้มการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมในสาขาต่างๆ ดังนั้นหากโครงการ Intelligence Unit ประสบความสำเร็จ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการทราบทิศทางการและสถานการณ์ รวมทั้งกำหนดทิศของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและด้านแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2. โครงการศูนย์วิเคราะห์รายงานสภาวะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม (ระยะที่ 1-4) โดยสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง

การริเริ่มโครงการศูนย์วิเคราะห์รายงานสภาวะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม (ระยะที่ 1-4) มีจุดประสงค์หลักเพื่อการจัดตั้งหน่วยงานในการตรวจสอบ ติดตามความเคลื่อนไหว และวิเคราะห์ข้อมูลเตือนภัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่จะเกิดจากความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อนำเสนอแนะนโยบายเพื่อการพัฒนาและป้องกันปัญหาต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นได้ต่อภาคอุตสาหกรรมอย่างทันทั่วทั้งที่

ในปัจจุบันนี้ การดำเนินโครงการอยู่ในระยะที่ 4 ซึ่งมุ่งเน้นในการพัฒนาการเพิ่มขีดความสามารถ และความรู้ของบุคลากรสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้มีความชำนาญในเรื่องของทักษะ และการวิเคราะห์และ ความสามารถในการผลิตผลงานวิจัย รวมทั้งการพัฒนาฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมให้มีความหลากหลาย

¹ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้คณะที่ปรึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยดำเนินการโครงการ Intelligence Unit เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

และเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม² รวมทั้งสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม อันจะนำไปสู่การวางนโยบายรองรับและพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับมหภาคต่อไป

---

² ในการดำเนินการดังกล่าว สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง ได้สร้างแบบจำลองทางเศรษฐกิจมหภาคที่ได้เชื่อมโยงกับปัจจัยการผลิตและผลผลิตของอุตสาหกรรมทั้งหมดของไทยไว้ 180 สาขา

บทที่ 3

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานอาจทำได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่ในระดับของการส่งเอกสารที่เป็นสิ่งพิมพ์จนไปถึงการส่งข้อมูลแบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) ซึ่งหมายถึงการสื่อสารระหว่างระบบคอมพิวเตอร์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบผ่านเครือข่าย โดยใช้รูปแบบข้อมูลที่เป็นมาตรฐานซึ่งตกลงตรงกันทุกฝ่ายและดำเนินการอย่างอัตโนมัติ การแลกเปลี่ยนข้อมูลในลักษณะนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่ต้องการในเวลาอันรวดเร็ว ถูกต้อง ไม่ซ้ำซ้อนและมีประสิทธิภาพ ในบทนี้จะกล่าวถึง ลักษณะหรือธรรมชาติของข้อมูลที่แลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานหรือระบบ ปัญหาหรือความต้องการของระบบ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ผู้ให้บริการด้านการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ ข้อเสนอแนะทั้งด้านเทคนิคและอื่นๆ

3.1 ลักษณะข้อมูลที่แลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงาน

ข้อมูลมีนิยามและมีระดับความซับซ้อนแตกต่างกัน โดยปกติแล้วข้อมูลถือเป็นทรัพยากรสำคัญของหน่วยงานซึ่งต้องมีการลงทุนทั้งเครื่องมือและบุคลากร การปฏิบัติต่อข้อมูลที่มีอยู่ไม่เพียงต้องคำนึงถึงมูลค่าที่ได้ลงทุนไป ยังต้องคำนึงถึงความคุ้มครองบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลตามกฎหมายอีกด้วย ข้อมูลในการแลกเปลี่ยนอาจมองเป็นสามระดับ ระดับที่หนึ่งเป็นข้อมูลที่เกิดจากการเก็บสำรวจหรือสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดส่วนบุคคลหรือนิติบุคคลเป็นข้อมูลระดับปฐมภูมิ ข้อมูลระดับนี้มักจะเป็นความลับและไม่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ยกเว้นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติ เช่น ศาล เป็นต้น ระดับที่สองเป็นข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลเพื่อตีความใช้งานด้านต่างๆ โดยไม่สามารถระบุว่าข้อมูลใดเป็นของบุคคลใดหรือนิติบุคคลใดได้ และยังสามารถนำไปจัดรูปหรือสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลอื่นๆ เพื่อสร้างสารสนเทศใหม่ได้ ซึ่งเป็นข้อมูลระดับทุติยภูมิ ในระดับที่สามเป็นข้อมูลหรือสารสนเทศที่ไม่สามารถนำไปเปลี่ยนรูปเพื่อใช้ประมวลผลอื่นได้ มักอยู่ในรูปของการตีความหรือข้อความหรือข้อมูลระดับตติยภูมิ ข้อมูลในระดับที่สองนี้เป็นเป้าหมายสำคัญของการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติของหน่วยงานทั่วไปเพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาผนวกกับข้อมูลอื่น เพื่อสร้างสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของตน

พันธกิจของหน่วยงานเป็นตัวกำหนดกรอบการทำงาน รวมทั้งการหาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามการได้มาซึ่งข้อมูลทุกตัวที่ต้องการ ไม่จำเป็นที่หน่วยงานนั้นจะต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง เนื่องจากจะเป็นการลงทุนที่สูงและเกิดความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือขอข้อมูลที่ต้องการจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมายหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญกับข้อมูลด้านนั้นๆ และเป็นข้อมูลที่จำเป็นประจำหรือโดยสม่ำเสมออยู่แล้วจะเป็นทางออกที่ดีกว่า นอกจากนี้การไปสำรวจข้อมูลซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานยังสร้างปัญหาข้อมูลที่ไม่มีความคุณภาพเนื่องจากผู้ให้ข้อมูลและผู้ทำงานเกิดความเบื่อหน่ายจากการให้ข้อมูลหลายๆ ครั้งอีกด้วย

3.2 ปัญหาและความต้องการของระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล

ข้อตกลงโดยทั่วไปของการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ คือการตกลงวิธีการ (Procedure) และรูปแบบข้อมูล (Data format) ที่ใช้ที่เรียกรวมว่าโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งเป็นวิธีการติดต่อระหว่างระบบคอมพิวเตอร์ทางเทคนิคต่างๆ ได้แก่ การระบุลำดับการทำงานรับและส่งระหว่างระบบ การตรวจสอบสถานะความพร้อมของระบบทั้งสองฝ่าย การติดต่อสื่อสารในระดับสูงเพื่อยืนยันลำดับของการส่งชุดข้อมูล ความป้องกันความผิดพลาดของข้อมูล เป็นต้น ส่วนเรื่องของรูปแบบข้อมูลนั้นจะต้องตกลงกันในระดับของการเข้ารหัส (Encode) การใช้รหัสแบบใดเพื่อแทนข้อมูลใดและรหัสใดหมายถึงการควบคุมการตีความข้อมูลอย่างไร เป็นต้น เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่ปัญหาหากโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าทำงานกับระบบมากกว่าสองระบบขึ้นไป นอกจากนี้การจะกำหนดว่าจะใช้รหัสคีย์ (Code key) สำหรับการแทนค่าการจัดหมวดหมู่ข้อมูล เช่น รหัส 001 แทนประเภทข้อมูลชนิดหนึ่ง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการกำหนดค่าของรหัสหรือคีย์เช่นนี้แตกต่างกัน รหัสหรือรูปแบบเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องตกลงให้เหมือนกันทุกหน่วยงานเพราะเป็นไปได้ยาก แต่จะต้องมีการเผยแพร่หรือตีพิมพ์นิยามและการกำหนดค่าของข้อมูลนั้นๆ เพื่อให้หน่วยงานอื่นสามารถนำมาปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการต่อไป

กรณีที่มีการรับส่งข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนหรือมีความลับผ่านเครือข่ายจะต้องคำนึงถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหรือรักษาความปลอดภัยของข้อมูลไม่ให้บุคคลอื่นล่วงรู้หรือเข้าถึงข้อมูลที่กำลังรับส่งอยู่ได้ โดยการเข้ารหัสลับ (Cryptography) รวมทั้งการพิสูจน์ตัวตน (Identification) ในการรับส่งข้อมูล แต่ถ้าข้อมูลเป็นข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองแล้วว่าเป็นความลับ หรือเป็นข้อมูลในระดับเผยแพร่สู่สาธารณะได้ก็ไม่จำเป็นต้องใช้มาตรการเหล่านี้เพราะจะเป็นการยุ่งยากและซับซ้อนเกินไป

ในประเด็นสุดท้ายคือการตกลงกันในการลดความซ้ำซ้อนของการบริหารจัดการข้อมูล ซึ่งรวมถึงผู้รับผิดชอบการทำงานและข้อมูล ชนิดและรูปแบบข้อมูล การได้มา การเก็บรักษา การคัดกรองหรือประมวลผล และกำหนดเวลาที่ข้อมูลจะปรากฏ(กำหนดเวลาเผยแพร่ข้อมูล)หรือนำไปใช้ได้ ที่ไม่ควรเป็นการทำงานซ้ำซ้อนหลายหน่วยงานผู้รับผิดชอบหรือหลายครั้งกับข้อมูลตัวเดียวกันหรือแหล่งเดียวกัน หรือวิธีเก็บเดียวกัน การทำงานเช่นนี้ต้องเชิญหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาร่วมประชุมประสานงานหรือพิจารณาร่วมกันว่าหน่วยงานใดสามารถจะให้ข้อมูลใด หรือเป็นเจ้าของรับผิดชอบข้อมูลในลักษณะใดบ้างและวิธีการที่หน่วยงานอื่นจะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในลักษณะของข้อมูลทุติยภูมิขึ้นไปจะทำได้อย่างไรบ้าง และการให้เครดิตว่าหน่วยงานใดเป็นผู้ให้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมากเพราะจะเป็นเรื่องของการให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอย่างยั่งยืนและเรื่องแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

3.3 ปัญหา/มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล

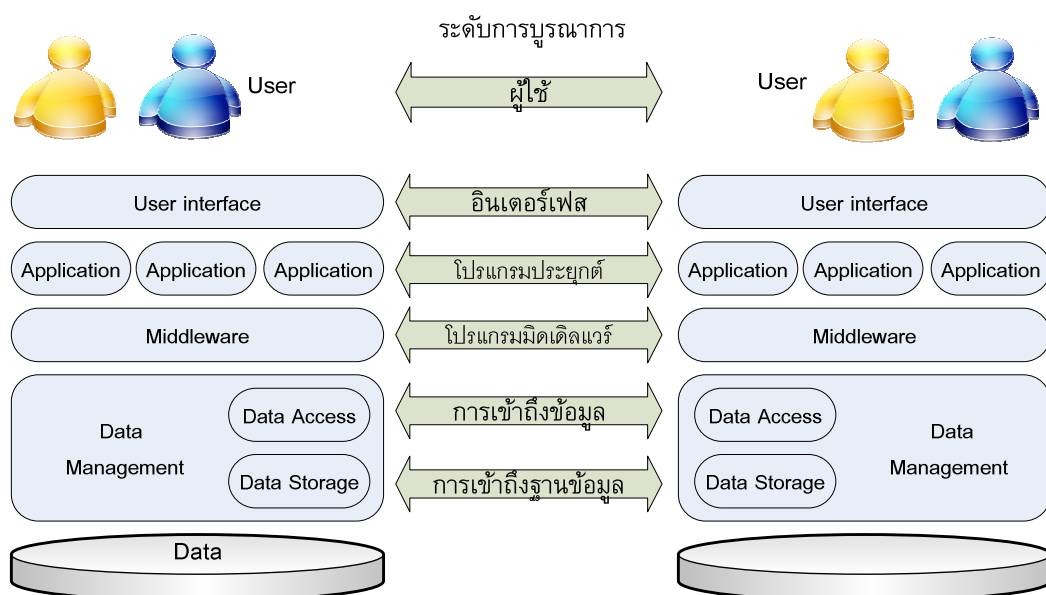
ข้อกำหนดความต้องการของระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปจะประกอบไปด้วยประเด็นดังต่อไปนี้ คือ

- 1) การกำหนดวิธีการรับ/ส่งข้อมูล
- 2) การใช้รหัสหรือคีย์ในการเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูล

- 3) การตกลงเรื่องรูปแบบของข้อมูล
- 4) การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล
- 5) การตรวจสอบตัวตนของผู้ร้องขอใช้ข้อมูลหรือบริการว่าเป็นบุคคลคนนั้นจริง ๆ
- 6) การตกลงเพื่อลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน

ในทางเทคนิคกลไกหรือเครื่องมือสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) หรือการบูรณาการข้อมูล (Data Integration) สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การทำงานในระดับผู้ใช้ ระดับอินเทอร์เน็ตเฟส ระดับโปรแกรมประยุกต์ ระดับโปรแกรมมิดเดิลแวร์ เป็นต้น ดังมีรายละเอียดคร่าว ๆ ดังนี้ การทำงานในระดับผู้ใช้ หมายถึงผู้ใช้งานระบบมีการนำเข้าหรือส่งออกข้อมูลด้วยตัวเอง โดยการผ่านสื่อสิ่งพิมพ์หรืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำข้อมูลเข้าหรือออกจากระบบ ซึ่งเป็นวิธีที่ยืดหยุ่นที่สุดแต่มีความคลาดเคลื่อนสูง และไม่มีประสิทธิภาพ ในการทำงานระดับอินเทอร์เน็ตเฟสนั้นหมายถึงระบบที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้โดยมีการใช้อินเทอร์เน็ตแบบเดียวกัน ดังนั้นจึงเพิ่มความสะดวกในการทำงานนำเข้าหรือส่งออกข้อมูลที่ต้องการได้ แต่ก็ยังต้องใช้มนุษย์ทำงานให้อยู่ ส่วนในระดับโปรแกรมประยุกต์นั้นหมายถึงการพัฒนาโปรแกรมสั่งงานคอมพิวเตอร์ให้ทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนหรือบูรณาการข้อมูลอัตโนมัติ โดยการตกลงกันระหว่างผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลจำเป็นทางเทคนิคและการสร้างศูนย์อำนาจการในการทำงานแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งมีความยืดหยุ่นมากและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการประสานงานกันในลักษณะที่ในแต่ละฝ่ายยังสามารถทำงานที่ตนรับผิดชอบได้โดยไม่ได้พึ่งพาข้อมูลจากฝ่ายอื่นเพียงอย่างเดียว ส่วนในอีกระดับของซอฟต์แวร์มิดเดิลแวร์นั้นหมายถึงการบูรณาการข้อมูลด้วยการใช้ซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับฐานข้อมูลที่สามารถทำงานกับแหล่งข้อมูลแบบกระจายในหน่วยงานต่าง ๆ ได้ การทำงานในลักษณะนี้จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงและต้องการเอกภาพในการบริหารงานระหว่างหน่วยงาน ซึ่งทำได้ยากในทางปฏิบัติ

รูปภาพที่ 3.1 การบูรณาการข้อมูลในระดับที่แตกต่างกัน

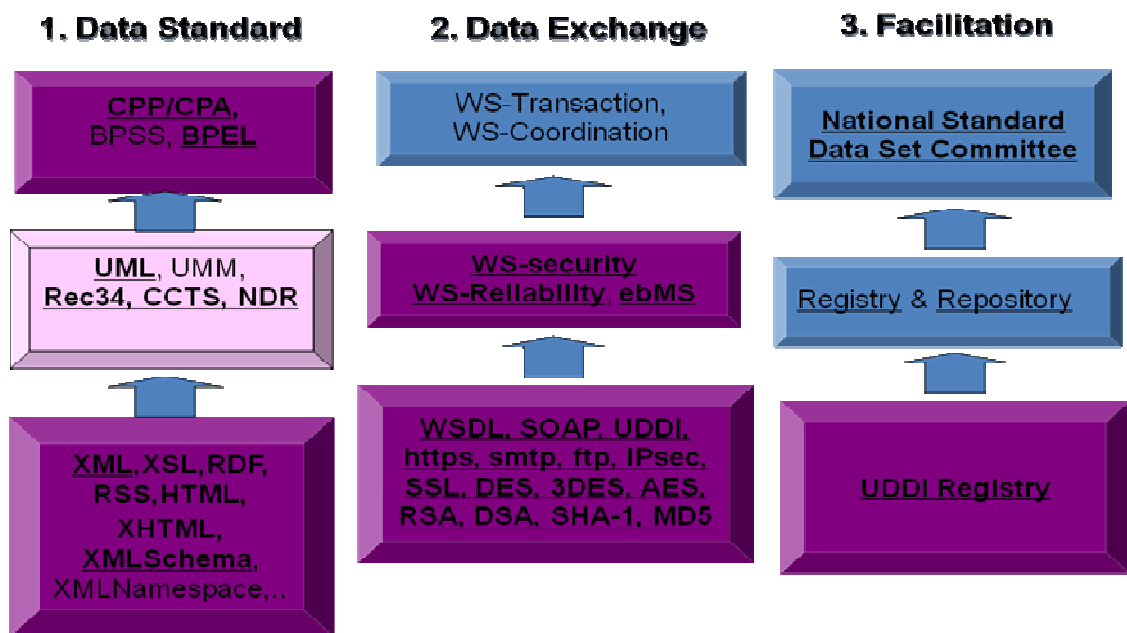
การแลกเปลี่ยนในระดับของซอฟต์แวร์ประยุกต์จึงเป็นรูปแบบที่น่าสนใจมากที่สุด ซึ่งยังแยกย่อยออกเป็นอีกหลายชนิด ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะวิธีการที่สร้างซอฟต์แวร์ที่ใช้สถาปัตยกรรมแบบบริการหรือ SOA และเลือกใช้เทคโนโลยีที่เรียกว่าเว็บเซอร์วิส Web Service เพื่อให้บริการดังนี้

3.4 เว็บเซอร์วิส

สำหรับแอปพลิเคชันหรือโปรแกรมที่ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในลักษณะให้บริการโดยจะถูกเรียกใช้งานแอปพลิเคชันจากโปรแกรมอื่นๆ (php, asp, java, python) ผ่านทางหน้าเว็บการให้บริการของ เว็บเซอร์วิส จะมีเอกสารที่อธิบายคุณสมบัติของการบริการกำกับไว้ และมีการนำเสนอให้สาธารณะชนรับทราบ ผู้ใช้จึงสามารถค้นหาเว็บเซอร์วิสได้โดยไม่ต้องรู้ที่อยู่จริงของแอปพลิเคชันหรือโปรแกรมนั้นๆ

3.4.1 ส่วนประกอบของเว็บเซอร์วิส

รูปภาพที่ 3.2 ส่วนประกอบของระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน

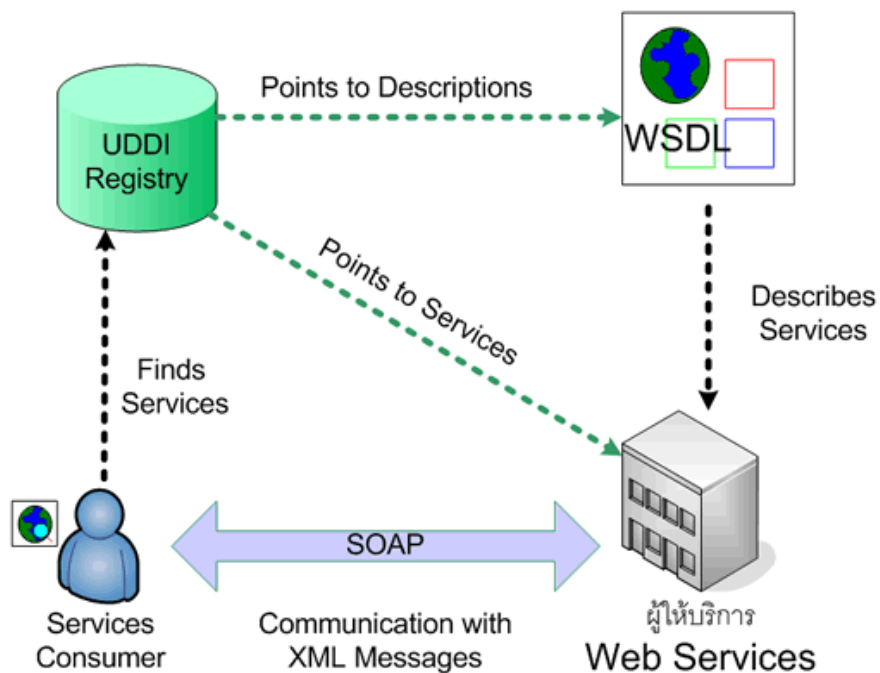
3.4.2 ส่วนประกอบหลักของเว็บเซอร์วิสจะต้องประกอบด้วย

- 1) UDDI หน่วยงานส่วนกลางที่ทำหน้าที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลจากผู้ให้บริการ ซึ่งหน่วยงานกลางในประเทศไทยคือ กระทรวงไอซีที (<http://www.thai-uddi.net/uddi/>)

- 2) SOAP, HTTP, HTTPS เป็นช่องทางสำหรับส่งข้อมูลจากผู้ร้องขอข้อมูลและผู้ให้บริการข้อมูลผ่านเว็บเซอร์วิส โดยที่ SOAP จะอาศัย HTTP หรือ HTTPS เป็นพาหะการส่งข้อมูลระหว่างระบบ
- 3) WSDL หรือวิสเดิล เป็นคำอธิบายวิธีการใช้งานของเว็บเซอร์วิสนั้น เช่น ชื่อของเซอร์วิส รูปแบบของการส่งข้อมูลร้องขอ (Request message) และรูปแบบของการส่งข้อมูลกลับ (Respond message) และจะต้องศึกษาข้อกำหนดของรูปแบบของการส่งข้อมูลร้องขอจากแบบแผน (Schema) ของเซอร์วิสนั้นๆ
- 4) XML ข้อมูลสำหรับการร้องขอจากผู้ร้องขอ โดยจะต้องกำหนดตามรูปแบบของผู้ให้บริการ และข้อมูลจากผู้ร้องขอต้องการจะถูกสร้างออกมาให้อยู่ในรูปแบบของเอกซ์เอ็มแอล

รูปภาพที่ 3.3 ขั้นตอนการเรียกใช้บริการของเว็บเซอร์วิส

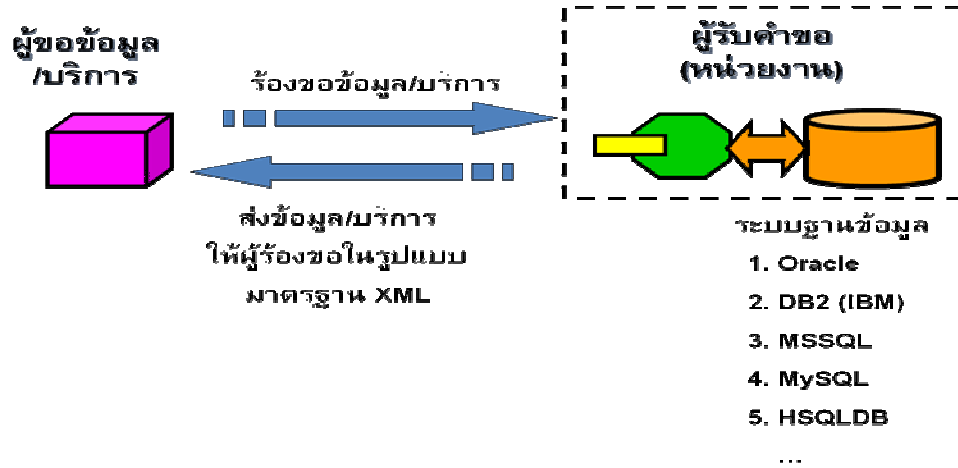

3.4.3 ขั้นตอนการเรียกใช้บริการของเว็บเซอร์วิส

- 1) ผู้ให้บริการข้อมูลทำการลงทะเบียนเว็บเซอร์วิส UDDI Server โดยการระบุข้อมูลเบื้องต้นสามารถเข้าใจได้ง่ายของข้อมูลที่ให้บริการ เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาบริการได้ง่าย
- 2) ผู้ใช้ข้อมูล (Consumer) ใช้บริการค้นหาเซอร์วิสที่ต้องการจาก UDDI Server
- 3) ผู้ใช้ข้อมูล ค้นหาเซอร์วิสที่ต้องการใช้งาน ทำการเรียกใช้เซอร์วิสจากข้อมูลวิสเดิล (WSDL) ที่ได้จาก UDDI Server

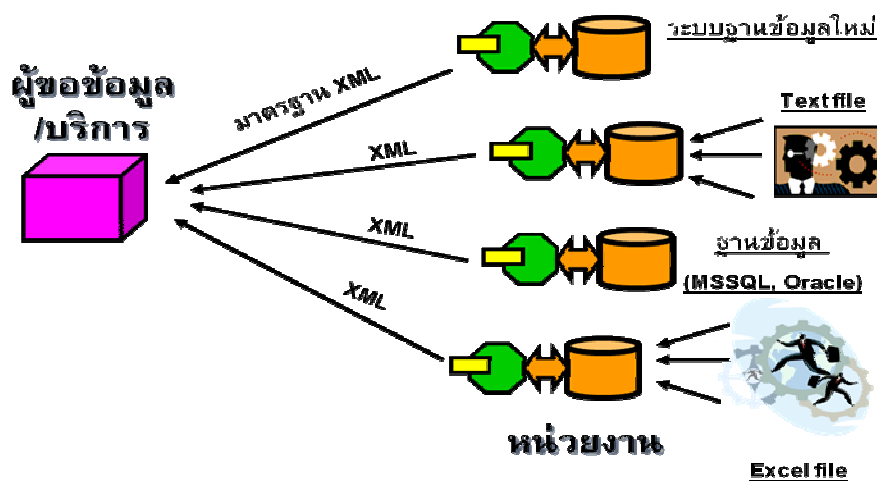
3.4.4 การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยเว็บเซอร์วิส

รูปภาพที่ 3.4 การรับส่งข้อมูลตามมาตรฐานเอกซ์เอ็มแอล

การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยเว็บเซอร์วิสโดยใช้เอกซ์เอ็มแอลเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบ โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสถาปัตยกรรมของฐานข้อมูล

รูปภาพที่ 3.5 การรับส่งข้อมูลระหว่างระบบต่าง ๆ

การให้บริการข้อมูลด้วยมาตรฐานเอกซ์เอ็มแอลระหว่างระบบของแต่ละหน่วยงาน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงรูปแบบของไฟล์เอกสาร

3.5 การผลักดันให้เกิดการนำไปใช้งานจริง

จากรูปแบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ที่สามารถทำให้ระบบงานต่างๆ และระบบคอมพิวเตอร์ต่างเครื่องกัน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเข้าหากัน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี แต่เว็บเซอร์วิสเป็นรูปแบบที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน และง่ายต่อการพัฒนา ทำให้เชื่อว่าในอนาคตจะเป็นโปรโตคอลหลักในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นสามารถทำได้จากหลายแหล่ง หน่วยงานแต่ละแห่งก็จะมีผลการประมวลผลข้อมูลตามรูปแบบการใช้งานของหน่วยงานของตนเอง ทำให้เกิดปัญหาเรื่องของรูปแบบข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกัน แต่นำมาประมวลผลไม่เหมือนกัน และไม่สามารถนำเว็บเซอร์วิสไปใช้งานได้ดีนักในทางปฏิบัติ ซึ่งควรจะต้องมีการกำหนดรูปแบบข้อมูล การจัดการรวบรวมข้อมูล การคัดกรองข้อมูล การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ให้เหมือนกัน และควรจะมีการกำหนดค่าให้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อที่หน่วยงานอื่นๆสามารถนำข้อกำหนดนี้ ไปเลือกใช้หรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงานนั้นๆ ต่อไปได้ การทำงานในส่วนนี้ผู้จัดทำมีความเห็นว่าการจัดประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เสนอแนวคิดหรือความเห็นในการพิจารณาการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ในระยะแรกอาจจะมียุทธศาสตร์ในเรื่องหน่วยงานใดจะเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อถือและเครดิตว่าหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลัก หากไม่มีใคร หรือหน่วยงานใดอาสาเป็นหน่วยงานนำร่องเป็นต้นแบบก็จะเกิดปัญหาความไม่เข้ากันได้ของข้อมูลอย่างนี้ไปตลอด อย่างไรก็ตาม ระบบแอปพลิเคชันที่จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมนี้จะมีการรวบรวมข้อมูลหลักๆที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลในด้านนี้อยู่แล้ว ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมควรจะเริ่มต้นเป็นหน่วยงานต้นแบบ หรือผลักดันให้มีการจัดการประชุมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลในหน่วยงานอื่นๆ ต่อ หากได้มีการประชุมหรือให้ความเห็นร่วมกันในเบื้องต้นแล้ว ก็จะเกิดเป็นแนวทางในการพัฒนาข้อกำหนดในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติสำหรับหน่วยงานในภาครัฐ และภาคเอกชนที่สามารถทำงานร่วมกันได้ต่อไปในอนาคต

3.6 ข้อเสนอแนะ

3.6.1 ข้อเสนอแนะเชิงเทคนิค

การเลือกแนวทางทางเทคนิคเพื่อสร้างระบบอัตโนมัติในการแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจประกอบไปด้วยแนวคิดดังต่อไปนี้คือ

- 1) ระบบที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถทำงานร่วมกับระบบงานเดิมได้
- 2) ต้องช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนลง
- 3) เปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่หรือขั้นตอนที่เป็นอยู่ให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นได้
- 4) ใช้เทคโนโลยีเว็บเซอร์วิส (Web Service) ในการรับส่งข้อมูล
- 5) เชื่อมโยงบริการเว็บเซอร์วิสกับระบบเดิมของหน่วยงานโดยการพัฒนา Adapter
- 6) ใช้ XML ในการกำหนดรูปแบบของข้อมูล
- 7) ใช้ HTTPS ในการเข้ารหัสข้อมูลที่รับส่ง

- 8) ใช้เทคโนโลยี PKI ในการยืนยันตัวตนบุคคล
- 9) จัดทำวิธีการเรียกใช้ข้อมูลและวิธีการสร้างต้นแบบระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 10) ระบุเวลาเผยแพร่ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานจัดทำ

ระบบที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถทำงานร่วมกับระบบงานเดิม (Existing System) โดยไม่มีการแก้ไขหรือแก้ไขระบบงานเดิมน้อยที่สุด และต้องไม่เป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกับระบบงานเดิมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีทางเลือกในการปฏิบัติหลายแนวทาง แต่แนวทางที่เป็นไปได้แนวทางหนึ่งคือการเทคโนโลยีเว็บเซอร์วิสและเชื่อมโยงกับระบบงานเดิมด้วยเทคนิคการสร้างอแดปเตอร์ (Adapter) ซึ่งจะทำให้ระบบสามารถรับส่งข้อมูลกับระบบงานเดิมได้โดยไม่ต้องแก้ไขโปรแกรมหรือสร้างขึ้นใหม่ ในส่วนของรูปแบบของข้อมูลหน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลควรจัดทำให้อยู่ในรูปของ XML ซึ่งในรูปแบบของภาษานี้จะเหมาะกับการนำไปปรับใช้ในรูปแบบที่ต้องการอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามถ้าได้มีการปรึกษากับผู้ที่ต้องการนำไปใช้จะสามารถออกแบบข้อมูลที่มีความยืดหยุ่นสูงและมีประโยชน์ยิ่งขึ้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยข้อมูลเบื้องต้นอาจเลือกใช้เทคโนโลยี HTTPS และ PKI ถ้ามีความจำเป็นในการพัฒนาการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องมีการสร้าง WSDL ซึ่งเป็นการอธิบายการให้บริการทางเทคนิคไว้ที่ศูนย์อำนวยความสะดวกแลกเปลี่ยนข้อมูล และจัดทำเป็นเอกสารคู่มือเพื่อเพิ่มเติมเพื่อชี้แจงให้หน่วยงานนำข้อมูลไปใช้โดยสะดวกอีกด้วย ทั้งในเรื่องของรายละเอียดรูปแบบและระบบต้นแบบ นอกจากนี้ผู้สร้างข้อมูลควรคำนึงถึงกำหนดเวลาในการส่งมอบหรือเผยแพร่ข้อมูลให้มากขึ้นด้วย เนื่องจากข้อมูลที่สร้างไว้จะมีความเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จะมีผลกระทบต่อการใช้งานของหน่วยงานอื่นด้วย

3.6.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- 1) การกำหนดให้การบริการข้อมูลหรือประมวลผลข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่นๆที่ใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ ถือเป็นพันธกิจสำคัญ และเป็นดัชนีชี้วัดผลงานขององค์กร
- 2) ข้อกำหนดของโครงการระบบสารสนเทศ จะต้องระบุให้มีวิธีการแลกเปลี่ยนระหว่างระบบที่เป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน หรือออกแบบให้รองรับมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารสนเทศ

3.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่พร้อมให้บริการข้อมูล

- 1) จัดทำคำอธิบายการใช้งานข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อลดภาระของผู้ปฏิบัติงานในการตอบคำถาม
- 2) จัดทำตัวอย่างการติดตั้งซอฟต์แวร์หรือการเรียกใช้งานอย่างละเอียด
- 3) กำหนดเวลาที่จะปรับปรุงข้อมูลที่แน่นอน เพื่อให้ผู้ใช้บริการทราบถึงกำหนดการที่แน่นอนจะมีการแจ้งความพร้อมการให้บริการข้อมูลไปยังผู้ที่มีการใช้ข้อมูลของทางหน่วยงานเป็นประจำทราบ

บทที่ 4

ศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ

ในบทนี้จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างรูปแบบการบริหารองค์กรขององค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้โครงสร้างรูปแบบการบริหารองค์กรของต่างประเทศจะนำมาใช้เป็นตัวแบบในการเปรียบเทียบกับโครงสร้างรูปแบบการบริหารองค์กรในประเทศ การประเมินสถานภาพองค์กรต่าง ๆ ของไทยที่เกี่ยวข้องกับด้านข้อมูลกำลังคน และการทบทวนบทบาทของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อที่จะประเมินสถานภาพในการรับเป็นเจ้าภาพฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน

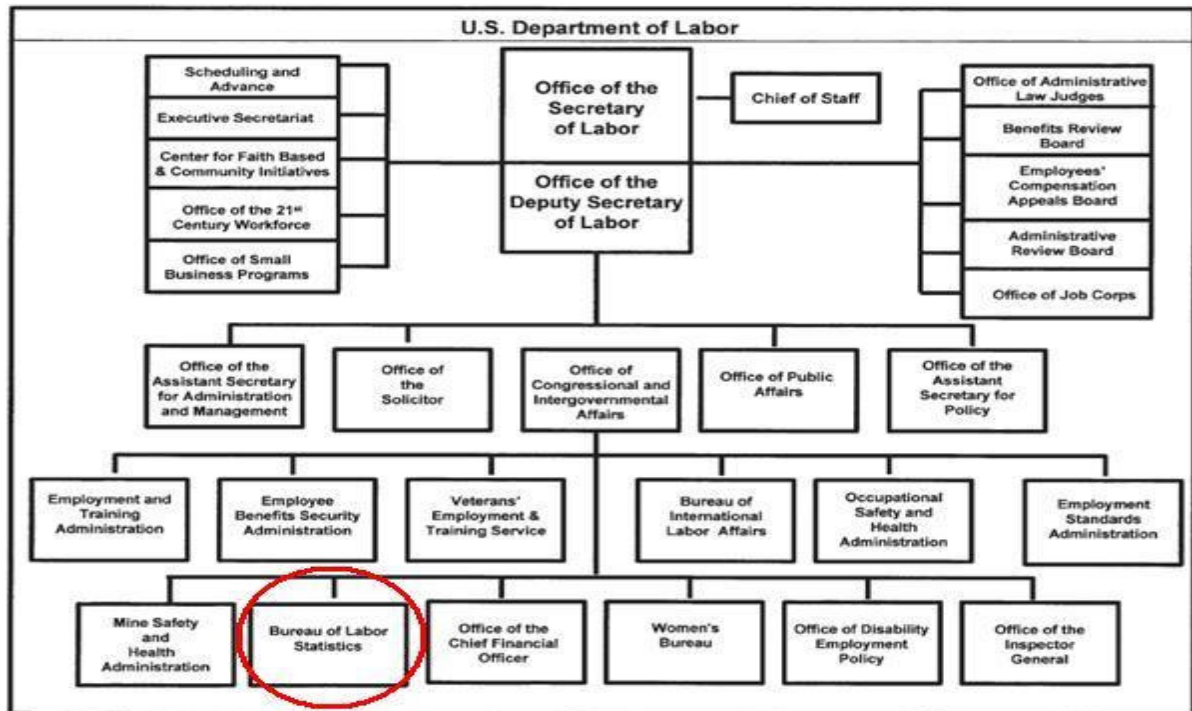
4.1 ศึกษารูปแบบขององค์กรบริหารจัดการข้อมูล : เครือข่ายในต่างประเทศ

ในส่วนนี้จะทำการศึกษาเปรียบเทียบองค์กรชั้นนำในต่างประเทศที่ทำหน้าที่ในการผลิต จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลด้านแรงงานเพื่ออุตสาหกรรม เพื่อที่จะได้นำส่วนที่ดีของหน่วยงานในต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดบทบาทภารกิจของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งไปสู่การเป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการด้านกำลังภาคอุตสาหกรรมต่อไป (ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1.1.3)

4.1.1 ประเทศอเมริกา

ในประเทศอเมริกามีหน่วยงานหลักในการรวบรวมสถิติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงานคือ Bureau of Labor Statistics (BLS) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระภายใต้ Department of Labor (DOL) (รูปภาพที่ 4-1) มีหน้าที่ในการรวบรวม สังเคราะห์ วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลให้กับประชาชน และหน่วยงานอื่นๆ ทั้งหน่วยงานระดับรัฐ และระดับประเทศ รวมถึงผู้ประกอบการและแรงงาน โดยที่ DOL นั้นจะจัดทำแผนยุทธศาสตร์ซึ่งทาง BLS มีหน้าที่สนับสนุนเป้าหมายหลักต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ถูกต้อง และทันต่อความต้องการ

รูปภาพที่ 4-1: ฝั่งองค์กร Department of Labor (DOL)¹

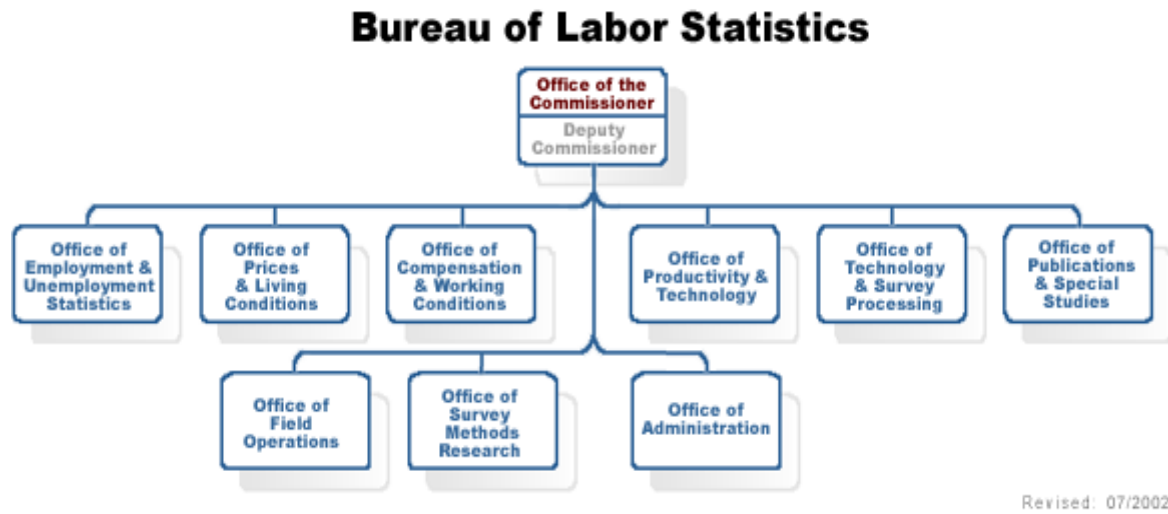
4.1.1.1 Bureau of Labor Statistics (BLS)

หน่วยงาน Bureau of Labor Statistics (BLS) นั้นถือเป็นหน่วยงานหลักในระดับประเทศของอเมริกา ในการจัดหาข้อมูลต่างๆ ในด้านเศรษฐศาสตร์แรงงานและสถิติ และยังเป็นแหล่งข้อมูลด้านสถิติแก่ Department of Labor (DOL) อีกด้วย ข้อมูลของ BLS นั้น จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ ด้านสังคมและเศรษฐศาสตร์ มีความรวดเร็วและเป็นปัจจุบันเพื่อตอบรับความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีความถูกต้อง และสม่ำเสมอ และเป็นกลาง

การจัดรูปแบบองค์กรของ BLS จะแบ่งไปตามด้านต่างๆ ของข้อมูล รวมไปถึงฝ่ายสนับสนุนในการปฏิบัติงานต่างๆ โดย BLS นั้น อำนาจบริหารสูงสุดอยู่ที่ Office of the Commissioner และมีการกระจายลงไป ที่ Associate Commissioner ในแผนกต่างๆ (รูปภาพที่ 4-2)

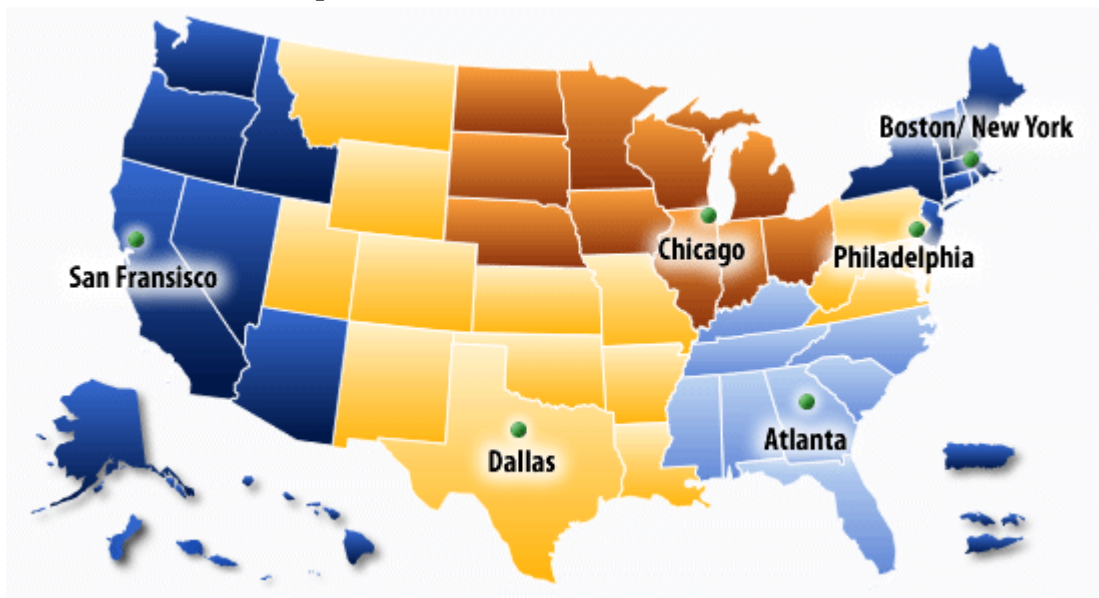
¹ <http://www.dol.gov/dol/organization.htm> ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2551

รูปภาพที่ 4-2: ผังองค์กร Bureau of Labor Statistics²

BLS นั้นมีจำนวนพนักงานกว่า 2,600 คนทั่วประเทศ ประกอบไปด้วยนักเศรษฐศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ และผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ รวมถึงฝ่ายสนับสนุนอื่นๆ พนักงานเต็มเวลาส่วนใหญ่จะประจำอยู่ที่สำนักงานใหญ่ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. โดยที่ยังมีสำนักงานระดับภูมิภาคกระจายไปทั่วประเทศ (รูปภาพที่ 4-3)

รูปภาพที่ 4-3: สำนักงานระดับภูมิภาคของ Bureau of Labor Statistics³

หมายเหตุ: สำนักงาน Kansas City ไม่ได้แสดงให้เห็นในแผนที่

ในสำนักงานระดับภูมิภาคของ BLS นั้น จะมีการจัดรูปแบบตามสำนักงานใหญ่ คือแบ่งไปตามด้านต่างๆ ของข้อมูล แต่ละภูมิภาค จะมี Regional Commissioner ที่จะรายงานให้กับ Associate Commissioner

² <http://www.bls.gov/bls/blsorg.htm> ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2551

³ <http://www.bls.gov/ro/rojorg.htm> ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2551

for Field Operations ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. นอกจากนี้สำนักงานระดับภูมิภาค 7 แห่ง และยังมีสำนักงานระดับเมืองอยู่ทั่วประเทศ

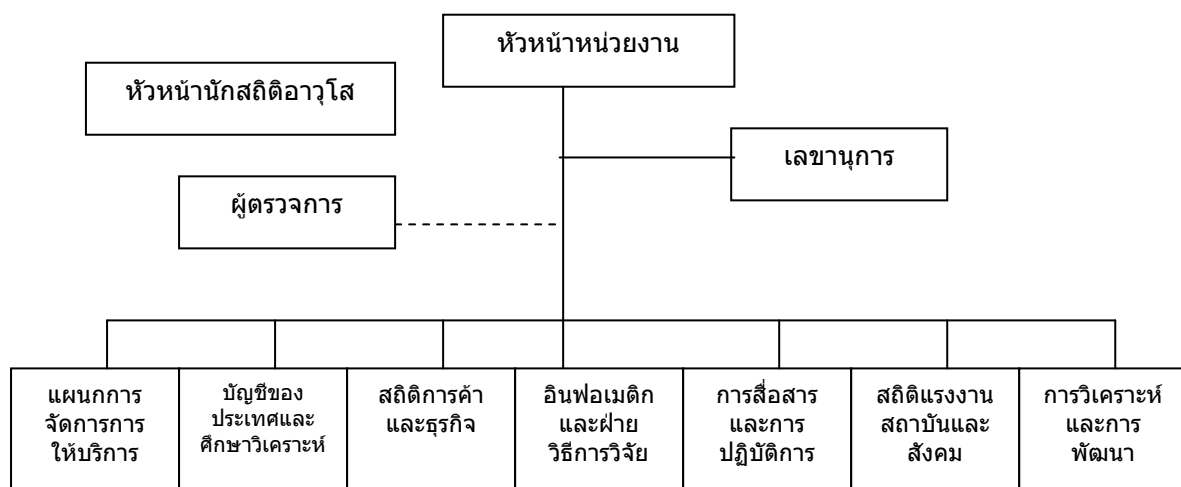
สำหรับการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล ทั้ง DOL และ BLS นั้น ได้ใช้กระแสดอรับจากผู้ให้ข้อมูลในการพิจารณาในการปรับปรุงการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น ทาง DOL จะพิจารณาวิวัฒนาการใหม่ๆ ในการวิเคราะห์ และประเมินข้อมูล หรือวิธีสำรวจ หรือจัดเก็บข้อมูล และร่วมพิจารณาเกี่ยวกับ BLS ถึงวิธีในการปรับปรุงข้อมูลให้ดียิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล ทาง DOL จะเป็นฝ่ายประสานกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ในการปรับปรุงการสื่อสารและการประสานงานในด้านการสังเคราะห์ และวิธีการจัดเก็บและเผยแพร่

4.1.2 ประเทศแคนาดา

4.1.2.1 สำนักงานสถิติแห่งประเทศแคนาดา

ทางสำนักงานสถิติแห่งประเทศแคนาดารับผิดชอบจัดทำสถิติทางแรงงานมากมาย ทั้งในด้านรายได้ การจ้างงาน ตลาดแรงงานและผลิตภัณฑ์มวลรวม ดังนั้น การศึกษาโครงสร้างองค์กรของสำนักงานจึงสำคัญ

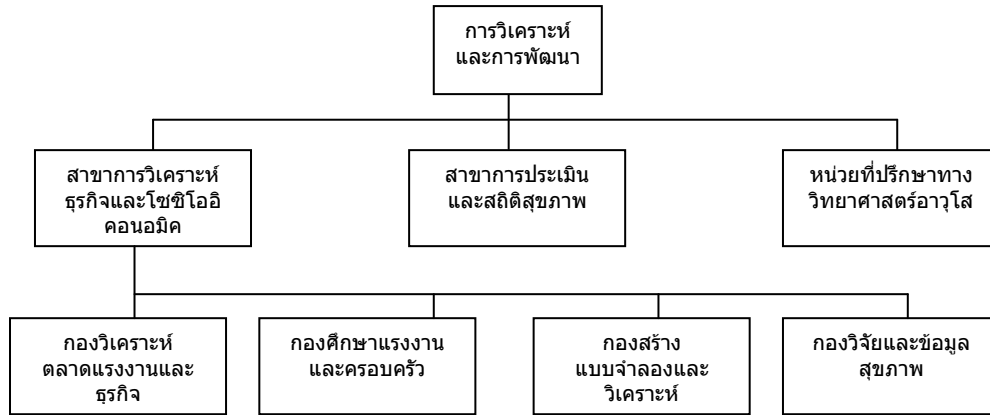
รูปภาพที่ 4-4: แผนผังองค์กรของสำนักงานสถิติแห่งประเทศแคนาดา

ในสำนักงานสถิติแห่งประเทศแคนาดาจะมี 4 ฝ่ายงาน ที่มีส่วนร่วมกับการทำข้อมูลสถิติแรงงานซึ่งประกอบด้วย อินโฟเมติกและฝ่ายวิธีการวิจัย การสื่อสารและการปฏิบัติการ สถิติแรงงาน สถาบันและสังคม การวิเคราะห์และการพัฒนา ฝ่ายงานที่มีส่วนร่วมกับการทำข้อมูลสถิติแรงงานจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

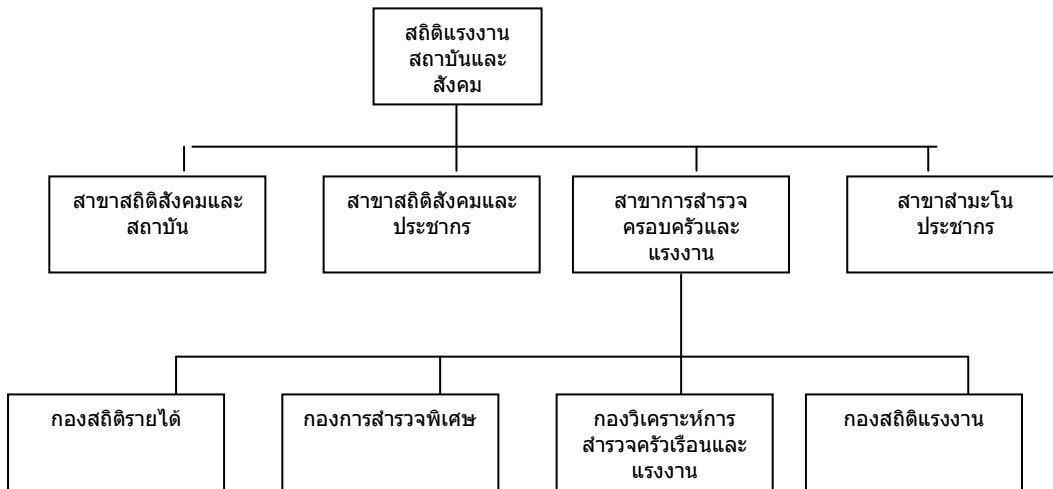

รูปภาพที่ 4-5: แผนผังองค์กรของหน่วยการวิเคราะห์และการพัฒนา

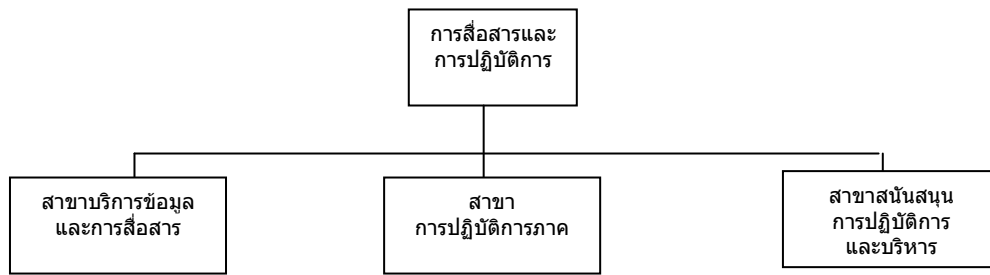
ในฝ่ายการวิเคราะห์และการพัฒนาจะมีเพียง สาขาการวิเคราะห์ธุรกิจและเศรษฐกิจสังคม (Socio-Economics) ที่จัดทำสถิติเกี่ยวกับแรงงาน ภายในสาขาจะมีเพียง 2 กองที่จะรับผิดชอบต่อสถิติแรงงานซึ่งประกอบไปด้วย กองวิเคราะห์ตลาดแรงงานและธุรกิจกับกองศึกษาแรงงานและครอบครัว

รูปภาพที่ 4-6: แผนผังองค์กรของหน่วยสถิติแรงงานสถาบันและสังคม

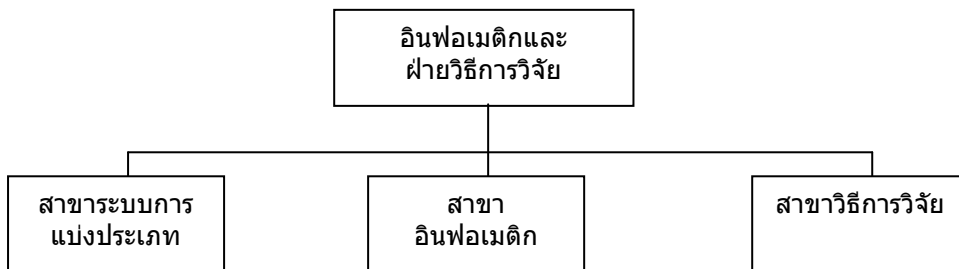
ในฝ่ายสถิติแรงงาน สถาบันและสังคมจะมีเพียง สาขาการสำรวจครอบครัวและแรงงาน ที่จัดทำสถิติเกี่ยวกับแรงงาน ภายในสาขาจะมีเพียง 2 กองที่จะรับผิดชอบต่อสถิติแรงงานซึ่งประกอบไปด้วย กองวิเคราะห์การสำรวจครัวเรือนและแรงงานกับกองสถิติแรงงาน

รูปภาพที่ 4-7: แผนผังองค์กรของหน่วยการสื่อสารและการปฏิบัติการ

ในฝ่ายสื่อสารและการปฏิบัติการนี้ มีทั้งหมด 3 สาขา และทั้ง 3 สาขานี้จะเป็นเพียงฝ่ายสนับสนุนและปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่น กองการปฏิบัติการสำรวจในสาขาการปฏิบัติการตลาดซึ่งมีหน้าที่ในการออกสำรวจภาคสนามของทุกฝ่ายรวมถึงด้านสถิติแรงงานด้วย

รูปภาพที่ 4-8: แผนผังองค์กรของหน่วยอินฟอเมติกและฝ่ายวิธีการวิจัย

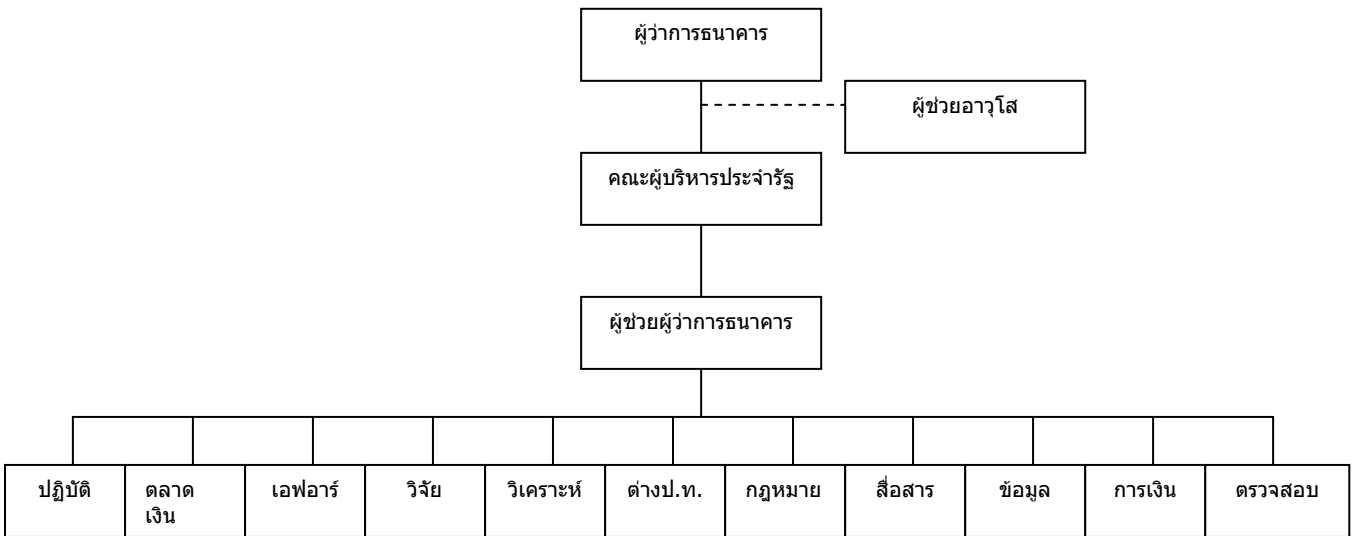

ในฝ่ายอินฟอเมติกและฝ่ายวิธีการวิจัยนี้ มีทั้งหมด 3 สาขา และทั้ง 3 สาขานี้จะเป็นเพียงฝ่ายสนับสนุนและปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่น สาขาระบบการแบ่งประเภทซึ่งจะทำหน้าที่ในการจัดกลุ่มข้อมูลตามลักษณะเฉพาะต่างๆ เช่น ลักษณะทางภูมิศาสตร์

4.1.2.2 ธนาคารแห่งประเทศไทย

ทางธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำหน้าที่ในการจัดเก็บสถิติสิ่งแวดล้อมของแรงงานเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ดัชนีเงินเฟ้อ ในที่นี้จึงจะมีการอธิบายพอสังเขปเท่านั้น

รูปภาพที่ 4-9: แผนผังองค์กรของธนาคารแห่งประเทศไทย

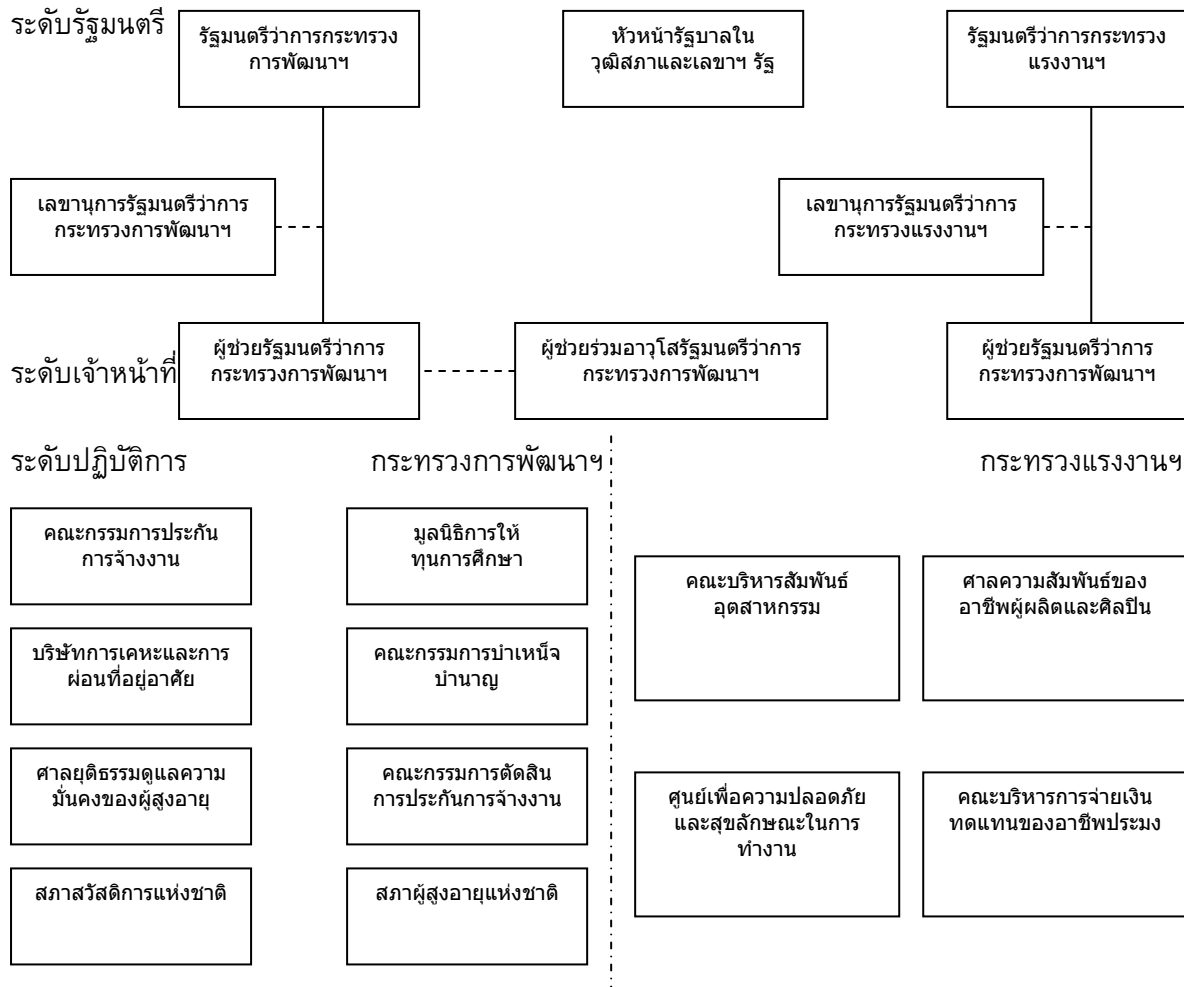

จากแผนผังองค์กรจะมี 3 แผนก ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำข้อมูลสถิติสิ่งแวดล้อมของแรงงานซึ่งคือ แผนกการวิเคราะห์ทางการเงินและเงินตรา แผนกวิจัยและแผนกบริการข้อมูลสารสนเทศ นอกจากนี้ยังมีแผนกการสื่อสารและแผนกตรวจสอบจะเป็นผู้สนับสนุนในการลงพิมพ์ข้อมูล

4.1.2.3 กระบวนการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์

กระบวนการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์เป็นกระทรวงที่ตั้งมาแทนที่ของกระทรวงแรงงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ซึ่งมีหน้าที่ในการตั้งมาตรฐานแรงงานของประเทศและดูแลการต่อรองของสหภาพแรงงาน ในปัจจุบันทางกระทรวงใหม่นี้ได้มีความรับผิดชอบมากขึ้นโดยต้องรับผิดชอบในพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนแคนาดาอีกด้วย ข้อมูลสถิติที่ทางกระทรวงจัดทำ ได้แก่ การทำงาน การว่างงาน การประกันการจ้างงาน การศึกษาและทักษะในการทำงาน และสภาวะการทำงาน ลักษณะการจัดเก็บข้อมูลของทางกระทรวงจะจัดทำโดยสำนักงานของกระทรวงในแต่ละภูมิภาค

รูปภาพที่ 4-10: แผนผังองค์กรของกระทรวงการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์

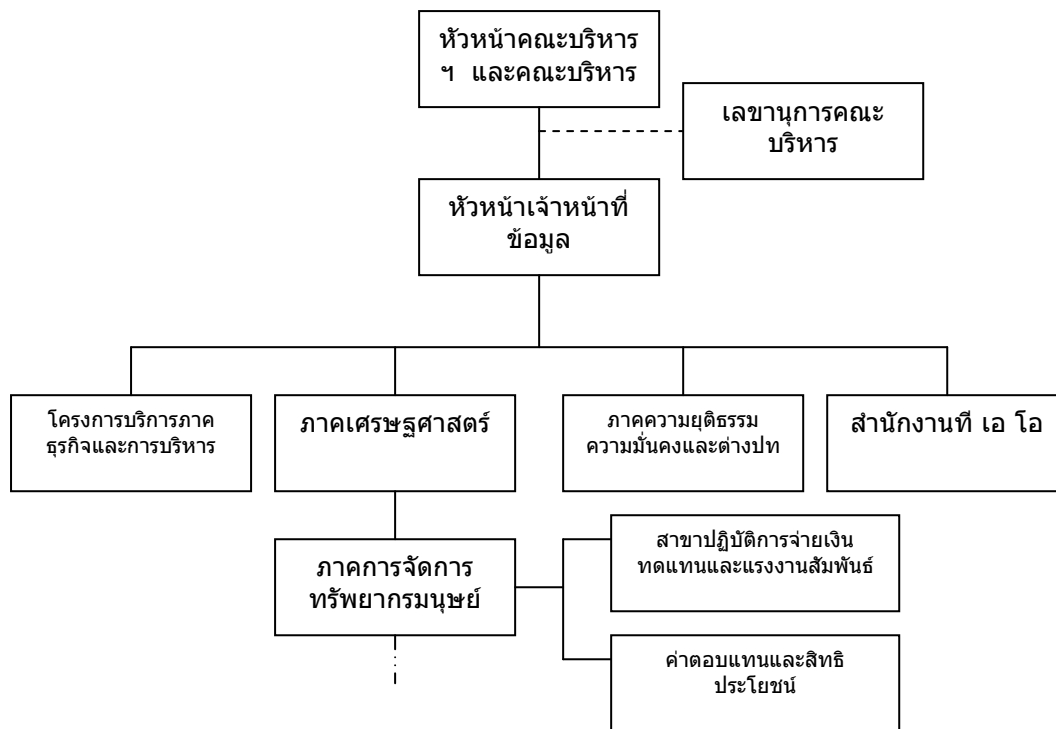

ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์จะมีรัฐมนตรีทำหน้าที่อยู่ 2 คน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์และกระทรวงแรงงาน ด้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม จะมียอดงบบุคลากรที่ต้องให้คำปรึกษาอยู่ 8 องค์กร ใน 8 องค์กรนี้มีเพียง 2 องค์กรที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาคแรงงาน ซึ่งประกอบด้วย มูลนิธิการให้ทุนการศึกษากับบริษัทการเคหะและการผ่อนที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมแล้วผังการพัฒนาก็จะเกี่ยวข้องกับภาคแรงงานด้านสวัสดิการเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางด้านฝั่งกระทรวงแรงงาน จะทำหน้าที่ในการดูแลรักษาสิทธิที่พึงมีของแรงงานรวมถึงการป้องกันการเอารัดเอาเปรียบต่อแรงงาน ในส่วนนี้จะมี 4 องค์กรที่ขึ้นกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

4.1.2.4 คณะกรรมการคลังของสำนักเลขาธิการแห่งชาติ

คณะกรรมการคลังของสำนักเลขาธิการแห่งชาตินี้มีหน้าที่ในการบริหารภายใต้คณะกรรมการการคลัง ภายใต้กระทรวงการคลังซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลเรื่องการเงินของภาครัฐ ทางด้านที่เกี่ยวกับสถิติแรงงานทางคณะกรรมการ จะดูแลในด้านสถิติการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการต่าง ๆ

รูปภาพที่ 4-11: แผนผังองค์กรของคณะกรรมการคลังของสำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ

ทั้ง 4 หน่วยงานในคณะกรรมการฯ จะมีเพียงหน่วยงานเดียว คือ ภาคเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจะเกี่ยวกับการดูแลด้านสถิติการเงินและสิทธิประโยชน์ต่อแรงงาน ในภาคเศรษฐศาสตร์นี้มี 2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สาขาปฏิบัติการจ่ายเงินทดแทนและแรงงานสัมพันธ์กับคำตอบแทนและสิทธิประโยชน์ ทั้ง 2 หน่วยงานนี้จะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ให้กับแรงงาน

4.1.3 ประเทศเกาหลี

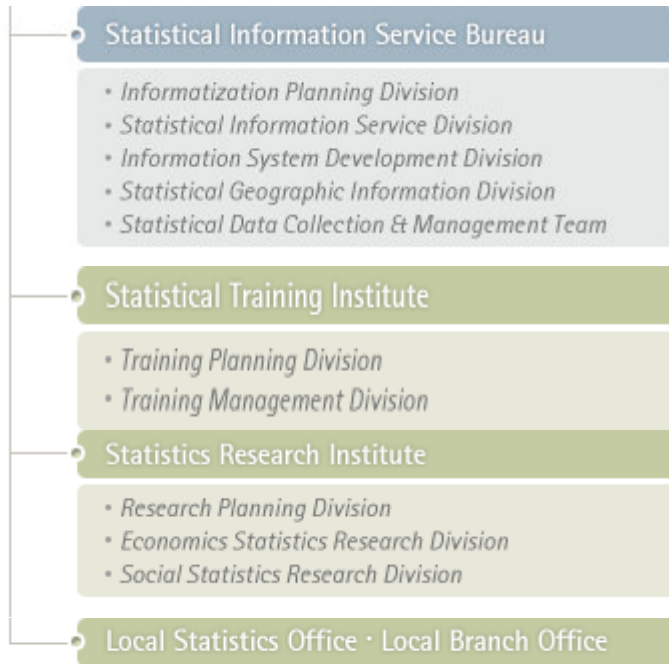
4.1.3.1 สำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี

สำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลีจะเป็นหนึ่งในผู้รับผิดชอบเก็บข้อมูลสถิติแรงงานมากที่สุด ข้อมูลสถิติแรงงานประกอบไปด้วย อัตราการว่างงาน ดัชนีอายุการทำงาน ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ การศึกษา อัตราค่าจ้าง อัตรากำลังแรงงาน ทักษะของแรงงาน เป็นต้น แผนภูมิองค์กรด้านล่างนี้จะอธิบายลักษณะการทำงาน

รูปภาพที่ 4-12: ผังองค์กรของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี

รูปภาพที่ 4-12: ผังองค์กรของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี (ต่อ)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี, 2551

แผนผังองค์กรด้านบนแสดงให้เห็นว่าจะมีเพียง 4 หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงาน ซึ่งประกอบไปด้วย ทบวงสถิติเศรษฐกิจ ทบวงสถิติประชากรและสังคม สถาบันวิจัยสถิติ และสำนักงานสถิติพื้นที่ ทั้งหมดนี้จะได้อธิบายในย่อหน้าต่อไป นอกจากนี้ยังมีฝ่ายอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุนอีก เช่น ทบวงบริการข้อมูลสารสนเทศทางสถิติซึ่งดูแลพัฒนาฐานข้อมูลสถิติในระบบคอมพิวเตอร์ ทบวงการจัดการการสำรวจซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลแผนพัฒนาการสำรวจของภูมิภาค และหน่วยงานอื่นๆ อีก

ทบวงสถิติเศรษฐกิจทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับภาคธุรกิจเอกชน สำรวจโครงสร้างภาคธุรกิจเอกชนและกิจกรรมทางธุรกิจ สำมะโนอุตสาหกรรม เป็นต้น ในทบวงจะมีหน่วยงานทั้งหมด 6 หน่วยงาน ซึ่งประกอบไปด้วย กรมสถิติอุตสาหกรรม กรมสถิติอุตสาหกรรมระยะสั้น กรมสถิติอุตสาหกรรมภาคบริการ กรมสถิติอุตสาหกรรมภาคบริการ กรมสถิติอุตสาหกรรมภาคบริการระยะสั้น กรมสถิติราคา กรมวิเคราะห์สถิติ ทั้ง 6 หน่วยงานนี้ จะมีการจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานแต่เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น 2 หน่วยงานหลังจะจัดทำข้อมูลสถิติมากกว่า 4 หน่วยงานแรก

ทบวงสถิติประชากรและสังคมซึ่งทำหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลสำมะโนประชากร อัตรากำลังคนทำงาน รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน เป็นต้น ในทบวงนี้ประกอบด้วย 6 หน่วยงาน ซึ่งประกอบไปด้วย กรมสำมะโนประชากร กรมสถิติทางสังคมที่สำคัญ กรมสถิติสังคมและสวัสดิการ กรมสำมะโนการประมงป่าไม้และการเกษตร กรมสถิติการประมงและการผลิตสินค้าเกษตร และทีมงานสถิติการจ้างงาน จะเห็นได้ว่าทาง 4 กรมแรกจะมีการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานอยู่บ้างแต่ทีมงานสถิติการจ้างงานจะมีส่วนในการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานมาก

สถาบันวิจัยสถิติจะทำหน้าที่ในการวิเคราะห์และพยากรณ์ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับประชากรและสังคมและพัฒนาการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลในอนาคต ในสถาบันจะมี 3 หน่วยงานย่อยซึ่งประกอบด้วย กรมวางแผนการวิจัย กรมวิจัยสถิติเศรษฐกิจ และกรมวิจัยสถิติประชากร มีเพียงกรมวางแผนการวิจัยที่ไม่ได้จัดทำข้อมูลสถิติแรงงานโดยตรงแต่อีก 2 กรมที่เหลือจะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง

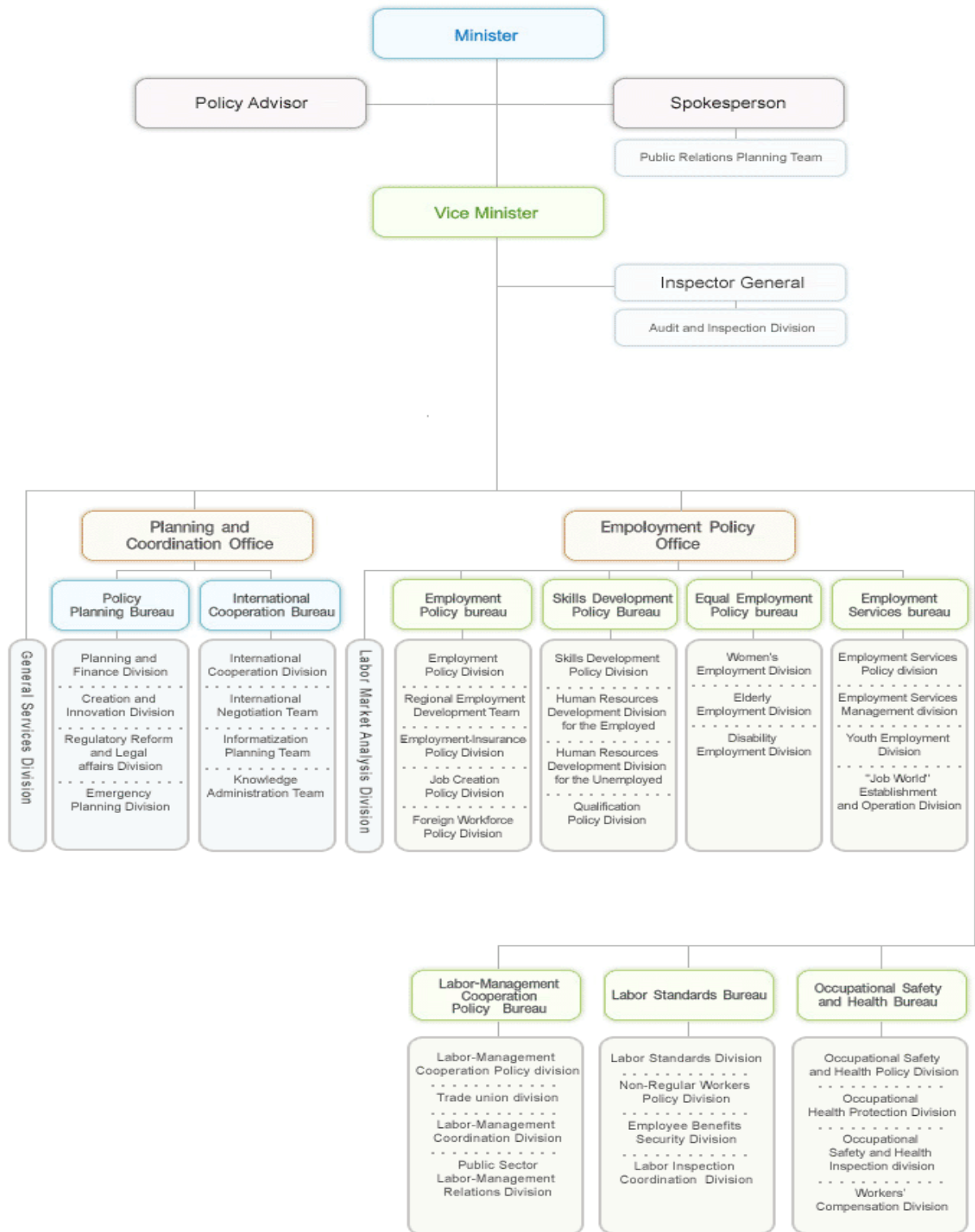
สำนักงานสถิติพื้นที่จะเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลดิบและจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานในระดับภูมิภาคซึ่งข้อมูลของระดับภูมิภาคนี้ส่วนมากจะถูกนำไปจัดทำข้อมูลขั้นต่อไป

4.1.3.2 กระทรวงแรงงาน

ทางกระทรวงแรงงานจะมีการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานค่อนข้างละเอียดเนื่องจากเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลแรงงานภายในประเทศ ดังนั้น สถิติแรงงานจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติการรวมถึงการออกนโยบายต่างๆ ของกระทรวง ทางกระทรวงแรงงานได้จัดทำข้อมูลสถิติแรงงานจำพวก การจ้างงาน ผลประโยชน์ที่จากกิจกรรมของแรงงาน ประเภทของการจ้างงาน สถานะการจ้างงาน การหยุดงาน ค่าจ้างแรงงานที่ได้รับ โครงสร้างเงินเดือนของตลาดแรงงาน ความต้องการกำลังคน และข้อมูลเชิงวิเคราะห์ของสถิติแรงงาน

รูปภาพที่ 4-13: แผนผังองค์กรของกระทรวงแรงงาน

ที่มา: กระทรวงแรงงานประเทศไทย, 2551

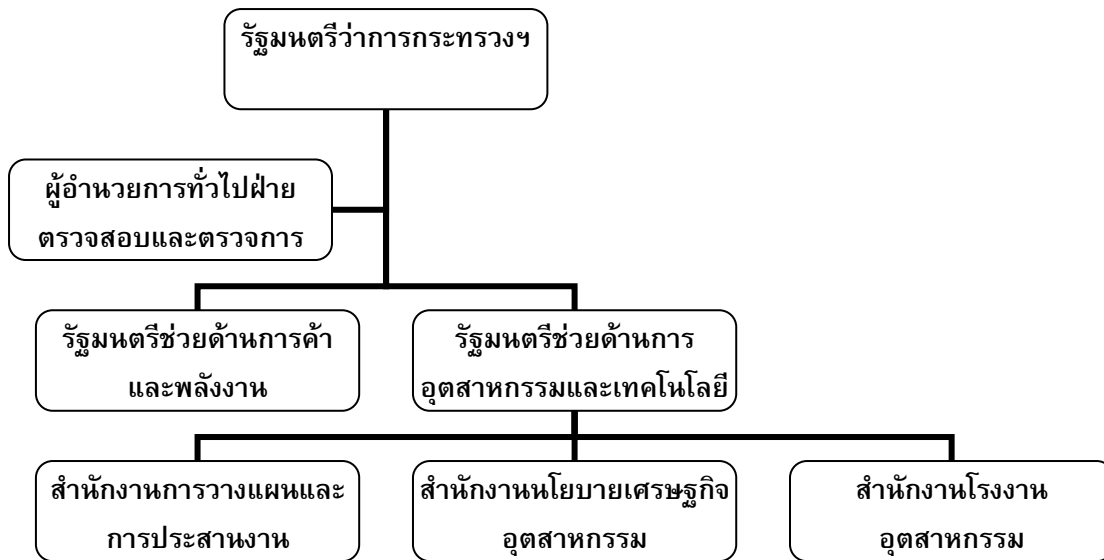
จากแผนผังองค์กรด้านบนจะเห็นได้ว่าในระดับปฏิบัติการของกระทรวงแรงงานจะมีการแบ่งการปฏิบัติการออกเป็น 2 ฝ่าย ซึ่งประกอบไปด้วยฝ่ายประสานงานและการวางแผนกับฝ่ายนโยบายการจ้างงาน ทั้ง 2 ฝ่ายนี้ได้จัดทำข้อมูลสถิติแรงงานทั้งคู่ โดยกรมวางแผนนโยบายในฝ่ายประสานงานและการวางแผนทำหน้าที่ในการวางแผนและวิเคราะห์ห้อนาคตของภาคแรงงาน ส่วนฝ่ายนโยบายการจ้างงานมีบทบาทในการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานมากกว่าเนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการกำกับดูแลตลาดแรงงาน ตัวอย่างเช่น กองนโยบายบริการการจ้างงานซึ่งมีหน้าที่ในการจัดตั้งศูนย์หางาน (Job centers) ออกกฎหมายและกฎกระทรวงในการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ใช้แรงงาน และหน้าที่อื่นๆ อีก จะเห็นได้ว่าในการตั้งศูนย์จัดหางานจะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดเก็บข้อมูลประวัติและรายละเอียดของผู้หางานและผู้จ้างงาน นอกเหนือจากการได้รับข้อมูลจากแหล่งที่ปฏิบัติงานแล้วยังมีการสำรวจตลาดแรงงานของบางหน่วยงานอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น กองสุขภาพและความปลอดภัยในหน้าที่การทำงานในสังกัดของกรมนโยบายสุขภาพและความปลอดภัยในหน้าที่การทำงานมีหนึ่งในหน้าที่ในด้านเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานคือการทำวิจัยและเก็บข้อมูลสถิติแรงงานทางด้านสุขภาพและความปลอดภัยในระหว่างการปฏิบัติงานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการลดอุบัติเหตุในระหว่างการทำงานโดยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือการออกกฎข้อบังคับที่รัดกุมแล้วใช้ข้อมูลทางสถิติที่เก็บมาในการประเมินผลงานถูกกำหนดเป็นตัวแปรใช้วัดประสิทธิผล

4.1.3.3 กระทรวงเศรษฐกิจความรู้แห่งประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าทางกระทรวงเศรษฐกิจความรู้แห่งประเทศไทยมีหน่วยงานที่คล้ายกับทางสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย ได้แก่ สำนักนโยบายเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งหน่วยงานมีการจัดเก็บข้อมูลสถิติอุตสาหกรรมแต่เฉพาะด้านอุปสงค์เท่านั้น ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

รูปภาพที่ 4-14: แผนผังองค์กรของกระทรวงเศรษฐกิจความรู้แห่งประเทศไทย

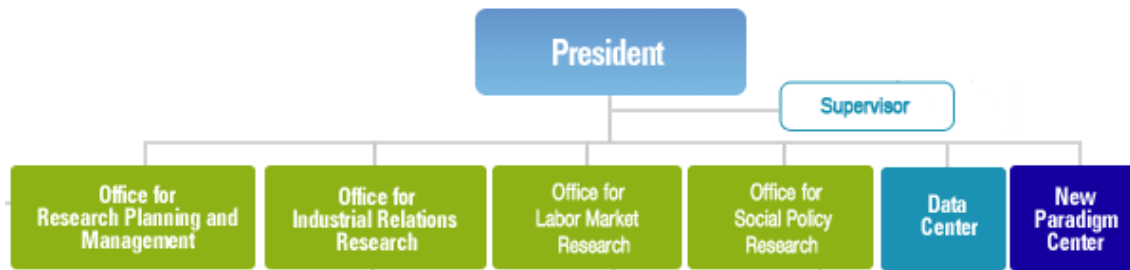

ที่มา: กระทรวงเศรษฐกิจความรู้แห่งประเทศเกาหลี, 2551

4.1.3.4 สถาบันแรงงานแห่งประเทศไทย

สถาบันแรงงานแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่ศึกษาเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับแรงงานและให้คำปรึกษาในเรื่องดังกล่าวแก่ทั้งภาครัฐและเอกชน ทางด้านการจัดทำสถิติแรงงานทางสถาบันจะจัดทำสถิติทางแรงงานเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับทั้ง 2 องค์กรแรก ส่วนใหญ่จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติแรงงานที่องค์กรอื่นจัดเก็บมาและการสุ่มตัวอย่างการศึกษา เช่น สัดส่วนการศึกษาของแรงงาน ปริมาณลูกจ้างของบริษัท ระยะเวลาในการสัมภาษณ์งาน เป็นต้น

รูปภาพที่ 4-15: แผนผังองค์กรของสถาบันแรงงานแห่งประเทศไทย

ที่มา: สถาบันแรงงานแห่งประเทศไทย, 2551

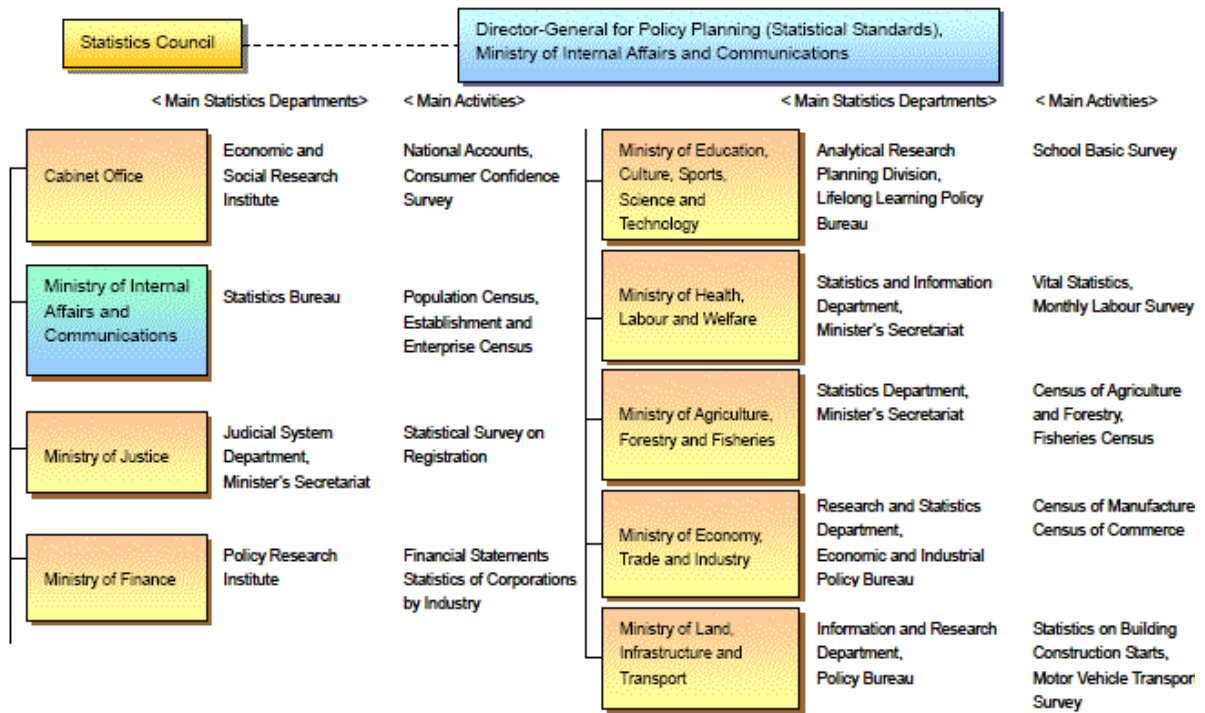
จากแผนผังองค์กรข้างต้นจะเห็นได้ว่าทางสถาบันแรงงานแห่งประเทศไทยมีเพียงสำนักงานเพื่อการวางแผนและจัดการวิจัยที่เป็นฝ่ายสนับสนุนงานวิจัยหลัก ส่วนหน่วยงานอื่นที่เหลือ ยกเว้นศูนย์ข้อมูลกับศูนย์ต้นแบบใหม่มีหน้าที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลแรงงาน หน่วยงานที่เหลือประกอบไปด้วย สำนักงานเพื่อการวิจัยอุตสาหกรรมสัมพันธ์ สำนักงานเพื่อการวิจัยตลาดแรงงาน และสำนักงานเพื่อการวิจัยนโยบายสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่าสำนักงานเพื่อการวิจัยตลาดแรงงานเป็นผู้จัดทำข้อมูลแรงงานหลัก ส่วนอีก 2 หน่วยงานจะมีการจัดทำข้อมูลในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรมและนโยบายสังคม

นอกจากทั้ง 3 หน่วยงานที่กล่าวไปข้างต้นยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานอีกดังนี้ สถาบันการเรียรู้แรงงานแห่งชาติ ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้และทักษะการทำงานของแรงงานเพื่อประโยชน์ต่อ ผู้จ้างงาน ตัวผู้ใช้แรงงาน และรัฐบาล ทางด้านระบบการบริหารงานจะแบ่งออกเป็น 8 ฝ่าย ตั้งแต่ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้การศึกษาแรงงานจนถึงศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งกรุงโซล สถาบันวิจัยแห่งเกาหลีเพื่ออาชีวศึกษาและการฝึกอบรม ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำวิจัยการให้บริการในด้านการฝึกอบรมแก่แรงงานเพื่อก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ในองค์กรจะมี 3 ฝ่ายรับผิดชอบ ซึ่งประกอบไปด้วย ฝ่ายวิจัยการจ้างงานและการพัฒนาขีดความสามารถ ฝ่ายวิจัยการศึกษาระยะสั้นๆ และฝ่ายวิจัยทรัพยากรมนุษย์ที่ทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลสถิติแรงงาน ส่วนที่เหลืออีก 2 หน่วยงานจะปฏิบัติการเป็นศูนย์พัฒนาแรงงานเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีองค์กรอื่นๆ ที่เข้ามาดูแลภาคแรงงานในเกาหลี ตัวอย่างเช่น องค์กรการบริการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการของแรงงานเกาหลีที่ดูแลค่าตอบแทนและสวัสดิการที่แรงงานได้รับ สมาคมการพัฒนาบุคลากรแห่งประเทศไทย สมาคมแห่งประเทศไทยเพื่อการบริหารจัดการสาธารณะ เป็นต้น

4.1.4 ประเทศญี่ปุ่น

ในประเทศญี่ปุ่นมีองค์กรที่จัดทำสถิติแรงงานหลายองค์กร ตัวอย่างเช่น กระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศญี่ปุ่น สถาบันแรงงานแห่งญี่ปุ่น สถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแห่งชาติ เป็นต้น โดยรวมการจัดทำสถิติแรงงานในประเทศญี่ปุ่นมาจาก 3 แหล่งสำคัญ ได้แก่ หน่วยงานราชการ องค์กรเกี่ยวกับแรงงาน และสถาบันศึกษา การเก็บข้อมูลสถิติแรงงานของสถาบันการศึกษาจะเป็นการจัดเก็บข้อมูลในลักษณะเฉพาะและไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จะกล่าวถึง 2 แบบเท่านั้น

รูปภาพที่ 4-16: แผนผังระบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานของประเทศญี่ปุ่น

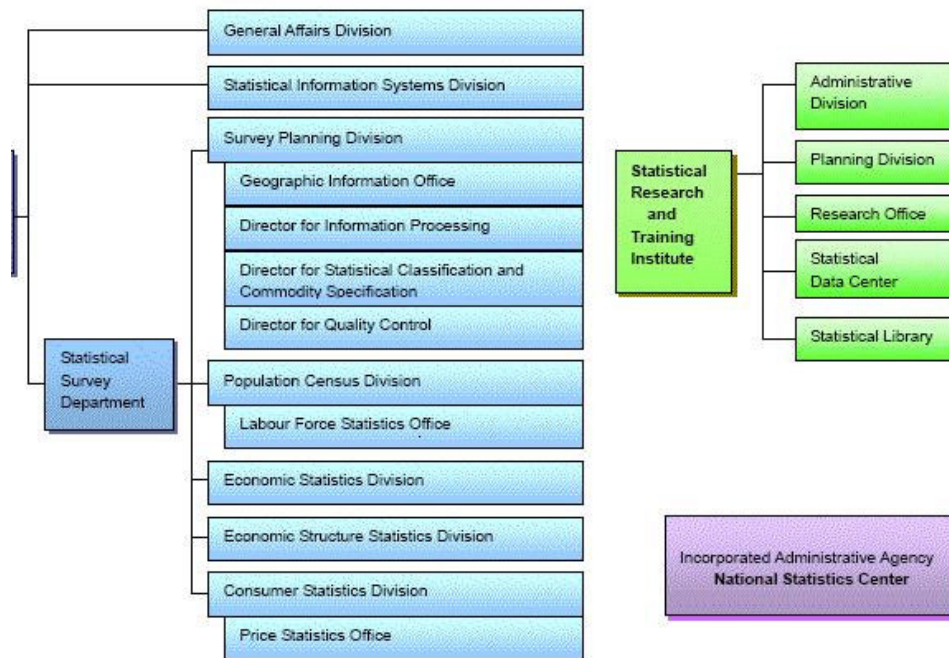

ที่มา: ทบวงสถิติแห่งประเทศไทย, 2549

4.1.4.1 ทบวงสถิติ, กระทรวงมหาดไทยและการสื่อสาร

ทบวงสถิติซึ่งเป็นองค์กรที่มีหน้าที่หลักในการจัดทำการศึกษาและจัดเก็บข้อมูลทางสถิติ มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานในหลายด้าน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลสถิติการสำรวจแรงงาน การว่างงาน ลักษณะการทำงาน เป็นต้น ข้อมูลสถิติแรงงานที่จัดเก็บมามีความละเอียดสูงเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติแรงงานของชาติอื่นๆ ส่วนทางด้านการบริหารองค์กรจะมีการแบ่งออกเป็น 7 แผนกย่อย ดังแผนภูมิและคำอธิบายด้านล่าง นอกจากนี้ ทบวงสถิติแล้วทางกระทรวงมหาดไทยยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบต่อข้อมูลทางสถิติอีก เช่น สถาบันการวิจัยและฝึกอบรมทางสถิติซึ่งมีหน้าที่ในการให้การศึกษาและฝึกอบรมทางด้านการจัดทำข้อมูลทางสถิติ รวมไปถึงการเผยแพร่เอกสารข้อมูลทางสถิติ ทางด้านการบริหารงานจะแบ่งออกเป็น 5 แผนกดังแผนผังองค์กรและคำอธิบายด้านล่าง

รูปภาพที่ 4-17: แผนภูมิองค์กรของทบวงสถิติและสถาบันการวิจัยและฝึกอบรมทางสถิติ

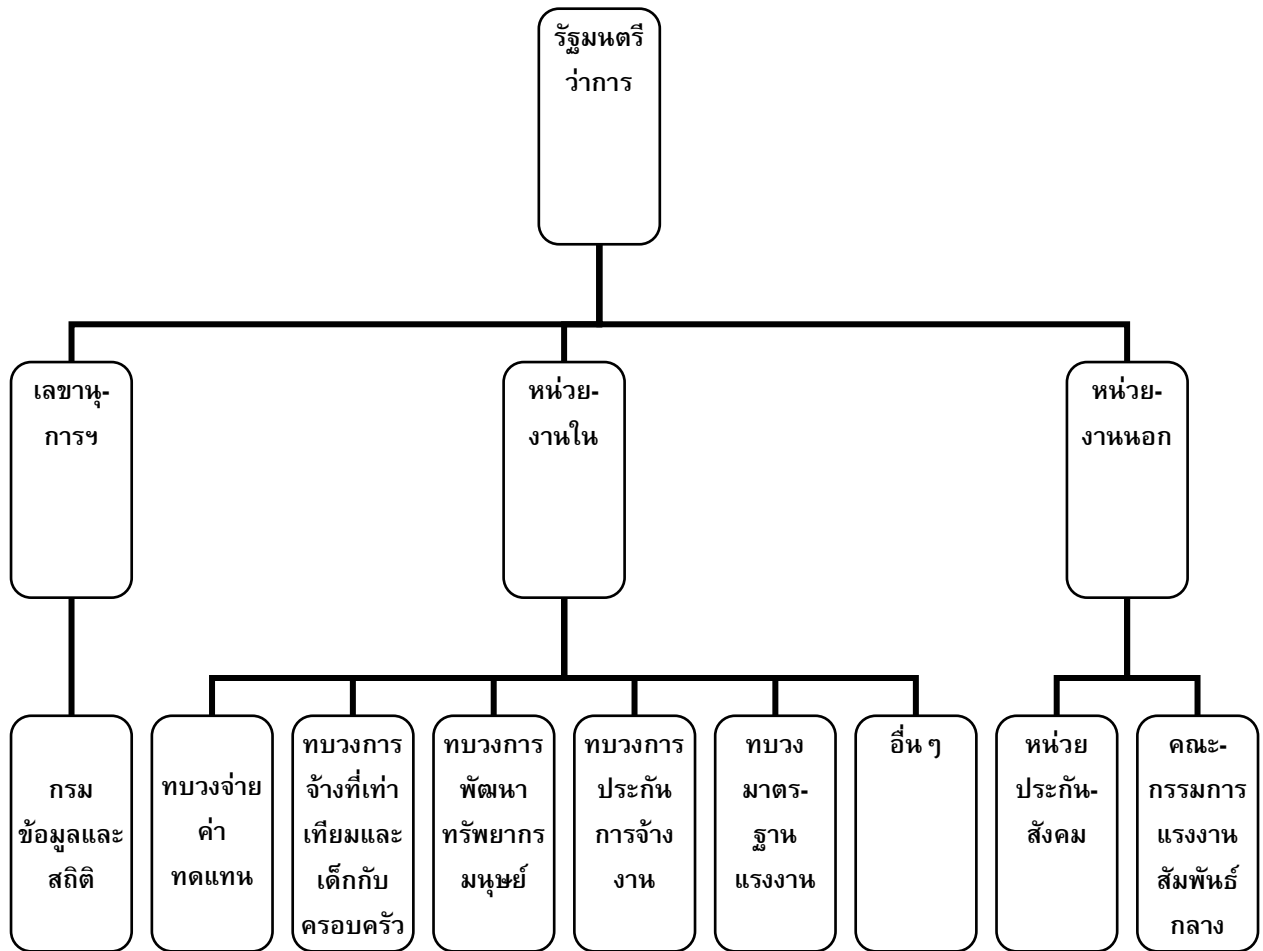
ที่มา: ทบวงสถิติแห่งประเทศไทย, 2549

แผนกต่างๆ ของทบวงสถิติประกอบไปด้วย กรมภารกิจทั่วไป กรมระบบข้อมูลทางสถิติ กรมวางแผนการสำรวจ กรมสำมะโนประชากร กรมสถิติเศรษฐศาสตร์ กรมสถิติโครงสร้างเศรษฐศาสตร์ กรมสถิติผู้บริโภค ทั้ง 7 กรมนี้ 3 กรมแรกเป็นเพียงฝ่ายสนับสนุนการจัดทำข้อมูลแรงงาน มีเพียงกรมสำมะโนประชากรที่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดทำข้อมูล ส่วนหน่วยงานที่เหลือจะมีการจัดทำเฉพาะข้อมูลสิ่งแวดล้อมทางแรงงานเท่านั้น ในส่วนของแผนกทั้ง 5 แผนก ของสถาบันการวิจัยและฝึกอบรมทางสถิติซึ่งเป็นองค์กรอิสระในกระทรวงฯ ประกอบด้วย กรมการบริหารจัดการ กรมการวางแผน สำนักงานวิจัย ศูนย์ข้อมูลสถิติ และห้องสมุดข้อมูลสถิติ ซึ่งทาง 2 แผนกแรกจะเป็นฝ่ายสนับสนุน ส่วนอีก 3 แผนกหลังจะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง

4.1.4.2 กระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศไทย

กระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่หลายหน้าที่ตั้งแต่ ดูแลเรื่องการทำทฤษฎีการเด็กลงไปถึงตรวจสอบคุณภาพของยาและวัสดุทางการแพทย์ ทั้งนี้การดูแลสุขภาพของแรงงานก็เป็นหนึ่งในหน้าที่หลักด้วย ดังนั้น ทางกระทรวงจึงมีการจัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับแรงงานหลากหลายรวมไปถึงข้อมูลสถิติแวดล้อมด้วย

รูปภาพที่ 4-18: แผนผังองค์กรกระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศญี่ปุ่น

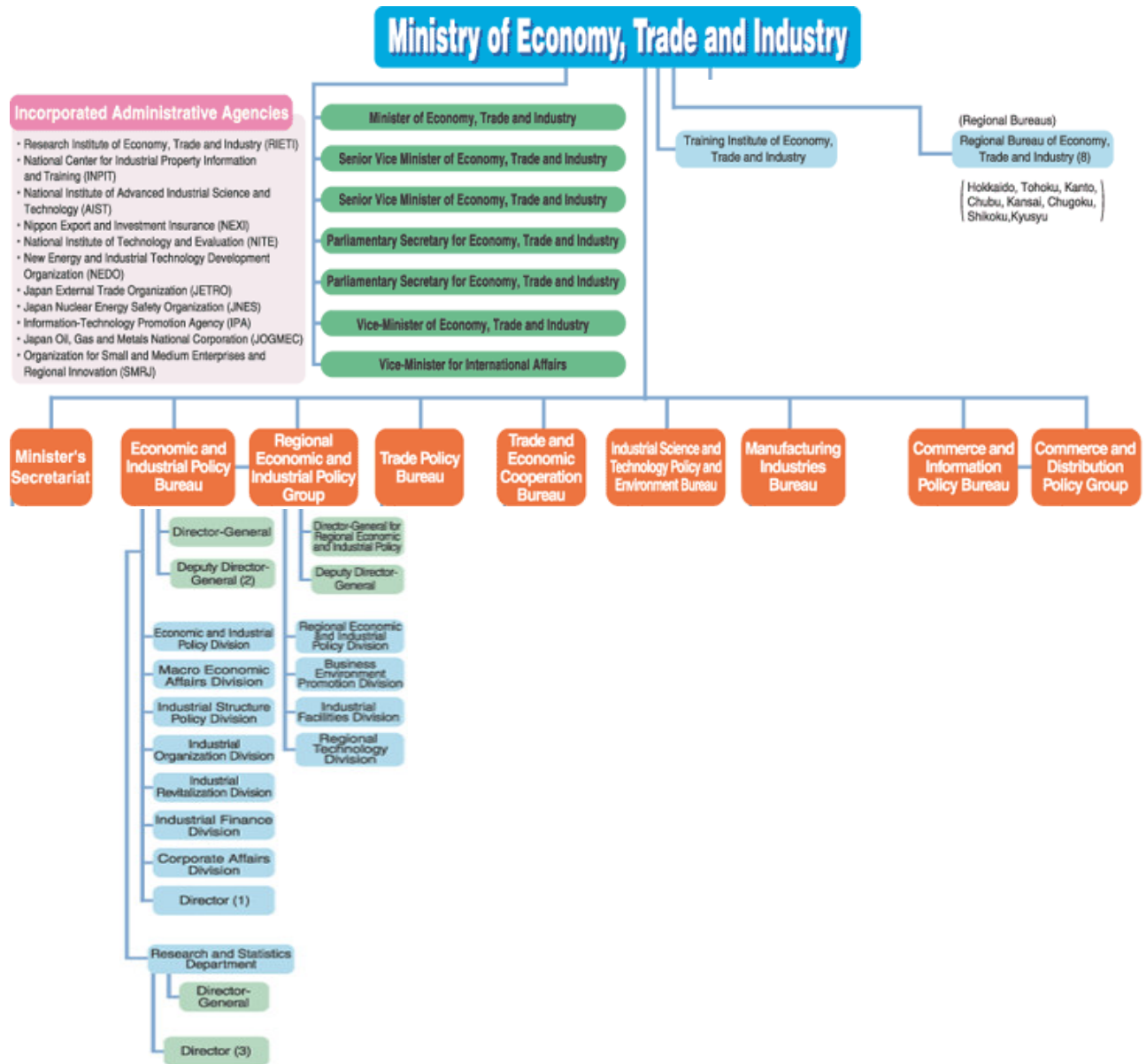
จากแผนภูมิด้านบนจะเห็นได้ว่าทางกระทรวงฯ จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดทำข้อมูลทางสถิติโดยตรงซึ่งจะรวมไปถึงสถิติทางแรงงานด้วยซึ่งคือกรมข้อมูลและสถิติที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเลขานุการฯ ในระดับหน่วยงานปฏิบัติการจะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ หน่วยงานภายในและภายนอก ซึ่งหน่วยงานภายนอกจะมี 2 หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแรงงาน ได้แก่ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กลางกับหน่วยประกันสังคม ส่วนหน่วยงานภายในจะมี 5 ทบวงที่รับผิดชอบซึ่งจะเป็นผู้เก็บบันทึกข้อมูลสถิติแรงงานแต่ข้อมูลสถิติแรงงานหลักจะถูกจัดทำโดยกรมข้อมูลและสถิติ ทั้ง 5 ทบวงจะมีหน้าที่ดังนี้ ทบวงมาตรฐานแรงงานดูแลในเรื่องค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน ทบวงการประกันการจ้างงานจะดูแลด้านการว่างงานของแรงงาน ทบวงการทรัพยากรมนุษย์จะรับผิดชอบในด้านการพัฒนาทรัพยากรแรงงานทั้งด้านการศึกษาและวิชาชีพ ส่วนทบวงการจ้างที่เท่าเทียมและเด็กกับครอบครัวจะรับผิดชอบในเรื่องสวัสดิภาพของแรงงานและครอบครัว สุดท้ายคือทบวงจ่ายค่าทดแทนซึ่งดูแลในด้านการจ่ายค่าทดแทนต่างๆ แก่แรงงานภายใต้ความยุติธรรม

4.1.4.3 กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น

หน่วยงานย่อยของกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น ที่มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีอยู่ 2 หน่วยงานดังนี้คือ สำนักงานนโยบายอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจกับกลุ่มนโยบายอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจภูมิภาค ทั้ง 2 หน่วยงานนี้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูล

สถิติเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานซึ่งรวมไปถึงข้อมูลสถิติด้านแรงงานด้วย ตั้งอย่าง ข้อมูลสถิติแรงงานเช่น จำนวนบุคลากรที่มีการเกี่ยวข้องกับการจัดการและขายในภาคอุตสาหกรรม อัตราส่วน แรงงานต่อยอดขายรายปี เป็นต้น ทั้ง 2 หน่วยงานนี้มีลักษณะการทำงานคล้ายกันมากแต่จะแตกต่างกันในเรื่อง ระดับของพื้นที่ปฏิบัติงาน โดยสำนักงานนโยบายอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจจะดูแลในระดับประเทศ ส่วนกลุ่ม นโยบายอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจภูมิภาคจะดูแลในระดับภูมิภาค

รูปภาพที่ 4-19: แผนผังองค์กรกระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

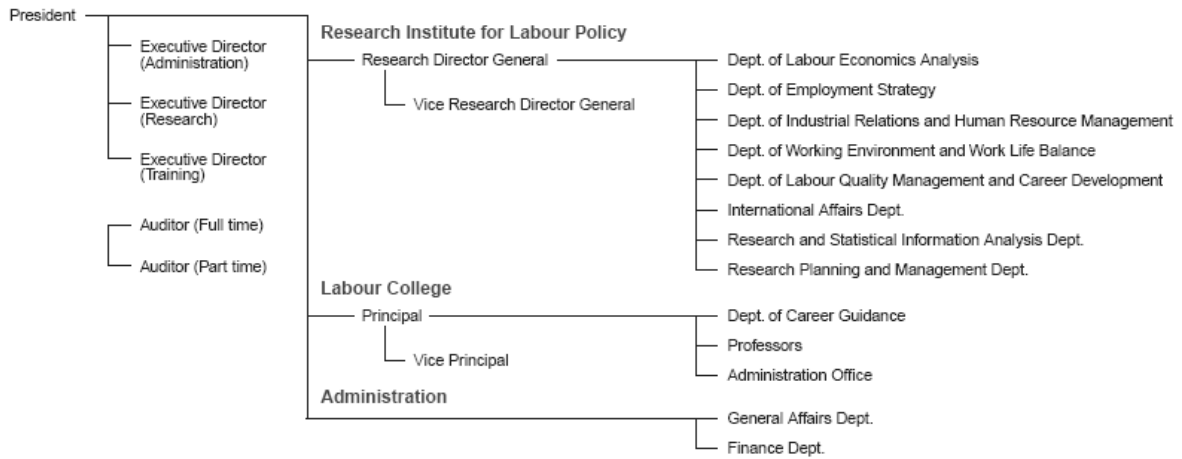
ที่มา: กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2544

4.1.4.4 สถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทย

สถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรเกี่ยวกับรัฐบาล ภายใต้การสอดส่องดูแลของกระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศไทยที่ปฏิรูปมาจากสถาบันแรงงานแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2546 ทำหน้าที่ในด้านการศึกษาวิจัยเนื่องกับการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกำลังแรงงานรวมถึงปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงาน และมีการจัดการฝึกอบรมให้แก่เจ้าพนักงานรัฐที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงสุขภาพแรงงานและสวัสดิการแห่งประเทศไทย ทางด้านการบริหารองค์กรทางสถาบันจะมีทั้งหมด 3 ฝ่ายดังแผนภูมิด้านล่าง ทั้ง 3 ฝ่ายประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหารจัดการ ฝ่ายโรงเรียนแรงงาน และฝ่ายวิจัย ทั้ง 3 ฝ่ายนี้มีเพียงฝ่ายวิจัยที่จัดทำดำเนินการวิจัยทางด้านแรงงาน ในฝ่ายวิจัยจะมีทั้งหมด 8 หน่วยซึ่งทำการวิจัยด้านแรงงานทั้งหมด แต่มีเพียง 2 หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในด้านการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานโดยตรง ได้แก่ หน่วยวิเคราะห์เศรษฐกิจศาสตร์แรงงานและหน่วยวิเคราะห์ข้อมูลสถิติและงานวิจัย ส่วนมากการจัดเก็บข้อมูลทางสถิติแรงงานนั้นทางสถาบันจะมีการจัดเก็บข้อมูลบ้าง ตัวอย่างเช่น แนวโน้มภาวะตลาดแรงงาน สถานการณ์แรงงานของประเทศในปัจจุบัน เป็นต้น ส่วนมากทางสถาบันจะนำข้อมูลสถิติปฐมภูมิจากกระทรวงทั้งสองข้างต้นหรือแหล่งที่มาอื่นๆ มาอ้างอิงและทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ต่อไป แต่ในบางครั้งทางสถาบันก็ได้มีการออกสำรวจเองบ้างแต่เป็นการสุ่มสำรวจเท่านั้น

รูปภาพที่ 4-20: แผนผังองค์กรสถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทย

ที่มา: สถาบันเพื่อนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทย, 2550

ในประเทศไทยยังมีหน่วยงานอื่นๆ อีกที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลสถิติแรงงานแต่เป็นจำนวนไม่มากเท่าองค์กรที่กล่าวมาข้างต้น ตัวอย่างเช่น ธนาคารแห่งชาติญี่ปุ่น กระทรวงการคลัง กระทรวงเศรษฐกิจการค้าและอุตสาหกรรม เป็นต้น องค์กรเหล่านี้จะจัดเก็บข้อมูลสถิติสิ่งแวดล้อมแรงงานเป็นส่วนใหญ่ไม่ใช่ข้อมูลสถิติโดยตรงยังมีองค์กรอื่นๆ อีกที่มีความสำคัญต่อการวิจัยด้านแรงงานโดยตรง ตัวอย่างเช่น ทบวงสถิติและศูนย์สถิติ สถาบันการวิจัยต่างๆ และรวมถึงสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย

4.1.5 การเปรียบเทียบรูปแบบองค์กรในต่างประเทศกับองค์กรของประเทศไทย

จากตัวอย่างของประเทศเกาหลีและประเทศญี่ปุ่นจะเห็นได้ว่าทั้ง 2 ประเทศ มีหน่วยงานสนับสนุนผู้ใช้แรงงานทั้งในการการพัฒนาศักยภาพและการจัดหางาน(เฉพาะประเทศเกาหลี) ตัวอย่างเช่น สถาบันเพื่อนนโยบายแรงงานและการฝึกอบรมแรงงานแห่งประเทศไทย สถาบันแรงงานแห่งประเทศไทย เป็นต้น สถาบันเหล่านี้ช่วยให้ผู้จ้างงานกับผู้ใช้แรงงานมีความความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการร่วมกันทำงาน นอกจากนี้หน่วยงานสนับสนุนยังทำหน้าที่ในการประยุกต์วิเคราะห์สังเคราะห์ใช้ข้อมูลสถิติแรงงานที่มีให้นำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น หนึ่งข้อมูลทางสถิติแรงงานในประเทศไทยยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อยมาก การที่มีสถาบันวิจัยที่อยู่ภายใต้การดูแลภาครัฐจะทำให้ภาครัฐมองเห็นปัญหาต่างๆ ของแรงงานได้ชัดเจนถูกต้องและถูกจุดโดยลดปัญหาในด้านอื่นเอียงได้อีกด้วย ส่วนการที่มีแหล่งงานที่อยู่ภายใต้ภาครัฐจะทำให้การจัดสรรแรงงานในตลาดมีประสิทธิภาพสูงขึ้นจากข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งงานที่อยู่ในตลาดจริง นอกจากนี้การออกนโยบายต่างๆ จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้นจากการดูในองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถิติแรงงานพบว่าองค์กรต่างๆ ในประเทศไทยส่วนมากจะขาดฝ่ายวิจัยผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการแปรและวิเคราะห์ผลข้อมูลสถิติแรงงานให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ได้อย่างกว้างขวาง

จากตัวอย่างของประเทศแคนาดาจะพบว่าการที่มีกระทรวงการพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ที่ครอบคลุมทั้งภาคแรงงาน และความเป็นอยู่ของประชากร จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลสถิติแรงงานรวมถึงการจัดทำงานวิจัยด้านแรงงานได้เนื่องจากการที่มีชุดข้อมูลที่มีความสมบูรณ์สูงขึ้น

4.1.6 การประยุกต์ใช้รูปแบบองค์กรในต่างประเทศเพื่อองค์กรของประเทศไทย

จากการศึกษารูปแบบขององค์กรในต่างประเทศจะเห็นได้ว่าประเทศเกาหลีและประเทศญี่ปุ่นมีความใกล้เคียงกับประเทศไทยมากที่สุด โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบของประเทศเกาหลีจะดูเหมาะสมกว่าประเทศญี่ปุ่นเนื่องจากระบบการเก็บข้อมูลแรงงานที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าและพัฒนามากกว่า ดังนั้น ข้อเสนอแนะในการปรับใช้มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงแรงงานของประเทศไทยจากการศึกษาของต่างประเทศ คือ ควรที่จะมีการแปรรูปหรือจัดตั้งองค์กรเอกชนขึ้นมาจากกรมการจัดหางาน เนื่องจากจะทำให้การเก็บข้อมูลสถิติแรงงานของประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้นและคุณภาพข้อมูลสถิติสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้ให้ข้อมูล (นายจ้าง) การพัฒนาดังกล่าวนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่หน่วยงานได้สัมผัสกับธุรกิจตลาดแรงงานจริงๆ และการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าของธุรกิจเอกชน ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีบริษัทจัดหางานเอกชนแล้วซึ่งในจุดนี้ก็ควรมีการร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาของระบบข้อมูลสถิติในอนาคต
2. นอกจากนี้การร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐเองก็ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ รวมไปถึงสถาบันศึกษาต่างๆ และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในกระทรวงอุตสาหกรรม ควรจะมีการร่วมมือกันทำงานอย่างใกล้ชิดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตลาดแรงงานและผู้ให้ข้อมูลแรงงาน (นายจ้าง) อาจจะมีการ

กำหนดมาตรฐานกลางในการจัดเก็บข้อมูลสถิติแรงงานให้เป็นไปในทางเดียวกันและใช้ประโยชน์ได้ง่ายและสะดวก

3. ในส่วนของข้อมูลสถิติแรงงานทางสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมควรจะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแก่กระทรวงแรงงานในด้านบุคลากร ซึ่งทางสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีจำนวนเศรษฐกิจและวิศวกรเพียงพอที่จะช่วยสนับสนุนให้การจัดทำข้อมูลสถิติแรงงานและรายงานวิเคราะห์ด้านแรงงานของกระทรวงแรงงานมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น หรือทั้งนี้จะเป็นในรูปแบบการจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาหรืออื่นๆ ก็ได้ตามสมควร
4. จะเห็นได้ว่าประเทศเกาหลีมีการจัดตั้งองค์กรอิสระด้านแรงงาน เช่น สถาบันแรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งจุดนี้ทำให้เกิดการนำข้อมูลสถิติแรงงานไปใช้ประโยชน์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้องค์กรอิสระด้านแรงงานจะได้นำเสนอข้อมูลเชิงลึกด้านแรงงานที่มาจาก การวิเคราะห์ขั้นทุติยภูมิ งานวิจัยด้านแรงงานและการศึกษาจากการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานจริงๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตลาดแรงงานโดยตรงได้อีกด้วย ดังนั้น การริเริ่มจัดตั้งสถาบันแรงงานแห่งประเทศไทยโดยการร่วมมือกันระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ด้านอุปสงค์) และกระทรวงศึกษาธิการและกรมการจัดหางาน (ด้านอุปทาน) จึงเป็นเรื่องสำคัญและควรจัดทำอย่างยิ่ง

4.2 การประเมินสถานภาพองค์กรต่าง ๆ ของไทยด้านข้อมูลกำลังคน

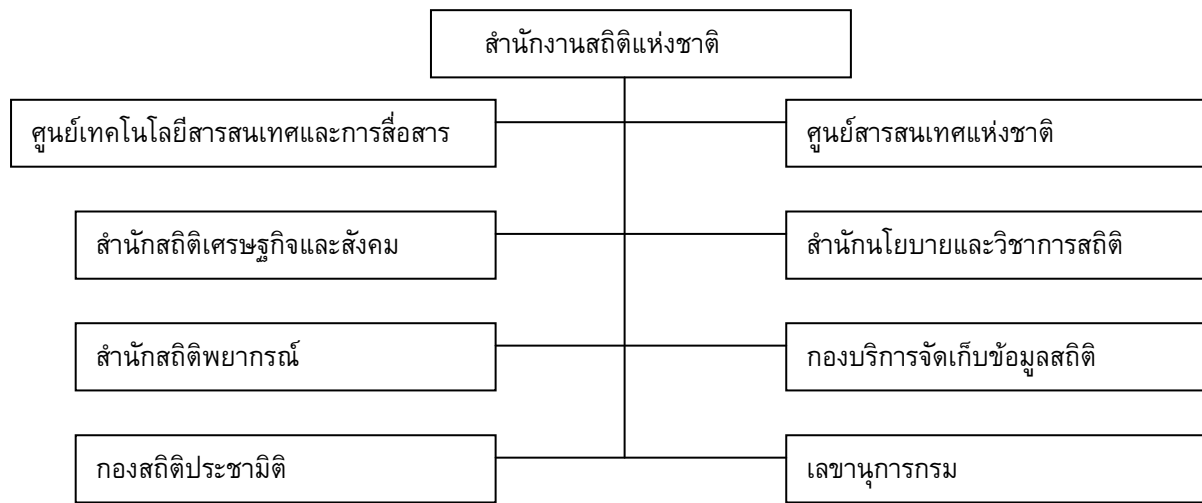
ประเทศไทยไม่มีศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลด้านแรงงาน โดยหน้าที่หลักในการจัดทำสถิติต่างๆ ขึ้นอยู่กับสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยกระทรวงแรงงานจะมีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลแยกตามส่วนราชการภายใน เช่นกรมการจัดหางาน จะเก็บข้อมูลด้านภาวะการมีงานทำ ซึ่งข้อมูลรายจังหวัดจะถูกเก็บรวบรวมโดยสำนักงานจังหวัดของแต่ละหน่วยงาน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นที่สำคัญคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลแวดล้อมในด้านเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย ปัจจุบันหน่วยงานที่ดูแลรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรม มีดังนี้

4.2.1 หน่วยงานที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานของไทย

4.2.1.1 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ให้บริการข้อมูลสถิติในทุกสาขาโดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีข้อมูลสถิติด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือโดยทำการผลิตและบูรณาการข้อมูลจากหน่วยสถิติเพื่อใช้ในการสนับสนุนการบริหารงานของภาครัฐและเอกชน จากกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยแบ่งเป็นศูนย์ สำนัก กองต่างๆ และสำนักงานสถิติจังหวัด

รูปภาพที่ 4-21: แสดงการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานสถิติแห่งชาติ⁴

หน่วยงานหลักที่ดูแลข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานคือ กลุ่มงานสถิติแรงงานซึ่งอยู่ภายใต้สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการจัดทำข้อมูลในลักษณะโครงการสำมะโนและสำรวจ เช่น สำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยมีการจัดเก็บข้อมูลจำนวนประชากรจังหวัด จำนวนผู้มีงานทำ จำนวนผู้ว่างงานจำแนกตามเกณฑ์ต่างๆ เช่นตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ตามประเภทอุตสาหกรรม

4.2.1.2 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการในปี 2551 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 มีการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

1) สำนักเลขาธิการ 2) สำนักบัญชีประชาชาติ 3) สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา 4) สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ 5) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ 6) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง 7) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ 9) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ 10) สำนักวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 11) สำนักวางแผนเศรษฐกิจมหภาค 12) สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ 13) สำนักงานพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดทางภาวะทางสังคม 14) สำนักงานยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม 15) กลุ่มประสานนโยบายกระจายอำนาจและความมั่นคง 16) สำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ

สำนักบัญชีประชาชาติเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการศึกษาวิเคราะห์และจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติรายปีในด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้ โดยได้ทำการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลแบ่งตามส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) ส่วนรัฐบาล 2) ส่วนรายได้ 3) ส่วนผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด 4) ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม 5) ส่วนครัวเรือนและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร 6) ส่วนการเงิน 7) ส่วนอุปสงค์อุปทาน 8) ส่วนบุคคล

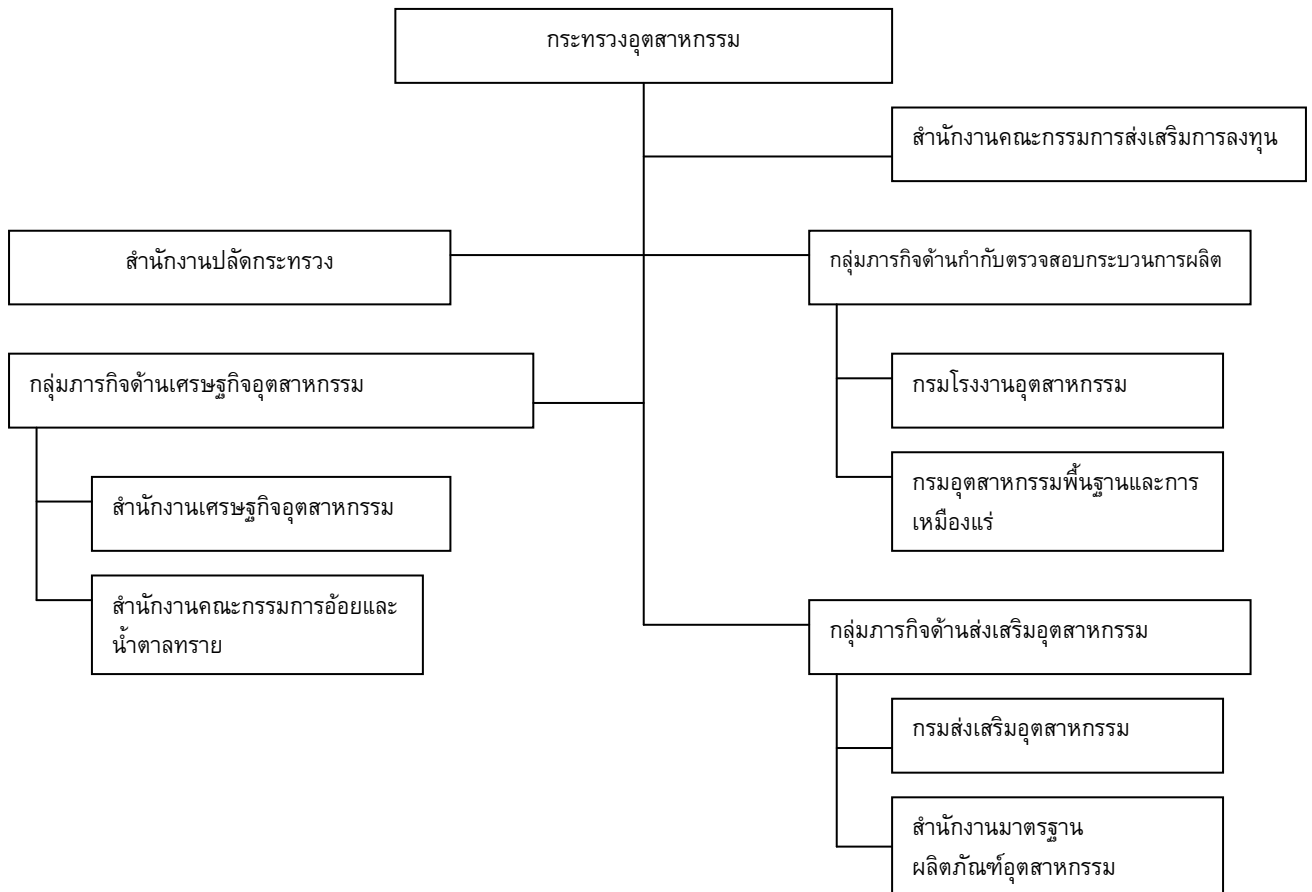
⁴ <http://www.mict.go.th/home/portal.php> ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

โดยแต่ละส่วนจะมีเจ้าที่ไม่เกิน 4 คน และมีผู้ดูแลสูงสุดคือผู้อำนวยการส่วน (รวม 8 คน) ทั้งนี้ข้อมูลที่น่ามาใช้ จะได้จากการจัดเก็บข้อมูลเองและส่วนราชการอื่นๆ รวมทั้งรัฐวิสาหกิจและเอกชน

4.2.1.3 กระทรวงอุตสาหกรรม

จากกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551 มีโครงสร้างภายในกระทรวง อุตสาหกรรมดังแสดงในภาพที่ 5 โดยมีศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายใต้สำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่หลักคือ รวบรวมข้อมูล จัดทำสถิติข้อมูล ประมวลผลและ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อรายงานสถานการณ์และบ่งชี้ทิศทางการดำเนินงานในอนาคต โดยมีการจัดทำข้อมูล เกี่ยวกับแรงงาน เช่น จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม สถิติจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนคนงานที่เล็ก กิจการ

รูปภาพที่ 4-22: แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรม⁵

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานสำคัญที่มีส่วนในการศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม และการ แก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยมีหน่วยงานภายในด้านจัดเก็บข้อมูลคือ ศูนย์สารสนเทศ เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดนโยบายและระเบียบในการสำรวจ การเก็บ

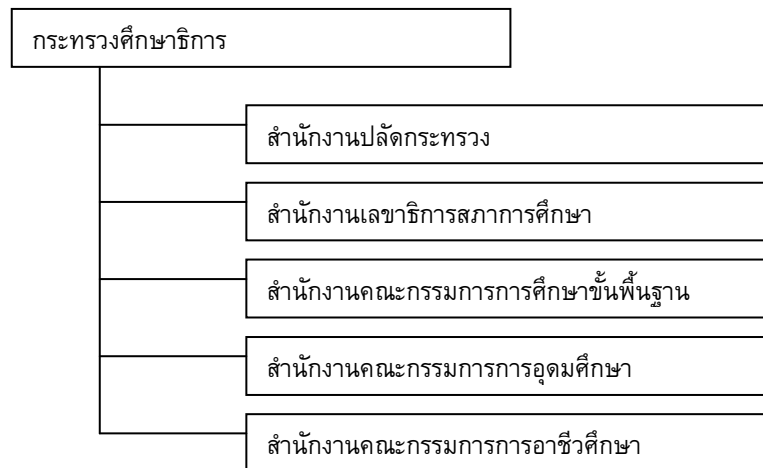
⁵ http://www.industry.go.th/Pages/str_chart.aspx ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

รักษา และการใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (2) ดำเนินการเกี่ยวกับการเป็นศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (3) รวบรวมและจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในภาพรวม และรายสาขาอุตสาหกรรม

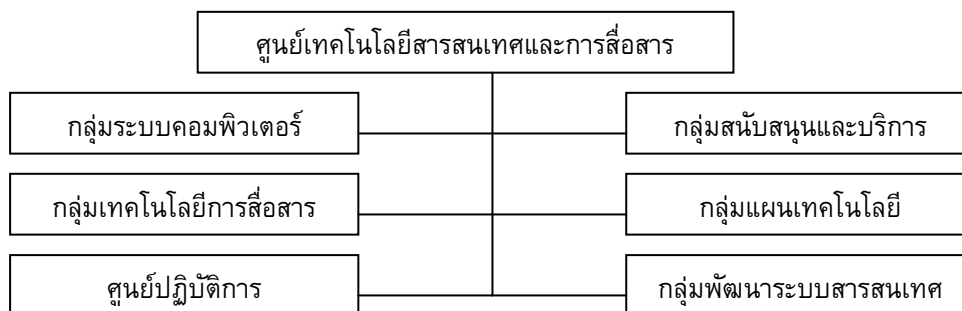
4.2.1.4 กระทรวงศึกษาธิการ

มีการจัดเก็บข้อมูลแยกตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานต่างๆ กล่าวคือ ซึ่งหน่วยงานที่ดูแลรวบรวมข้อมูลต่างๆ คือศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งมีโครงสร้างองค์กรแสดงในรูปภาพที่ 22 ข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการโดยทั่วไปคือ จำนวนและร้อยละของผู้เรียนในระดับการศึกษาต่างๆ จำแนกตามหลักสูตร ประเภทวิชา สังกัดและชั้น นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอัตราการเรียนต่อในระดับต่างๆ และภาวะการมีงานทำของผู้จบการศึกษา

รูปภาพที่ 4-23: แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกระทรวงศึกษาธิการ

รูปภาพที่ 4-24: แสดงโครงสร้างศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร⁶

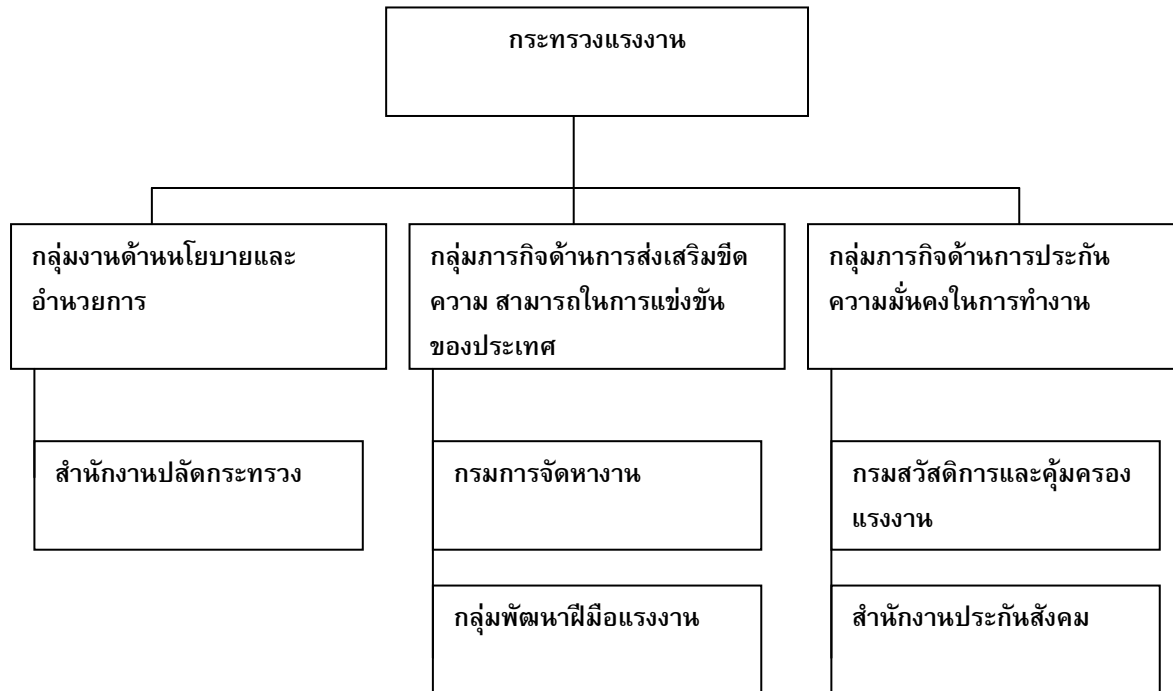

⁶ <http://www.moe.go.th/webemisc/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=3> ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

4.2.2 หน่วยงานภายในกระทรวงแรงงาน

ภายใต้กระทรวงแรงงานมีหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลด้านแรงงานตามโครงสร้างดังในภาพที่ 5 ซึ่งแต่ละหน่วยงานระดับกรมจะมีการจัดเก็บข้อมูลโดยกองสารสนเทศของหน่วยงานนั้นๆ

รูปภาพที่ 4-25: แสดงโครงสร้างกระทรวงแรงงาน⁷

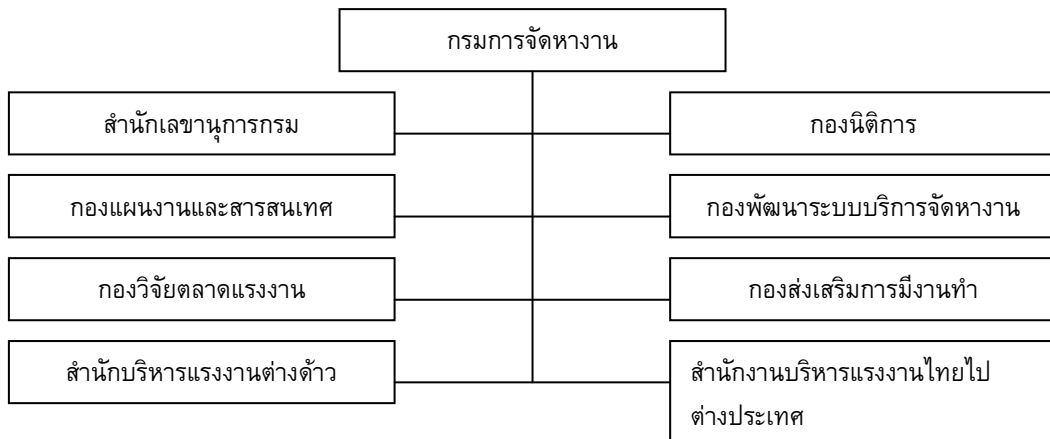
4.2.2.1 กรมการจัดหางาน

มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการมีงานทำและคุ้มครองคนหางาน ศึกษาวิเคราะห์สภาวะตลาดแรงงาน และแนวโน้มตลาดแรงงาน โดยเป็นศูนย์ทะเบียนข้อมูลตลาดแรงงาน สำหรับหน้าที่ในการจัดทำและรวบรวมข้อมูลด้านกำลังคน โดยสามารถแยกตามส่วนต่างๆ ได้ดังนี้ 1) กองพัฒนาระบบบริหารจัดการหางาน เป็นศูนย์ข้อมูลตำแหน่งงานและข้อมูลคนหางานในประเทศ 2) กองวิจัยตลาดแรงงาน ทำหน้าที่พัฒนาระบบข้อมูลเครือข่ายแรงงาน รวบรวมและวิเคราะห์ตลาดแรงงาน ซึ่งในระดับจังหวัด สำนักงานแรงงานจังหวัดจะทำหน้าที่พัฒนาฐานข้อมูลแรงงานจังหวัดนั้นๆ โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลแรงงานจังหวัด และนำข้อมูลส่งต่อให้ส่วนกลาง ซึ่งจะจัดเก็บข้อมูลแรงงานเช่น ตำแหน่งว่างจำแนกตามอุตสาหกรรมและอายุ ผู้สมัครงานจำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ จำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลคือกองวิจัยตลาดแรงงาน

⁷

http://www.mol.go.th/mol_ministry04.html ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

รูปภาพที่ 4-26: แสดงโครงสร้างหน่วยงานภายในกรมจัดหางาน

4.2.2.2 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

เป็นองค์กรหลักในการดำเนินงาน ประสาน และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานให้ได้มาตรฐาน มีเอกภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก มีพันธกิจดังนี้ (1) พัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงาน และส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน (2) พัฒนาระบบ รูปแบบการพัฒนาฝีมือแรงงานแก่กำลังแรงงาน (3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมสร้างเครือข่าย และบริหารจัดการกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานและการเป็นผู้ประกอบการ โดยหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูล คือ กองแผนงานและสารสนเทศ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่สำคัญดังนี้ (1) ดำเนินการประสานงาน และส่งเสริมการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพแรงงาน (2) ดำเนินการติดตาม ประสาน ส่งเสริม และพัฒนาระบบการเชื่อมโยงข้อมูลการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในและต่างประเทศ และเป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศของกรม⁸ โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเช่น จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพในหลักสูตรต่างๆ จำนวนผู้จบการฝึกอบรม การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

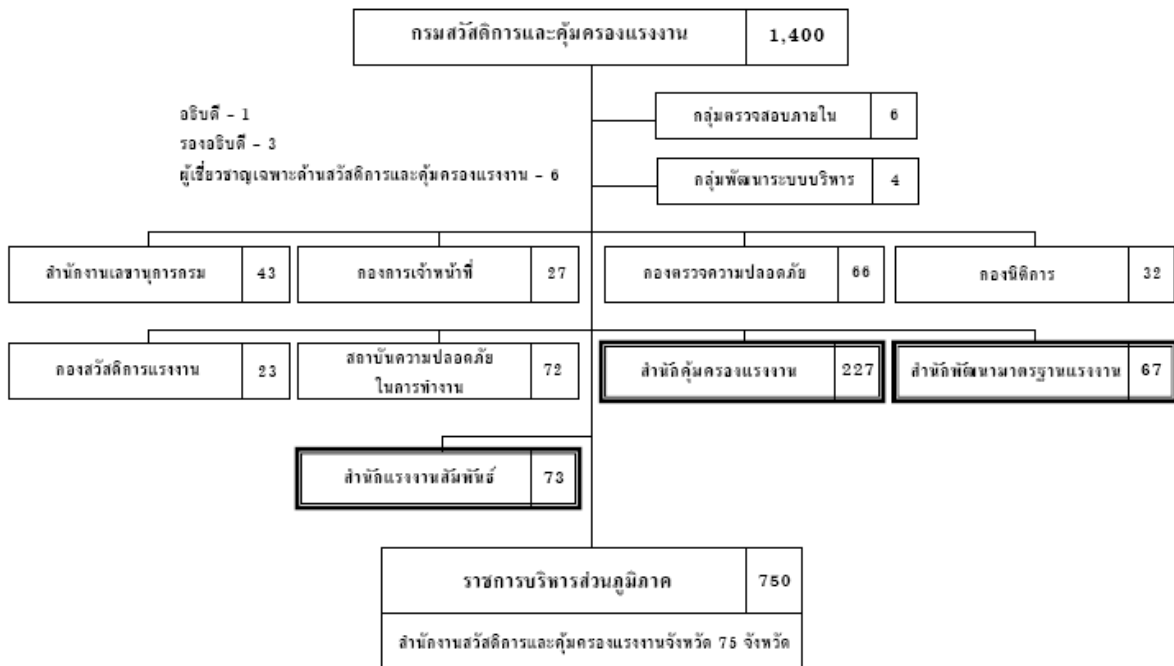
4.2.2.3 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

มีภารกิจสำคัญคือ กำหนดและพัฒนามาตรฐานแรงงาน รวมทั้งการส่งเสริมกำกับดูแลให้การรับรองสถานประกอบการที่มีการบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และคุ้มครองดูแลแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการจัดเก็บข้อมูลจะเป็นหน้าที่โดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกล่าวคือ สำนักคุ้มครองแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน และสำนักแรงงานสัมพันธ์ โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเช่น จำนวนสถานประกอบการ และลูกจ้างจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

⁸ http://home.dsd.go.th/it/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1 ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

รูปภาพที่ 4-27: แสดงโครงสร้างภายในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน⁹

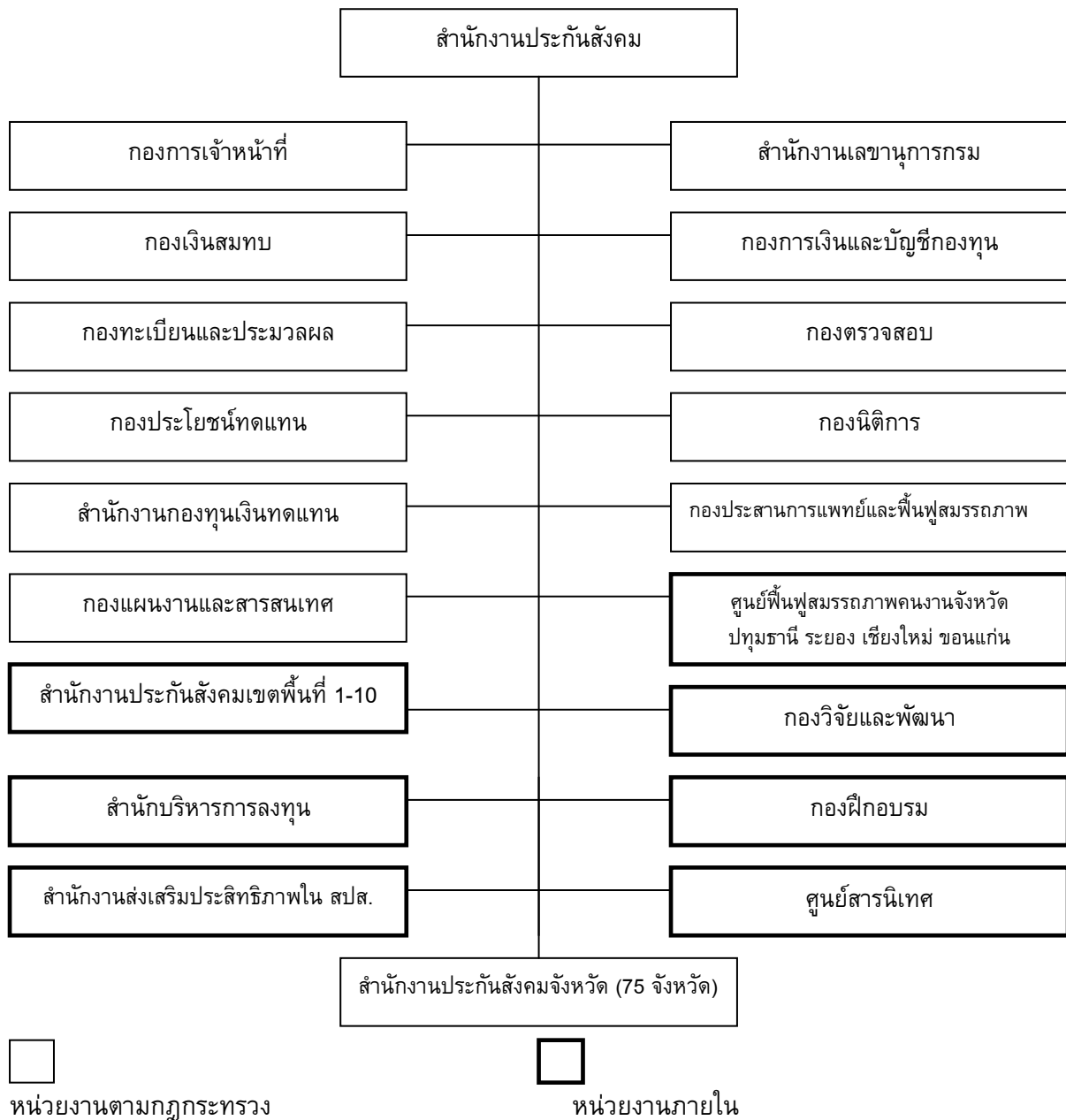

4.2.2.4 สำนักงานประกันสังคม

จัดทำสถิติงานประกันสังคมรายปี โดยแบ่งเป็นข้อมูลสถิติกองทุนประกันสังคม และข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทน โดยมีข้อมูลจำนวนนายจ้าง ลูกจ้าง และการจ่ายเงินทดแทน กองทุนทดแทน และจำนวนสถานประกอบการ ผู้ประกันตน และการจ่ายประโยชน์ทดแทน กองทุนประกันสังคม

⁹ <http://www.labour.go.th/info/doc/7-1.pdf> ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

รูปภาพที่ 4-28: แสดงโครงสร้างภายในสำนักงานประกันสังคม¹⁰

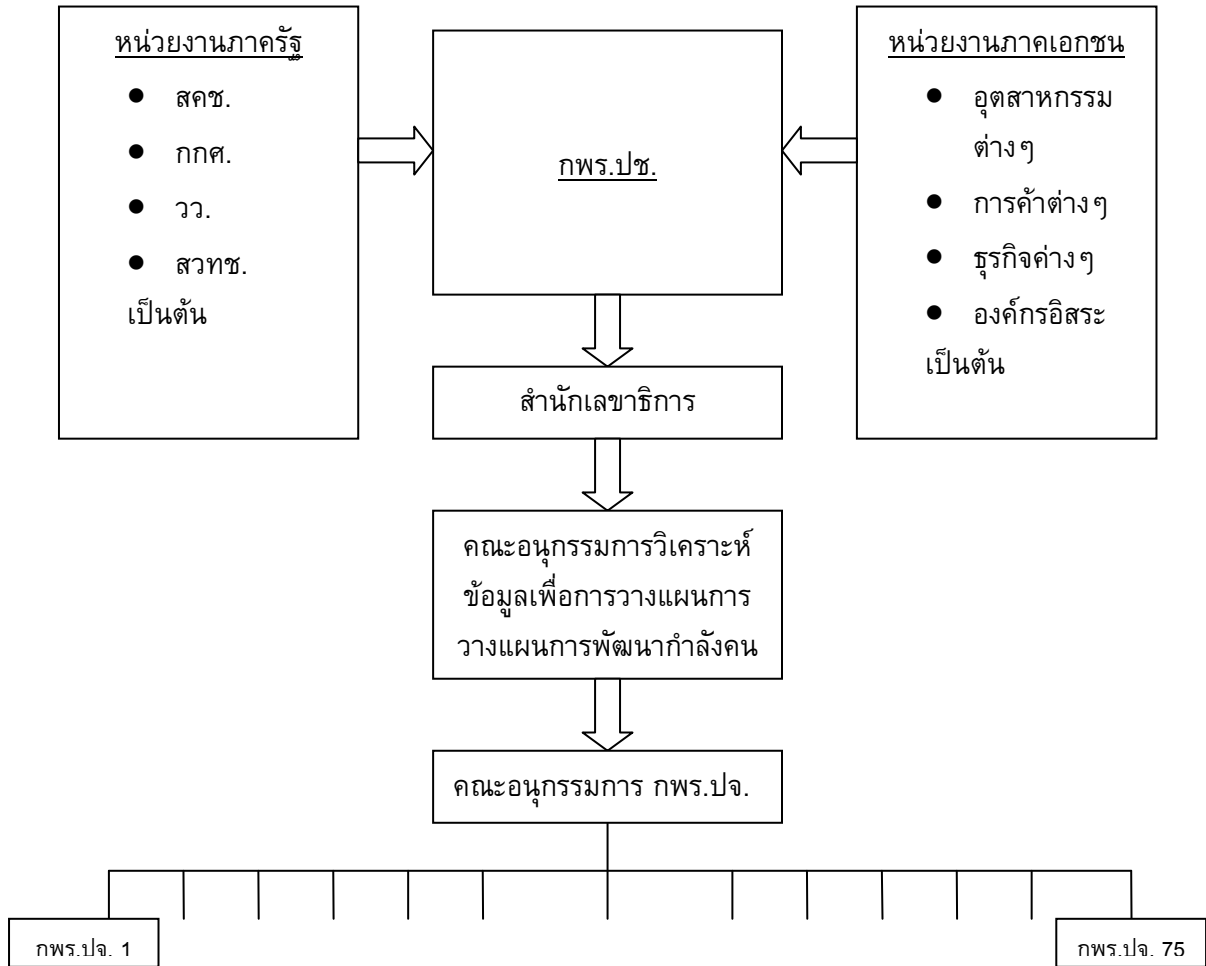
4.2.3 คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)

จัดตั้งเพื่อที่จะให้เป็นหน่วยงานกลางระดับชาติ ที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ทิศทางและประสานแผนการพัฒนาฝีมือแรงงานของหน่วยงานพัฒนาแรงงาน ภาครัฐและเอกชนในภาพรวมของประเทศโดยที่ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ มีคณะอนุกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพจังหวัด (กพร.ปจ.) สำหรับการนำระบบและรูปแบบการดำเนินงานในแนวทางเดียวกับคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพในระดับพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งทำให้ภาครัฐและภาคเอกชนที่ดำเนินการด้านพัฒนา

¹⁰ <http://www.sso.go.th/> ณ วันที่ 5 สิงหาคม 2551

แรงงานมีกลไกเอื้อต่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพได้ โดยโครงสร้างการบริหารงานของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ มีดังนี้

รูปภาพที่ 4-29: แสดงโครงสร้างองค์กรของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)

จากแผนผังองค์กรข้างต้นจะเห็นได้ถึงระบบการบริหารจัดการในองค์กรซึ่งในระดับสูงสุดเกิดจากการร่วมกันของทั้งภาคและเอกชน และมีคณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนการวางแผนการพัฒนากำลังคนในระดับชาติที่รองลงมาก่อนที่จะถึงระดับจังหวัด (กพร.ปจ.) คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนการวางแผนการพัฒนากำลังคนในระดับชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนการพัฒนากำลังคนในระดับชาติ มีความครอบคลุมเชื่อมโยงทั้งด้านการศึกษาและการฝึกอบรม ตลอดจนมีความสมบูรณ์เกี่ยวกับข้อมูล ทิศทางแนวโน้มของอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการมากยิ่งขึ้น รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานกำลังแรงงานแห่งชาติ

เนื่องจากคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการระดับชาติที่แต่งตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี จะมีความไม่แน่นอนสูงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลค่อนข้างบ่อย โดยมีการจัดประชุมเฉลี่ยไม่ถึง 2 ครั้งเท่านั้นคณะกรรมการระดับชาตินี้จึงควรเป็นองค์กรในระดับนโยบายมากกว่าที่จะทำหน้าที่ในเชิงปฏิบัติ (Operation) ถึงแม้จะจัดคณะอนุกรรมการฯ เข้ามาช่วยงาน ก็ยังอาจจะยัง

แก้ปัญหาความไม่แน่นอนของสถานะขององค์กรไม่ได้ การที่จะเสนอให้เป็นเจ้าภาพฐานข้อมูลด้านแรงงานในระยะยาวจึงมีความเป็นไปได้น้อยมาก

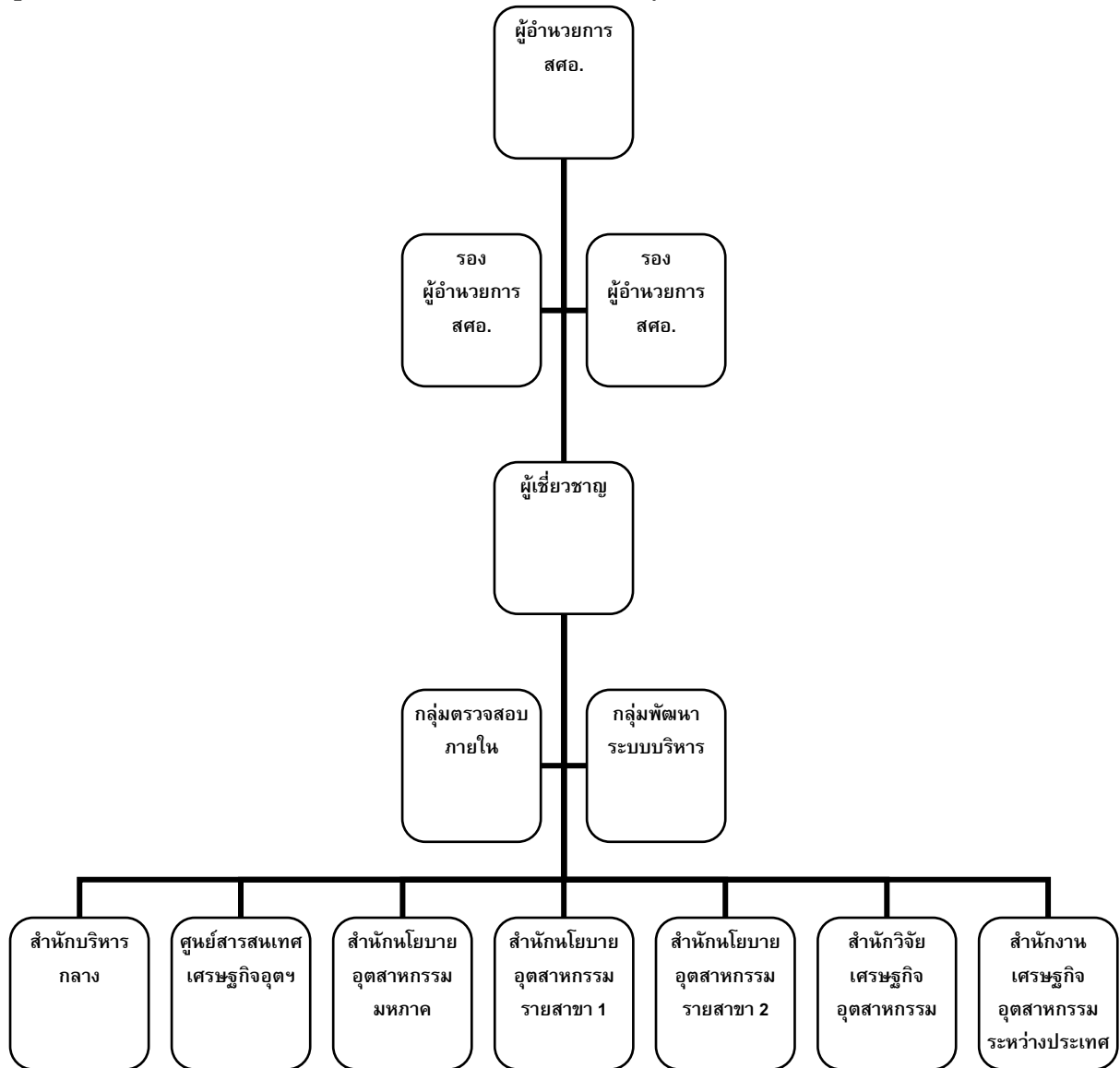
4.3 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และข้อเสนอในการปรับโครงสร้าง

แนวคิดในการจัดโครงสร้างองค์กรของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่ออุตสาหกรรม)

4.3.1 โครงสร้างสำนักงานในปัจจุบัน

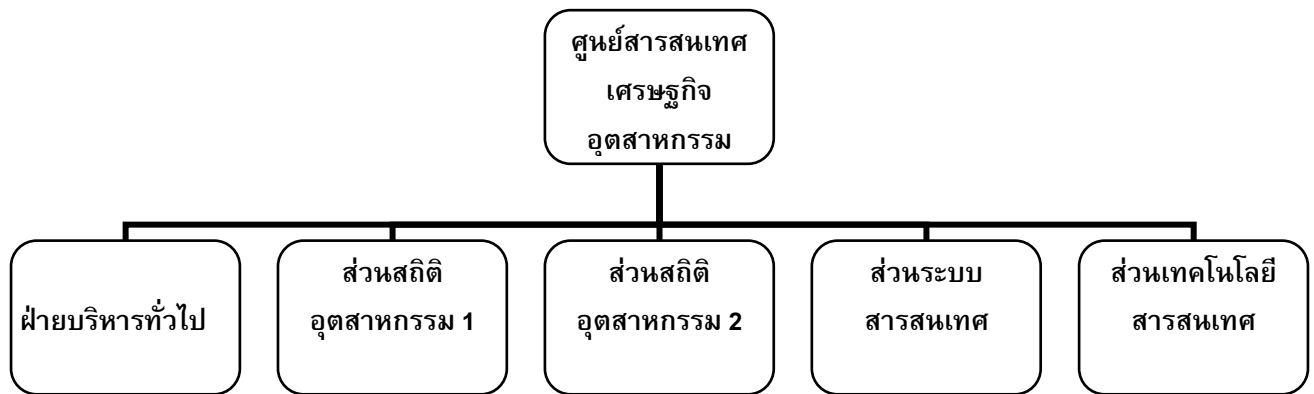
ในปัจจุบันสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม มีการจัดแบ่งส่วนงานออกเป็น 7 สำนักงาน ดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

รูปภาพที่ 4-30: แสดงโครงสร้างภายในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

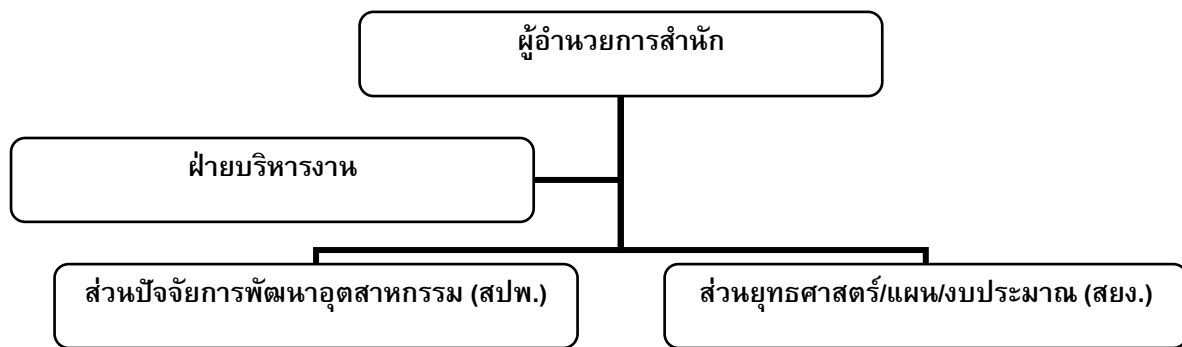

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีโครงสร้างของศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาคที่มีบทบาทและหน้าที่ในการจัดทำและนำเสนอข้อมูลสถิติในภาคอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

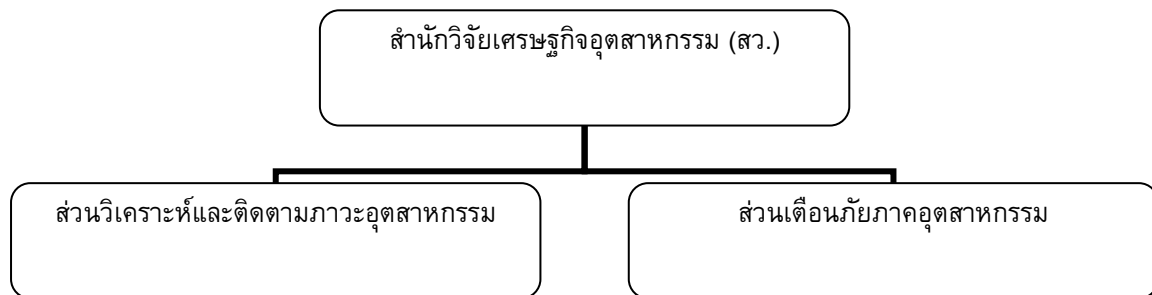
รูปภาพที่ 4-31: แสดงโครงสร้างภายในศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

รูปภาพที่ 4-32: แสดงโครงสร้างภายในสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

รูปภาพ 4-33: แสดงโครงสร้างภายในสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บทบาทหน้าที่ตามกฎหมาย

ให้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะ นโยบาย แผนยุทธศาสตร์ มาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในระดับมหภาคและอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งพัฒนาระบบเตือนภัยด้านอุตสาหกรรม เพื่อเป็นองค์กรชั้นนำในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งสัญญาณเตือนภัยทางอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

- 2) เสนอแนะนโยบาย กำหนดท่าที แนวทางความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งประชุมเจรจาเกี่ยวกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม
- 3) ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรม และการแก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 4) วิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 5) ประสาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 6) กำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

4.3.2 โครงสร้างของบุคลากร

โครงสร้างของบุคลากรของหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูลสถิติมีอยู่ 3 หน่วยงาน ดังนี้

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (21คน) ประกอบไปด้วย ผอ.9บส.(1) จวค.8ว (1) จวค.7ว/8ว (4) นวค.8วช.(1) นวค.3-5/6/7วช (6) จวค.6ว/7ว (1) จวค.3-5/6ว (1) นวค.สถิติ3-5/6ว (1) จพ.สถิติ2-4/5 (3) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จบง.ทั่วไป6 (1) จพ.ธุรการ2-4/5 (1) ลูกจ้างประจำ พนักงานพิมพ์ดีดชั้น 3-4 (1)

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค (18คน) ประกอบไปด้วย ผอ.9บส. (1) จวค.8ว(1) จวค.7ว/8ว (4) จวค.6ว/7ว (2) จวค.3-5/6ว (8) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จบง.ทั่วไป6 (1) จพ.ธุรการ2-4/5 (1)

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (22คน) ประกอบไปด้วย ผอ.8บก.(1) จวค.8ว(1) จวค.7ว/8ว(2) จวค.6ว/7ว (1) จวค.3-5/6ว (8) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จบง.ทั่วไป6 (1) จพ.ธุรการ2-4/5 (1)

4.3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรในปัจจุบัน

ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ที่เกี่ยวข้องจะพบว่าโครงสร้างองค์กรในปัจจุบันนี้ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอโดยเฉพาะตัวสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งให้ความเห็นว่ามียุทธศาสตร์เพียงพอในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และเชื่อว่าจะสามารถรับทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลเพื่ออุตสาหกรรมได้โดยเพิ่มบุคลากรตามกรอบตำแหน่งเดิมให้ครบและเพิ่มเติมอีกเพียงบางตำแหน่งเท่านั้น

4.3.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กร (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล/สารสนเทศเพื่อการอุตสาหกรรม)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสร้างองค์กร

ตามแนวคิดของ Mintzberg (1983)¹¹ เสนอแม่แบบมาสร้างไว้ 5 ส่วนคือ 1) ส่วนปฏิบัติงาน (Operating Core) คือส่วนปฏิบัติงานกลางและพื้นที่ 2) ส่วนกลยุทธ์ (Strategic Apex) หมายถึง กลุ่มบริหารระดับสูงที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและทิศทางขององค์กร 3) ส่วนผู้บริหารระดับกลาง (Middle Line) ผู้ทำหน้าที่ระหว่างผู้บริหารระดับบนและล่าง คือผู้มีตำแหน่ง ผู้อำนวยการกอง เป็นต้น 4) ส่วนนักวิเคราะห์ระบบ (Technostructure) ผู้ที่ทำหน้าที่ในการศึกษาวิเคราะห์ระบบงาน ซึ่งในที่นี้อาจจะหมายถึง สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ศูนย์สารสนเทศอุตสาหกรรม เป็นต้น และ 5) ส่วนสนับสนุน (Support Staff) ผู้ปฏิบัติงานให้การสนับสนุนในส่วนงานต่างๆ เช่น สำนักบริหารงานกลาง เป็นต้น

4.3.5 โครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หน้าที่ตามกฎหมาย

- 1) จัดหาและรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค และเป็นหน่วยงานสารสนเทศเชิงลึกของกระทรวง รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) วิเคราะห์ และวิจัยประเด็นทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศและติดตามสถานการณ์ รวมทั้งคาดการณ์แนวโน้มและเตือนภัยอุตสาหกรรมโดยรวม
- 3) พัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

อัตรากำลัง (เสนอ)

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	กำลังคน(T)
ผอ.สำนักวิจัย งานด้านรวบรวมข้อมูล งานวิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้ม งานพัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐกิจ บริหารงานทั่วไป	1

งานด้านรวบรวมข้อมูล	กำลังคน(T)
หัวหน้าส่วน พนักงานคอมพิวเตอร์	

¹¹ Henry Mintzberg (1983), 'Structure in Five: Designing Effective Organization, New Jersey: Prentice Hall (International Edition)

งานวิเคราะห์/คาดการณ์แนวโน้ม	กำลังคน(T)
หัวหน้าส่วน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ (เศรษฐฯ /สถิติ) พนักงานคอมพิวเตอร์	

งานพัฒนาเครื่องมือเศรษฐศาสตร์	กำลังคน(T)
หัวหน้าส่วน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ (เศรษฐฯ /สถิติ) พนักงานบริการข้อมูล	

กลุ่มงาน Intelligent Unit	กำลังคน(T)
หัวหน้ากลุ่มฯ (0)	1
จนค.3-5 (0)	2

4.3.6 ศูนย์สารสนเทศ

หน้าที่ความรับผิดชอบ

- 1) งานพัฒนาดูแลระบบข้อมูล พัฒนาระบบฐานข้อมูล พัฒนาเครือข่ายระบบเสมอ ทั้งส่วนกลาง พื้นที่ ราชสาขา
- 2) งานด้านวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมข้อมูลสถิติอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทำการวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการรายงานข้อมูลสถิติอุตสาหกรรม
- 3) งานบริการข้อมูล ให้บริการกลุ่มอุตสาหกรรม (สถาบันอิสระ) ให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จัดทำสื่อโสตทัศนูปกรณ์ทำข่าวสาร/สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประสานงานประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานภายในและภายนอก

อัตรากำลัง (เสนอ)

ศูนย์สารสนเทศ	กำลังคน(T)
ผอ.(8)/(9) งานพัฒนา/ดูแลระบบข้อมูล งานรวบรวมและวิเคราะห์ งานบริการข้อมูล บริหารงานทั่วไป	1

งานพัฒนาดูแลระบบข้อมูล	กำลังคน(T)
ผอ. (9) พนักงานคอมพิวเตอร์	1

งานวิเคราะห์ข้อมูล	กำลังคน(T)
ผอ. (8)	1
นวก.สถิติ	1
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์	2

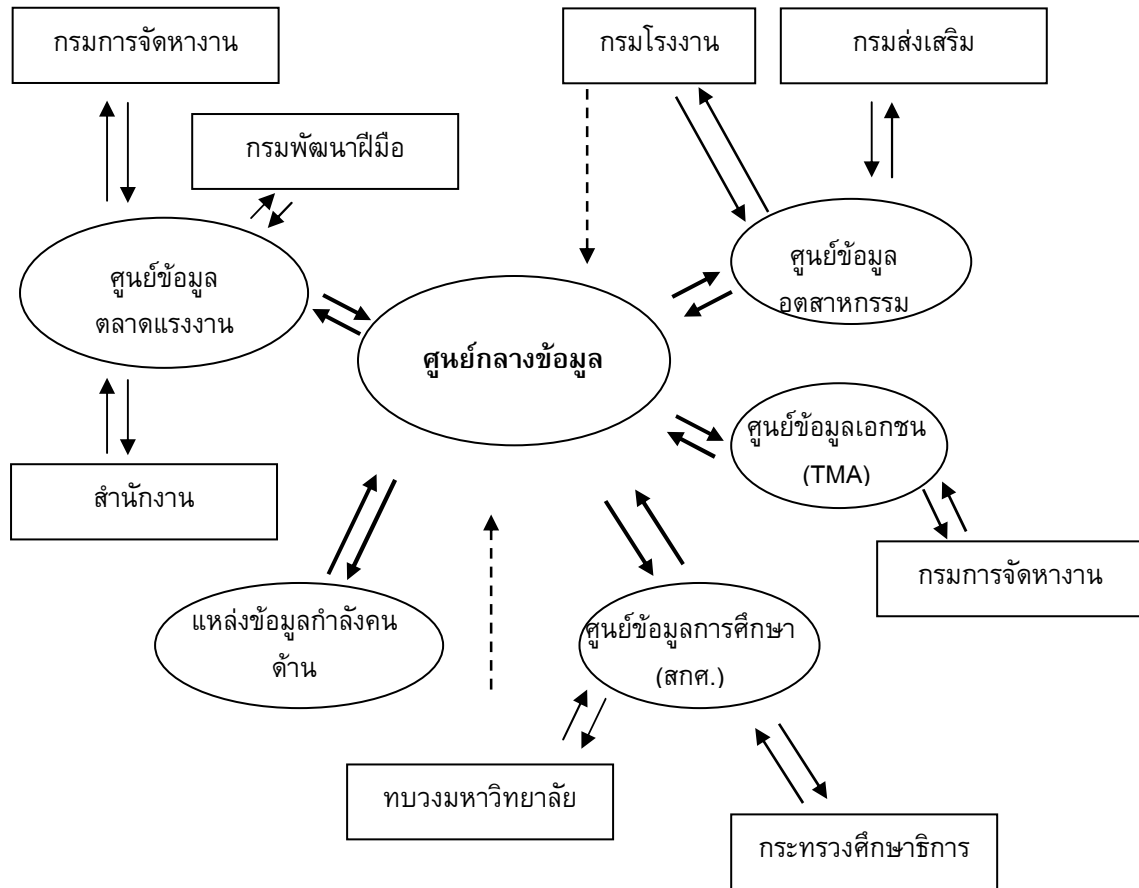
งานบริการข้อมูล	กำลังคน(T)
ผอ. (7) พนักงานคอมพิวเตอร์ (3)-(5) พนักงานบริการข้อมูล (3)-(5)	1

ฝ่ายบริหารทั่วไป	กำลังคน(T)
จพ.ทั่วไป (6)	1
จพ.ธุรการ (2)-(4)	1
จพ.พิมพ์ดีด (3)-(4)	2

4.4 ข้อเสนอโครงสร้างต้นแบบในการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อบริหารศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน: สถานการณ์หน่วยการระดับชาติ

จากการศึกษาของ นิพนธ์ และคณะ (2541) ได้มีการเสนอให้มีการจัดตั้ง “ศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน” โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะสั้นและระยะยาว ในช่วงระยะสั้นเสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์ย่อยในหน่วยงานที่มีความพร้อมหลายๆ ศูนย์เพื่อการเชื่อมโยงที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพในภายหลัง เช่น กระทรวงแรงงาน เสนอกรมการจัดหางาน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

รูปภาพ 4-34: ข้อเสนอโครงสร้างเครือข่ายระบบศูนย์กลางข้อมูลตลาดแรงงานในระยะสั้นและระยะยาวในอดีต

ที่มา: ดัดแปลงจากนิพนธ์และคณะ (2541), อ้างแล้ว, ตารางที่ 6.6

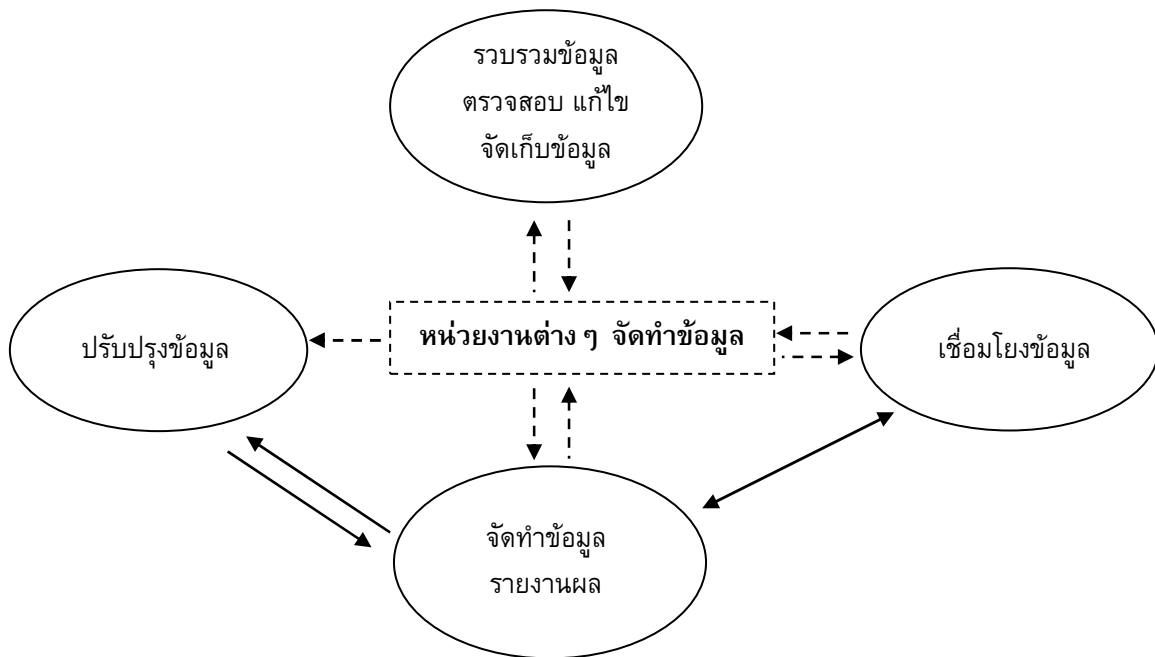
บทบาทของหน้าที่ของระบบศูนย์กลางข้อมูลระยะสั้น คือ

- 1) งานพิจารณาและรวบรวมข้อมูลที่ต้องการไว้ที่ศูนย์ (Data)
- 2) งานเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้พิจารณาไว้
- 3) งานจัดทำรายงานและเผยแพร่ข้อมูล
- 4) งานปรับปรุงข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด

ซึ่งสามารถแสดงไว้ดังรูปภาพข้างล่าง

อย่างไรก็ตามการจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลในลักษณะดังกล่าวนี้ไม่เป็นที่นิยมเนื่องจากต้องใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมากในการสร้างระบบ บำรุงรักษาระบบให้มีความเสถียร

รูปภาพที่ 4-35: โครงสร้างหน้าที่ของระบบศูนย์กลางข้อมูลระยะสั้น

ที่มา: ดัดแปลงจากนิพนธ์ และคณะ (2545), อ้างแล้ว ภาพที่ 6.7

จากการศึกษาของนิพนธ์และคณะ ถึงแม้ว่าจะได้กำหนดวิธีการไว้ชัดเจนในการรวบรวมข้อมูล ตลาดแรงงานไว้เป็นขั้นเป็นตอนในส่วนของการพิจารณาและรวบรวมข้อมูล การพิจารณาจัดทำข้อมูล ปัญหา และแนวทางแก้ไขข้อมูลในแต่ละหน่วยงาน กำหนดรายละเอียดของข้อมูล งานเชื่อมโยงข้อมูล งานการจัดทำ รายงานและเผยแพร่ข้อมูล และงานปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย ดังได้กล่าวมาแล้ว

การศึกษาดังกล่าวได้เสนอแนะให้จัดตั้งระบบศูนย์กลางข้อมูลแรงงานอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือกระทรวงแรงงาน โดยให้เหตุผลว่าเป็นหน่วยงาน ด้านแรงงานโดยตรง มีบุคลากรที่มีความพร้อมมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ ในการเสนอแนวความคิดในการจัดตั้ง ศูนย์ข้อมูลกลางด้านแรงงานเฉพาะระยะสั้นเท่านั้น

ความเป็นมาของระบบศูนย์กลางได้มีข้อเสนอให้มีการจัดประชุมผู้บริหารระดับสูง (เช่น อธิการบดี/ อธิการบดี) ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแรงงานเพื่อกำหนดหน้าที่รับผิดชอบและคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็น กรรมการศูนย์โดยมีการยื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยผ่านไปยังคณะกรรมการระดับชาติคือ คณะกรรมการ พัฒนาแรงงานและประสานงานฝักอาชีพแห่งชาติ หรือโดยผ่านความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง แรงงานก่อน อย่างไรก็ตาม การศึกษาดังกล่าว มีจุดเน้น 3 ประการคือ

- 1) งานจัดตั้งศูนย์ข้อมูล เป็นงานเร่งด่วน (ควรจัดตั้งภายใน 6-15 เดือน)
- 2) ศูนย์ข้อมูลนี้ไม่ใช่ศูนย์ที่มีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มาเก็บไว้ที่หน่วยงานกลาง แต่เป็นศูนย์ระดม ความคิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลแรงงานที่กระจัดกระจายอยู่มาจัดหมวดหมู่และทำการวิเคราะห์ก่อนเผยแพร่
- 3) ไม่มีการลงทุนด้านคอมพิวเตอร์มูลค่าสูง

จากข้อเสนอที่ผ่านมามาตั้งแต่ปี 2541 นั้น ระบบศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากเนื่องจากหน่วยงานต่างๆ (ในระดับกระทรวง) ได้มีวิวัฒนาการและพัฒนาการในการที่จะปรับปรุงศูนย์ข้อมูลในระดับกระทรวงและระดับหน่วยงานภายในกระทรวง ในลักษณะที่เป็นฐานข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางสิ่งพิมพ์ Website หรือ มีลติมีเดียในรูปแบบอื่นๆ (ดูรายละเอียดในบทที่ 3)

ประเด็นที่สำคัญที่ควรพิจารณาต่อไปคือ

- 1) การพัฒนาการของหน่วยงานต่างๆ ที่มีฐานข้อมูล และ/หรือ สารสนเทศด้านแรงงานของตัวเองเป็นอย่างไร
- 2) ข้อมูลต่างๆ ที่เก็บรวบรวมและจัดทำเป็นรายงานเพื่อเผยแพร่ มีสถานภาพในการเข้าถึงได้สะดวก รวดเร็วเพียงใด
- 3) โครงสร้างต้นแบบในการพิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ พิจารณาจาก
  - บทบาทหน้าที่ที่มีอยู่เดิมเป็นอย่างไร มีขีดความสามารถเพียงพอที่จะทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพหลักได้หรือไม่
  - บทบาทโครงสร้างต้นแบบควรเป็นอย่างไร
  - คณะกรรมการระดับชาติ (ที่เสนอใหม่) จะทำหน้าที่อะไร มีบทบาทอย่างไร และจะขับเคลื่อนอย่างไร
  - ใครจะเป็นเจ้าภาพ (เดี่ยว/หรือร่วมกัน) ดำเนินการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อรับผิดชอบงานด้านข้อมูลแรงงานต่อไป

จากการศึกษาในบทที่ 3 ซึ่งได้ทบทวนแหล่งข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ที่ดูแลข้อมูลด้านแรงงานมีมากมายหลายหน่วยงานและเก็บข้อมูลไว้อย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งได้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ Hardware Software และระบบเผยแพร่ Multi-media รูปแบบต่างๆ ได้พัฒนาขึ้นมาเป็นอย่างมากในช่วงเวลาดังกล่าว ตัวอย่าง ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานที่พัฒนาขึ้นมาในช่วง 3-5 ปีคือ

1. กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ ได้จัดทำข้อมูลตลาดแรงงาน (ดูรายละเอียดในบทที่ 3 ตอนที่ 3.4) จนอยู่ในขั้นตอนที่สามารนำมาใช้งานได้ระดับหนึ่ง และทำในรูปแบบของเว็บเบราว์เซอร์เป็นเครือข่ายให้ส่วนกลางของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานทั้ง 76 จังหวัดสามารถเข้าถึงข้อมูลตลาดแรงงานในรูปแบบของ Website ซึ่งกระทรวงแรงงานอยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาระบบข้อมูลอุปสงค์ อุปทาน ในขั้นตอนสุดท้ายเพื่อนำผลงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนที่สนใจต่อไป นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลสถิติของหน่วยงานระดับกรมอีกเป็นจำนวนมากที่มี Website เป็นของตนเอง

จุดอ่อนที่มีอยู่บ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานคือ มีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านข้อมูลแรงงานจำนวน 4-5 คนเท่านั้น องค์กรประกอบที่สำคัญของผู้ที่ดูแลศูนย์ข้อมูลควรมีนักเศรษฐศาสตร์ นักสถิติ นักคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ที่มีจำนวนและความสามารถเพียงพอที่จะรับผิดชอบฐานข้อมูลด้านแรงงานและสารสนเทศด้านแรงงาน ซึ่งสถานภาพปัจจุบันของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานที่มีกลุ่มงานวิจัย (หน่วยงานภายใน) ภายใต้สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษา วิเคราะห์และเผยแพร่ยังมี

ข้อจำกัดอยู่มาก ทั้งด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ ซึ่งถ้าจะให้เป็นผู้รับผิดชอบ ศูนย์ข้อมูลด้านตลาดแรงงานกลางของประเทศต้องปรับปรุงองค์กรอีกเป็นจำนวนมาก

2. กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรใหม่ตามกฎกระทรวง 2551 (แบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม) อย่างไรก็ตาม งานด้านแรงงานเพื่ออุตสาหกรรมนั้น มี 2 หน่วยงานภายในของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบหลักของข้อมูลแรงงานเพื่ออุตสาหกรรมคือ ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต้องการพัฒนาเครื่องมือ (โมเดล) ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการศึกษา การวิเคราะห์และวิจัยเพื่ออุตสาหกรรม ดังนั้น จะเห็นว่า ถ้าพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ 4 ด้าน คือ คน งบประมาณ ระบบคอมพิวเตอร์ และการบริหารจัดการ (4M) แล้ว จะเห็นว่าสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ใหม่) มีความพร้อมทั้ง 4 M อยู่ระดับหนึ่ง ซึ่งแน่นอนจุดเน้นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมิได้อยู่แต่เพียงการจัดหา จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแต่เพียงด้านเดียว แต่ควรจะได้พิจารณาผนวกเอาข้อมูลด้านตลาดแรงงานเพื่ออุตสาหกรรม ซึ่งมีแรงงานทำงานอยู่เกือบ 6 ล้านคน แต่ในปัจจุบันนี้บทบาทของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เข้ามาดูแลข้อมูลด้านแรงงานยังน้อยมาก

3. สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นอีกหน่วยงานหนึ่ง มีความสำคัญระดับชาติ ทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานที่มีอนุกรมที่ยาวนานที่สุดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับการมีงานทำของประชากร ข้อมูลการว่างงาน ค่าจ้างเอกชน เป็นต้น แต่เนื่องจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เก็บและวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงงานในเบื้องต้นเท่านั้น นอกจากนั้นยังรับผิดชอบงานด้านการเก็บข้อมูลเพื่อให้สาธารณชน นักวิชาการ ได้นำมาใช้ นอกเหนือจากมิติด้านแรงงาน และ/หรือตลาดแรงงานอีกมากจึงไม่น่าจะมีทรัพยากรเพียงพอที่จะเข้ามารับผิดชอบข้อมูลเฉพาะด้านแรงงาน ซึ่งอาจจะต้องมีการวิเคราะห์ลึกลงไปกว่าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการเผยแพร่อยู่แล้วตามปกติ

ตามกรอบของแผนปฏิบัติการ 4 ปี (2551-2554) ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดของสำนักงานสถิติแห่งชาติมีบทบาทชัดเจนตามยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ พัฒนาระบบมาตรฐานเพื่อการบริหารจัดการและบูรณาการภาครัฐ (ด้านสถิติและเทคโนโลยีสารสนเทศ) มีโครงการที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน คือ โครงการบริหารจัดการระบบข้อมูลสถิติของประเทศ มีโครงการย่อย 2 ด้านคือ โครงการบริหารจัดการข้อมูลสถิติของประเทศและโครงการระบบบริหารจัดการระบบข้อมูลสถิติของประเทศ (3.2) ซึ่งแยกออกเป็น 3 โครงการย่อยๆ คือ 3.2.1 โครงการเชื่อมโยงและบูรณาการสารสนเทศภาครัฐ ศูนย์ข้อมูลระดับกลุ่มจังหวัด 3.2.2 โครงการเชื่อมโยงและบูรณาการสารสนเทศภาครัฐระหว่างกระทรวง/กรม และ 3.2.3 โครงการวิเคราะห์และประเมินยุทธศาสตร์การบริหารราชการ

กิจกรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดในการบูรณาการข้อมูลระหว่างกระทรวง/กรมคือ 3.2.2 จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 ผู้ศึกษายังไม่มียุทธศาสตร์ละเอียดมากพอที่จะประเมินได้ว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติจะเข้ามาดูแล “ศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน” ได้หรือไม่ แต่ที่แน่ชัดคือ เมื่อหน่วยงานต่างๆ ได้ส่งข้อมูลเข้ามาบูรณาการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติแล้ว น่าจะเกิดประโยชน์ต่อ “ศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน” ที่จะจัดตั้งขึ้น

กล่าวโดยสรุปหลังจากที่ได้ทบทวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านแรงงานหลักทั้ง 3 แห่งแล้วจะเห็นว่า กระทรวงแรงงานมีความได้เปรียบ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหลายด้าน เช่น

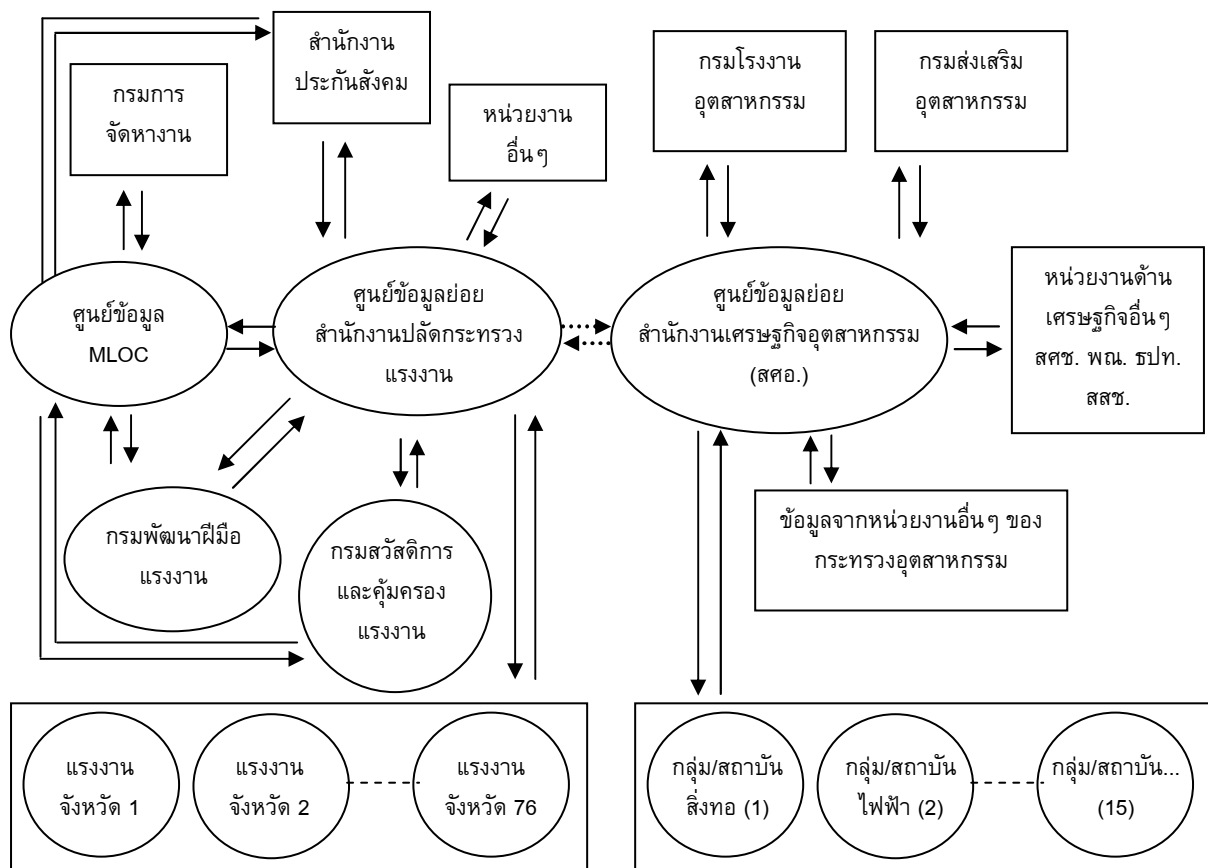
1) กลุ่มเป้าหมายแรงงานที่กระทรวงแรงงานรวบรวมสถิติครอบคลุม ธุรกิจการเกษตร อุตสาหกรรมและบริการไม่ต่ำกว่า 14 ล้านคน ขณะที่กระทรวงอุตสาหกรรม (โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) ดูแลแรงงานภาคอุตสาหกรรมน้อยกว่า 6 ล้านคน

2) องค์กรประกอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทั้งมิติของจำนวน คุณภาพ ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตของแรงงาน กระทรวงแรงงานเก็บข้อมูล ครอบคลุมแรงงานเกือบทุกมิติ สำหรับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรมเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานตามเครือข่ายของกลุ่มอุตสาหกรรม และ/หรือสถาบันอุตสาหกรรมจำนวนไม่มากและมีตัวแทนไม่ครบทุกจังหวัด

3) การพัฒนาข้อมูลด้านแรงงาน (ตลาดแรงงาน) จนถึงขั้นที่จะสามารถเผยแพร่แก่ประชาชนได้ครบทุกจังหวัด กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการไปจนถึงระดับที่จะเกิดประโยชน์ต่อสาขาการผลิตต่างๆ ได้นำไปใช้ในการตัดสินใจ ขณะที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นหลักและมีมิติของแรงงานอยู่เป็นส่วนน้อยมากของข้อมูลที่จัดเก็บ เช่น ดัชนีผลิตภาพแรงงาน แรงงานภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

4) จุดอ่อนของกระทรวงแรงงานมีเพียงเรื่องเดียวคือ ขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการดูแล “ศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน” ปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานที่ดูแลรับผิดชอบข้อมูลด้านแรงงาน หรือการเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งการมีรองอธิบดี กรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ คณะอนุกรรมการ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการวางแผนการพัฒนากำลังคนในระดับชาติ แต่ก็ได้มีการันตีว่า กระทรวงแรงงานมีความพร้อมแบบเบ็ดเสร็จที่จะรับเป็นผู้ดูแล “ศูนย์ข้อมูลด้านแรงงาน” แต่ผู้เดียว อย่างไรก็ตามสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีถึง 2 หน่วยงานภายในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มีหน้าที่ดูแลข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยเฉพาะองค์กรประกอบของบุคลากรด้วยแล้ว สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีบุคลากรที่มีความสามารถในเชิงภูมิหลังความรู้และประสบการณ์เฉพาะด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมากกว่าสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงแรงงานซึ่งนับว่าเป็นจุดแข็งของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

รูปภาพที่ 4-36: ข้อเสนอเครือข่ายระบบศูนย์ข้อมูลตลาดแรงงานในปัจจุบัน

จากข้อเสนอข้างต้น เนื่องจากกระทรวงแรงงานและกระทรวงอุตสาหกรรมมีจุดอ่อนและจุดแข็งที่แตกต่างกัน จึงสามารถประสานประโยชน์กันได้ โดยสนับสนุนให้ 2 กระทรวงสามารถตั้งเป็นคณะกรรมการร่วมกัน และ/หรือ มีการตกลงกันในนามของ MoU ซึ่งจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในส่วนที่แต่ละฝ่ายได้รวบรวมข้อมูลตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละศูนย์ข้อมูลย่อย อย่างไรก็ตาม เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล/สารสนเทศ จะต้องมีส่วนที่ตกลงกันได้ จะต้องกำหนดหน้าที่ส่วนหนึ่งไว้ใน “คณะกรรมการร่วมระหว่าง 2 กระทรวง” คือ

- จัดทำมาตรฐานข้อมูล ซึ่งเป็นที่ยอมรับของ 2 กระทรวง (และเป็นที่ยอมรับของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในฐานะผู้กำกับมาตรฐานกลางข้อมูล)
- ออกแบบระบบของ 2 กระทรวงให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) กันได้ (ปัจจุบันสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกำลังดำเนินการอยู่)
- จำแนก คัดเลือกข้อมูลในส่วนที่แต่ละกระทรวงมีความสนใจที่จะแลกเปลี่ยน (ในส่วนของข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันไม่ได้ก็สามารถแลกเปลี่ยนได้จากระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ได้อยู่แล้ว)

ดังนั้น รูปแบบที่เสนอจึงเป็นเรื่องของการประสานประโยชน์ระหว่างหน่วยงานซึ่งอาจจะขยายวงกว้างเป็นพันธมิตร (Partners) ของเครือข่าย และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกว้างออกไปได้อีก การที่จะประสานประโยชน์เช่นนี้ได้ทั้ง 2 ฝ่าย จะต้องต้องมีข้อมูลในแต่ละฝ่ายมีความจำเป็นต้องใช้ร่วมกันเป็นสำคัญ แต่ถ้าไม่มีข้อมูลที่แต่ละฝ่ายจำเป็นต้องใช้ร่วมกันก็อาจจะไม่เกิดกระบวนการเชื่อมโยงเครือข่ายกันแต่อย่างใด

เหตุผลที่กระทรวงแรงงานควรจะได้ประสานประโยชน์กับกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) มีตัวอย่างข้อมูลในแต่ละฝ่ายต้องการ เช่น

1. ข้อมูลอุปสงค์/อุปทาน และค่าจ้างแรงงาน ซึ่งกระทรวงแรงงานได้พัฒนาจนเป็นระบบที่ค่อนข้างสมบูรณ์แล้วสามารถแลกเปลี่ยนกับศูนย์ย่อยของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในส่วนของข้อมูลอุปสงค์และค่าจ้าง ซึ่งจำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
2. ข้อมูลแสดงถึงสาขาที่อุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงาน ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีข้อมูลนี้อยู่แล้ว และแลกเปลี่ยนได้กับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม)
3. ข้อมูลแสดงถึงจำนวนเข้าออกงานและสาเหตุ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สามารถแลกเปลี่ยนได้กับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม)
4. ข้อมูลเชิงคุณภาพของแรงงานจำแนกไปตามสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน แลกเปลี่ยนกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม)
5. ข้อมูลทิศทางการเติบโตของอุตสาหกรรมแต่ละสาขา (ตามกรอบนโยบายการส่งเสริมของแผนปฏิบัติการ 4 ปี ของ กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น) ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม) แลกเปลี่ยนได้กับสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
6. ข้อมูลผลิตภาพของแรงงาน จำนวนชั่วโมงทำงาน จำแนกเป็นรายอุตสาหกรรมแต่ละสาขาซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม) แลกเปลี่ยนได้กับสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
7. ข้อมูลจำนวนความต้องการและคุณภาพแรงงาน/ขาดแคลนแรงงานจากกลุ่มอุตสาหกรรม หรือสถาบันอุตสาหกรรมต่างๆ แจ้งความต้องการ ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม) นำมาแลกเปลี่ยนกับสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ได้ เหล่านี้เป็นต้น

นอกจากนั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลนั้น จะต้องไม่ยุ่งยากจนเกินไป จะต้องไม่มีต้นทุนสูงจนเกินไป และสามารถรักษาระบบให้ยั่งยืนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การพัฒนาของคณะกรรมการระดับชาติด้านข้อมูล ปัจจุบันนี้มีคณะกรรมการระดับชาติอยู่คณะหนึ่ง อยู่ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ซึ่งมีองค์ประกอบของคณะกรรมการเชิงเปรียบเทียบดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)	คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลฯ
ประธาน นายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายหรือรองนายกรัฐมนตรี	ประธาน (ดร.ชุมพล พรประภา) ภาคเอกชน
กรรมการ	กรรมการ
1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน	1. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. ปลัดกระทรวงแรงงาน	2. รองอธิบดีกรมการจัดหางาน
3. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	3. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
4. ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	4. ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ (กพร.ปช.)	คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลฯ
5. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	5. ผู้แทนคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
6. ปลัดกระทรวงพาณิชย์	6. ผู้แทนคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. ปลัดกระทรวงมหาดไทย	7. ผู้แทนสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
8. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	8. ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
9. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	9. ผู้แทนสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
10. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน	10. ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย
11. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	11. ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม
12. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา	12. ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
13. เลขาธิการสภาการศึกษา	13. ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ
14. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	14. ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
15. ปลัดกรุงเทพมหานคร	15. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
16. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	16. นางสาวเพ็ญจันทร์ เจริญสุทธิพันธ์
17. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	17. ผู้แทนสภาการศึกษา
18. เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	18. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข
19. ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	19. ผู้แทนหอการค้าไทย
20. ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย	20. ผู้แทนหอการค้าไทย
21. ประธานคณะกรรมการการแรงงานและแรงงานสัมพันธ์	กรรมการและเลขานุการ
22. ประธานสภาองค์การนายจ้างการเกษตร ธุรกิจ อุตสาหกรรมไทย	21. รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
23. ประธานสภาองค์การนายจ้างไทยสากล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
24. ประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย	22. ผู้อำนวยการกองบูรณาการและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน
25. ประธานสภาองค์การลูกจ้างสภานายกกลางแรงงานแห่งประเทศไทย	23. หัวหน้าฝ่ายประสานและบูรณาการนโยบายพัฒนาฝีมือแรงงาน
26. ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานเสรีแห่งชาติ	
27. ประธานสภาองค์การลูกจ้างองค์การแรงงานแห่งประเทศไทย	
28. ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	
29. ประธานสมาคมธนาคารไทย	
30. ประธานสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน	
31. นายจำเนียร จวงตระกูล	
32. นายชุมพร พรประภา	
33. อธิบดีกรมการจัดหางาน	
34. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
35. ประธานสมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย	
36. นางอัมพร จุณณานนท์	
กรรมการและเลขานุการ	

คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพ แห่งชาติ (กพร.ปช.)	คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลฯ
37. อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ	
38. รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
39. ผู้อำนวยการกองบูรณาการและพัฒนาเครือข่าย เพื่อการพัฒนาฝีมือแรงงาน	ข้อมูล ณ 31 สิงหาคม 2551

ในอดีตถึงแม้ว่าคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ จะเป็นองค์กรระดับชาติเพียงไม่กี่องค์กรและยังมีเครือข่าย กพร.ปจ. อยู่ทุกจังหวัด แต่เนื่องจากแต่งตั้งด้วยมติ ค.ร.ม. เมื่อรัฐบาลเปลี่ยนคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ จะหมดอายุตามรัฐบาลไปทุกครั้ง เช่น ในช่วง 4 ปีก่อน พ.ศ. 2551 (คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ชุดปัจจุบัน) มีการจัดประชุมไม่เกินปีละ 1 ครั้ง เนื่องจากเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลดังกล่าวมาแล้ว แต่ในปัจจุบันคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ได้มีการยกฐานะเทียบสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้นมาในปี 2551 โดยมีความมุ่งหวังว่าคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ สามารถดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ไปได้โดยไม่ต้องเสนอแต่งตั้งทุกครั้งที่เปลี่ยนรัฐบาล (นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ) จะทำให้คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ น่าจะทำงานในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น

เท่าที่ผ่านมา เนื่องจากคณะกรรมการไม่ค่อยเห็นความสำคัญของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติมากนัก การเข้าร่วมประชุมแทนที่จะเป็นบุคคลในระดับกระทรวงและ/หรืออธิบดีเข้าร่วมประชุมเพื่อหวังที่จะให้ข้อตกลงที่ได้จากคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ถูกนำไปดำเนินการต่อโดยเจ้ากระทรวงต่างๆ ในฐานะที่เป็นข้าราชการประจำที่มีตำแหน่งสูงสุดของกระทรวง แต่เมื่อมีการประชุมเกิดขึ้นมักจะมีการแต่งตั้งผู้เข้าร่วมประชุมแทนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบางครั้งผู้แทนเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงที่เป็นคณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการชั้นผู้น้อยมาเข้าร่วมประชุมเมื่อกลับกระทรวงหรือหน่วยงานก็มิได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบหรือถ้ารายงานบางครั้งผู้บังคับบัญชาก็มิได้ใส่ใจ ผลตามมาคือคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ มีผลงานไม่มากในอดีตซึ่งมีอายุคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ เกือบๆ 20 ปี

ภายใต้สมมติฐานที่ว่าคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ อยู่ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกฎหมายรองรับชัดเจน ข้อสมมติฐานคือ คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ควรจะทำงานดีขึ้นกว่าแต่ก่อน ดังนั้น เมื่ออาศัยมติของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนพัฒนากำลังคนในระดับชาตินี้ขึ้นมาดังจะเห็นได้จากรายชื่อก่อนหน้า (ดูคำสั่งแต่งตั้ง) น่าจะเชื่อได้ในระดับหนึ่งว่าคณะอนุกรรมการฯ นี้จะทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจุบันนี้ยังเร็วเกินไปที่จะประเมินผลสำเร็จแต่มีประสบการณ์อย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยได้เกี่ยวข้องในฐานะเป็นกรรมการ (ผู้แทน) ของคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ อยู่หลายครั้ง จะพบว่านอกเหนือจากการมี

กฎหมายรองรับแล้ว ความสำเร็จส่วนหนึ่งยังขึ้นอยู่กับ “ฝ่ายเลขานุการ” เป็นอย่างมาก เนื่องจากจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานที่เป็นกรรมการในระดับปลัดกระทรวงแทบทั้งสิ้น หมายความว่าฝ่ายเลขานุการต้องมีความเข้มแข็ง (และผู้บังคับบัญชาสนับสนุน) และมีบารมีมากพอที่จะเป็นผู้ประสานงาน ในอดีตคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ มีหน่วยงานเล็กๆ ระดับกอง ซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ 4-5 คนภายใต้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่รับผิดชอบเท่านั้น ทำให้อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการประสานงานและติดตามงานที่คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ มอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ นำไปปฏิบัติหรือติดตามงานของคณะทำงานต่างๆ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ แต่งตั้งให้ไปทำภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง

เท่าที่กล่าวมาได้ยกตัวอย่างคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ เพื่อเป็นกรณีศึกษาให้การศึกษาในครั้งนี้ได้ตระหนักถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติขึ้นมาดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ “ข้อมูลเพื่ออุตสาหกรรม” ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบของคณะกรรมการ (หรือผู้แทน) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากคล้ายๆ กับ คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (หรือคณะอนุกรรมการด้านข้อมูลซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ) จึงเป็นการยากที่จะบริหารระบบฐานข้อมูล/สารสนเทศในรูปแบบของคณะกรรมการ ซึ่งค่อนข้างจะหาผู้รับผิดชอบหรือเจ้าภาพในการดูแลระบบข้อมูล และต้องมีการรวบรวมตรวจสอบแก้ไขอยู่เป็นประจำเพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และเผยแพร่ มีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ และท้ายที่สุดต้องเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ การบริหารจัดการข้อมูลระดับชาติเพื่ออุตสาหกรรม จึงไม่น่าจะประสบผลสำเร็จด้วยการบริหารงานในรูปแบบของคณะกรรมการระดับชาติ ถ้าจะพึ่งเพียงบุคคลไม่กี่คนที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการระดับชาติให้ดูแลระบบข้อมูลที่พัฒนาและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแล้ว (ด้วยการจ้างบุคคลเชี่ยวชาญภายนอกมาช่วยทำ) เชื่อว่าจะมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลวค่อนข้างสูงตั้งแต่เริ่มแรกในการจัดตั้ง

ดังนั้น ตามความเห็นของคณะผู้วิจัยคือ ถ้าจะพัฒนาระบบข้อมูลหรือศูนย์ข้อมูลกลางด้านตลาดแรงงานระดับชาติขึ้นมา จะต้องหาเจ้าภาพที่แท้จริงให้ได้เนื่องจากคุณลักษณะ (Nature) ของระบบฐานข้อมูลตลาดแรงงานนั้นจะต้องมีการทำให้ทันสมัยอยู่เสมอ กล่าวคือ ถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว ทันสมัย ซึ่งเป็นหัวใจของความสมประโยชน์ของข้อมูลประเภทนี้ หมายความว่า ต้องมีความเพียงพอในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังคน (นักสถิติ นักวิเคราะห์) มีทรัพยากรทางการเงิน ซึ่งจะต้องนำไปใช้ในการรักษาระบบและข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน มีระบบ Hardware และ Software ซึ่งสามารถประมวลผลเก็บรักษาและเผยแพร่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการที่ดี เป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่เพียงพอที่จะให้ผู้ปฏิบัติงาน มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ มีอนาคต และมีผลตอบแทนที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของบุคลากร ICT ซึ่งเป็นสาขาขาดแคลนอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ ผู้วิจัยสนับสนุนการพัฒนาศูนย์ข้อมูลย่อยของแต่ละหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันต้องมีการพัฒนาระบบในลักษณะที่สามารถจัดการการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่ายสมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ระบบมาตรฐานข้อมูลเดียวกัน การประสานงานอาจจะจัดทำในรูปแบบของ MoU และมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกเครือข่ายเพื่อสานประโยชน์ร่วมกันเพื่อความยั่งยืนของระบบเครือข่าย

บทที่ 5

นโยบายกำลังคนภาคอุตสาหกรรม

ในรายงานบทนี้จะนำเสนอสังเคราะห์นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 4 โดยจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ ในส่วนแรกจะศึกษาสังเคราะห์นโยบายในอดีตที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยประกอบด้วยการศึกษานโยบายด้านกำลังคนในภาพรวมจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับปัจจุบัน และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมา โดยจะมุ่งศึกษาการวางแผนกำลังคนยุคปัจจุบัน (หลังปี พ.ศ. 2540) รวมไปถึงการศึกษาสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทิศทางนโยบายการวางแผนการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรม ในส่วนที่สองจะให้ข้อเสนอแนะกรอบนโยบายระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ประกอบด้วยทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจไทยและภาคกำลังคนด้านอุตสาหกรรมในปัจจุบันและการเสนอแนะในเชิงนโยบาย

5.1 สังเคราะห์นโยบายในอดีตเกี่ยวกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรมในภาพรวม

ที่ผ่านมาประเทศไทยมีหน่วยงานหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนนโยบายกำลังคนคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงแรงงาน โดยนโยบายด้านกำลังคนได้ถูกระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับปัจจุบัน และในยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน ตลอดจนแผนแม่บทด้านแรงงาน นอกจากนี้ยังมีกระทรวงอื่นๆ ที่มีนโยบายเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนคือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

หน่วยงานหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการพัฒนากำลังคนเพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ โดยสรุปมีดังนี้ กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรหลักที่ดูแลด้านการบริหารแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการดำเนินการและให้บริการทางการศึกษาสำหรับสาธารณชนตามแนวทางที่ปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงอุตสาหกรรมรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายแผน แผนงานและโครงการเกี่ยวกับงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และดูแลเกี่ยวกับกำลังคนในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่วิเคราะห์ วางแผน และกำหนดนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงพัฒนาขีดความสามารถของกำลังคน¹ในภาพรวมของประเทศ

¹ มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2550ก

5.1.1 การวางแผนกำลังคนในภาพรวมในอดีต

จากโครงการวิจัยเรื่องการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เสนอต่อสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม² ได้สรุปเนื้อหานโยบายการวางแผนกำลังคนโดยรวมจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ไว้ดังนี้

ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 และ 2 การศึกษาได้มุ่งเน้นการคาดประมาณความต้องการกำลังคนเป็นหลัก แต่จากปัญหาการขาดแคลนข้อมูลเชิงเศรษฐศาสตร์ในสมัยนั้นทำให้ค่าที่ได้เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 และ 4 ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการศึกษามาเน้นการวางแผนการมีงานทำ และการวางแผนทรัพยากรมนุษย์มากขึ้น โดยศึกษาการคาดประมาณภาวะการมีงานทำ และเริ่มหันมาให้ความสนใจศึกษาปัญหาและแนวโน้มการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาระดับกลางและระดับสูง ต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 และ 6 มีการประมาณการความต้องการกำลังคนไม่ได้ถูกนำออกมาใช้เนื่องจากพบว่าข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนสูงเพราะเป็นระยะที่มีวิกฤติการณ์น้ำมันและเศรษฐกิจ ทำให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจที่ได้ผิดไปจากความเป็นจริงมาก ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ได้ให้ความสนใจต่อปัญหาการว่างงานและภาวะการมีงานทำ โดยมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งเกี่ยวกับการคาดการณ์การมีงานทำในสาขาต่างๆ

จะเห็นว่าที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการศึกษาในด้านกำลังคนในหลายรูปแบบ ในช่วงแรกมุ่งเน้นที่การเพิ่มอัตรากำลังคนเพื่อขยายเศรษฐกิจ ต่อมามุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่นการว่างงาน และการขาดแคลนตำแหน่งงานในบางกลุ่ม ในปัจจุบันการพัฒนากำลังคนมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของนโยบายนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมาโดยมีประเด็นที่สำคัญดังจะกล่าวต่อไป

หลักการสำคัญของการวางแผนกำลังคนนับแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 คือการมุ่งพัฒนาคุณภาพของคนควบคู่ไปกับการแก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 มีวัตถุประสงค์คือการสร้างศักยภาพของคนทั้งในด้านร่างกายจิตใจและสติปัญญา ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและคุณภาพชีวิตของคน และมุ่งพัฒนาคนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น ต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และ 10 ได้มีการอัญเชิญพระราชดำริในเรื่อง “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาใช้เป็นหลักในการวางนโยบาย และยังคงยึดถือแนวความคิดสำคัญคือให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในกระบวนการพัฒนาประเทศ และเน้นในด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน อย่างไรก็ตามประเด็นในเรื่องคุณภาพคนและการขาดแคลนแรงงานหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นผู้ปฏิบัติก็ยังดำเนินการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

สำหรับนโยบายด้านการพัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมของรัฐบาลในช่วงหลังปี พ.ศ. 2540 ที่ผ่านมามีข้อสรุปที่ดังนี้

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2540³ มีนโยบายเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขคือปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ จึงมีนโยบายในการปรับโครงสร้าง

² มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, อ้างแล้ว, บทที่ 2 หน้า 4-8

³ <http://www.thaigov.go.th/pageconfig/viewcontent/viewcontent1.asp?pageid=467&directory=1964&contents=2313&searchtxt=คำแถลงนโยบาย>

ทางเศรษฐกิจและพัฒนาสังคมเน้นที่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มผลิตผลในด้านต่างๆ ในด้านแรงงาน มุ่งพัฒนาอบรมฝีมือแรงงานเพื่อให้กลับเข้าสู่ภาคแรงงานฝีมือได้ เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนทั้งในและนอกระบบการศึกษา โดยเฉพาะบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากรมากขึ้น

ต่อมาเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 คณะรัฐบาลของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา⁴ มีแนวคิดว่ารัฐบาลเป็นผู้ลงทุนทางสังคมเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนคือ ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะ และฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงานและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน เร่งพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกๆระดับให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ในด้านการศึกษา ให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ว่างงาน และผู้สูงอายุได้ฝึกงานอาชีพอย่างน้อย 1 อาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เป็นผู้ประกอบการอิสระได้นอกจากนี้ยังมุ่งปฏิรูปการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาถึงระดับปริญญาตรี เพื่อตอบสนองต่อภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และภาคการบริการ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าฝึกทักษะในสถานประกอบการ

ในสมัยที่ 2 ของรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ได้มีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 โดยมีสาระสำคัญคือการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศ โดยเน้นพัฒนาคนในลักษณะการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นให้มีความรู้และจริยธรรม และให้การสนับสนุนผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงอุดมศึกษา โดยเพิ่มสถาบันการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สำหรับพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับภาคอุตสาหกรรม มุ่งให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตสำนึกของผู้ประกอบการ มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจในอนาคต และจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยมุ่งให้แรงงานมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พร้อมทั้งจะเข้าสู่การแข่งขันในตลาดผู้บริโภคระดับสูง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าแรงงานทุกคน จะต้องได้เรียนรู้จากการฝึกอบรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

จากคำแถลงการณ์ของนายกรัฐมนตรี พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคนดังนี้ (1) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคแรงงาน ภาคเอกชน และภาครัฐ ให้ครอบคลุมถึงการพัฒนา คุณภาพและฝีมือของแรงงานในระดับต่าง ๆ เพื่อให้สามารถมีผลผลิตและรายได้สูงขึ้นตามมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงานทุกกลุ่มมีงานทำ มีอาชีพเสริม ได้รับการคุ้มครองและดูแลด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนมีหลักประกันความมั่นคง รวมทั้งสวัสดิการแรงงานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (2) ดูแลผู้ที่ไม่พร้อมหรือยังไม่สามารถจะปรับตัวได้ โดยการจัดสวัสดิการสงเคราะห์และบริการทางสังคมที่จำเป็นอย่างทั่วถึง ดูแลโอกาสในการเรียนรู้ การศึกษา ตลอดจนการฝึกอาชีพสำหรับคนเหล่านี้และลูกหลาน (3) สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ ยึดมั่นความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการโครงการที่ดี และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การวางแผนจนถึงการดำเนินโครงการ (4) จะจัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาขึ้น เพื่อเร่งรัดให้มีการสร้างปัญญาในสังคม เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อสร้างความสามารถของประเทศอย่างยั่งยืน (5) ปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ จะขยายโอกาสทาง

⁴ <http://www.thaigov.go.th/pageconfig/viewcontent/viewcontent1.asp?pageid=467&directory=1964&contents=2312>

⁵ มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, อ้างแล้ว, บทที่ 2 หน้า 19

การศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง (6) จัดการศึกษาที่เน้นการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่ สถานศึกษาและท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชน

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนภาคอุตสาหกรรม

จากการศึกษาโครงการวิจัยเรื่องการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เสนอต่อสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (2550) ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกำลังคนหรืองานคาดประมาณภาวะการมีงานทำและ/หรือความต้องการแรงงานอาชีพต่าง ๆ ที่สำคัญ ตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 จนถึงการศึกษาในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายพัฒนากำลังคนดังต่อไปนี้⁶

5.1.2.1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในเศรษฐกิจโลก โดย ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540)

แบ่งเป็นโครงการย่อย 8 โครงการ ประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์สถานภาพความสามารถในการแข่งขันของไทยในเศรษฐกิจโลก (2) นโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ (3) บทบาทของสถาบันในภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่มีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย (4) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (5) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอ (6) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า (7) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทย (8) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ผลสรุปที่ได้จากการศึกษา จัดทำเป็นข้อเสนอแนะและแนวนโยบายเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของไทยด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านเศรษฐศาสตร์มหภาค ด้านการบริหารและการจัดการของภาคเอกชน ด้านรัฐบาล และด้านสิ่งก่อสร้างพื้นฐาน

5.1.2.2 แนวทางการพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว เสนอต่อ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (TDRI, 2541)

เป็นการศึกษาสืบเนื่องจากการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย (2538) ซึ่งพบว่าศักยภาพหรือขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกมีแนวโน้มลดลง การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการพัฒนากำลังคนและเทคโนโลยีจึงเป็นทางออกที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง และในแผนแม่บทฯ ภาคที่สอง: กลยุทธ์อุตสาหกรรมรายสาขา (2540) ได้ศึกษาลักษณะผลิตภัณฑ์ ศักยภาพการผลิต โอกาสด้านการตลาด ศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก นโยบายของรัฐ อุปสรรคและข้อจำกัด ทางเลือกการพัฒนา กลยุทธ์และมาตรการในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร อุตสาหกรรมไก่สดแช่แข็ง อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมรองเท้าและชิ้นส่วน อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง อุตสาหกรรมผักและผลไม้กระป๋อง อุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

⁶ มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, อ้างแล้ว

อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมการพิมพ์ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมเพื่อชุมชนและชนบท

5.1.2.3 แผนแม่บทการพัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมการผลิตและบริการของประเทศไทย พ.ศ. 2541-2549 เสนอต่อ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (TDRI, 2541)

มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปเป็นกรอบในการทำแผนปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง โดยกำหนดเป้าหมาย รูปแบบ วิธีการ การประสานงาน การติดตามประเมินผล ตลอดจนแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานการพัฒนากำลังคนที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายในการพัฒนากำลังคนทั้งในระบบการศึกษาและระบบการฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่างๆ ทั้งก่อนเข้าสู่งานและการพัฒนาในระหว่างทำงาน รวมทั้งการพัฒนาเข้าสู่อาชีพใหม่ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม วิธีการจัดทำแผนดังกล่าวเป็นการระดมความคิดจากผู้แทนทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และ NGOs

แผนฯ ดังกล่าวได้รับการนำเสนอกับคณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.) ที่ทำเนียบรัฐบาลโดยหัวหน้าโครงการ (ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์) ในฐานะกรรมการ (ผู้แทน) และได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่งซึ่งมีผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรม (นายเชมทัต สุคนธ์สิงห์) และต่อมาคือ นายนิพนธ์ สุรพงษ์รักเจริญ) เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบของแผนแม่บทฯ ถึงแม้ กพร.ปช. จะยังได้รับการยืนยันให้เป็นคณะกรรมการระดับชาติอยู่ต่อไป แต่ก็มิได้มีการสานต่อแผนแม่บทการพัฒนากำลังคนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการของประเทศไทยแต่อย่างใด

5.1.2.4 การพัฒนาศักยภาพของคนไทย: หนทางสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ (สศช., 2545)

มีการกำหนดประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งแก้ปัญหาไว้เกี่ยวกับการพัฒนาคนไทยให้เข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร จะสร้างความร่วมมือกับเอกชนในการสร้างคนที่มีความรู้สร้างแรงงานที่มีฝีมือ และสร้างผู้ประกอบการที่ดีได้อย่างไร จะสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างไร ถึงแม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะมีเจตนาดีในการดำริที่จะดำเนินการเพิ่มศักยภาพของคนไทยด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานความรู้ แต่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้ก็ดำเนินการไปอย่างเชื่องช้า ถึงแม้ว่าจะได้มีการพูดถึงเอาไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554) อยู่ด้วยก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติการนำแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนากำลังคนยังไม่เป็นรูปธรรมมากนัก

5.1.2.5 กรอบแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรม โครงการประยุกต์ใช้รูปแบบการพัฒนากำลังคน (เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม) เสนอต่อ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (TDRI, 2545)

ในปี 2545 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้มอบให้สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ทำการศึกษาโครงการประยุกต์ใช้รูปแบบการพัฒนากำลังคนอีกครั้งหลังจากที่ได้เคยศึกษาในปี 2543 ในครั้งนี้ได้จัดทำกรอบแผนปฏิบัติการการพัฒนาทักษะพื้นฐานของกำลังคน กรอบแผนปฏิบัติการพัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมรายสาขา กรอบแผนปฏิบัติการพัฒนาสถาบันเฉพาะทางเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา (13 กลุ่มอุตสาหกรรม) และเสนอแนะการนำกรอบแผนปฏิบัติการไปสู่ความสำเร็จ ในโครงการนี้ยังมีรายงานประกอบเรื่องผลการสำรวจการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและความต้องการกำลังคนในกลุ่มอุตสาหกรรม

ที่ได้รับการปรับโครงสร้าง 13 สาขา ซึ่งเป็นการแสดงและวิเคราะห์ผลการสำรวจภาคสนาม การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและความต้องการกำลังคนของอุตสาหกรรมที่ปรับโครงสร้าง 13 กลุ่ม ด้วยการประชุมสถานการณ์ความต้องการกำลังคนทั้งในปัจจุบันและอนาคต แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงระดับเทคโนโลยีที่ใช้กับการจ้างงาน แสดงสภาพการจ้างงานจำแนกตามระดับการศึกษาและ value chain ของอุตสาหกรรมที่ปรับโครงสร้าง โดยนำผลการวิเคราะห์ไปปรับใช้ร่วมกับผลการศึกษาแบบจำลองมหภาคด้านตลาดแรงงาน และผลการระดมความคิดเห็นในอุตสาหกรรมปรับโครงสร้างทั้ง 13 กลุ่ม เพื่อใช้ในการวางแผนเชิงปฏิบัติในการพัฒนาากำลังคนเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม

จากการประเมินผลของการนำเอาแผนพัฒนาากำลังคนฯ ฉบับนี้ ซึ่งที่จริงสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพของแผนฯ ยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัดอยู่มาก ที่จริงแล้วผู้ทำแผนฉบับนี้ (คือ TDRI) ได้ใช้ความพยายามในการทบทวนและวิเคราะห์แผนพัฒนาากำลังคนในอดีต จนถึงขณะที่ได้ดำเนินการจัดทำแผนฯ แล้วจนเสร็จ ข้อเท็จจริงที่พบก็คือแต่ละหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาากำลังคนของประเทศ น่าจะไม่ได้นำเอาแผนที่จัดทำขึ้นนี้ไปใช้ประโยชน์หรือถ้าจะมีบางส่วนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนฯ ก็น่าจะเกิดขึ้นจากการมองเห็นที่มาสอดคล้องกับแผนที่จัดทำขึ้นโดยบังเอิญ ถึงแม้ว่าแผนฯ นี้จะได้พัฒนาระบบการประเมินสมรรถนะ (Competency) ของบุคลากรอุตสาหกรรมถึง 6 ประเภท และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ก็ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของกำลังคนอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกกับอุตสาหกรรมยา เฟอร์นิเจอร์ เซรามิกส์ และยางล้อ แต่การนำการศึกษาไปประยุกต์ก็ยังไม่เป็นรูปธรรมแต่อย่างใด

5.1.2.6 รายงานประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการฉบับสมบูรณ์ ผลการสำรวจการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและความต้องการกำลังคนในกลุ่มอุตสาหกรรม 13 สาขา โครงการประยุกต์ใช้รูปแบบการพัฒนาากำลังคน (เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม) เสนอต่อ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (TDRI, 2545)

5.1.2.7 โครงการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม เสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช., 2547)

มีสถาบันวิจัยเข้าร่วมโครงการถึง 3 แห่งได้แก่สถาบันศศินทร์ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย และศูนย์นวัตกรรมนโยบาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยโครงการนี้เป็นการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงสถานะความต้องการบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม 13 ประเภท (Niche Industry) ได้แก่ ยานยนต์ แพชั่น อาหาร ซอฟต์แวร์ ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง เซรามิก ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แมพิมพ์ ปีโตรเคมี เหล็ก และโลจิสติกส์ โดยให้ภาพรวมความต้องการกำลังคนในเรื่องของการศึกษาปัญหาเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลการศึกษาเป็นการเสนอยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนา กำลังคนระดับกลางและสูง ผลการศึกษาพบว่า มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างทักษะความรู้ความสามารถของกำลังคนทั้งระดับกลางและระดับสูงกับความต้องการของอุตสาหกรรม และพบปัญหาของการผลิตกำลังคนของประเทศไทยที่สำคัญ คือ การผลิตกำลังคนขาดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน คุณภาพของกำลังคนยังอยู่ในระดับต่ำ ระบบการศึกษาและระบบการฝึกอบรมอาชีพขาดการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจน

จากความพยายามของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่จัดทำโครงการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ครอบคลุมถึง 13 อุตสาหกรรมนี้ขึ้นมาเป็นเจตนาที่ดีมากและควรได้รับการสนับสนุน เนื่องจากทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ได้มีการจัดประชุมเผยแพร่งานวิจัยของโครงการนี้และมีผู้เข้าร่วมสัมมนาอย่างกว้างขวางหลายร้อยคน ผลงานวิจัยถูกเผยแพร่ต่อสาธารณะชนและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเองก็มีหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นภายในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเอง เพื่อดูแลด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ของภาคอุตสาหกรรม) ขึ้นมาโดยตรง ผลการศึกษาดังกล่าวนี้จึงเป็นข้อมูลที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ระดับหนึ่ง แต่ในส่วนของผลการนำผลการศึกษาของโครงการไปเผยแพร่ต่อสาธารณะชนก็ได้มีการติดตามประเมินผลสำเร็จของการนำไปใช้โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มิได้หยุดอยู่กับที่ กลับยังได้มีการสนับสนุนโดยกระทรวงอุตสาหกรรม (โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) และกระทรวงแรงงาน (โดยสำนักปลัดกระทรวงแรงงาน) อยู่อย่างต่อเนื่อง ดังจะได้กล่าวรายละเอียดต่อไป

นอกจากนี้ภายในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีการศึกษาด้านการพัฒนากำลังคนที่สำคัญในการวางแผนนโยบายด้านกำลังคนดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก (สศช. 2548)

ศึกษาสถานการณ์และทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม รวมถึงแนวโน้มความต้องการกำลังคนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ และศึกษาสถานะกำลังแรงงานทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย นอกจากนี้ยังได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคน (Skill Mapping) ที่สอดคล้องกับความต้องการตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมหลัก ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพรวมทั้ง 13 อุตสาหกรรม จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีปัญหาการขาดแคลนกำลังคนทั้งในภาพรวมและแยกตามอุตสาหกรรมย่อย โดยวัตถุประสงค์ในการพัฒนากำลังคนในเชิงปริมาณในภาพรวมคือ เตรียมพร้อมกำลังคนให้เพียงพอกับความต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และในเชิงคุณภาพมุ่งที่จะลดช่วงห่างของคุณภาพของกำลังคนทั้งด้านความรู้และทักษะที่อยู่ในขั้นวิกฤติให้เหลือน้อยที่สุด เป้าหมายหนึ่งคือต้องการเพิ่มสัดส่วนของผู้จบการศึกษาพื้นฐานสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ให้ได้ร้อยละ 65 จากร้อยละ 55 ภายในปี 2552 และเพิ่มสัดส่วนของผู้เข้าศึกษาสายอาชีพให้ใกล้เคียงกับผู้เรียนสายสามัญ ด้วยการใช้อุดหนุนและ/หรือทุนการศึกษาเป็นเครื่องจูงใจ เป้าหมายในเชิงคุณภาพเน้นที่ลดความแตกต่างทักษะ 4 ด้านของคนกล่าวคือ ทักษะเชิงคิด ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะภาษาและทักษะสื่อสัมพันธ์

2. แผนพัฒนากำลังคนของประเทศไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยสำนักปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน (2549)

มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแผนแม่บทพัฒนากำลังคนของประเทศไทยในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการในระดับประเทศ ทั้งในระยะสั้น (1-3 ปี) ระยะปานกลาง (3-5 ปี) และระยะยาว (5-10 ปี) โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ระดับประเทศ (พ.ศ. 2550-2559) 9 ข้อดังนี้

- (1) การส่งเสริมให้มีกำลังคนโดยเฉพาะนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกๆระดับให้เข้าสู่ระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของสาขาเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
- (3) การเพิ่มจำนวนและคุณภาพสายอาชีพศึกษา โดยเฉพาะสาย S&T ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ
- (4) การฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อยกระดับความสามารถของกำลังคนในทุกสาขาการผลิต
- (5) ปรับปรุง กฎ และกติกาก เพื่อให้ผู้จัดฝึกอบรมมีแรงจูงใจในการจัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- (6) การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิต
- (7) การเสริมสร้างความยั่งยืนให้กับภาคการผลิตที่ส่วนเชื่อมโยงกับพัฒนาากำลังคน
- (8) การใช้ประโยชน์จากโลกาภิวัตน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนของไทยและบรรเทาปัญหาขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญชั้นสูงและแรงงานในระดับปฏิบัติการ
- (9) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาากำลังคนให้มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

3. โครงการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนาคคนเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรม เสนอต่อ สศอ. (TDRI, 2550)

มีวัตถุประสงค์เพื่อการทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับแผนพัฒนากำลังคน โดยเฉพาะเน้นในด้าน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และศึกษาปัญหาการเข้า-ออกของแรงงานใน 13 สาขา ภาคอุตสาหกรรมที่มีการปรับโครงสร้าง เพื่อเสนอแนะการประยุกต์ใช้แผนกำลังคนที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปปฏิบัติ ได้อย่างเป็นรูปธรรม จากการศึกษาพบว่า ควรจัดตั้งหน่วยงานระดับชาติที่สามารถประสานงานกับกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน การดำเนินการเรื่องกำลังคนต้องได้รับการกำหนดให้แผน วาระแห่งชาติได้รับการยอมรับ โดยมีผู้บริหารระดับสูงของประเทศเป็นประธานองค์การบริหารที่จะกำหนดขึ้น มี สำนักงานและฝ่ายเลขานุการเป็นการถาวร ผู้ปฏิบัติงานและได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ในเรื่อง โมเดลสมรรถนะบุคคลและค่าตอบแทน พบว่าความพยายามในการจัดทำโมเดลระบบสมรรถนะบุคคลและ ค่าตอบแทนนั้น มีมานานโดยทั้งภาครัฐ และภาคอุตสาหกรรม แต่การนำมาใช้ในทางปฏิบัติ นั้น ยังไม่บรรลุ เป้าหมายกันมากนัก หน่วยงานต่างๆ ที่ได้จัดทำมา ต่างมีขอบเขตของงานจำกัดอยู่กับบทบาทหน้าที่ ทั้งนี้ ชุด สมรรถนะของบุคลากรในตำแหน่งต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมนั้น มีลักษณะเฉพาะ และระดับความเข้มข้นของ สมรรถนะแตกต่างกันไปตามประเภทของอุตสาหกรรม โดยองค์ประกอบของความรู้ ทักษะ และองค์ประกอบ อื่นๆ เป็นสิ่งกำหนดสมรรถนะที่ต้องการของอุตสาหกรรมนั้นๆ หน่วยงานที่จะมารับผิดชอบ อาจมีหลาย หน่วยงานก็ได้ แต่ควรเป็นหน่วยงานอิสระที่ไม่แสวงหาผลกำไร และรับผิดชอบในการกำหนดรายละเอียดของ เนื้อหาของความสามารถมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ พร้อมทั้งการปรับรายละเอียดของ ความสามารถมาตรฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ หน่วยงานควร รับผิดชอบในการออกข้อสอบชุดความสามารถมาตรฐานตามหลักวิชาการ และประเมินค่าตอบแทนที่สอดคล้อง กับระดับความสามารถมาตรฐาน โดยมีกฎหมายรองรับการกำหนดมาตรฐานความสามารถและการจ่าย ค่าตอบแทน

4. โครงการศึกษาการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เป็นโครงการต่อเนื่อง 3 ปี ติดต่อกัน (ปี พ.ศ. 2549-2551) เสนอต่อสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนในภาคอุตสาหกรรมของประเทศต่าง ๆ เทียบเคียงกับประเทศไทย และกำหนดแนวทางมาตรการการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทย ในที่นี้ได้ทำการศึกษา 10 กลุ่ม คือ ยานยนต์และชิ้นส่วน เพอร์ซิเจอร์ ยาง สิ่งทอ (ผ้าฝ้าย) เซรามิก เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์เหล็กและโลหการ เครื่องจักรกล และยา โดยพบว่า มีประเด็นการพัฒนาดังนี้ (1) พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มต่อหน่วยให้สูงขึ้น (2) มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ทางวิชาการและเป็นศูนย์เฉพาะทางที่มีความเข้มแข็ง (3) พัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (4) พัฒนาศักยภาพกำลังคนภาคการผลิต (5) พัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าตามสายงาน ซึ่งรายงานฉบับนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากำลังคนจำแนกตามรายอุตสาหกรรม ซึ่งในภาพรวมมีลักษณะสอดคล้องกันในระบบการพัฒนา ในส่วนของรายละเอียดของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้มีการศึกษาเพิ่มเติมเป็นรายกลุ่มอุตสาหกรรมโดยให้พิจารณาตามลำดับความสำคัญ

5.1.3 การศึกษาสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรม

ในปัจจุบันการวางแผนด้านกำลังคนมีนโยบายในระดับประเทศที่เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาคือนโยบายของรัฐบาลและนโยบายจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

กรอบที่ 1

สรุปจากคำแถลงการณ์ของคณะรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี

ด้านการพัฒนากำลังคน⁷

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญโดยแบ่งนโยบายออกเป็น 2 ช่วงกล่าวคือ นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก เช่น การดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ และเร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ ซึ่งเป็นที่สังเกตว่านโยบายที่เกี่ยวข้องในด้านกำลังคนไม่ถูกบรรจุอยู่ในนโยบายเร่งด่วน นโยบายในส่วนต่อมาคือนโยบายที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปี ซึ่งกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคนดังนี้

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา และสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. ดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา 12 ปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนในการศึกษาต่อผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต และเชื่อมโยงกับนโยบายการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถของประเทศ รวมทั้งต่อยอดให้ทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

3. สนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ และเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสาขาต่าง ๆ เช่น ปิโตรเคมี ซอฟต์แวร์ อาหาร สิ่งทอ บริการสุขภาพและการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เป็นต้น ด้วยความ

⁷ ที่มา : สรุปจากคำแถลงการณ์ของคณะรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 [http://www5.nesac.go.th/document/Govt_Policy2551.pdf]

ร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทาง ตลอดจนให้มีการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามมาตรฐานสากล

4. เร่งฝึกอบรมและพัฒนาคนที่ทำงานแล้วและคนที่ถูกเลิกจ้าง เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีระดับเทคโนโลยีที่สูงขึ้น

5. จัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการทำงาน การเลิกจ้างอื่นเนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดให้มีการจ้างงานใหม่โดยเร็ว

6. ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

กรอบที่ 2

สรุปสาระสำคัญด้านการพัฒนา “คน” แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁸

เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน

ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคมไทย โดยเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด โดยรายได้เฉลี่ยของแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 และเพิ่มสัดส่วนนักวิจัยเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน พร้อมทั้งอายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคุมกบิลลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน มะเร็ง และหลอดเลือดสมอง และนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพร้อยละ 10

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ให้ความสำคัญกับ

- การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต
- การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ในสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
- การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข โดยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมตั้งแต่ระดับครอบครัวให้เข้มแข็ง พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง

⁸ ที่มา: สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)

<http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p10/plan10/data/สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ%20ฉบับที่%2010.pdf> [accessed 4/8/08]

5.1.3.1 นโยบายแผนกำลังคนของประเทศไทยในภาพรวม

ปัจจุบันประเทศไทยได้วางกรอบในการพัฒนาคนภาคอุตสาหกรรมจากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมชาติคือ 1) แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา พ.ศ. 2551-2555 โดยกระทรวงอุตสาหกรรม และ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ 2) แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2555 โดยกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา โดยป็นตัวกลางสำคัญในการสร้าง กระจาย และใช้ความรู้ ดังนั้นการให้การศึกษาและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตการทำงานของปัจเจกบุคคล (life-long learning) จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะยกระดับและรักษามาตรฐานคุณภาพของกำลังคน โดยแผนแม่บท ฯ ดังกล่าวมียุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนที่สำคัญคือ สร้างความเข้มแข็งของแหล่งผลิตความรู้ โดยมุ่งสร้างกลไกการถ่ายทอดความรู้ระดับสูงระหว่างภาคการผลิตและสถาบันการศึกษา และพัฒนาบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการ และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีทักษะในการประดิษฐ์คิดค้น โดยผ่านทางกิจกรรมเช่น การผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาคการผลิตกับสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาร่วมกันระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และภาคการผลิตและบริการ สำหรับเป้าหมายในปี 2555 มีจุดหมายของการพัฒนา 3 ประการดังนี้ เป้าหมายที่ 1 ร้อยละ 35 ของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตมีนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป้าหมายที่ 2 มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐกิจ สถาบันการศึกษา การวิจัย และการเรียนการสอน และเป้าหมายที่ 3 อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ในด้านบุคลากรวิจัยและพัฒนา และสิทธิบัตรที่จัดทำโดย International Institute for Management Development (IMD) อยู่ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าจุดกึ่งกลาง

สำหรับแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม เน้นที่การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพทางภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยให้มีอันดับความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น แผนแม่บท ฯ นี้มีเป้าหมายให้ผลิตภาพแรงงานของภาคอุตสาหกรรมมีขยายตัวในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี และมุ่งให้มีกลุ่มอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการภายใต้แผนแม่บทเพิ่มขึ้น โดยยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน (Human Skill) ทั้งแรงงาน ที่มีอยู่เดิมและแรงงานที่กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยให้มีการยกระดับความรู้ พัฒนาทักษะแรงงาน โดยสนับสนุนให้มีการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งในและนอกระบบ และเพิ่มตัวคูณในการเสริมสร้างทักษะให้แรงงาน นอกจากนี้แผนแม่บทดังกล่าวยังได้กำหนดยุทธศาสตร์ในด้านอื่น ๆ ด้วย คือ การยกระดับความสามารถทางด้านการบริหารจัดการ (Management) การปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร การพัฒนาระบบ Logistics ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม และการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ และ Supply Chain

5.1.3.2 นโยบายด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรมโดยหน่วยงานระดับกระทรวง

กระทรวงอุตสาหกรรมนับเป็นกระทรวงหลักที่ทำหน้าที่ดูแลเรื่องกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปีของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2554 มุ่งเน้นที่การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อผลิตภาพที่สูงขึ้น ซึ่งจะประเมินได้โดยการเพิ่มขึ้นของดัชนีผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรม โดยมีเป้าหมายให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ต่อปี โดยหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการปรับโครงสร้างการผลิต

คือมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรภาคอุตสาหกรรม เพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้ และจัดเตรียมกำลังคนในदानต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการ ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพของวิสาหกิจทั้งขนาดย่อมและขนาดกลาง ตัวชี้วัดที่สำคัญคือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศของ SMEs ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายให้ชุมชนมีรายได้จากการสร้างงาน สร้างอาชีพและการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า 90,000 ล้านบาท ภายในปี 2554

นโยบายด้านกำลังคนของกระทรวงแรงงาน กล่าวคือแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2550-2554 แผนพัฒนาแรงงาน พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2551-2554 ใช้หลักการจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ประกอบกับแนวนโยบายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักคือมุ่งพัฒนาให้แรงงานมีผลิตภาพสูง มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้⁹

ยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2551-2554 ได้มาจากกรอบของแผนแม่บทด้านแรงงานระยะ 5 ปี ซึ่ง ได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงที่เกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนดังนี้ (1) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ มีกำลังคนเพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ (2) การเสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำให้กับแรงงาน (3) การส่งเสริมความมั่นคงในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน

จากแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2550-2554 พบว่าในอนาคตอันใกล้ การจ้างงานภาคเกษตรจะลดลง โดยจะเพิ่มในภาคบริการมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับล่าง ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องเตรียมกำลังคนให้พร้อมทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ในยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาแรงงาน 2551 ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ มีกำลังคนเพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยมีการเตรียมความพร้อมของกำลังคนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยผ่านกิจกรรมหลักคือ พัฒนาฝีมือเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถวัดผลได้จาก การเพิ่มขึ้นร้อยละของผู้ว่างงานผ่านการพัฒนาฝีมือแรงงานและมีการมีงานทำ โดยในส่วนของแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2550-2554 ได้กำหนดเป้าหมายระดับกระทรวงดังต่อไปนี้ (1) แรงงานมีความรู้และทักษะสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อสนับสนุนให้แรงงานมีผลิตภาพเพิ่มขึ้น (2) แรงงานมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้นได้ตามที่ต้องการ มีแรงงานส่วนเพิ่มเพื่อขยายกิจการประมาณ 4 แสนคนต่อปี (3) มีแรงงานส่วนเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานเก่าประมาณ 1 ล้านคนต่อปี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลักพ.ศ. 2547-2552 โดยเน้นการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรมและบริการกลุ่มเป้าหมายของรัฐบาลที่สำคัญๆ ทั้ง 13 กลุ่มอุตสาหกรรม ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จากยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก (สศช. 2548) มีรายละเอียดในการพัฒนาคนในแต่ละอุตสาหกรรมแตกต่างกันออกไป โดยในภาพรวมมีกลยุทธ์การพัฒนาคนดังนี้ (1) เพื่อการพัฒนาทักษะ โดยส่งเสริมให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะสื่อสารสัมพันธ์ (2) เพื่อพัฒนาความรู้ โดยเน้นความรู้ทางคอมพิวเตอร์พื้นฐานและภาษา และเพิ่มขีดความสามารถของกำลังคนให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต (3) เพื่อพัฒนาความรู้ควบคู่กับทักษะ มีการเตรียมบุคลากรให้มีสมรรถนะสูงและคล่องตัว และ

⁹ http://www.mol.go.th/download/moldata/lb_plan2551.pdf

เชื่อมโยงสถาบันการศึกษาทั้งประเทศและต่างประเทศ และภาคอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์สำหรับบุคลากรในทุกด้าน

ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ มีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์คือให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียมและต่อเนื่อง ให้ประชาชนมีความรู้ มีคุณภาพ ร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ และให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มเติม โดยมุ่งสร้างโอกาสทางการศึกษาในชั้นพื้นฐาน ซึ่งเน้นที่ความเสมอภาคทางการศึกษา และส่งเสริมการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้มีกำลังคนที่มีคุณภาพในระดับที่ต้องการมากขึ้น ที่สำคัญอย่างยิ่งคือการเน้นที่การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สำหรับยุทธศาสตร์ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551-2554 มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นพลังของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความตระหนักและพัฒนาการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นสังคมฐานความรู้ และยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม สร้างฐานความรู้และเพิ่มผลิตภาพของประเทศ โดยมีเป้าประสงค์คือให้คนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาฝึกอบรม ไปใช้ในการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม และการปฏิบัติงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญคือสนับสนุนการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคส่วนต่างๆ

ในส่วนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มียุทธศาสตร์กระทรวง พ.ศ. 2551-2554 ที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนคือ มุ่งพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร และส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญคือให้ภาครัฐและเอกชนได้รับการเสริมสร้างศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประเทศ โดยรวมถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาสของสังคมไทยร้อยละ 70 นอกจากนี้ยังมุ่งเพิ่มจำนวนนักพัฒนาซอฟต์แวร์ไม่ต่ำกว่า 100,000 คน

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกำลังคนในภาคอุตสาหกรรม จากแผนงานของกระทรวงต่างๆ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปแผนยุทธศาสตร์ด้านกำลังคนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงาน	แผนยุทธศาสตร์	วิสัยทัศน์/วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์
1. กระทรวงแรงงาน	แผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2550-2554 แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2551-2554	แรงงานมีผลิตภาพสูง มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มกำลังคนให้เพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ สร้างความมั่นคงในการมีงานทำ สร้างความมั่นคงในการทำงานและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2554	เป็นองค์กรนำในการผลักดันอุตสาหกรรมวิสาหกิจและผู้ประกอบการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขันได้ใน	<ul style="list-style-type: none"> ปรับโครงสร้างการผลิต พัฒนาปัจจัยแวดล้อม เสริมสร้างศักยภาพของวิสาหกิจทั้งขนาดย่อมและขนาดกลาง การบริหารจัดการทรัพยากรและ

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

หน่วยงาน	แผนยุทธศาสตร์	วิสัยทัศน์/วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์
		ตลาดโลก	<p>สิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการลงทุน พัฒนาสมรรถนะองค์กร
3.สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก พ.ศ. 2547-2552	เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนให้เพียงพอกับความต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และพัฒนากำลังคนในเชิงคุณภาพ คาดหวังที่จะลดช่วงห่างของคุณภาพของกำลังคนทั้งด้านความรู้และทักษะที่อยู่ในขั้นวิกฤติให้เหลือน้อยที่สุด	<ul style="list-style-type: none"> สร้างเครือข่ายสถาบันการศึกษากับผู้ประกอบการเพื่อผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มสัดส่วนของผู้เรียนสายวิชาชีพให้ใกล้เคียงสายสามัญ และเสริมสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อยกระดับขีดความสามารถกำลังคนในตลาดแรงงาน สร้างกฎ กติกา ตลอดจนสิ่งจูงใจเพื่อกระตุ้นและเพิ่มบทบาทด้านการพัฒนากำลังคนของสถานประกอบการร่วมกับสถานศึกษา เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมในส่วนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนากำลังคน เตรียมความพร้อมและใช้ประโยชน์จากโลกาภิวัตน์ วางรากฐานการพัฒนากำลังคนระยะยาว สร้างระบบบริหารจัดการ และระบบประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถานประกอบการ เพื่อการพัฒนากำลังคน
4.กระทรวงศึกษาธิการ	ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547-2553	เป็นองค์การหลักในการจัดการและส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนมีความรู้ มีคุณภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมฐานความรู้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> การสร้างโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาการจัดการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ การเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ยุทธศาสตร์ของกระทรวงวิทยาศาสตร์	เป็นองค์การหลักในการพัฒนาวิทยาศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เป็นพลัง

หน่วยงาน	แผนยุทธศาสตร์	วิสัยทัศน์/วัตถุประสงค์	ประเด็นยุทธศาสตร์
เทคโนโลยี	และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551-2554	เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างปัญญาในสังคม ใช้ สนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างความสามารถของ ประเทศอย่างยั่งยืน	ของประเทศ
6.กระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	ยุทธศาสตร์กระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร พ.ศ. 2551-2554	เป็นแกนกลางในการพัฒนา และบูรณาการระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ อย่างทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพเพื่อเป็นกลไก ขับเคลื่อนไปสู่สังคมแห่งภูมิ ปัญญาและการเรียนรู้ และ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนาสมรรถนะ (Competency) ของ บุคลากร และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ● ส่งเสริม และพัฒนาการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้เกิดการ บริหารและบริการภาครัฐสู่ประชาชนอย่าง มีคุณภาพและทั่วถึง ● เสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ เกิดมูลค่า สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

ที่มา: ปรับปรุงจากตารางที่ 2.3 โครงการวิจัยเรื่องการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคน เพื่อรองรับความต้องการ กำลังคนภาคอุตสาหกรรม เสนอต่อมหาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, (2550)

จากตารางจะเห็นได้ว่าการพัฒนากำลังคนทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณได้ถูกกำหนดไว้ในแผน ยุทธศาสตร์ของทุกกระทรวง โดยได้เน้นการพัฒนาคนในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ ซึ่งมุ่งเน้นให้คนสามารถเป็นศูนย์กลางแห่งการพัฒนา โดยเน้นเพิ่มกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังส่งเสริมทักษะด้านภาษาและคอมพิวเตอร์พื้นฐานอีกด้วย

จากโครงการการทบทวนการประยุกต์ใช้รูปแบบแผนการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับความต้องการ กำลังคนภาคอุตสาหกรรม เสนอต่อมหาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2550) ได้จำแนกกลยุทธ์การพัฒนากำลังคนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่ม ที่ 1 ได้แก่ กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนในเชิงคุณภาพ เช่น ทักษะ ความรู้ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแรงงานกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของกระทรวงแรงงาน กิจกรรมการ พัฒนาและบ่มเพาะธุรกิจอุตสาหกรรมภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการ พัฒนากำลังคนในเชิงปริมาณ เช่น การส่งเสริมการผลิตกำลังคนในอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ การส่งเสริมให้มีการผลิต บุคลากรในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นตามแผนของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น และกลุ่มที่ 3 ได้แก่ กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับมาตรการหรือรูปแบบในการสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกให้การนำไป ปฏิบัติได้อย่างประสบผลสำเร็จ ได้แก่ การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายหรือพระราชบัญญัติฉบับสำคัญ เช่น ร่างพ.ร.บ. การอาชีวศึกษา เป็นต้น โดยในตารางที่ 5.2 จะแสดงการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ต่างๆ ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 5.2 แสดงการสังเคราะห์แผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนในภาคอุตสาหกรรม

ประเภทของ กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	หน่วยงาน	ประเด็นยุทธศาสตร์
กลุ่ม 1 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ความรู้และความสามารถของแรงงานภาคอุตสาหกรรม (เชิงคุณภาพ)	กระทรวงแรงงาน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกำลังคนเพียงพอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำให้กับแรงงาน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การส่งเสริมความมั่นคงในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน
	กระทรวงอุตสาหกรรม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การปรับโครงสร้างการผลิตและยกระดับเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพทางอุตสาหกรรม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
	กระทรวงศึกษาธิการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยใช้ความรู้เป็นฐาน
	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นพลังของประเทศ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความตระหนักและพัฒนาการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นสังคมฐานความรู้

ประเภทของ กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	หน่วยงาน	ประเด็นยุทธศาสตร์
	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาหลักสูตร การศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับทิศ ทางการพัฒนาอุตสาหกรรม</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาหลักสูตรการ ฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อยกระดับขีดความสามารถ กำลังคนในตลาดแรงงาน</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : สร้างกฎ กติกา ตลอดจนสิ่งจูงใจเพื่อกระตุ้นและเพิ่มบทบาทด้าน การพัฒนากำลังคนของสถานประกอบการร่วมกับ สถานศึกษา</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : เสริมสร้างความเข้มแข็ง ของภาคอุตสาหกรรมในส่วนที่เชื่อมโยงกับการ พัฒนากำลังคน</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 : เตรียมความพร้อมและ ใช้ประโยชน์จากโลกาภิวัตน์</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 : วางรากฐานการพัฒนา กำลังคนระยะยาว</p>
	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาสมรรถนะของ บุคลากรและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>
กลุ่ม 2 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการเพิ่ม จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (เชิงปริมาณ)	กระทรวงอุตสาหกรรม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การปรับโครงสร้างการ ผลิตและยกระดับเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพทาง อุตสาหกรรม
	กระทรวงศึกษาธิการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างโอกาสทาง การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างเครือข่าย สถาบันการศึกษากับผู้ประกอบการเพื่อผลิต กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มสัดส่วนของผู้เรียน สายวิชาชีพให้ใกล้เคียงสายสามัญ และเสริมสร้าง ความก้าวหน้าในอาชีพ</p>
กลุ่ม 3 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการสร้าง กลไกในการปฏิบัติให้ประสพ ความสำเร็จ	กระทรวงแรงงาน	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงาน</p> <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหาร จัดการของกระทรวงแรงงานให้มีความเป็นเลิศ</p>
	กระทรวงศึกษาธิการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาระบบบริหาร

ประเภทของกลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	หน่วยงาน	ประเด็นยุทธศาสตร์
		จัดการและกฎหมายด้านการศึกษา
	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 9 : สร้างระบบบริหารจัดการ และระบบประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถานประกอบการ เพื่อการพัฒนากำลังคน
	กระทรวงอุตสาหกรรม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : พัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพองค์กรเพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
	กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาระบบมาตรฐานเพื่อการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลภาครัฐ

5.1.3.3 นโยบายด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรมโดยกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ

ในส่วนของสภาอุตสาหกรรม จากพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2530 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของสภาฯ ที่เกี่ยวข้องในด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรมคือ มุ่งส่งเสริม สนับสนุน การศึกษา วิจัย วิเคราะห์ ทดสอบ ทดลอง อบรม เผยแพร่วิชาการและเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมให้แก่สมาชิก และอาจจัดเป็นบริการแก่สาธารณชนด้วยก็ได้ และส่งเสริมนักอุตสาหกรรมและเป็นแหล่งกลางสำหรับนักอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อวงการอุตสาหกรรม ซึ่งที่ผ่านมาทางสภาอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือและหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านแรงงาน เช่น การผลักดันให้ภาครัฐจัดตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (5 ประสาน) ทั้งในระดับนโยบายและระดับจังหวัด และการเป็นตัวแทนผู้ประกอบการภาคเอกชน ร่วมกำหนดนโยบายตลอดจนการวางแผนบริหารแรงงานของประเทศร่วมกับภาครัฐ

ในระดับอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาด้านกำลังคนเฉพาะด้าน ตามรายละเอียดจากรายงานโครงการศึกษาการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ เสนอต่อสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยในภาพรวม เน้นพัฒนาศักยภาพกำลังคนภาคการผลิต ทั้งก่อนและเมื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นการพัฒนาทักษะและมาตรฐานงานเฉพาะทางมากขึ้น โดยเฉพาะด้านวิศวกรรม การผลิต การออกแบบ การควบคุมคุณภาพ และการจัดการ ในหลายกลุ่มอุตสาหกรรมมีความต้องการกำลังคนภาคการผลิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถในการปฏิบัติงานจริง การจัดการศึกษาและพัฒนาคนจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการฝึกฝนอบรมโดยเน้นทักษะการปฏิบัติงานจริงให้มากที่สุด และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและการใช้ทรัพยากรที่สอดคล้องกับสภาพการทำงานจริง หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการฝึกปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีกลไกความเชื่อมโยง เพื่อให้การพัฒนากำลังคนสามารถสนองตอบความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่น สามารถเพิ่มวิชาการความรู้ใหม่ ๆ บุคลากรสายผู้สอนในสถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

ในโครงการนี้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ศึกษากำหนดยุทธศาสตร์ในแต่ละอุตสาหกรรม โดยมีการศึกษาสมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะเฉพาะงาน (Functional competency) ใน 4 อุตสาหกรรม กล่าวคือ อุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมยา อุตสาหกรรมยางล้อ

โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนากำลังคน คือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาบุคลากรที่มุ่งเน้นการใช้ทุนทางปัญญา ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นนวัตกรรม ตลอดจนสร้างจิตสำนึกแห่งคุณภาพ ซึ่งมียุทธศาสตร์ในการพัฒนา เทคโนโลยีและกำลังคนคือ 1) การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี และกำลังคน 2) การพัฒนาสมรรถนะ กำลังคน 3) การพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยี โดยมีสมรรถนะหลักเช่น ความรู้ด้านการวางแผน ความรู้ และทักษะด้านการอบรมพัฒนาบุคลากร ความรู้ด้านสภาพแวดล้อม ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เป็นต้น สำหรับกลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเสริมสร้างพันธมิตรเครือข่ายเชื่อมโยงอุตสาหกรรม การสร้างและพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและภาคการศึกษา

นอกจากนี้สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ยังได้มีการศึกษาการพัฒนาเทคโนโลยีและกำลังคนเพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย (2551) โดยทำการศึกษาใน 3 อุตสาหกรรมคือ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมยางที่ไม่ใช่ยางล้อยานยนต์ และอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ยาง โดยมีการ วิเคราะห์สมรรถนะกำลังคนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในอุตสาหกรรมต่างๆ และนำผลที่ได้มาจัดทำ ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการพัฒนาเทคโนโลยีและสมรรถนะของกำลังคน จากการศึกษาพบว่าภาคการศึกษา ของไทยยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านกำลังคนให้กับภาคอุตสาหกรรมได้ ดังจะเห็นได้จากการที่มี บุคลากรในระดับอาชีวะว่างงานอยู่เป็นจำนวนมาก ในขณะที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ยังมีความ ต้องการแรงงานระดับช่างฝีมืออยู่มากเช่นกัน

นโยบายด้านกำลังคนภาคอุตสาหกรรมของสถาบันเครือข่าย มีดังต่อไปนี้

1. สถาบันไทย-เยอรมัน มีวัตถุประสงค์เป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอด เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงสู่ภาคอุตสาหกรรมไทย โดยมีพันธกิจที่เกี่ยวข้องกับด้านกำลังคนคือ มุ่งสร้าง ความสามารถของบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการพัฒนาและการ เปลี่ยนแปลงในอนาคต ทั้งนี้ยังมุ่งสร้างศูนย์ข้อมูลเชิงลึกของอุตสาหกรรมการผลิต ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ พยากรณ์แนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อสนับสนุนการ ดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนากำลังคน โดยมีนโยบายเป็นองค์กรแห่งชาติ ที่ให้การบริการปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรม วิจัยพัฒนา วรรณคดีส่งเสริมให้สังคมไทย มีจิตสำนึก ความรู้ และทักษะด้านการเพิ่มผลผลิต ด้วยบุคลากรที่พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งที่ผ่านมาได้ให้การบริการต่างๆ เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำและ ฝึกอบรม ในเรื่องการบริหารการผลิต ระบบมาตรฐานสากล การบริหารทรัพยากรบุคคล ตลอดจนการบริหาร จัดการ และมีการฝึกอบรมเผยแพร่ความรู้ให้กับบุคคลทั่วไป (Public Training) ด้านการเพิ่มผลผลิตเชิงลึก จำนวน 100 หลักสูตรตลอดทั้งปี

3. สถาบันอาหาร จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา การส่งออกและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา อุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย โดยมีวิสัยทัศน์เป็นสถาบันหลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารสู่ มาตรฐานสากล โดยมีบทบาทหลักใน 4 ด้านคือ ด้านความปลอดภัยของอาหาร การวิจัยและพัฒนา แหล่งข้อมูลเชิงลึก และพัฒนาธุรกิจ และการจัดตั้งศูนย์อำนวยการเพื่ออุตสาหกรรมอาหารเพื่อรายงาน สถานการณ์ภาวะอุตสาหกรรมอาหารของไทย

4. สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรอิสระที่จะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

รวมไปถึงการขยายขอบข่ายของการให้บริการ ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้ประกอบการแพชชั่นในอนาคต โดยมีโครงการในการพัฒนากำลังคนที่สำคัญคือ โครงการพัฒนาความสามารถบุคลากรทางด้านเทคโนโลยี และด้านบริการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยมีการส่งเสริมให้มีโอกาสแสดงผลงานทั้งในและต่างประเทศ และส่งเสริมให้มีเวทีแสดงผลงานมากขึ้น

5. สถาบันรับรองมาตรฐานไอ เอส โอ เป็นสถาบันด้านการรับรองและการฝึกอบรมระบบการจัดการแห่งชาติ มีพันธกิจช่วยให้ผู้ใช้บริการบรรลุความเป็นเลิศอย่างยั่งยืนในด้านสินค้า บริการ ระบบการจัดการ และการดำเนินกลยุทธ์ ด้วยการให้บริการด้านข้อมูลองค์ความรู้ การฝึกอบรม การมาตรฐาน การตรวจสอบรับรอง และการติดตามประเมินผล

6. สถาบันยานยนต์ ตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 314/2541 ลงวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2541 หนึ่งในพันธกิจของสถาบันยานยนต์ คือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ให้มีขีดความสามารถที่ได้มาตรฐานสากล โดยรายงานประจำปี 2549¹⁰ มียุทธศาสตร์การดำเนินงานของสถาบันยานยนต์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนคือยุทธศาสตร์ที่ 2 ซึ่งมุ่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ไทย โดยมุ่งเน้นที่การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสาขาให้มีปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอ และส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม และเพิ่มผลิตภาพ โดยมีโครงการพัฒนาที่สำคัญในอดีตเช่น โครงการพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2542 และระยะที่ 2 ในปี พ.ศ. 2544) โครงการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ (AHRDP) (พ.ศ. 2549-2553) ซึ่งเป็นโครงการร่วมระหว่างบริษัทผู้ผลิตรถยนต์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทย โดยมุ่งพัฒนาให้บุคลากรของไทยมีความรู้ความสามารถเทียบเท่าระดับสากล เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ของเอเชีย โดยโครงการนี้มีพื้นฐานสำคัญร่วมกันระหว่างประเทศญี่ปุ่นและไทยคือ เป็นการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากญี่ปุ่นสู่ไทย และเป็นการพัฒนาบุคลากรอย่างยั่งยืนโดยสร้างวิทยากรที่เป็นคนไทย

7. สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีวิสัยทัศน์เป็นเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาศักยภาพการผลิต การส่งออก การวิจัยและพัฒนาของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทย สู่มาตรฐานสากลและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีแผนงานและโครงการต่างๆ เกี่ยวกับกำลังคนที่สำคัญคือ การเตรียมคนก่อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและการพัฒนาบุคลากรในระดับวิทยากร นอกจากนี้ยังจัดทำระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพด้านค่าจ้างแรงงาน/ เทคโนโลยี สำหรับโครงการด้านการพัฒนาบุคลากรที่ผ่านมานับว่ามีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการอย่างยิ่ง โดยมีการจัดการฝึกอบรมและการศึกษาดูงานในหลักสูตรต่างๆ ถึง 300 หลักสูตร แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา คือ 1) วิชาด้านเทคโนโลยีไฟฟ้า/ อิเล็กทรอนิกส์/ IT 2) วิชาด้านการบริหารจัดการ การเพิ่มผลผลิต ISO มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารการผลิต 3) วิชาอื่นๆ เช่น การลดต้นทุน ความปลอดภัย

8. สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย มีวิสัยทัศน์เป็นแกนนำเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของประเทศไทย ให้มีศักยภาพในการแข่งขันและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีพันธกิจคือพัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้สามารถบริหารธุรกิจด้วยความสามารถในการแข่งขัน โดยจัด/สนับสนุนให้

¹⁰รายงานประจำปีสถาบันยานยนต์ปี 2549 http://www.thaiauto.or.th/about_us/annual%20report%202006.pdf ณ วันที่ 16 กันยายน 2551

มีกิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการและสถานประกอบการ เช่น ฝึกอบรม สัมมนา ปรึกษาแนะนำ วิจัยและบริการข้อมูล เชื่อมโยงธุรกิจ ฯลฯ สร้างเครื่องมือการบริการ เช่น องค์กรความรู้ วิทยากร ที่ปรึกษา หลักสูตร/สื่อ ตลอดจนระบบงานให้บริการ เช่น ระบบการจัดทำแผนธุรกิจ ระบบการวินิจฉัยธุรกิจ เพื่อให้เกิดคุณภาพและผลิตภาพของบริการ พัฒนาเครือข่ายหน่วยงาน และประสานงานกับองค์กรพันธมิตรเพื่อร่วมดำเนินการ โดยมีหน้าที่หลักในการพัฒนากำลังคนคือ มุ่งถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกอบรม การเรียนทางไกล การศึกษาด้วยตนเองจากสื่อและอื่นๆ

10. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีพันธกิจสนับสนุนบริการทางการเงินที่ตอบสนองความต้องการของ SMEs ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใหม่มีอัตราการอยู่รอดสูง สนับสนุนให้ SMEs ที่มีอยู่แล้วเติบโตอย่างเข้มแข็ง พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และดำเนินการเชิงรุกในการปรับปรุงฐานะการเงินของธนาคาร โดยผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีโครงการเติมเต็มองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ เช่น โครงการพุ่มพักผู้ประกอบการ เป็นการประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ในเรื่องการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน และจัดอบรมด้านการทำแผนธุรกิจ และโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ หลักสูตรทายาทธุรกิจ เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะกรอบนโยบายระยะสั้น กลางและยาว

จากที่ได้นำเสนอกรอบนโยบายเกี่ยวกับกำลังคนภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาและในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังมีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในด้านต่างๆ ทั้งในส่วนที่เป็นกำลังคนโดยทั่วไปและด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) อันเนื่องมาจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและนโยบายในการพัฒนากำลังคน ในส่วนนี้จะนำเสนอแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจไทยและการวางแผนรองรับในด้านกำลังคนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.2.1 ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทย สู่ปี 2570 เพื่อใช้เป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 เป็นต้นไป โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ประเมินถึงสภาวะปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทยดังต่อไปนี้

ปัญหาของโลกทั่วไป 7 ประการ

1. การรวมตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาค
2. เศรษฐกิจโลกจะเปลี่ยนแปลงศูนย์อำนาจมาอยู่ที่ประเทศแถบเอเชียมากขึ้น
3. การเปลี่ยนแปลงด้านการเงินของโลก จะมีความผันผวนเกิดความเสี่ยงมากขึ้น
4. ประชากรสูงอายุของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลายประเทศเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
5. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะมีผลต่อการดำรงชีวิตมนุษย์มากยิ่งขึ้น (Genes, Information, Neurons, และอะตอม)

6. พลังงาน-ปัญหาน้ำมันจะมีราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ
7. ภาวะโลกร้อนจะกระทบความเป็นอยู่ของมนุษย์มากขึ้น

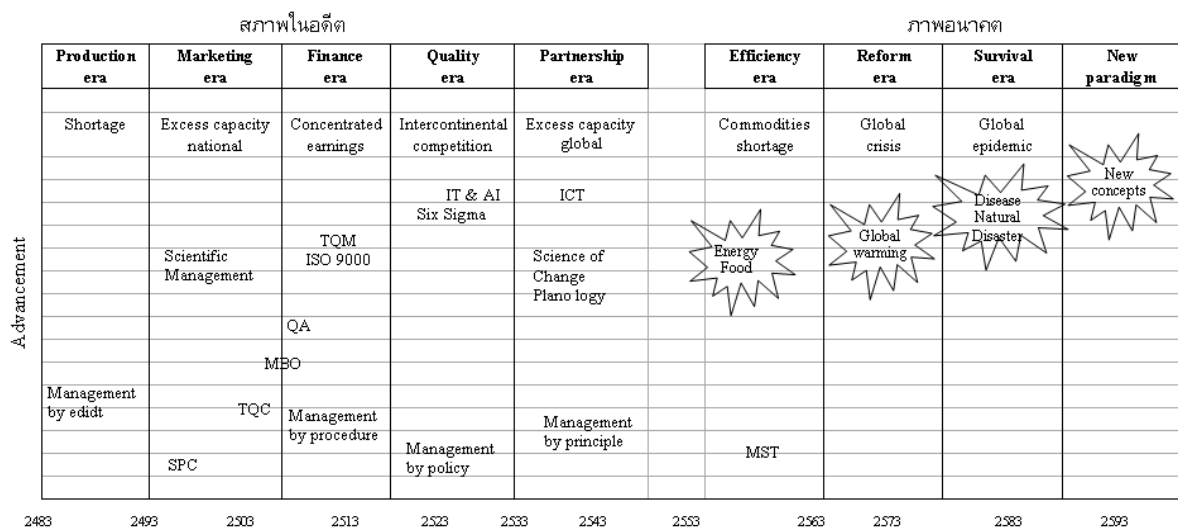
ปัญหาของไทย 3 ประการ

1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคการผลิตใหญ่ ๆ เพื่อสร้างรายได้และการจ้างงาน
2. สังคมสูงอายุและการนำเข้าแรงงานจากต่างประเทศ
3. การเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองมากขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยในอนาคตโดยมีลักษณะคือ¹¹

1. ความสามารถในการแข่งขันลดลง (ไทยอ่อนแอ/ ปรับตัวช้า) เนื่องจากการขาดความเชื่อมโยงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่การผลิต และขาดบุคลากรด้าน S&T
2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ภายในประเทศจะเป็นไปได้ยากขึ้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมไทยขนาดใหญ่และมีมลภาวะสูงจะถูกต่อต้านในการสร้างโรงงาน เช่น เหล็กกล้า, ยานยนต์ และชิ้นส่วนและไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
3. ปัญหาขาดแคลนแรงงานที่ความรุนแรงมากขึ้น มีการขาดแคลนแรงงานเชิงคุณภาพที่มีทักษะ/ ความชำนาญ ตลอดจนแนวโน้ม (จำนวน) กำลังแรงงานลดลงตามโครงสร้างประชากร

รูปภาพที่ 5.1 แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

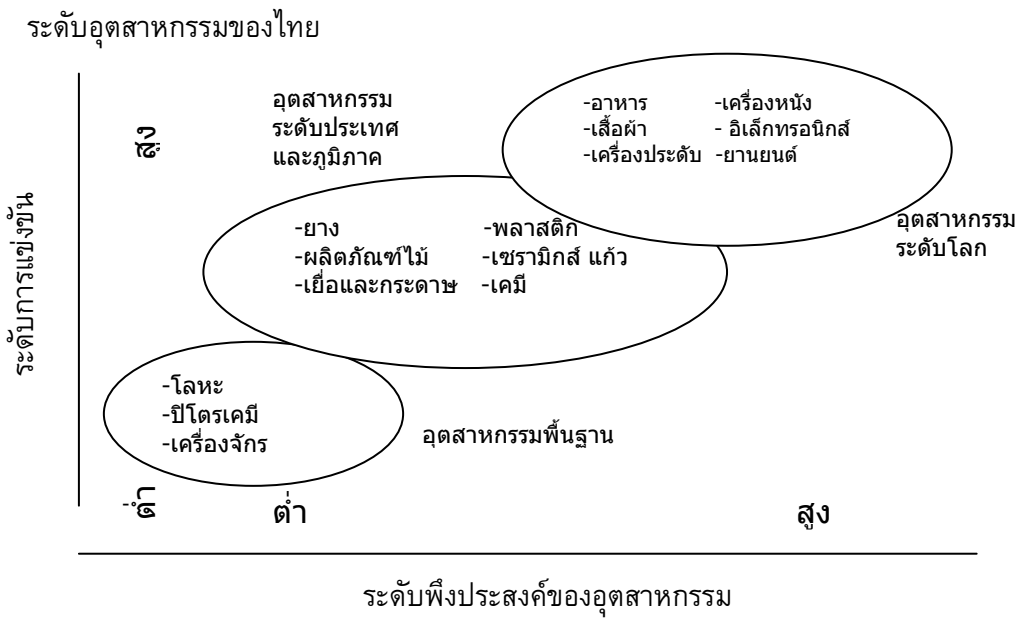
ที่มา: เพียรพรรค ทศกร และคณะ, 2551

จากรูปภาพข้างต้นจะเห็นอนาคตของโลกซึ่งเปลี่ยนจากยุคความร่วมมือซึ่งกันและกัน (Partnership Era) ไปสู่ยุคประสิทธิภาพ (Efficiency Era) ซึ่งโลกยุคนี้อาจจะต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร อัน

¹¹ สศช., อ้างแล้ว, หน้า 72-73

เนื่องมาจากการแข่งขันกันนำเอาพื้นที่การเกษตรแต่เดิมไปปลูกพืชที่สามารถนำมาสกัดเป็นพลังงานเพื่อทดแทนน้ำมันจากฟอสซิลที่นับวันจะลดน้อยลงและมีราคาแพงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้บางประเทศอาจมีปัญหาระหว่างพืชอาหารเพื่ออุตสาหกรรมและพืชพลังงานใน 5 ถึง 10 ปีข้างหน้า ถัดจากนี้ก็จะเข้าสู่ยุคปฏิรูป (Reform Era) โดยโลกเข้าสู่ยุควิกฤติอันเกิดจากปัญหาโลกร้อน (Global Warming) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชากรของประเทศต่างๆ ในโลกนี้อย่างกว้างขวาง (เพียร์พอร์ด และคณะ, 2551) สิ่งนี้นักวิทยาศาสตร์คาดการณ์ไว้เนี่ยคงจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยระดับหนึ่ง

รูปภาพที่ 5.2 แสดงกรอบการคาดการณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมจากการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากรูปภาพข้างต้น จะเห็นได้ถึงทิศทางของการอุตสาหกรรมในอนาคต อุตสาหกรรมเกี่ยวกับ อาหาร เครื่องหนัง เสื้อผ้า อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องประดับ และยานยนต์จะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีระดับการแข่งขันสูง ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค รวมทั้งในตลาดระดับโลก รองลงมาคือกลุ่มอุตสาหกรรมยาง พลาสติก ผลิตภัณฑ์ไม้ เซรามิกส์ แก้วเยื่อและกระดาษ และเคมี ซึ่งมีการแข่งขันอยู่ที่ระดับกลาง และสุดท้ายคือกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทโลหะ ปิโตรเคมีและการผลิตเครื่องจักร ซึ่งโดยมากจะเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศและมีระดับการแข่งขันต่ำไม่ว่าจะทั้งระดับประเทศและภูมิภาค รวมทั้งในตลาดระดับโลกด้วย

ดังนั้นจากการคาดการณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมนี้เอง ในการวางแผนเพื่อการแข่งขัน รวมทั้งการผลิตแรงงานเพื่อรองรับการแข่งขันของอุตสาหกรรมในกลุ่มต่างๆทั้งในประเทศ ในภูมิภาค และในระดับโลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ขึ้นมารองรับ

ตารางที่ 5.3 แสดงขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย (โดย IMD)

ปี	อันดับโดยรวม	สมรรถนะทางเศรษฐกิจโดยรวม	ประสิทธิภาพของรัฐบาล	ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ	โครงสร้างพื้นฐาน
2546	28	13	18	25	43
2549	29	19	20	25	42
2551	27	12	22	25	39

ที่มา: IMD World Competitiveness Yearbook 2007-2008

ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดหลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญ คือ 1) การพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง 2) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในตลาดโลก 3) ปรับโครงสร้างทางสังคมให้มีความเอื้ออาทรและพึ่งพาตนเองได้สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลง 4) ร่วมมือกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดความสมบูรณ์ ประชาชนต้องดำเนินชีวิตด้วยจิตสำนึกในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5) เสริมสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยควบคู่กับการบริหารจัดการที่ดี เพื่อสร้างสันติสุขและความเป็นธรรมในสังคมไทย

ในด้านเศรษฐกิจสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดเป้าหมายให้ประเทศไทยมีขนาดเศรษฐกิจโดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GNP>GDP) และประเทศไทยเป็นฐานผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ การค้าและการลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและสร้างคุณค่าการผลิต (Value creation) นอกจากนี้ยังมุ่งให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านต่างๆ เช่น การเชื่อมโยงไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติในภูมิภาคอาเซียน เป็นผู้นำด้านอาหารและเกษตรของภูมิภาคและของโลก ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ดังนี้ 1) มุ่งสู่ภาคการผลิตที่มีความเชื่อมโยงกันสูงระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ นำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการลงทุนในประเทศจะเน้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และที่สำคัญมุ่งพัฒนาแรงงานใหม่ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ภาคการผลิต และพัฒนาแรงงานที่อยู่ในตลาดแล้วให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีพลวัตสูง 2) มีบทบาทนำด้านเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค โดยให้มีนโยบายต่างประเทศในเชิงรุกในการสร้างความร่วมมือในภูมิภาคทั้งในด้านการค้า การศึกษาและสังคม และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรม 3) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทยให้เป็นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 4) ให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านแหล่งพลังงาน และ 5) เชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ โดยให้เพียงพอต่อการตอบสนองการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้

นอกจากนี้ แผนนโยบายที่สำคัญได้แก่ แผนกลยุทธ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (พ.ศ. 2547-2556) โดยคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประเทศไทยให้พร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกยุคโลกาภิวัตน์ และสามารถแข่งขันได้ในระยะยาว ซึ่งปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินการดังกล่าวมีดังนี้ 1) ความเข้มแข็งของ

ระบบนวัตกรรมแห่งชาติ 2) ความเข้มแข็งด้านทรัพยากรมนุษย์ 3) บรรยากาศการพัฒนาที่เอื้ออำนวย และ 4) ความสามารถในการ 4 สาขาเทคโนโลยีเพื่ออนาคต ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี โดยเป้าหมายที่จะยกระดับความสามารถของประเทศเน้นใน 3 เรื่องหลักคือ

- 1) ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมให้เน้นการผลิตและบริการที่ใช้ความรู้เข้มข้นและการสร้างนวัตกรรม โดยตั้งเป้าหมายใน 10 ปี ให้มีสัดส่วนสถานประกอบการที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35 ของสถานประกอบการทั้งหมด และสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มจากสินค้าและบริการที่ใช้ความรู้ (Knowledge-based industry) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศสมาชิก OECD
- 2) เพิ่มความสามารถในการบริหารจัดการตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจให้ท้องถิ่น
- 3) ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทยให้อยู่ในอันดับที่สูงกว่าจุดกึ่งกลางของ IMD (International Institute for Management Development)

สำหรับกลยุทธ์หลักของการพัฒนา ในกลยุทธ์ที่ 2 ได้กำหนดให้มีการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจและสังคม โดยมีเป้าหมายดังนี้

- 1) มีจำนวนบุคลากรวิจัยเพิ่มขึ้นเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน (ประมาณ 68,000 คน)
- 2) จัดสรรงบประมาณให้มีค่าใช้จ่ายด้านวิจัยและพัฒนาประมาณ 2 ล้านบาทต่อคนต่อปี
- 3) มีบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพสูงตรงตามความต้องการของตลาด
- 4) ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในภูมิภาคอินโดจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ดังกล่าวได้ถูกบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้นในตารางที่ 5.2

5.2.2 ทิศทางนโยบายการวางแผนกำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

แผนแม่บทการพัฒนากำลังคนของประเทศ (พ.ศ. 2550-2559) โดยกระทรวงแรงงาน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวด้านกำลังคนไว้ 9 ข้อ สามารถสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 การสังเคราะห์แผนแม่บทการพัฒนากำลังคนของประเทศ (พ.ศ. 2550-2559)

ประเภทของกลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวอย่างกลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ
กลุ่ม 1 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ความรู้และความสามารถของแรงงานภาคอุตสาหกรรม (เชิงคุณภาพ)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกระดับให้เข้าสู่ระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของสาขาเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับวิธีการทดสอบมาตรฐาน ● ปรับปรุงคุณภาพครูอย่างสม่ำเสมอ โดยเชื่อมโยงความสามารถที่เพิ่มขึ้นกับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น

ประเภทของ กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวอย่าง กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ
	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อยกระดับความสามารถของกำลังคน ในทุกสาขาการผลิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงการสอนให้นักเรียนรู้จักคิด ไม่เน้นการท่องจำอย่างเดียว ● ใช้ระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยสนับสนุน ในระบบการเรียนการสอน ● เน้นสหกิจศึกษา (Corporate Education) ในระดับอุดมศึกษา <ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้น ร่วมกับผู้ประกอบการ ● พัฒนาหลักสูตรเพื่อนำทักษะของ แรงงานมาเป็นส่วนสำคัญในการระดับ ความรู้ให้กับแรงงาน ● สนับสนุนและส่งเสริมการฝึกอบรม ระยะสั้นให้กับแรงงานระดับกลางและสูง เพื่อต่อยอดเชิงลึกให้กับแรงงานใน ภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 8 การใช้ประโยชน์จาก โลกาภิวัตน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนา กำลังคนของไทยและบรรเทาปัญหาขาด แคลนผู้เชี่ยวชาญชั้นสูงและแรงงานใน ระดับปฏิบัติการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● สร้างความสมดุลระหว่างการใช้ กำลังคนที่มีความสามารถสูงจากใน ประเทศและต่างประเทศด้วยการ นำเข้าผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เพื่อการถ่ายทอดและต่อยอดเทคโนโลยี ในระยะสั้นให้กับบุคลากรของไทย
<p>กลุ่ม 2 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการเพิ่ม จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (เชิง ปริมาณ)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้มี กำลังคนโดยเฉพาะนักวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อความ ต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มจำนวนและ คุณภาพสายอาชีวศึกษา โดยเฉพาะสาย S&T ให้เพียงพอต่อความต้องการของ ประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้เด็กนักเรียนเลือกเรียน สายวิทยาศาสตร์ให้มากขึ้น ● การเน้นทักษะด้านภาษาและ IT ตั้งแต่ ระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้สามารถใ้ งานได้จริง ● การส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา จัดทำ ฐานข้อมูลกำลังคนด้าน S&T ● มีการศึกษาวิเคราะห์ถึงความจำเป็น ในการใช้แรงงานในสาขาการผลิตและ บริการต่าง ๆ ● สนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา เลือกเรียนสายอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 36 เป็นร้อยละ 50 ● เพิ่มสัดส่วนให้มีผู้เรียนสายช่างให้มากกว่า สายที่ไม่ใช่ช่าง (เช่น บัญชี และบริหาร) ● การเรียนการสอนสายช่างจะต้องเน้น การปฏิบัติจริง โดยใช้ระบบทวิภาคีให้ ครอบคลุมทุกสถานศึกษาสายอาชีพ ทั่วประเทศ

ประเภทของ กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ	ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวอย่าง กลยุทธ์/นโยบาย/มาตรการ
กลุ่ม 3 : กลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการสร้าง กลไกในการปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุง กฎ และกติก เพื่อให้ผู้จัดฝึกอบรมมีแรงจูงใจในการจัด ฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมและสนับสนุนให้ปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ แรงงาน พ.ศ. 2545 ให้สถานประกอบการ เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรม ยกระดับฝีมือแรงงานอย่างกว้างขวาง • เร่งดำเนินการตามระบบการเก็บภาษี การฝึกอบรม (Skill Development Fund-SDF)
	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างความ มั่นคงและคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมและขยายโอกาสการมีงานทำ และประกันการว่างงานให้ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายมากขึ้น • สนับสนุนส่งเสริมให้แรงงานได้รับการ พัฒนาเพิ่มศักยภาพและคุณภาพหรือ ความสามารถ
	ยุทธศาสตร์ที่ 7 การเสริมสร้าง ความยั่งยืนให้กับภาคการผลิตที่ส่วนเชื่อมโยง กับพัฒนากำลังคน	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตเพื่อ สร้างโอกาสให้บุคลากรที่สนใจ • ปรับรูปแบบขององค์กรและ/หรือ กฎกติกาต่างๆ ที่เอื้ออำนวยให้ นักวิทยาศาสตร์และนักค้นคว้าด้าน เทคโนโลยีสามารถสร้างอาชีพอยู่ได้ และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพได้ อย่างสมศักดิ์ศรี
	ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาระบบการ บริหารจัดการและการประสานความ ร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพ มากกว่าเดิม	<ul style="list-style-type: none"> • มีกลไกประสานงานในระดับประเทศ เพื่อเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในการเพิ่ม ขีดความสามารถในระดับประเทศเพื่อ เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนา เศรษฐกิจพอเพียงกับเป้าหมายการ เตรียมพร้อมด้านกำลังคนให้มี ลักษณะเกื้อกูลกันโดยแท้จริง

ที่มา: กระทรวงแรงงาน, 2549

จากแผนดังกล่าวจะเห็นได้ว่านโยบายด้านกำลังคนของไทย ให้ความสำคัญในด้านพัฒนาเชิงคุณภาพ
และปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มจำนวนและคุณภาพสายอาชีวศึกษา โดยเฉพาะสาย S&T ให้เพียงพอ
ต่อความต้องการของประเทศ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในปัจจุบัน

5.2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์

ปัจจุบันแรงงานไทยยังไม่มีทักษะความสามารถเป็นที่แข่งขันในระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากเหตุผล 4 ประการดังนี้¹² 1. แรงงานไทยยังมีระดับการศึกษาต่ำ และด้อยคุณภาพในเกือบทุกระดับการศึกษา 2. รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาทั้งในด้านนโยบายและการลงทุนด้านการศึกษาในระดับสูงมาโดยตลอด แต่ผลการพัฒนากลับไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สำหรับกลุ่มทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถเฉพาะหรือขั้นสูง 3. ปริมาณกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังมีน้อย และมีแนวโน้มที่จะขาดแคลนมากขึ้น ไม่เพียงพอต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรม และการพัฒนาประเทศในอนาคตอันใกล้ 4. คุณภาพของกำลังคนที่ผลิตจากสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม

อย่างไรก็ตาม จะมองปัญหาจากฝ่ายของแรงงานอย่างเดียวไม่ได้ เนื่องจากแท้จริงแล้วประเทศไทยน่าจะมีปัญหาในเชิงโครงสร้างของการผลิต โดยเฉพาะของภาคอุตสาหกรรมที่ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาเน้นอยู่แต่อุตสาหกรรมกลางและปลายน้ำเป็นสำคัญ อุตสาหกรรมหลายกลุ่มยังใช้แรงงานแบบเข้มข้นถึงแม้ว่าบางกลุ่มจะเป็น Semi- technology intensive ไปแล้ว แต่ก็ยังใช้แรงงานเป็นจำนวนมากในการผลิตชิ้นส่วนและการประกอบชิ้นส่วนเป็นผลิตภัณฑ์อยู่ดี กอปรกับอุตสาหกรรมเหล่านี้ต้องประสบภาวะการแข่งขันในระดับสูงในตลาดโลก จึงมีข้อจำกัดในการจ่ายค่าตอบแทนที่สูงให้แก่คนงาน การพึ่งพาเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างสูง จากต่างประเทศ (ต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์สูง) แต่มิได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับประเทศไทยมากเท่าที่ควรในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญปัญหาที่ว่ายังส่งออกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกต่างประเทศมากเท่าใด ก็จะต้องส่งปัจจัยการผลิตเข้ามาสร้างตัวสินค้ามากขึ้นเป็นเงาตามตัว ภาวะพึ่งพิงดังกล่าวทำให้ส่งผลต่อดุลการค้าและดุลชำระเงินของประเทศ ขณะเดียวกันแรงงานในอุตสาหกรรมดังกล่าวก็มิได้รับค่าจ้างและสวัสดิการอย่างเต็มที่เนื่องจากพวกเขาทำงานที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มหรือ Value Added ไม่สูงมากนัก ค่าตอบแทนจึงสะท้อนภาพของผลิตภาพ (Productivity) ของแรงงานที่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ

นอกเหนือจากการที่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ส่วนใหญ่จากไทย (ยกเว้นอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและปิโตรเคมี เป็นต้น) ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศด้วยแล้ว อุตสาหกรรมจำนวนมากยังจะต้องพึ่งพาการจัดหาตลาดต่างประเทศ จากบริษัทที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยอีกด้วย เนื่องจากสินค้าของไทยไม่ค่อยมียี่ห้อ (Brand) เป็นของตัวเอง ส่วนใหญ่ต้องทำตามคำสั่งผลิตจากยี่ห้อของต่างประเทศ ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากประเทศไทย ที่เป็นของบริษัทคนไทยที่เป็นเจ้าของจริง ๆ มีน้อยมาก

เท่าที่ผ่านมาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ไม่น้อยกว่า 15 กลุ่ม (Clusters) ดังกล่าว ก็มีส่วนในการสนับสนุนการเติบโตของประเทศมาได้ระดับหนึ่ง แต่ก็ต้องยอมรับว่าไทยต้องประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพอยู่ในขณะนี้ จนอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการที่จะเข้ามาลงทุนเพิ่มเติมจากต่างประเทศ และจะสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม แล้วจะส่งผลต่อเนื่องถึงจำนวนแรงงานหลายล้านคนที่ต้องพึ่งพาภาคอุตสาหกรรมเพื่อความอยู่รอดของตัวเองและครอบครัว

การพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Basic Industry) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำ เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น จะทำให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ดียิ่งขึ้น และ

12 มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, (2549) แผนพัฒนากำลังคนของประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน

สามารถสนับสนุนให้อุตสาหกรรมต่างๆ ที่ต้องพึ่งพาผลิตภัณฑ์จากเหล็กที่อยู่ในประเทศมีความมั่นใจมากขึ้นที่จะได้ Supply อย่างต่อเนื่องและเพียงพอสนับสนุนอุตสาหกรรมในกลุ่ม Machinery และกลุ่มที่ใช้โลหะต่างๆ อีกมากมายหลายประเภท ก่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรมคิดค้นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ผลที่ตามมาที่สำคัญก็คือเป็นแหล่งให้บุคลากรที่มีความสนใจ ความรู้ ความสามารถมีแหล่งจ้างงาน มี สถานที่ต่าง ๆ จะมีการค้นคว้าวิจัย (Research & Development) มีการคิดออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุอุปกรณ์ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าของ เมื่อคิดค้นสิ่งใดในเชิงพาณิชย์ได้ ก็จะเป็นการสร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศไทยโดยไม่ต้องแบ่งปันกับประเทศอื่นๆ ที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ความคิด ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยเชื่อเชิญให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยและในที่สุดสิ่งที่เป็นผลกำไรถูกส่งคืนไปยังประเทศของเขาเป็นส่วนใหญ่ แต่ภาระหลายอย่างที่แผ่นดินไทยต้องแบกรับเอาไว้ เช่น ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม มลภาวะที่เป็นพิษ ทั้งน้ำและอากาศ ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปเหล่านี้ยากที่จะทำให้กลับมาเหมือนเดิม ซึ่งเราเสียสละไปเพื่อให้คนไทยมีงานทำ ซึ่งก็ได้แต่เพียงค่าแรงและภาษีบางอย่างที่ตกอยู่กับท้องถิ่นและประเทศชาติ ซึ่งเมื่อประมวลโดยรวมแล้ว ผลประโยชน์เอกชน (Private Benefits) ถ้าไม่มีคนไทยไปร่วมหุ้นด้วยแล้ว ก็เหลือไว้ให้เป็นประโยชน์ของประเทศไทยไม่มาก แต่ต้นทุนทางสังคม (Social Costs) ที่เกิดขึ้นกับผืนแผ่นดินไทยและถ้าไม่สามารถจะได้รับการชดเชยอย่างคุ้มค่า ประเทศไทยที่ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยอาศัยฝีมือของต่างชาติก็เกือบจะไม่เหลือผลประโยชน์สุทธิไว้สำหรับเจ้าของประเทศตามที่ทุกฝ่ายคาดหวัง

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ต้องการจะเน้นแต่เพียงว่าประเทศไทยจะต้องกำหนดทิศทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ชัดเจนว่าจะเน้นอุตสาหกรรมกลุ่มใด ประเภทใด ขนาดอุตสาหกรรมจะเป็นขนาดใหญ่หรือ SMEs โดยถึงคราวที่ประเทศไทยจะต้องเลือกที่จะสร้างอุตสาหกรรมที่ใช้คนไทยโดยคนไทยให้มากขึ้นกว่า 20 ปีที่ผ่านมา ไม่เช่นนั้นในระยะยาวเมื่อประเทศไทยไม่ได้เปรียบในเชิงค่าแรงอีกต่อไป บริษัทข้ามชาติ (Multi-National Corporation-MNC) ทั้งหลายเหล่านี้ก็จะย้ายฐานออกจากประเทศไทยไปหาประเทศที่ต้นทุนค่าแรงถูกกว่า มีความเข้มงวดในเรื่องกฎระเบียบในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมที่น้อยกว่าประเทศไทย ผลก็คือประเทศไทยจะมีผู้เคยทำงานภาคอุตสาหกรรมที่อาจจะมิโรคอันเนื่องมาจากการทำงานสะสมอยู่ในตัวบั่นทอนชีวิตของกลุ่มอดีตคนงานอุตสาหกรรมเหล่านั้นในบั้นปลายของชีวิตเป็นภาระต่อสาธารณสุขของไทย ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบดูแลภายใต้การประกันสุขภาพถ้วนหน้า (Universal Health Care) ซึ่งผู้เสียภาษีโดยทั่วไปของไทยต้องมาแบกรับภาระกับอดีตคนงานเหล่านี้ด้วย

แต่ที่หนักหนาไปกว่านั้นก็คืออุตสาหกรรม MNCs เหล่านี้ไม่ได้เป็นแหล่งจ้างงานผู้จบการศึกษาสูงๆ (ปริญญาตรีขึ้นไป) มากนัก ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีกลุ่มนี้ว่างงานมากกว่า 1 แสนคน เนื่องจากเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ต้องการจ้างแรงงานระดับฝีมือ (Skilled labor) หรือต่ำกว่าเท่านั้น ปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการของภาคอุตสาหกรรมส่วนมากของไทยที่ต้องการแรงงานระดับล่างเป็นส่วนมาก แต่มีแต่เยาวชนตกจากระบบการศึกษา (Dropped out) จำนวนไม่มากให้ว่าจ้างได้ แต่กลับมีอุปทานของผู้จบการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าอยู่เป็นจำนวนมาก (Mismatch) ที่ต้องการทำงานแต่หางานทำไม่ได้ เป็นโจทย์ที่รัฐบาลไทยต้องแก้ต่อไป

ถ้าจะศึกษาจากประสบการณ์ของประเทศเกาหลีใต้ หรือประเทศจีนใต้หวัน ก็เป็นตัวอย่างที่ดีในการปรับทิศทางการพัฒนาประเทศและอุตสาหกรรมให้มีความเจริญก้าวหน้าจนสามารถดูดซับบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ได้เป็นจำนวนมากโดยบุคลากรที่มีความสามารถของประเทศเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมของสาขาอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาก็นย้อนกลับมาเป็นกำลังสำคัญในการร่วมกันพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย (เทคโนโลยีต่างๆ) ให้มีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานที่

สอดคล้องกับกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ¹³ และเมื่อภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา ก็จะส่งผลต่อเนื่องไปยังอุตสาหกรรมด้วยกันเองและสาขาบริการต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ผลก็คือภาคบริการไม่ว่าจะเป็นค้าส่ง ค้าปลีก กิจการขนส่ง กิจการเกี่ยวกับโลจิสติกส์ ภาคการเงิน เป็นต้น ก็จะพัฒนามากขึ้นมาเป็นเงาตามตัว การพัฒนาของสาขาบริการต่างๆ ก็จะเข้ามารองรับบุคลากรที่จบการศึกษาในทุกๆระดับได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ไม่จำกัดอยู่แต่พวกที่จบสาขา S&T เท่านั้น แต่รายวิชาชีพอื่นๆ รวมทั้งสายสังคมศาสตร์ก็จะมีตลาดแรงงานรองรับที่ใหญ่โตมากขึ้นตามไปด้วยจนเป็นประเทศที่พัฒนาในที่สุด ซึ่งวงจรของการพัฒนาประเทศของเกาหลีและจีนได้วันที่ประสบความสำเร็จนั้นก็เพราะว่าประเทศทั้งสองได้กำหนดทิศทางของการพัฒนาประเทศไว้ชัดเจน ทำให้ผู้ผลิตกำลังคนได้รับสัญญาณ (Signal) ในการผลิตบุคลากรที่ตรงเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าของไทยมาก จากที่กล่าวมา และบทเรียนที่ได้จากการศึกษาดูงานในประเทศเกาหลีได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจน (แบบฟันธง) ว่าประเทศไทยถึงแม้จะมีกรอบทิศทางกว้างๆ ในการพัฒนาประเทศและพัฒนาอุตสาหกรรมอยู่ระดับหนึ่ง รวมทั้งความพยายามของกระทรวงอุตสาหกรรมเองที่จะปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอยู่หลายปี แต่ต้องยอมรับอยู่อย่างหนึ่งคือประเทศไทยขาดความจริงจัง และความต่อเนื่องในการพัฒนาอุตสาหกรรม ความเจริญของภาคอุตสาหกรรมชั้นนำด้านเทคโนโลยีของประเทศไทยในทุกวันนี้ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นการผลัดถิ่นของต่างชาติหรือการร่วมทุนกับต่างชาติแทบทั้งสิ้นคงมีเพียงอุตสาหกรรมไม่กี่ประเภทที่ผู้ประกอบการของไทย (แท้ ๆ) ก้าวหน้าและพูดได้เต็มปากว่าเป็นฝีมือคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารคนและอาหารสัตว์ เป็นต้น

ดังนั้นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับยุทธศาสตร์(แผน) พัฒนากำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมในช่วง 1-2 ปี¹⁴ นี้ จึงเกือบจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก นั่นก็หมายความว่า ยุทธศาสตร์ที่เคยนำเสนอไว้ในช่วง 1-3 ปีที่ผ่านมา และสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแรงงาน ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จึงควรจะนำยุทธศาสตร์ที่ดีกลับมาแก้ปัญหากำลังคนในภาคอุตสาหกรรมดังนี้

ประเด็นที่ 1: มีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมเชื่อมโยงกับภาคเกษตรและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการเชื่อมโยงในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่าการผลิตและรวมตัวเป็น Clusters โดยมีการปรับฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมไปสู่ภาคบริการ (Trading base) และเป็นฐานการลงทุนภูมิภาคมากขึ้น

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและพัฒนาอย่างยั่งยืน (ส่วนนี้มาจากข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. ปรับปรุงคุณภาพการผลิตอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น
2. สร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตบนพื้นฐานของความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากฝีมือคนไทยให้มากขึ้น
3. สนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต้นน้ำขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ

¹³ เช่น ความร่วมมือระหว่าง Samsung กับ Korea University of Technology and Education เป็นต้น

¹⁴ นอกเหนือจากนั้นรัฐบาลที่เป็นผู้กำกับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยโดยรวมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นรายสาขาจะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือ (paradigm shift) เนื่องจากรัฐบาลมีอายุสั้นมาก และยังขาดความมั่นคงไปอีกหลายปี สิ่งที่จะเกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมจึงเชื่อว่าจะยังไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก

4. สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต

ประเด็นที่ 2 อุปทานในตลาดแรงงานไม่สามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม (ในส่วนกลางของประเทศ) ได้อย่างเพียงพอ การขึ้นค่าจ้าง และสวัสดิการอาจจะช่วยให้อุตสาหกรรมที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีขนาดใหญ่เท่านั้นสามารถจะทำได้ แต่ SMEs จะอยู่ในสภาพที่เสียเปรียบ และเผชิญหน้ากับปัญหาขาดแคลนแรงงานต่อไป

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์การเพิ่มจำนวนแรงงาน (Supply pool) ที่ต้องการให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้น
มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. เพิ่มจำนวนผู้ศึกษาในอาชีวศึกษาให้มากขึ้น
2. จัดการศึกษาสายสามัญเพื่อการอุตสาหกรรม
3. ปรับเปลี่ยนทักษะความรู้ให้กับผู้ทำงานหรือกับผู้ประสงค์จะเปลี่ยนงานมาทำงานภาคอุตสาหกรรม
4. จัดระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ E-industrial job เพิ่มเติมจากที่ website ของกรมการจัดหางานทำปกติ ดำเนินการกับผู้สมัครงานในภาพรวมอยู่แล้ว
5. นำเข้าแรงงานระดับ Semi-skilled labor จากต่างประเทศ ให้มากขึ้นผ่านทาง MoU (นอกเหนือจากระดับ Skilled labor ที่ทำอยู่แล้ว)

ประเด็นที่ 3 อุปทานในตลาดแรงงานด้าน S&T ยังไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์การเพิ่มจำนวนแรงงานด้าน S&T ที่ต้องการให้เพียงพอต่อความต้องการ
มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. สนับสนุนการเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสายสามัญ
2. สนับสนุนการเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสายอาชีวศึกษาระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี
3. เร่งรัดให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการยกระดับคุณภาพการศึกษา อย่างเป็นรูปธรรม
4. กำหนดทิศทางพัฒนาสาขาอุตสาหกรรมและกระจายตัวของสาขาอุตสาหกรรมให้ตรงกับอุปทานด้าน S&T ของประเทศ
5. สนับสนุนและให้ความสะดวกในการนำเข้าแรงงานด้าน S&T ในสาขาแรงงานที่ขาดแคลน

ประเด็นที่ 4 สถานประกอบการจำนวนมากไม่ได้มุ่งให้เกิดความมั่นคงในการทำงานขาดการทำงาน ขาดการพิจารณาค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับความสามารถของแรงงาน ทำให้ต้องมีระบบมาตรฐานอาชีพ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพของแรงงานทำให้มีระบบมาตรฐานอาชีพ

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์ในการเพิ่มความสามารถ (Competency) ของแรงงาน ให้สอดคล้องกับทิศทางในการเพิ่มขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรม

มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. เร่งรัดการจัดตั้งสถาบันมาตรฐานอาชีพแห่งชาติ (National Professional Qualification Institute) เพื่อรองรับการยกระดับคุณภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

2. เร่งรัดการศึกษาระบบ Competency Based Pay ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเน้นอาชีพที่มีปัญหาขาดแคลนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมก่อน
3. นำระบบ Competency Based Pay ไปใช้กับกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจ

ประเด็นที่ 5 เท่าที่ผ่านมายังมีอัตราค่าจ้างที่มีความหลากหลายแตกต่างกันมากระหว่างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดย่อม เท่าที่ผ่านมาอุตสาหกรรมยังมีขนาดเล็กเท่าไรก็ยิ่งเสียเปรียบในด้านความสามารถในการจ่ายค่าตอบแทนแก่แรงงานมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามการมีโครงสร้างเงินเดือนอาจจะช่วยให้เกิดความมั่นคงในการทำงานมากขึ้นสำหรับแรงงานในอุตสาหกรรม SMEs และ MCETs (Micro Enterprises)

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์ในการจ่ายค่าตอบแทนให้เหมาะสมตามผลิตภาพแรงงาน

มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. เข้มงวดการตรวจสอบให้แรงงานภาคอุตสาหกรรม (แรกเข้า) ได้ค่าจ้างไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ
2. ออกระเบียบเพื่อให้สถานประกอบการที่มีคนงานไม่ต่ำกว่า 50 คนต้องมีโครงสร้างเงินเดือน และขยายไปยัง MCETs ในโอกาสต่อไป
3. สนับสนุนให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพโดยเฉพาะในสาขาช่างทุกประเภท โดยช่างทุกประเภทจะไม่สามารถบริการสาธารณะชนหรือผู้ประกอบการได้ถ้าไม่มีใบรับรองการประกอบวิชาชีพ
4. ประยุกต์ระบบ Competency Based Pay ใช้กับอาชีพและตำแหน่งที่ขาดแคลนในสถานประกอบการ
5. นำผลการศึกษาของผลิตภาพ (Productivity) รายกลุ่มอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม มาประกอบการขึ้นค่าตอบแทนและหรือสวัสดิการให้กับแรงงาน

ประเด็นที่ 6 เท่าที่ผ่านมาได้มีการพยายามที่จะสร้างเจ้าแก้ม (Entrepreneur) โดยเน้นที่ SMEs และ MCETs แต่ก็อาจจะยังไม่เพียงพอเนื่องจากคนไทยส่วนมากไม่มีจิตวิญญาณของการเป็นพ่อค้าหรือผู้ประกอบการ ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตและการเรียนมิได้เปิดโอกาสให้ผู้ใฝ่รู้ในการที่จะออกไปเป็นเจ้าแก้มได้เรียนรู้และหาประสบการณ์ตั้งแต่ออยู่ในครอบครัวหรือชุมชนระหว่างเรียนหรือระหว่างที่ประกอบอาชีพแล้ว การสร้างเจ้าแก้มน้อยหรือเจ้าแก้มใหญ่ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาภาคการผลิตของไทยเป็นอย่างยิ่ง¹⁵

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างผู้ประกอบการหรือเจ้าแก้มที่มีความสามารถ

มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. เพิ่มความเข้มข้นในหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าแก้มต่อไปในอนาคต
2. สนับสนุนการพัฒนาเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ นักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs และ MCETs ในทุกพื้นที่
3. ผนึกกำลังระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้าง “ห้องทดลองธรรมชาติ” ที่มีอยู่ทั่วประเทศ เช่น แหล่งสินค้า OTOP เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้เป็นแหล่งฝึกงานของผู้ต้องการเป็นเจ้าแก้มใหม่

¹⁵ จุดมุ่งหมายอีกอย่างหนึ่งคือต้องการแก้ไขปัญหาผู้จบการศึกษาปริญญาตรีที่ตกงานมีโอกาสทำงานในชุมชนใกล้บ้าน

4. ขยายบริการศูนย์ป่มเพาะทางสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) ให้มีขอบเขตบริการอย่างกว้างขวางเพื่อให้เป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มีโอกาสอยู่รอดและเติบโตต่อไปได้

ประเด็นที่ 7 ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อภาคการผลิตและการส่งออกของประเทศ-ไทยเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ข้อมูลข่าวสารอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงานเป็นสิ่งจำเป็นต่อการอยู่รอดของอุตสาหกรรมของประเทศไทย แต่ปัจจุบันนี้ถึงแม้จะมีความพยายามจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม แต่ไม่สามารถที่จะบูรณาการข้อมูล/ข่าวสารที่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างครบถ้วน ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละหน่วยงาน เช่น สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงแรงงาน เป็นต้น ต่างมีบทบาทและอำนาจตามหน้าที่ของตนเองเท่านั้น ไม่สามารถจะทำหน้าที่แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ เนื่องจากติดกรอบของกฎหมายและทรัพยากร การเพิ่มความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานเกี่ยวกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล¹⁶ ให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลทั้งจากของตนเองและจากหน่วยงานอื่นๆโดยนำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้าน Hardware และ Software ที่ทันสมัยที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันมาช่วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอ: ยุทธศาสตร์ในการบริหารข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

มาตรการและแผนงานมีดังนี้

1. กำหนดให้มีหน่วยงานกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีความพร้อมด้านการจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งได้แก่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กลุ่มวิจัย/สารสนเทศ) เป็นศูนย์กลางข้อมูลและข่าวสารเพื่อแลกเปลี่ยนกับข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
2. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารโดยใช้เทคโนโลยี Web Service ขึ้นมาตามข้อ 1 การเผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง(กับภาคอุตสาหกรรม)
3. พัฒนาวิธีจัดเก็บข้อมูลที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการ (ผ่านสถาบันอิสระของกลุ่มอุตสาหกรรม) ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นและการจัดเก็บข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่แลกเปลี่ยนกับหน่วยงานอื่นได้
4. จัดตั้งคณะกรรมการทำงานซึ่งมีกรรมการตัวแทนระดับกระทรวง /ระหว่างกระทรวง ที่มีความเห็นตรงกันพร้อมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลของตนเองโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) ด้วยระบบหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

¹⁶ ถึงแม้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติในการกำหนดมาตรฐานข้อมูลให้กับทุกหน่วยงานนำไปใช้ซึ่งก็ทำได้ในระดับหนึ่ง แต่การที่จะทำหน้าที่แทนหน่วยงานอื่นๆนั้นเช่น การเป็นศูนย์ข้อมูลเพื่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงานก็อาจจะไม่เหมาะสมเนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ตารางที่ 5.5 แสดงกรอบข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมระยะสั้น กลางและยาว

ยุทธศาสตร์	มาตรการ	ระยะสั้น	ระยะกลาง	ระยะยาว
1. การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและพัฒนาอย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงคุณภาพการผลิตอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น สร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตบนพื้นฐานของความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากฝีมือคนไทยให้มากขึ้น สนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต้นน้ำขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต 	Y Y	Y	Y
2. การเพิ่มจำนวนแรงงาน (Supply Pool) ที่ต้องการให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มจำนวนผู้ศึกษาในอาชีวศึกษาให้มากขึ้น จัดการศึกษาสายสามัญเพื่อการอุตสาหกรรม ปรับเปลี่ยนทักษะความรู้ให้กับผู้ดรงงานหรือกับผู้ประสงค์จะเปลี่ยนงานมาทำงานภาคอุตสาหกรรม จัดระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ E-industrial job เพิ่มเติมจากที่ Website ของกรมการจัดหางาน ทำปกติ ดำเนินการกับผู้สมัครงานในภาพรวมอยู่แล้ว นำเข้าแรงงานระดับ Semi-Skilled Labor จากต่างประเทศ ให้มากขึ้นผ่านทาง MoU (นอกเหนือจากระดับ Skilled Labor ที่ทำอยู่แล้ว) 	Y Y Y Y	Y Y	Y Y
3. การเพิ่มจำนวนแรงงานด้าน S&T ที่ต้องการให้เพียงพอต่อความต้องการ	<ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนการเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสายสามัญ สนับสนุนการเรียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสายอาชีวศึกษาระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี เร่งรัดให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กำหนดทิศทางพัฒนาสาขาอุตสาหกรรมและกระจายตัวของสาขาอุตสาหกรรมให้ตรงกับอุปทานด้าน S&T ของประเทศ สนับสนุนและให้ความสะดวกในการนำเข้าแรงงานด้าน S&T ในสาขาแรงงานที่ขาดแคลน 	Y Y Y Y	Y Y	Y
4. การเพิ่มความสามารภ (Competency) ของ	<ul style="list-style-type: none"> เร่งรัดการจัดตั้งสถาบันมาตรฐานอาชีพแห่งชาติ (National Professional Qualification Institute) เพื่อรองรับการยกระดับคุณภาพแรงงานใน 	Y	Y	

ยุทธศาสตร์	มาตรการ	ระยะสั้น	ระยะกลาง	ระยะยาว
แรงงาน ให้สอดคล้องกับทิศทางในการเพิ่มขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรม	<p>ภาคอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> • เปรียบเทียบการศึกษาระบบ Competency Based Pay ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเน้นอาชีพที่มีปัญหาขาดแคลนในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมก่อน • นำระบบ Competency Based Pay ไปใช้กับกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจ 	Y	Y	Y
5. การจ่ายค่าตอบแทนให้เหมาะสมตามผลผลิตภาพแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> • เชื่อมงวดการตรวจสอบให้แรงงานภาคอุตสาหกรรม (แรกเข้า) ได้ค่าจ้างไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ • ออกระเบียบเพื่อให้สถานประกอบการที่มีคนงานไม่ต่ำกว่า 50 คนต้องมีโครงสร้างเงินเดือน และขยายไปยัง MCETs ในโอกาสต่อไป • สนับสนุนให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ โดยเฉพาะในสาขาช่างทุกประเภท โดยช่างทุกประเภทจะไม่สามารถบริการสาธารณชนหรือผู้ประกอบการได้ถ้าไม่มีใบรับรองการประกอบวิชาชีพ • ประยุกต์ระบบ Competency Based Pay ใช้กับอาชีพ และ ตำแหน่งที่ขาดแคลนในสถานประกอบการ • นำผลการศึกษาของผลผลิตภาพ (Productivity) รายกลุ่มอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม มาประกอบการขึ้นค่าตอบแทนและหรือสวัสดิการให้กับแรงงาน 	Y	Y	Y
6. การเสริมสร้างผู้ประกอบการหรือเจ้าแกที่มีความสามารถ	<ul style="list-style-type: none"> • เพิ่มความเข้มข้นในหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าแกต่อไปในอนาคต • สนับสนุนการพัฒนาเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ นักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs และ MCETs ในทุกพื้นที่ • ผนึกกำลังระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้าง “ห้องทดลองธรรมชาติ” ที่มีอยู่ทั่วประเทศเช่น แหล่งสินค้า OTOP เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้เป็นแหล่งฝึกงานของผู้ต้องการเป็นเจ้าแกใหม่ 	Y	Y	Y

ยุคศาสตร์	มาตรการ	ระยะ สั้น	ระยะ กลาง	ระยะ ยาว
	<ul style="list-style-type: none"> ขยายบริการศูนย์บ่มเพาะทาง สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ให้มีขอบเขตบริการอย่างกว้างขวางเพื่อให้เป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มีโอกาสอยู่รอดและเติบโตต่อไปได้ 	Y	Y	
7. การบริหารข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดให้มีหน่วยงานกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีความพร้อมด้านการจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งได้แก่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กลุ่มวิจัย/สารสนเทศ) เป็นศูนย์กลางข้อมูลและข่าวสารเพื่อแลกเปลี่ยนกับข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารโดยใช้เทคโนโลยี Web Service ขึ้นมาตามข้อ 1 การเผยแพร่ข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (กับภาคอุตสาหกรรม) พัฒนาวิธีจัดเก็บข้อมูลที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการ (ผ่านสถาบันอิสระของกลุ่มอุตสาหกรรม) ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นและการจัดเก็บข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนกับหน่วยงานอื่นได้ จัดตั้งคณะกรรมการทำงานซึ่งมีกรรมการตัวแทนระดับกระทรวง /ระหว่างกระทรวง ที่มีความเห็นตรงกันพร้อมกับพัฒนาระบบข้อมูลของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) ด้วยระบบหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว 	<p>Y</p> <p>Y</p> <p>Y</p> <p>Y</p>	<p>Y</p> <p>Y</p> <p>Y</p> <p>Y</p>	<p>Y</p>

บทที่ 6

ข้อเสนอแนะ

ในบทสุดท้ายของรายงานฉบับนี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยในส่วนแรกจะเป็นการนำเสนอวิพากษ์ผลการศึกษา ส่วนที่สองคือข้อเสนอแนะในการศึกษา และส่วนสุดท้ายจะเป็นการดำเนินการในระยะต่อไปในอนาคตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการศึกษาเพื่อวางระบบพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

6.1 วิพากษ์ผลการศึกษา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีความพยายามจากหลายๆ หน่วยงาน (กระทรวง สำนักงาน ทบวงฯ) ในการทำงานที่จะผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศในสาขาต่างๆ ได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรมซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานด้านเศรษฐกิจที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศได้ใช้ความพยายามตลอดช่วง 30 กว่าปีที่ผ่านมา ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์สินค้าอุตสาหกรรมอยู่ในลำดับต้นๆ ของกลุ่มประเทศในเอเชีย ซึ่งทุกวันนี้ผลิตภัณฑ์สินค้าอุตสาหกรรมของไทยเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางของทั่วโลก

ถึงกระนั้นก็ตาม จะมีประเทศกำลังพัฒนาใหม่ๆ เกิดขึ้นมาตลอดเวลาและผลิตสินค้าเข้ามาแข่งขันกับสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในตลาดโลก หลายประเทศส่งออกใหม่ (Emerging countries) มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าสินค้าของไทยที่ใช้แรงงานแบบเข้มข้น (Labor intensive) ด้วยกัน ทำให้ประเทศไทยเริ่มสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าที่ผลิตได้โดยใช้แรงงานเหล่านี้ ทางออกของประเทศไทยที่จะพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมกลุ่มนี้คงไม่แตกต่างจากประเทศอื่นๆ ในเอเชีย เช่น จีน ไต้หวัน หรือประเทศเกาหลีใต้ คือ การย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีต้นทุนค่าแรงต่ำกว่า แต่สำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นบางส่วนที่เหลือ (เป็นส่วนใหญ่) โดยเฉพาะ SMEs จำเป็นต้องพัฒนาและยกระดับการผลิตสินค้าจาก OEM เป็น ODM เพื่อให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม เช่น การสร้างยี่ห้อของไทย (Branding) เป็นต้น

ดังนั้น ประเทศไทยจึงไม่มีทางเลือกมากนักถ้ายังต้องการจะรักษาระดับความสามารถในการแข่งขัน โดยจำเป็นต้องคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ๆ และพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพสูง เพื่อที่จะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่อยู่บนฐานความรู้ (Knowledge-base) ของคนไทยให้ได้มากที่สุดดังตัวอย่างที่เห็นจากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ หรือแม้แต่ประเทศสิงคโปร์ก็ตาม

องค์ประกอบของความสำเร็จและความยั่งยืนของอุตสาหกรรมในประเทศที่พัฒนาแล้วในเอเชียล้วนแล้วแต่ขาดแคลนกำลังคนทั้งสิ้น ซึ่งประเทศไทยมีส่วนในการส่งแรงงาน (ในรูปแบบโดยตรงและโดยอ้อม) ออกไปทำงานในประเทศเหล่านี้แทนที่จะใช้แรงงานหลายแสนคน (มากกว่าร้อยละ 3 ของผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม) เหล่านั้นมาช่วยทำงานให้กับภาคอุตสาหกรรมของไทยซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเช่นกัน อย่างไรก็ตามกลับเป็นการยากที่จะจูงใจให้แรงงานของไทยทำงานให้กับภาคอุตสาหกรรมไทยได้

เนื่องจากความสามารถในการจ่ายค่าจ้างหรือค่าตอบแทนของอุตสาหกรรมของไทยไม่สูงเท่าประเทศที่เจริญก้าวหน้ากว่าไทย ทางออกของไทยอย่างหนึ่งคงหนีไม่พ้นการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมทุกประเภทของไทยให้มีผลิตภาพสูงขึ้นดังได้กล่าวมาแล้ว

จากผลการศึกษาของรายงานฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่า แรงงานหรือกำลังคนในทุกระดับความสามารถเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยผลักดันให้อุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ของประเทศไทยยังคงพัฒนาต่อไปได้เพื่อที่จะคงยืนหยัดแข่งขันต่อไปได้ในตลาดโลกที่มีความผันผวนค่อนข้างมากในปัจจุบันนี้ แต่สำหรับการวางแผนในด้านการจัดเตรียมกำลังคนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันกลับพบว่ามีปัญหาโดยตลอด เนื่องจากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรมมีลักษณะของการแข่งขันไม่สมบูรณ์ (Imperfect Competition) โดยเฉพาะความไม่สมบูรณ์ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารด้านตลาดแรงงาน (Imperfect Knowledge or Information) เพื่ออุตสาหกรรมที่เป็นความสนใจของการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งได้ศึกษาแหล่งข้อมูลและข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ที่ได้จัดทำมาในอดีตจนถึงปัจจุบันทั้งในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมถือว่าเป็นมันสมองของการผลิตสาขาอุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่เป็นอย่างดีในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารให้กับผู้อยู่ในแวดวงอุตสาหกรรม (ดูรายละเอียดในบทที่ 2) จะเห็นช่องว่างของข้อมูลและข่าวสารที่หายไปอย่างชัดเจนในเรื่องของข้อมูลด้านกำลังคนหรือแรงงาน ซึ่งในอดีตได้ให้ข่าวสารอย่างจำกัดในเรื่องแรงงานโดยให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับอุปสงค์ในตลาดแรงงาน

สำหรับข้อมูลและสารสนเทศด้านแรงงานภาคอุตสาหกรรมไปปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในการรวบรวมและเผยแพร่โดยหน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงแรงงาน โดยการนำข้อมูลพื้นฐานมาจากการสำรวจการมีงานทำของประชากรมาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติและข้อมูลจากหน่วยงานภายในกระทรวงแรงงานเอง (ดูรายละเอียดในบทที่ 2) ทั้งนี้ข้อมูลและสารสนเทศของกระทรวงแรงงานมีส่วนของภาวะด้านเศรษฐกิจเป็นแหล่งสร้างงาน (อุปสงค์) น้อยมาก แต่จะมีข้อมูลในส่วนของอุปทานแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพอยู่เป็นจำนวนมากทั้งที่เป็นข้อมูลผู้ที่ทำงานในสาขาการผลิตต่างๆ และสาขาที่ขาดแคลนค่าจ้างขั้นต่ำ (โดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน) ข้อมูลการหมุนเวียนของแรงงานหรือการเข้าออกงาน การลงทะเบียนผู้หางานทำ การบรรจุนงาน (โดยกรมการจัดหางาน) ข้อมูลกลุ่มความมั่นคงในการทำงาน (โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม) และข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงานและความสามารถ (Competency) ของแรงงาน (โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) โดยข้อมูลเกี่ยวกับอุปทานของแรงงาน และค่าจ้างสวัสดิการที่เกี่ยวกับการผลิต สาขาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานประมาณ 6 ล้านคน สามารถพิจารณานำมาเสริมกับข้อมูลและสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

ในส่วนข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวถึงรายละเอียดไว้ในบทที่ 2 นั้น ได้นำมาใช้ในส่วนของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมค่อนข้างครบถ้วนอยู่แล้ว

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1

ข้อมูลและสารสนเทศหมวดหลักๆ ที่ควรมีจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

กลุ่มข้อมูล	แหล่งที่มา
1. หมวดสถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ	1. แหล่งข้อมูลจาก Global Trade Atlas (มีอยู่แล้ว) แหล่งข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ต (มีอยู่แล้ว)
2. หมวดสถานการณ์เศรษฐกิจไทย (เน้นการบริโภค การลงทุน การใช้จ่ายของรัฐบาล การส่งออก/นำเข้า เป็นต้น)	2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้า (มีอยู่แล้ว)
3. หมวดดัชนีชี้วัดภาคอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น MPI CAPU ดัชนีแรงงาน ดัชนีผลิตภาพแรงงาน	3. ส่วนใหญ่เป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นอกจากนั้น จะมีธนาคารแห่งประเทศไทย (มีอยู่แล้ว)
4. หมวดดัชนีเดือนภัยภาคอุตสาหกรรม	4. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (อยู่ระหว่างการพัฒนาพร้อมกับ ม. หอการค้าไทย) (มีอยู่แล้ว)
กลุ่มข้อมูล	แหล่งที่มา
5. หมวดสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม 15-16 กลุ่ม (รายงานส่วนนี้ควรจะต้องเพิ่มมิติของแรงงาน เช่น จำนวนผู้ทำงาน (Stock) และการเข้า-ออกงาน (Flow) ตลอดจนสถานการณ์การขาดแคลนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งค่าจ้างสวัสดิการ ฯลฯ)	5. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรวบรวมข้อมูลทั้งในส่วนของ การนำเข้าส่งออกการผลิต การแข่งขันจากประเทศคู่ค้า-คู่แข่งอื่นๆ ซึ่งมาจากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) สถาบันของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นต้น (เพิ่มเติมส่วนที่ขาด)
6. หมวดเรื่องน่ารู้สำหรับผู้อยู่ในแวดวงอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ นโยบายของรัฐบาล และจากประเทศคู่ค้า-คู่แข่ง เป็นต้น	6. จากกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (ทูต-พาณิชย์) เป็นต้น (เพิ่มเติมตามความเหมาะสม)

6.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 2

เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการวางระบบบริหารจัดการเพื่อให้มีศูนย์กลางข้อมูลและสารสนเทศกำลังคนเพื่ออุตสาหกรรม ได้มีการนำเสนอรูปแบบของกลุ่มข้อมูลดังกล่าวไว้ในบทที่ 3 โดยเน้นให้มีการปรับรูปแบบข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจากระบบเดิมที่ใช้วิธีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมศุลกากรกับกระทรวงพาณิชย์ โดยข้อมูลที่ได้อาจต้องดึง (Retrieve) มาจากระบบ Website ของแต่ละหน่วยงานและ/หรือการได้ข้อมูลมาจากเอกสารซึ่งได้รวบรวมมาเพื่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นๆ และนำมาดัดแปลง (วิเคราะห์) ให้เหมาะสมในการจัดทำรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยทั่วไปแล้ว ข้อมูลที่ได้จาก Website จะมีความล่าช้า (Time lag) อยู่ค่อนข้างมาก ผู้รวบรวมข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจากแหล่งภายนอกสำนักงานจึงใช้วิธีการจัดทำข้อตกลงกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วขึ้น เท่าที่ผ่านมา อาจจะมี ความล่าช้าของข้อมูลประมาณ 1-2 เดือน ซึ่งอยู่ในข่ายที่ไม่ล่าช้าจนเกินไป กรณีข้อมูลนี้อาจจะมีความแตกต่างในเรื่องของเวลาในช่วงที่จะนำมาใช้รายงาน ถ้าหน่วยงานเจ้าของข้อมูลได้จัดทำการประมาณการ (Estimate) ไว้แล้วได้นำข้อมูลส่วนนั้นมาใช้ ส่วนจะมีการ

จัดทำการประมาณการหรือคาดประมาณ (Predict) เองนั้นค่อนข้างจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องของข้อมูลเชิงเศรษฐกิจ

ดังนั้น ข้อเสนอแนะของการศึกษาคั้งนี้คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data Exchange) โดยเน้นความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน (ระดับกระทรวงและ/หรือหน่วยงานระดับกรมฯ) เป็นสำคัญ ในปัจจุบันนี้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ เกือบ 10 หน่วยงาน เพื่อนำเข้ามาอยู่ในฐานข้อมูลหรือคลังข้อมูล (Data Warehouse) เพื่อใช้ในการจัดทำรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม แต่ผลจากการศึกษาพบว่าสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมขาดข้อมูลด้านอุปทานแรงงานบางส่วนที่จะเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะตลาดแรงงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันทางกระทรวงแรงงาน มีข้อมูลด้านอุปทานแรงงาน ค่าจ้าง การมีงานทำ และความมั่นคงของแรงงานอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ยังคงขาดข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นข้อมูลด้านอุปสงค์ที่มีต่อแรงงาน ซึ่งถ้าหากมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านนี้เข้ามาเพิ่มเติมในรายงานสถานการณ์แรงงานที่เป็นปัจจุบัน จะทำให้รายงานดังกล่าวเป็นที่น่าสนใจและมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น¹ เป็นลักษณะที่เอื้อประโยชน์ด้วยกัน (Win-Win) ทั้ง 2 ฝ่าย และเพื่อระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง 2 หน่วยงานประสบผลสำเร็จจะสามารถขยายผลไปยังหน่วยงานอื่นๆ ที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานนั้นๆ อยู่แล้ว เพียงแต่ปัจจุบันนี้ยังไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยตรงด้วยระบบคอมพิวเตอร์เท่านั้น

ข้อเสนอแนะข้อมูลด้านเศรษฐกิจแรงงานเพื่ออุตสาหกรรม ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะสามารถแลกเปลี่ยนกับกระทรวงแรงงานได้เสนอแนะไว้ในบทที่ 3 โดยมีข้อมูลสำคัญนอกเหนือจากที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้จัดเก็บและใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยนำมาเพิ่มเติมในหมวดที่ 5 (ในข้อเสนอแนะที่ 1) ที่สำคัญๆ ดังนี้

สารสนเทศหมวดหลักๆ ที่ควรมีจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

ประเภทข้อมูล	แหล่งที่มา
1. หมวดย่อยด้านภาวะการมีงานทำของแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม การศึกษา อาชีพ เพศ และอายุ	1. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน/กรมการจัดหางาน
2. หมวดย่อยอุปทานใหม่ และผู้ว่างงาน	2. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (ข้อมูลนี้ควรจะมาจากระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ) ปัจจุบันรวบรวมโดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน แต่ยังไม่สมบูรณ์
3. หมวดย่อยด้านภาวะการเข้า-ออกงาน และ/หรือการขาดแคลนแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	3. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน/กรมการจัดหางาน
4. หมวดย่อยค่าจ้างขั้นต่ำ/ค่าจ้างตามความสามารถ	4. สำนักงานค่าจ้าง/สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
5. หมวดย่อยข้อมูลเตือนภัยด้านแรงงานภาคอุตสาหกรรม (การปลดคนงาน และการเพิ่มขึ้น/ลดลงของการจ้างงานรายกลุ่มอุตสาหกรรม)	5. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน/สำนักงานประกันสังคม/กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
6. หมวดย่อยด้านการพัฒนาฝีมือ/ทักษะแรงงาน ความสามารถแรงงาน	6. สำนักงานประกันสังคม/กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

¹ โดยแต่ละหน่วยงานคือสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะมีข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ 80 และมีข้อมูลด้านแรงงานร้อยละ 20 ในทางตรงกันข้ามสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน จะมีข้อมูลด้านแรงงานประมาณร้อยละ 80 และมีข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร้อยละ 10-20 เนื่องจากต้องมีข้อมูลสาขาการเศรษฐกิจการเกษตร และบริการ อีกด้วย

โดยรูปแบบของการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะมีเทคนิคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างไรนั้น ได้นำเสนอเป็นรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 อย่างไรก็ตาม การที่จะได้ส่วนนี้มาด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกระทรวงแรงงานนั้น เพื่อต้องการให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงจะต้องเป็นข้อตกลงระหว่างผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานที่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เนื่องจากแต่ละฝ่ายจะต้องมีการพัฒนาระบบของตนเองขึ้นมารองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งอาจจะเพิ่มขั้นอยู่บ้างกับหน่วยงานที่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในระยะเริ่มแรกของการดำเนินงาน

6.2.3 ข้อเสนอแนะเพื่อวัตถุประสงค์ข้อ 3

จากการทบทวนหน่วยงานที่จะเข้ามารับผิดชอบในการบริหารจัดการข้อมูลกำลังคนเพื่ออุตสาหกรรมทั้งของต่างประเทศและของไทย โดยเฉพาะของต่างประเทศชั้นนำไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จะพบว่า แต่ละประเทศจะมีหน่วยงานรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจแรงงานแตกต่างกันออกไปตามวิธีการจัดแบ่งกระทรวง และ/หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับประเทศมาเป็นต้นแบบ แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกไปถึงโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้ จะพบว่าทุกประเทศมีระบบเศรษฐกิจที่เป็นทางการ (Formal sector) ที่ใหญ่มากเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการ (Informal sector) ซึ่งมีขนาดแรงงานไม่เกินร้อยละ 10 เปรียบเทียบกับของประเทศไทยด้วยแล้ว จะมีภาคเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการโดยเฉพาะภาคเกษตร ซึ่งมีประชากรอยู่ถึง 11-12 ล้านคน ส่วนมากเป็นผู้ทำงานช่วยเหลือครอบครัว (Unpaid Family Workers) คิดเป็นเกือบร้อยละ 30 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบข้อมูลและสารสนเทศในตลาดที่เป็นทางการของไทยโดยเฉพาะสาขาการผลิตอุตสาหกรรมด้วยแล้วมีเพียงประมาณร้อยละ 15 ของกำลังแรงงาน หรือประมาณไม่เกิน 6 ล้านคนเท่านั้น

ภาพโดยรวมของต่างประเทศที่มีลักษณะการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและผนวกเอาข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเข้าไว้ด้วยที่ดีที่สุดคือ ประเทศญี่ปุ่น รองลงมาคือ ประเทศเกาหลีใต้ จจริงอยู่ถึงแม้ประเทศเหล่านี้จะมีระดับการพัฒนาดีกว่าประเทศไทยมาก แต่สิ่งที่ควรเรียนรู้จากประเทศทั้งสองนี้คือเรื่องการให้ความสำคัญกับกำลังคนหรือแรงงานในทุกๆระดับ มีการกำหนดทิศทางในการเตรียมกำลังคนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไว้ค่อนข้างชัดเจน และการที่เศรษฐกิจของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือเหล่านี้กำหนดนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและกำลังคนของประเทศไว้ค่อนข้างจะชัดเจนในช่วง 30-40 ปีที่ผ่านมา การจัดเตรียมบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการของประเทศเหล่านี้ จึงมีความสอดคล้องกันค่อนข้างสูง และแน่นอนย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ถึงแม้ว่าจะได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศเอาไว้บ้างในช่วง 20-30 ปีที่ผ่านมา และได้กำหนดทิศทางที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปในทิศทางใดใน 20 ปีข้างหน้า แต่เมื่อถึงขั้นตอนที่จะนำเอากรอบนโยบายของรัฐบาลต่างๆ ที่แถลงต่อรัฐสภาฯ ไปปฏิบัติ (ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลค่อนข้างบ่อยเกือบจะทุก 1-2 ปี) จะสะดุดอยู่เป็นระยะๆ เป็นผลจากความไม่แน่นอนในการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจตามกรอบแนวคิดของรัฐบาล และ/หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลที่ปรากฏคือ ประเทศไทยยังมีการพัฒนาเศรษฐกิจ (ภาคอุตสาหกรรม) ตามหลังประเทศที่เคยเริ่มต้นการพัฒนาในระยะเดียวกันตั้งแต่ พ.ศ. 2513 ค่อนข้างมาก เช่น ประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น

ถึงกระนั้นก็ตาม ประเทศไทยยังมีการพัฒนาอุตสาหกรรมไปได้ดีระดับหนึ่งและได้มีการพัฒนาหน่วยงานที่เป็นมันสมองของประเทศด้านอุตสาหกรรมคือ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน่วยงานภายในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่แบ่งงานรับผิดชอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ โดยมีหน่วยงานวิจัยและสารสนเทศที่ทำหน้าที่ทั้งในส่วนของทฤษฎี วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นอกเหนือจากการทำหน้าที่สำรวจ เก็บรักษาข้อมูล และจัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และที่สำคัญก็คือ ทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

จากการประเมินสถานภาพของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับหลายหน่วยงานในกระทรวงแรงงานพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องของความเชี่ยวชาญ กล่าวคือสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมากกว่าหลายหน่วยงานในกระทรวงแรงงาน เช่น สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือกรมการจัดหางาน เป็นต้น (ดูผลการประเมิน 6 มาตรการในบทที่ 4) สำหรับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมต้องการเพิ่มเติมข้อมูลในมิติของ “แรงงานเพื่ออุตสาหกรรม” อีกไม่มากนัก การเข้าไปสร้างพันธมิตรในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแรงงานเพื่ออุตสาหกรรมจากกระทรวงแรงงานจึงเป็นบทบาทที่เพิ่มขึ้นจากงานประจำที่ทำอยู่แล้วอีกไม่มาก

ดังนั้น การเสนอให้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางในการเป็นเจ้าภาพฐานข้อมูลและสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มีข้อมูลแรงงานผนวกเข้ามาอยู่ด้วย โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจริง ๆ จึงมีความเป็นไปได้สูงมากโดยประเมินจากจำนวนกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญที่หลากหลายและมีความสามารถในการจัดเก็บ ดูแล และวิเคราะห์ข้อมูลในปัจจุบัน มีงบประมาณที่จะบริหารจัดการข้อมูลเพื่ออุตสาหกรรมอยู่แล้วโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านอุปสงค์ มีเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และท้ายที่สุดมีการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศเป็นประจำอยู่แล้ว การขยายบทบาทเพื่อดูแลข้อมูล/สารสนเทศแรงงานที่เพิ่มเติมจึงไม่ใช่เรื่องที่เกินความสามารถของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมขอเสนอแนะภายใต้วัตถุประสงค์นี้คือ เลือกให้สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน โดยมีขั้นตอนการเข้าไปร่วมเจรจาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลดังนี้

ลำดับที่ของหน่วยงานที่เจรจาแลกเปลี่ยนข้อมูล	ระยะเวลา	หมายเหตุ
1. กระทรวงแรงงานโดยเฉพาะสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	ดำเนินงานช่วงปลายปี 2551 และช่วงต้นปี 2552	เสนอให้มีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อกำหนดมาตรฐานข้อมูลที่จะนำมาแลกเปลี่ยนกันและพัฒนาระบบขึ้นมารองรับแล้วเสร็จภายใน 1 ปี
2. ขยายผลการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านอุปทานใหม่กับกระทรวงศึกษาธิการ	ดำเนินงานในช่วงปี 2552	ขยายหรือจัดตั้งคณะทำงานทวิภาคีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน
3. ขยายผลการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกับหน่วยงานหลักที่เคยใช้ข้อมูล เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง เป็นต้น	ดำเนินงานช่วงต้นปี 2552 ไปจนถึงปลายปี 2552	ขยายจำนวนคณะทำงานระดับกระทรวงให้ครอบคลุมหน่วยงานหลักที่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูล

อย่างไรก็ตาม หากมีเหตุขัดข้องประการใดก็ตามที่หน่วยงานอื่นๆ ภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรมไม่สามารถเข้าร่วมเป็นพันธมิตรแลกเปลี่ยนข้อมูล ทางสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะเจรจาและดำเนินการ

กับเฉพาะหน่วยงานที่พร้อมร่วมงานเป็นเครือข่ายกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสำหรับข้อมูลและสารสนเทศส่วนที่ต้องการ แต่หน่วยงานอื่นไม่พร้อมแลกเปลี่ยนก็สามารถนำข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิทั้งในรูปแบบของสิ่งพิมพ์และ Website มาจัดทำฐานข้อมูลเองจนสามารถบรรลุเป้าหมายของการเป็นเจ้าของภาพศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมได้อีกทางหนึ่ง

6.2.4 ข้อเสนอแนะเพื่อวัตถุประสงค์ข้อ 4

วัตถุประสงค์ข้อนี้ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานและข้อมูลเชิงวิชาการในการผลักดันนโยบายมาตรการการแก้ไขปัญหากำลังคนภาคอุตสาหกรรมให้เกิดผลในการปฏิบัติ และเป็นประโยชน์ต่อภาคการผลิตและภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง

จากการศึกษาในบทที่ 5 พบว่า มีหลายหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนเพื่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน สำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยหน่วยงานระดับประเทศที่กำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจรวมทั้งภาคอุตสาหกรรมคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเน้น 2 เรื่องคือ

- การพัฒนาโดยอาศัยกระแสการพัฒนาของโลกเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- การพัฒนาโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น

โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มองอนาคตของภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งได้ประเมินจากขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยในอนาคตไว้อย่างน่าสนใจคือ

1. ความสามารถในการแข่งขันลดลง (ไทยอ่อนแอ/ปรับตัวช้า)
  - ขาดความเชื่อมโยงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสู่การผลิต
  - ขาดบุคลากรด้าน S&T
2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ภายในประเทศจะเป็นไปได้ยากขึ้น
  - ปัจจุบันอุตสาหกรรมของไทยขนาดใหญ่มีผลภาวะค่อนข้างสูง
  - ถูกต่อต้านในการสร้างอุตสาหกรรมใหญ่ๆ เช่น เหล็กกล้า ยานยนต์ และชิ้นส่วนและไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
3. ปัญหาขาดแคลนแรงงานที่ความรุนแรงมากขึ้น
  - ขาดแคลนแรงงานเชิงคุณภาพที่มีทักษะ/ความชำนาญ
  - แนวโน้ม (จำนวน) กำลังแรงงานลดลงตามโครงสร้างประชากร

ถึงแม้จะมีปัญหาด้านต่างๆ ข้างต้นสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังประเมินว่าโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมของไทยยังจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วง 10 ปีข้างหน้า ซึ่งจะยังมีสัดส่วนเติบโตขึ้นอย่างช้าๆ จากร้อยละ 41.82 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 42.46 ในปี 2560 ดังนั้น ถ้าจะมองในแง่ดี ถ้าจะได้มีการแก้ปัญหาดังที่ระบุไว้ข้างต้น เช่น ทำให้อุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้มากขึ้น จากการทำให้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานเชิงปริมาณลดลงทั้งแรงงานทั่วไปและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) รวมทั้งลดการขาดแคลนแรงงานเชิงคุณภาพน่าจะช่วยให้อุตสาหกรรมของไทยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้มากขึ้น (บรรเทาความอ่อนแอของอุตสาหกรรมไทย)

ตารางที่ 6.1 การคาดประมาณโครงสร้างเศรษฐกิจไทย (ราคาคงที่) ใน 10 ปีข้างหน้า

สาขา	2550	2555	2560
เกษตร	8.84	8.24	7.60
อุตสาหกรรม	41.82	42.15	42.46
- เกษตร	5.69	5.42	4.76
- เน้นใช้แรงงานมาก	12.33	12.24	12.14
- เน้นใช้เทคโนโลยี/ทุน	19.36	20.41	21.59
อื่น ๆ	4.44	4.08	3.97
บริการ	49.33	49.62	49.94

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, อ้างแล้ว, หน้า 29

ข้อเสนอแนะของการศึกษาคั้งนี้คือ กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) จะต้องใช้ความเป็นเจ้าภาพในการดูแลภาคอุตสาหกรรมร่วมมือกับพันธมิตรอื่นๆ อาทิ หน่วยงานระดับประเทศ เช่น คณะกรรมการพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช) ซึ่งมีสถานภาพการทำงานที่ไม่ค่อยมั่นคง (เนื่องจากการแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี) หรือหน่วยงานในระดับกระทรวง เช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น เพื่อร่วมกันผลักดันปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกำลังคนหรือแรงงานให้มีผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริง

ที่จริงสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานกลางในการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งมีเครือข่ายเป็นสถาบันด้านอุตสาหกรรมอยู่เกือบจะทุกกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น สถาบันยานยนต์ สถาบันสิ่งทอ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ถ้าจะเป็นผู้สร้างฐานข้อมูลด้านความต้องการหรืออุปสงค์ของกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ น่าจะได้เปรียบหน่วยงานอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เรื่องดังกล่าวนี้ได้มีข้อเสนอแนะไปแล้ว แต่สำหรับในตอนนี้จะเน้นเฉพาะการที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีเครือข่ายกับกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ในการช่วยกันผลักดันนโยบายที่จะเอื้อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งได้มีการเสนอไว้มากมายในบทที่ 5 แต่สำหรับข้อเสนอแนะในครั้งนี้จะเลือกเฉพาะบางยุทธศาสตร์ที่เห็นว่าควรจะได้มีการสนับสนุนและสร้างเสริมอย่างจริงจังทั้งในปัจจุบันและในระยะยาว รวมทั้งสิ้น 7 ประการคือ

1. การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและยั่งยืน
2. การเพิ่มอุปทานแรงงานให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น
3. การเพิ่มจำนวนแรงงานด้าน S&T ที่ต้องการให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้น

4. การเพิ่มความสามารถ (Competency) ของแรงงาน (เชิงคุณภาพ)
  5. การจ่ายค่าตอบแทนให้เหมาะสมตามผลิตภาพแรงงาน
  6. การเสริมสร้างผู้ประกอบการหรือเจ้าแกที่มีความสามารถ
  7. การบริหารข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- โดยรายละเอียดของยุทธศาสตร์เหล่านี้ปรากฏอยู่ในบทที่ 5

6.3 การดำเนินการในระยะต่อไป

ในการดำเนินการเพื่อให้ยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น มีผลในทางปฏิบัติ น่าจะอยู่ในบทบาทหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดทำมาแล้วในอดีต และกำลังดำเนินการต่อไปอยู่เกือบทุกเรื่องในปัจจุบัน ข้อเสนอแนะในที่นี้คือ ควรจะเร่งให้ยุทธศาสตร์ที่ได้คัดเลือกมาแล้วข้างต้นนำไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง โดยมีแผนงาน และ/หรือโครงการรองรับ (มีแผนงานและแผนทรัพยากร) โดยเริ่มจากหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมก่อนและขยายไปสู่หน่วยงานภายนอกกระทรวง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สำหรับงานวิจัยและ/หรือกิจกรรมต่อเนื่องที่ควรทำเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ข้างต้นให้มีผลในทางปฏิบัติ เช่น

- 1) ทบทวนและประเมินโครงการสนับสนุนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม (ทุกขนาด) ในอดีตและเสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในอนาคต (ยุทธศาสตร์ที่ 1)
- 2) การศึกษาความเป็นไปได้ในการเพิ่มอุปทานแรงงาน (ทั้ง S&T และ Non S&T) ให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น
- 3) การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำระบบ Competency-base-pay มาใช้ในภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นให้เกิดการนำระบบนี้ไปปฏิบัติในอุตสาหกรรมที่มีฐานข้อมูลศึกษาไว้ดีแล้ว และขยายผลการศึกษาเพิ่มเติมกรณีที่ยังครอบคลุมกลุ่มอุตสาหกรรมไม่ครบ
- 4) ศึกษาหารูปแบบที่เป็นไปได้ในการปรับระบบค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับผลิตภาพของแรงงานรายอุตสาหกรรม (อาจจะรวมถึงการศึกษาค่าจ้างขั้นต่ำรายอุตสาหกรรม)
- 5) โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (โครงการต่อเนื่อง)

โดยโครงการเหล่านี้ ควรจะจัดทำขึ้นชั้ชีวิตกำกับไว้ในหน่วยงานปฏิบัติด้วย เพื่อความสะดวกในการติดตามและประเมินผล

ภาคผนวก 1 การนำเสนอข้อมูล

ตารางที่ ผ-1 ชื่อข้อมูลในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ดัชนีอุตสาหกรรม	สำรวจ	ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของรายงานแสดง 1. ดัชนีผลผลิต (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าเพิ่ม) 2. ดัชนีผลผลิต (ถ่วงน้ำหนักมูลค่าผลผลิต) 3. ดัชนีการส่งสินค้า 4. ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง 5. ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง 6. อัตราการใช้กำลังการผลิต 7. ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม 8. และดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม รายอุตสาหกรรมของ 53 อุตสาหกรรม	2543-ปัจจุบัน
สถิติอุตสาหกรรม	สำรวจ	ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงสถิติอุตสาหกรรมตาม ISIC Code	2543-ปัจจุบัน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ภาวะอุตสาหกรรมจากการสำรวจ รายงานผลผลิตภาพและผล ประกอบการ	สำรวจ	ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม	รายไตรมาส- รายปี	นำเสนอในรูปของรายงานภาวะอุตสาหกรรมรายไตรมาส โดยรายงาน ประกอบไปด้วย 1. สรุปภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 2. เศรษฐกิจโลก , เศรษฐกิจไทย 3. ตารางการค้า-ตารางการลงทุน 4. อุตสาหกรรมรายสาขา 16 สาขา - อุตสาหกรรมยานยนต์ - อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า - อุตสาหกรรมพลาสติก - อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ - อุตสาหกรรมปิโตรเคมี - อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ - อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ กระดาษและสิ่งพิมพ์ - อุตสาหกรรมเซรามิก - อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ - อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม - อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน - อุตสาหกรรมยา - อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง - อุตสาหกรรมรองเท้าและผลิตภัณฑ์หนัง - อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ - อุตสาหกรรมอาหาร	2544-ไตรมาสที่ 2 ปี2551
			ภาคผนวก 1-2		

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
อุตสาหกรรมรายปีรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม รายเดือน	สำรวจ	ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รายปี	เสนอในรูปแบบของรายงานการสำรวจผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมรายปี ในแต่ละสาขาอุตสาหกรรม รวมทั้งแนวโน้ม	2544-2549
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ	การคำนวณ	ธนาคารแห่งประเทศไทย ¹	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของรายงานแสดงดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ จำแนกตามหัวข้อดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลประกอบการ 2. อำนาจซื้อของ 3. การลงทุน 4. การจ้างงาน 5. ต้นทุนการประกอบการ(ผูกผัน) 6. การส่งออก 	2543-2551
รายจ่ายอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน	สำรวจ	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของรายงานแสดงรายจ่ายอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (2543=100) 2. การใช้กระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง) <ul style="list-style-type: none"> • คริวเรือน • กิจการขนาดเล็ก (ใช้ไฟฟ้า 0-30 กิโลวัตต์) 	2545-ปัจจุบัน

¹ ในการจัดทำรายงานรายงานภาวะอุตสาหกรรมมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายนอก สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ สำนักสถิติแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร และกองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				<ul style="list-style-type: none"> • กิจการขนาดกลาง (ใช้ไฟฟ้า 31-999 กิโลวัตต์) • กิจการขนาดใหญ่ (ใช้ไฟฟ้า 1,000 กิโลวัตต์ขึ้นไป) • กิจการเฉพาะอย่าง 3. ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ (ล้านลิตร) 4. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่ปี 2543 (ล้านบาท) 5. การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาครั้งที่ปี 2543 (ล้านดอลลาร์ สรอ.) 6. ปริมาณการจำหน่ายหมวดเครื่องดื่ม <ul style="list-style-type: none"> • สุรา (20,000 ลิตร) • เบียร์ (พันลิตร) 7. โซดาและน้ำอัดลม (ล้านลิตร) 8. ปริมาณการจำหน่ายยานยนต์ (คัน) <ul style="list-style-type: none"> • รถยนต์นั่ง • รถจักรยานยนต์ 9. การเลิกจ้างงาน <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง) • จำนวนคนงาน (คน) 10. ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ (2545 = 100) 	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
การลงทุนในภาคเอกชน	สำรวจ	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายเดือน	<p>นำเสนอในรูปแบบของรายงานแสดงการลงทุนในภาคเอกชนดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (2543 = 100) 2) ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ (พันเมตริกตัน) 3) ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ในประเทศ (คัน) 4) การนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ปี 2543 (ล้านบาท) 5) ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ณ ราคาคงที่ปี 2543 (ล้านบาท) 6) พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล (พันตารางเมตร) <p><u>รวมทั้งประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● ที่อยู่อาศัย ● พาณิชยกรรม ● อุตสาหกรรมและอื่น ๆ <p><u>เฉพาะเขตกรุงเทพฯ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพฯ) ● ภาคอื่น ๆ <ol style="list-style-type: none"> 7) โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งจากกระทรวงอุตสาหกรรม <p><u>กรมโรงงานอุตสาหกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนโรงงาน ● เงินลงทุน <p><u>อุตสาหกรรมจังหวัด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนโรงงาน ● เงินลงทุน 	2543-ปัจจุบัน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				8) เงินทุนจดทะเบียนธุรกิจที่กระทรวงพาณิชย์ <ul style="list-style-type: none"> ● ตั้งใหม่ ● เพิ่มทุน ● นิติบุคคล เลิก ร้าง ล้มละลาย 9) การส่งเสริมลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน <u>จำนวนกิจการที่ขอรับการส่งเสริมสุทธิ</u> เงินลงทุน (พันล้านบาท) <u>จำนวนกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริม</u> เงินลงทุน (พันล้านบาท) <u>จำนวนกิจการที่ได้รับบัตรส่งเสริม</u> เงินลงทุน (พันล้านบาท) <u>จำนวนกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนเปิดดำเนินการ</u> เงินลงทุน (พันล้านบาท)	
มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิ จำแนกตามภาคเศรษฐกิจตามราย อุตสาหกรรม	สำรวจ	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงมูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิจำแนกตาม ภาคเศรษฐกิจตามรายอุตสาหกรรม	2541-ปัจจุบัน
มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิตาม ประเทศผู้ลงทุน	สำรวจ	ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายเดือน	มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิตามประเทศผู้ลงทุน	2541-ปัจจุบัน
ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค มกราคม 2551 - มีนาคม 2551	สำรวจ	ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและ ธุรกิจ มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย	รายเดือน	ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภค มกราคม 2551 - มีนาคม 2551	2541-2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ	สำรวจ	สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของรายงานแสดงดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศดังต่อไปนี้ 1) ดัชนีราคาผู้บริโภค <ul style="list-style-type: none"> ● หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ● หมวดอื่นๆ ที่มีโซอาหารและเครื่องดื่ม 2) ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน 3) ดัชนีราคาผู้มีรายได้น้อย (2537 = 100) 4) ดัชนีราคาผู้บริโภคในเขตชนบท (2537 = 100)	2537-ปัจจุบัน
จำนวนประชากร และสถานะของการจ้างงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม	สำรวจ	สำนักสถิติแห่งชาติ	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1. ประชากร <ul style="list-style-type: none"> ● อายุต่ำกว่า 15 ปี ● อายุ 15 ปีขึ้นไป 2. กำลังแรงงาน 3. ผู้มีงานทำ 4. การทำงานต่ำระดับ <u>ภาคการเกษตร</u> <ul style="list-style-type: none"> ● เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ● การประมง <u>นอกภาคการเกษตร</u> <ul style="list-style-type: none"> ● การผลิต ● การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา ● การก่อสร้าง ● การค้าส่ง และค้าปลีก 	2549-ปัจจุบัน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				<ul style="list-style-type: none"> • โรงแรม และภัตตาคาร • การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และคมนาคม • การเงินการธนาคาร • การค้าอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจให้เช่าและธุรกิจอื่นๆ • การบริหารราชการแผ่นดิน • การศึกษา • การบริการสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ • การบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล • บริการคนรับใช้ • อื่นๆ <p>5. ผู้ว่างงาน(อัตราการว่างงาน)</p> <ul style="list-style-type: none"> • หางานทำ • ไม่หางานทำ / พร้อมที่จะทำงาน <p>6. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล(สัดส่วนกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลต่อกำลังแรงงาน)</p>	
มูลค่าการค้า	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายไตรมาส	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขดังต่อไปนี้	2547 – 2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
มูลค่าการค้ารายเดือน	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขดังต่อไปนี้ 1) มูลค่าการส่งออก 2) มูลค่าการนำเข้า	2549 – 2551
โครงสร้างสินค้าส่งออก	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขดังต่อไปนี้ 1. สินค้าเกษตรกรรม 2. สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร 3. สินค้าอุตสาหกรรม 4. สินค้าแร่และเชื้อเพลิง 5. สินค้าอื่นๆ	2546-ปัจจุบัน
โครงสร้างสินค้านำเข้า	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขดังต่อไปนี้ 1. น้ำมันเชื้อเพลิง 2. สินค้าทุน 3. วัตถุดิบ 4. อุปกรณ์บริโภค 5. ยานพาหนะ 6. สินค้าอื่นๆ	2546-ปัจจุบัน
ตลาดส่งออกสำคัญของไทย	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขของตลาดส่งออกสำคัญของไทยดังต่อไปนี้ 1. อาเซียน 2. สหภาพยุโรป 3. ญี่ปุ่น	2547-ปัจจุบัน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				4. สหรัฐอเมริกา 5. อื่นๆ	
สินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของไทย	ทะเบียน	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบรายงานแสดงข้อมูลตัวเลขสินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของไทยดังต่อไปนี้ 1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 2. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 3. น้ำมันสำเร็จรูป 4. อัญมณีและเครื่องประดับ 5. แผงวงจรไฟฟ้า 6. ข้าว 7. ยางพารา 8. เม็ดพลาสติก 9. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ 10. ผลิตภัณฑ์ยาง	2548-ปัจจุบัน
การลงทุนในกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	ทะเบียน	กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนการลงทุนในกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI	2547-ปัจจุบัน
โครงการที่ได้รับอนุมัติจาก BOI จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	ทะเบียน	กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติจาก BOI จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	2547-ปัจจุบัน
การลงทุนจากต่างประเทศในกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน	ทะเบียน	กองการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนการลงทุนจากต่างประเทศในกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน BOI จำแนกตามกลุ่มประเทศ	2547-ปัจจุบัน

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ลงทุน BOI จำแนกตามกลุ่มประเทศ		ส่งเสริมการลงทุน			

ตารางที่ ผ-2 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: หน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ข้อมูลกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม					
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบใหม่ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบใหม่ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ รายไตรมาส แจกแจงรายละเอียดของจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงานตามประเภทกิจการตามกรมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาด ตามนิยามในกฎกระทรวง	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม เงินลงทุนและจำนวนคนงาน จำแนกตามขนาดของอุตสาหกรรมตามนิยามในกฎกระทรวง ดังนี้ 1. โรงงานขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (เงินลงทุน ไม่เกิน 50 ล้านบาทและการจ้างงานไม่เกิน 50 คน) 2. โรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนตั้งแต่ 50-200 ล้านบาทและการจ้างงานตั้งแต่ 50-200 คน) 3. โรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนตั้งแต่ 200 ล้านบาท และการจ้างงานตั้งแต่ 200 คน ขึ้นไป)	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานะภาพ
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจำแนก โดยใช้ขนาดการลงทุน (Capital Intensive) เป็นเกณฑ์	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ จำนวนเงินลงทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามขนาดการลงทุน (Capital Intensive) ดังนี้ 1. โรงงานขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (เงินลงทุน ไม่เกิน 50 ล้านบาท) 2. โรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนตั้งแต่ 50-200 ล้านบาท) 3. โรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนตั้งแต่ 200 ล้านบาท)	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจำแนก โดยใช้ขนาดจำนวนการจ้างงาน (Labour Intensive) เป็นเกณฑ์	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ จำนวนเงินลงทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามขนาดจำนวนการจ้างงาน (Labour Intensive) 1. โรงงานขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (การจ้างงาน ไม่เกิน 50 คน) 2. โรงงานขนาดกลาง (การจ้างงานมากกว่า 50-200 คน) 3. โรงงานขนาดใหญ่ (การจ้างงานมากกว่า 200 คน)	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2549-2551	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงเปรียบเทียบจำนวนโรงงานที่ดำเนินกิจกรรมอยู่ ณ วันจัดเก็บข้อมูล เงินลงทุน และคนงาน เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2549-2551	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
เปรียบเทียบจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนคนงาน ที่เล็กกิจการ เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2548-2551	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงเปรียบเทียบจำนวนโรงงานที่เล็กกิจการ เงินลงทุน และคนงาน เป็นรายเดือน ระหว่างปี 2549-2551	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามจังหวัด รายจำพวก ณ สิ้นปี 2550	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายปี ณ สิ้นปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงแสดงจำนวนโรงงาน ขนาดเงินลงทุน และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมจำพวก 1 - 3 ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามจังหวัด ณ สิ้นปีข้อมูล	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535จำแนกตามประเภท รายจำพวก ณ สิ้นปี 2550	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายปี ณ สิ้นปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงาน ขนาดเงินลงทุน และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมจำพวก 1 - 3 ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 จำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรม ณ สิ้นปีข้อมูล	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)
สถิติโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ขยายกิจการ และเลิกกิจการ ในรอบปี 2540 - 2550และสถิติสะสมของโรงงานอุตสาหกรรม ณ สิ้นปีนั้นๆ	ทะเบียน	ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รายปี ณ สิ้นปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนโรงงาน ขนาดเงินลงทุน และจำนวนคนงาน ของอุตสาหกรรมจำพวก 1 - 3 ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 ขยายกิจการ และเลิกกิจการ ในรอบปี 2540 - 2550 และสถิติสะสมของโรงงานอุตสาหกรรม ณ สิ้นปีนั้นๆ จำแนกตามเขตกรุงเทพฯ และภูมิภาค	ปี 2548 – ปัจจุบัน (มิถุนายน 2551)

ตารางที่ ผ-3 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลอุปทานใหม่

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สรุปจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาประเภทในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา	ประมวลผลจากการกรอกข้อมูลอื่นๆ	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาประเภทในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา ดังนี้ 1. ก่อนประถมศึกษา 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย) 4. อุดมศึกษารวม มสธ. (ปริญญาตรีและต่ำกว่า และสูงกว่าปริญญาตรี)	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2551)
จำนวนและร้อยละของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบโรงเรียน ต่อประชากรในวัยเรียน จำแนก	ทะเบียนและการประมวลผลรวม	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบโรงเรียน ต่อประชากรในวัยเรียน จำแนกตามชั้นและระดับการศึกษา จำแนกตาม	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ตามชั้นและระดับการศึกษา				ระดับการศึกษา/ชั้น อายุ และเพศ	(ณ วันที่ 4 กรกฎาคม-ค.ม 2551)
จำนวนนักเรียน นักศึกษา ประเภทอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในระบบโรงเรียน จำแนกตามหลักสูตร ประเภทวิชา สังกัดและชั้น	ทะเบียน	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 จำแนกตามหลักสูตร/ประเภทวิชา/สังกัดและชั้น ตามสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดังนี้ ก. ช่างอุตสาหกรรม ข. พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ค. ศิลปหัตถกรรม/ศิลปกรรม ง. คหกรรม จ. เกษตรกรรม ฉ. เวชกรรม ช. ประมง ซ. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฅ. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ญ. อุตสาหกรรมสิ่งทอ ฎ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (ในระดับ ปวช. ไม่สามารถจำแนกข้อมูลออกเป็นหลักสูตร/ประเภทวิชา) ฐ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(ในระดับ ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า ไม่สามารถจำแนกข้อมูลออกเป็นหลักสูตร/ประเภทวิชา และชั้นปี)	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4 กรกฎาคม-ค.ม 2551)
จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา) ประเภทอาชีวศึกษา และสาขาวิชาอื่น ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด	ทะเบียน	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญา) ประเภทอาชีวศึกษา และสาขาวิชาอื่น ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด ประเภทวิชาและชั้นดังต่อไปนี้	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ประเภทวิชาและชั้น				ก. ประเภทอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 1. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ : (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน) 1.1 ช่างอุตสาหกรรม 1.2 บริหารธุรกิจ 1.3 ศิลปกรรม 1.4 เวชกรรม 1.5 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 1.6 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 1.7 ทัศนศาสตร์ 2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2.1 อุตสาหกรรม 2.2 พาณิชยกรรม 2.3 เกษตรกรรม 2.4 คหกรรม 2.5 ศิลปกรรม 2.6 ประมง 2.7 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2.8 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2.9 อุตสาหกรรมสิ่งทอ 3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : 3.1 วิทยาลัยชุมชน 3.2 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	กรกฎาคม 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานะภาพ
				<p>3.3 สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ส่วนราชการอื่น</p> <p>4. กระทรวงมหาดไทย : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</p> <p>5. กระทรวงวัฒนธรรม :</p> <p>5.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์</p> <p>5.2 วิทยาลัยช่างศิลป์</p> <p>6. กระทรวงกลาโหม :</p> <p>6.1 โรงเรียนช่างฝีมือทหาร</p> <p>6.2 วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ</p> <p>6.3 โรงเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข. ประเภทสาขาวิชาอื่น</p> <p>1. กระทรวงสาธารณสุข :</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวง :</p> <p>สถาบันพระบรมราชชนก</p> <p>1.1 หลักสูตรสาธารณสุข</p> <p>1.2 หลักสูตรเทคโนโลยีการแพทย์</p> <p>2. กระทรวงคมนาคม :</p> <p>สถาบันการบินพลเรือน</p>	
จำนวนนักเรียน นักศึกษาการอาชีวศึกษา รายชั้นปี จำแนกตามจังหวัด และประเภทวิชา	ทะเบียน	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	<p>นำเสนอในรูปแบบของสรุปตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนนักเรียนนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ชั้นปี เพศ โดยจำแนกตามจังหวัด และประเภทวิชา ดังต่อไปนี้</p> <p>1. เกษตรกรรม</p> <p>2. คหกรรม</p> <p>3. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานะภาพ
				4. พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ 5. อุตสาหกรรม 6. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	
จำนวนนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด หลักสูตรและชั้น	ทะเบียน	สำนักปลัด กระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด หลักสูตรและชั้น ดังต่อไปนี้ กระทรวงศึกษาธิการ 1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) : ปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี 1.1 สาขาวิชาอุตสาหกรรม 1.2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ 1.3 สาขาวิชาเกษตรกรรม 1.4 สาขาวิชาศิลปกรรม 1.5 สาขาวิชาประมง 2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : 2.1 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 2.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนราชการอื่น 3. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา : (สถาบันการพลศึกษา) : วิทยาลัยพลศึกษา 3.1 ปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี 1) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา 2) สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				3) สาขาวิชาธุรกิจสุขภาพ 4) สาขาวิชานันทนาการ 5) สาขาวิชานิติศาสตร์ 5.1) หลักสูตร 4 ปี 5.2) หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี 3.2) ปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี 1) สาขาวิชาพลศึกษา 1.1) หลักสูตร 5 ปี 1.2) หลักสูตรต่อเนื่อง 3 ปี 2) สาขาวิชาสุขศึกษา 2.1) หลักสูตร 5 ปี 2.2) หลักสูตรต่อเนื่อง 3 ปี 4. กระทรวงวัฒนธรรม : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 4.1) ปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี 4.2) ปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี 4.3) ปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี 5. กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง : สถาบันพระบรมราชชนก 5.1) หลักสูตรพื้นฐานทางการพยาบาล และสาธารณสุข ปริญญาตรี 4 ปี 5.2) หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง : ปริญญาตรี 2 ปี 6. องค์การในกำกับขึ้นตรงนายกรัฐมนตรี : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : โรงเรียนนายร้อยตำรวจ 7. กระทรวงกลาโหม	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานะภาพ
				7.1 โรงเรียนนายเรือ 7.2 โรงเรียนนายเรืออากาศ 7.3 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า 7.4 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ 7.5 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก 7.6 วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ 7.7 วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า 8. กระทรวงคมนาคม 8.1 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี 8.2 สถาบันการบินพลเรือน 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานแพทย์ 9.1 วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพและเวชพยาบาล 9.2 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	
อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา	ทะเบียน	สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 ดังต่อไปนี้ จำนวนผู้จบ ป.6 ม.3 และ ม.6 ปีการศึกษาก่อนหน้า จำนวนผู้เรียนชั้น ม.1 ม.4 และอุดมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษาที่เก็บข้อมูล อัตราการเรียนต่อชั้น ม.1 ม.4 และอุดมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษาที่เก็บข้อมูล โดยอุดมศึกษาปีที่ 1 ไม่นับรวมนักศึกษามหาวิทยาลัยเปิดของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	รายปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 -2550 (ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2551)
จำนวนผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับปวช. และ ปวส. รายภาค - รายจังหวัด	ทะเบียนและสำรวจ	คณะกรรมการการอาชีวศึกษา	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบปีการศึกษา 2549 และ 2550 แสดงจำนวนจำแนกตาม ภาค จังหวัด ผู้เข้าสอบ ผู้สำเร็จ ติดตามได้ ศึกษาต่อ มีงานทำ ไม่มีงานทำ	ผู้จบการศึกษา - ในปีการศึกษา 2548 และ

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
					เข้าสู่ตลาดแรงงาน พ.ศ. 2549
สรุปการติดตามผลการปฏิบัติงานทำ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาระดับ ปวช. , ปวส. ปสท และผู้สำเร็จ อาชีวศึกษาหลักสูตรระยะ สั้น ย้อนหลัง 5 ปี	ทะเบียนและ สำรวจ	คณะ กรรมการการอาชีวศึกษา	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตาราง 4 ตาราง ตามวุฒิการศึกษาปวช. , ปวส. ปสท และผู้สำเร็จอาชีวศึกษาหลักสูตรระยะสั้น โดยจำแนกสรุปการติดตามผลการปฏิบัติงาน นักศึกษาหลักสูตร ปวช. ตั้งแต่ พ.ศ. 2545- 2549 ดังนี้ผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดจากข้อมูลที่ รวบรวมได้จากสถานศึกษาติดตามนักเรียนนักศึกษาได้ (ร้อยละของผู้ สำเร็จ) 1. สภาพหลังจากจบการศึกษาของผู้สำเร็จ (ศึกษาต่อ เข้าสู่ ตลาดแรงงาน และอื่น ๆ) 2. สภาพการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สำเร็จ (2.1การมีงานทำในกลุ่มมี งานทำมีสภาพการจ้างงานรับราชการ ทำงานเอกชน หรือประกอบธุรกิจ ส่วนตัว 2.2 ไม่มีงานทำโดยอยู่ระหว่างรองาน หรือว่างงาน) 3. การปฏิบัติงานของผู้มีงานทำ (3.1 ลักษณะการปฏิบัติงานของผู้มีงาน ทำตรงตามวุฒิ ไม่ตรงตามวุฒิ หรือไม่ทราบ 3.2 ความประสงค์ของผู้ไม่ มีงานทำให้สถานศึกษาหางานให้) 4. เงินเดือนขั้นต้นในภาคเอกชนของผู้มีงานทำอยู่ระหว่าง 5. ร้อยละความรู้ที่เรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน	2545-2549
อัตราการมีงานทำตามระดับ ผู้สำเร็จการศึกษาผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ทั่ว ราชอาณาจักร	การสำรวจ ภาวะการทำงาน ของประชากรทั่ว ราชอาณาจักร	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงอัตราการมีงานทำตามระดับผู้สำเร็จ การศึกษาผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ทั่วราชอาณาจักร ดังนี้ 1.ไม่มีการศึกษา 2.ต่ำกว่าประถมศึกษา 3.ประถมศึกษา 4.มัธยมศึกษาตอนต้น 5.มัธยมศึกษาตอนปลาย 5.1สายสามัญ	2545-2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				5.2 สายอาชีวศึกษา 5.3 สายวิชาการศึกษา 6.อุดมศึกษา 6.1 สายวิชาการ 6.2 สายวิชาชีพ 6.3 สายวิชาการศึกษา 7.อื่นๆ	
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานใน 5 ปีข้างหน้า	การคำนวณ	กระทรวงแรงงาน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน	2552-2557

ตารางที่ ผ-4 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลอุปทานเก่า

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ผู้ว่างงาน จำแนกตามภูมิหลังการศึกษา	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้ 1.ไม่มีการศึกษา 2.ต่ำกว่าประถมศึกษา 3.ประถมศึกษา 4.มัธยมศึกษาตอนต้น 5.มัธยมศึกษาตอนปลาย 5.1สายสามัญ 5.2 สายอาชีวศึกษา 5.3 สายวิชาการศึกษา 6.อุดมศึกษา 6.1 สายวิชาการ 6.2 สายวิชาชีพ	2544 - 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				6.3 สายวิชาการศึกษา 7.อื่นๆ	
ผู้ว่างงาน จำแนกตามอายุ	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้ว่างงานจำแนกตามอายุ	2544 - 2549
ผู้ว่างงาน จำแนกตามภาค	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้ว่างงาน จำแนกตามภาค	2544 - 2549

ตารางที่ ผ-5 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลอุปสงค์ (Stock)

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สำรวจภาวะการทำงานประชากร					
จำนวน และร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละของประชากรจำแนกดังนี้ กำลังแรงงานรวม 1. กำลังแรงงานปัจจุบัน 1.1 ผู้มีงานทำ 1) ทำงาน 2) มีงานประจำแต่ไม่ทำงาน 1.2 ผู้ว่างงาน 1) หางานทำ	2544-2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				2) ไม่หางานทำแต่พร้อมทำงาน 2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อายุ 15 ปีขึ้นไป 1. ทำงานบ้าน 2. เรียนหนังสือ 3. ยังเด็ก ซรา/ไม่สามารถทำงานได้ 4. อื่น ๆ ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	
จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ผู้ประกอบวิชาชีพช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน 5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง 7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ 10. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	2544-2549
จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกดังนี้ 1. ภาคเกษตรกรรม 1.1 เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ 1.2 การประมง	2544-2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				2. นอกภาคเกษตรกรรม 2.1 การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน 2.2 การผลิต 2.3 การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 2.4 การก่อสร้าง 2.5 การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และของใช้ 2.6 โรงแรม และภัตตาคาร 2.7 การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และคมนาคม 2.8 การเป็นตัวกลางทางการเงิน 2.9 กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ 2.10 การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ 2.11 การศึกษา 2.12 งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ 2.13 กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ 2.14 ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 2.15 องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก 2.16 ไม่ทราบ	
จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ดังนี้ 1. นายจ้าง 2. ลูกจ้างรัฐบาล 3. ลูกจ้างเอกชน 4. ทำงานส่วนตัว 5. ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง	2544-2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				6. การรวมกลุ่ม	
จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน	2544-2549
จำนวน และร้อยละของผู้มีงานทำ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายเดือน ไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี แสดงจำนวน และร้อยละผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้ 1. ไม่มีการศึกษา 2. ต่ำกว่าประถมศึกษา 3. ประถมศึกษา 4. มัธยมศึกษาตอนต้น 5. มัธยมศึกษาตอนปลาย 5.1 สายสามัญ 5.2 สายอาชีวศึกษา 5.3 สายวิชาการศึกษา 6. อุดมศึกษา 6.1 สายวิชาการ 6.2 สายวิชาชีพ 6.3 สายวิชาการศึกษา 7. การศึกษาอื่น ๆ 8. ไม่ทราบ	2544-2549
จำนวนผู้มีงานทำใน 5 ปี ข้างหน้า	การคำนวณ/ พยากรณ์	กระทรวงแรงงาน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้มีงานทำใน 5 ปีข้างหน้า	2552-2557

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ ผ-6 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลอุปสงค์ (Flow)

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
จำนวนแรงงานใหม่ (เพิ่ม และ ลด) ตามภาวะเศรษฐกิจ การลงทุน	สำรวจ	กระทรวงแรงงาน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานใหม่ (เพิ่ม และ ลด) ตามภาวะเศรษฐกิจ การลงทุน	2549-ปัจจุบัน
จำนวนแรงงานที่ต้องการเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานเดิมที่ออก	สำรวจ	กระทรวงแรงงาน	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานที่ต้องการเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานเดิมที่ออก	2549-ปัจจุบัน

ตารางที่ ผ-7 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ตลาดแรงงาน

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ค่าจ้างแรงงานภาคเอกชนเฉลี่ย					
เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิ การศึกษา และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. การทำเหมืองแร่ 2. การผลิต 3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 4. การก่อสร้าง 5. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ 6. ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 7. โรงแรมและภัตตาคาร 8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 9. การเป็นตัวกลางทางการเงิน 10. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ 	2543, 2545, 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				11. กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ 12. (ไม่รวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา)	
เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาในประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาในประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค ดังนี้ 1. ปวช. หรือเทียบเท่า - เจ้าหน้าที่ธุรการ / พิมพ์ดีด - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล / เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม - โปรแกรมเมอร์ - นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ 2. ปวส. หรือเทียบเท่า - เจ้าหน้าที่ธุรการ / พิมพ์ดีด - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล / เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม - โปรแกรมเมอร์ - นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ 3. ปริญญาตรี - เจ้าหน้าที่ธุรการ / พิมพ์ดีด	2543, 2545, 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				<ul style="list-style-type: none"> - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล / เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม - นิติกร / นักกฎหมาย - เศรษฐกร - โปรแกรมเมอร์ - นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ - นักวิทยาศาสตร์ / นักเคมี - วิศวกร - สถาปนิก 	
<p>เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาจากต่างประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค</p>	<p>สำรวจ</p>	<p>สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>	<p>รายปี</p>	<p>นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาจากต่างประเทศ ตำแหน่ง เป็นรายภาค ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปวช. หรือเทียบเท่า <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ธุรการ / พิมพ์ดีด - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย 2. ปวส. หรือเทียบเท่า <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ธุรการ / พิมพ์ดีด - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย 	<p>2543, 2545, 2549</p>

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				<p>3. ปริญญาตรี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่างไฟฟ้า/ช่างยนต์/ช่างเทคนิค/ช่างเขียนแบบ - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล / เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม - นิติกร / นักกฎหมาย - เศรษฐกร - โปรแกรมเมอร์ - นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ - นักวิทยาศาสตร์ / นักเคมี - วิศวกร <p>4. ปริญญาโท</p> <ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่การเงิน / นักบัญชี - เจ้าหน้าที่การตลาด / การขาย - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล / เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม - นิติกร / นักกฎหมาย - โปรแกรมเมอร์ - นักวิเคราะห์ระบบงานคอมพิวเตอร์ - นักวิทยาศาสตร์ / นักเคมี - วิศวกร - สถาปนิก 	
เงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ขนาดสถาน	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินเดือนเฉลี่ยแรกบรรจุของพนักงานใหม่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ขนาดสถานประกอบการ (จำนวนคนทำงาน) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังนี้	2543, 2545, 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ประกอบการ (จำนวนคนทำงาน) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ				<ol style="list-style-type: none"> 1. การทำเหมืองแร่ 2. การผลิต 3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 4. การก่อสร้าง 5. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ 6. ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 7. โรงแรมและภัตตาคาร 8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 9. การเป็นตัวกลางทางการเงิน 10. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ 11. กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ 12. (ไม่รวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา) 	
คำตอบแทนทั้งสิ้นเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	<p>นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงคำตอบแทนทั้งสิ้นเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง (ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้จัดการแผนก หัวหน้างานระดับต้น ผู้ปฏิบัติ) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การทำเหมืองแร่ 2. การผลิต 3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 4. การก่อสร้าง 5. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ 6. ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 7. โรงแรมและภัตตาคาร 8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 	2543, 2545, 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				9. การเป็นตัวกลางทางการเงิน 10. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ 11. กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ (ไม่รวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา)	
เงินเดือนเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินเดือนเฉลี่ยที่พนักงานประจำได้รับ จำแนกตามระดับตำแหน่ง (ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้จัดการแผนก หัวหน้างานระดับต้น ผู้ปฏิบัติ) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนี้ 1. การทำเหมืองแร่ 2. การผลิต 3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 4. การก่อสร้าง 5. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ 6. ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 7. โรงแรมและภัตตาคาร 8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 9. การเป็นตัวกลางทางการเงิน 10. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ 11. กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ 12. (ไม่รวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา)	2543, 2545, 2549
เงินที่ได้รับตามผลงานประจำทุกเดือนเฉลี่ย จำแนกตามระดับตำแหน่ง และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	สำรวจ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางเป็นรายปี 2549 แสดงเงินที่ได้รับตามผลงานประจำทุกเดือนเฉลี่ย จำแนกตามระดับตำแหน่ง (ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้จัดการแผนก หัวหน้างานระดับต้น ผู้ปฏิบัติ) และประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนี้ 1. การทำเหมืองแร่ 2. การผลิต	2543, 2545, 2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				3. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 4. การก่อสร้าง 5. การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ 6. ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 7. โรงแรมและภัตตาคาร 8. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม 9. การเป็นตัวกลางทางการเงิน 10. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ 11. กิจกรรมด้านการบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ 12. (ไม่รวมถึงสถานพยาบาลและสถานศึกษา)	
ตำแหน่งว่างงาน ผู้สมัครงาน การบรรจุนาน					
ตำแหน่งว่าง จำแนกตามอุตสาหกรรมและอายุ	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานในช่วงอายุต่างๆ จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมดังนี้ 1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ 2. การประมง 3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน 4. การผลิต 5. การไฟฟ้า แก๊สและการประปา 6. การก่อสร้าง 7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 8. โรงแรมและภัตตาคาร 9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม 10. ตัวกลางทางการเงิน	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ 12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ 13. การศึกษา 14. การบริการด้านสุขภาพและงานด้านสังคมสงเคราะห์ 15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ 16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก 18. อื่นๆ	
ตำแหน่งว่าง จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานในช่วงอายุต่างๆ จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน เจ้าหน้าที่ 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) 7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ 8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ 9. อาชีพงานพื้นฐาน 10. ผู้รับการฝึกงาน 11. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ตำแหน่งว่าง จำแนกตามอาชีพ และระดับวุฒิการศึกษา	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานตามวุฒิการศึกษา จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง 7. ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ 10. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น 11. ผู้รับการฝึกงาน	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)
ผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ	สำรวจรายเดือน	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้สมัครงานในช่วงอายุต่างๆ จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน เจ้าหน้าที่ 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) 7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 9. อาชีพงานพื้นฐาน 10. ผู้รับการฝึกงาน 11. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	
ผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้สมัครงานตามวุฒิการศึกษา จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง 7. ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 9. อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ 10. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น 11. ผู้รับการฝึกงาน	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)
บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและอายุ	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับการบรรจุในช่วงอายุต่างๆ จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมดังนี้ 1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ 2. การประมง 3. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				4. การผลิต 5. การไฟฟ้า แก๊สและการประปา 6. การก่อสร้าง 7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 8. โรงแรมและภัตตาคาร 9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม 10. ตัวกลางทางการเงิน 11. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ 12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ 13. การศึกษา 14. การบริการด้านสุขภาพและงานด้านสังคมสงเคราะห์ 15. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ 16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก 18. อื่นๆ	
บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพและอายุ	สํารวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปของตารางแสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับการบรรจุในช่วงอายุต่างๆ จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน เจ้าหน้าที่ 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง (แปรรูปขั้น	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				พื้นฐาน) 7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ 8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงาน 9. อาชีพงานพื้นฐาน 10. ผู้รับการฝึกงาน 11. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	
บรรจุนาน จำแนกตามประเภทอาชีพและระดับวุฒิการศึกษา	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับการบรรจุนานตามวุฒิการศึกษา จำแนกตามอาชีพดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง 7. ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ 10. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น 11. ผู้รับการฝึกงาน	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)
สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุนาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุนาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้ 1. ตัวกลางทางการเงิน 2. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				3. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ 4. การศึกษา 5. การบริการด้านสุขภาพและงานด้านสังคมสงเคราะห์ 6. การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ 7. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 8. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก 9. อื่นๆ	
สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปของตารางแสดงจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ดังนี้ 1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ 3. ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง 4. เสมียน เจ้าหน้าที่ 5. พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้า และตลาด 6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) 7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ 8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ 9. อาชีพงานพื้นฐาน 10. ผู้รับการฝึกงาน 11. อาชีพซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สรุปจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกตามจังหวัด	สำรวจ	กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนตำแหน่งว่าง ผู้สมัครงาน ผู้บรรจุงาน จำแนกเป็นรายจังหวัด	ปี 2547-2551 (ไตรมาสที่ 1 ปี 2551)
ค่าจ้างขั้นต่ำ	นโยบาย	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กลุ่มงานพัฒนาระบบรายได้และค่าจ้างขั้นต่ำ	รายปี	แสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จำแนกเป็นรายปี รายจังหวัด และรายชั่วโมง	1 มิถุนายน 2551
การเข้าออกแรงงาน	สำรวจ	ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน กองวิจัยตลาดแรงงาน (ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ และ TDRI)	รายปี	นำเสนอตารางแสดงการเข้าออกของแรงงานจำแนกตาม รายภาค รายอุตสาหกรรม รายขนาดสถานประกอบการ และรายเพศ	ปี 2547
สาขาที่ขาดแคลน	ทะเบียน	กรมการจัดหางาน	รายเดือน รายไตรมาส รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนและตำแหน่งงานที่นายจ้างต้องการแรงงานมาก 5 อันดับแรก	2543-2549

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ ผ-8 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลด้านความมั่นคงในการทำงาน

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
จำนวนนายจ้าง ลูกจ้าง กองทุนประกันสังคม	ทะเบียน	กองเงินสมทบ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน จำนวนนายจ้าง - ลูกจ้าง ในข่ายคุ้มครองกองทุนเงินทดแทน แจกแจงรายจังหวัด ประจำเดือน	2549
จำนวนผู้เข้าออก (นายจ้าง ลูกจ้าง) จากการเป็นสมาชิกประกันสังคม	ทะเบียน	กองเงินสมทบ สำนักงานกองทุนเงินทดแทน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน จำนวนนายจ้าง - ลูกจ้าง ในข่ายคุ้มครองกองทุนเงินทดแทน แจกแจงรายจังหวัด ประจำเดือน	2549

ตารางที่ ผ-9 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (รวมอาชีวอนามัย)

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สถิติการประสบอันตรายเนื่องมาจากการทำงาน	สำรวจ	สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานกองทุนประกันสังคม	รายปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอื่นเองมาจากการทำงาน จำแนกความร้ายแรงตามสาเหตุที่ประสบอุบัติเหตุ สิ่งที่ทำให้ประสบอันตราย และประเภทกิจการ	2539- 2550
สวัสดิการเสริม นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	ทะเบียน	สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนการส่งเสริมการจัดสวัสดิการ จำแนกดังนี้ 1. การส่งเสริมการจัดสวัสดิการนอกเหนือกฎหมายทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามเดือน	2547-2550 (มิถุนายน 2550)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
				2. การส่งเสริมการจัดสวัสดิการนอกเหนือกฎหมายที่พระราชอาณาจักร จำแนกตามอุตสาหกรรมและประเภทสวัสดิการ 3. การส่งเสริมการจัดสวัสดิการนอกเหนือกฎหมายที่พระราชอาณาจักร จำแนกตามจังหวัดละประเภทสวัสดิการ	

ตารางที่ ผ-10 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน/ มาตรฐานฝีมือแรงงาน

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
ผู้เข้ารับการศึกษาอาชีพในหลักสูตรต่างๆ	ทะเบียน	ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ตามปีงบประมาณ	นำเสนอข้อมูลผู้เข้ารับการศึกษาอาชีพในหลักสูตรต่างๆจำแนกตามรายกิจกรรม รายกลุ่มอาชีพ	2545-2550
ผู้จบการศึกษาอบรมในหลักสูตรต่างๆ	ทะเบียน	ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ตามปีงบประมาณ	นำเสนอข้อมูลผู้จบการศึกษาอบรมในหลักสูตรต่างๆ จำแนกตามรายหลักสูตร รายสาขา รายนามกลุ่มอาชีพ	2545-2550
ผลการดำเนินงานศึกษาอาชีพตามแผนปกติ	ทะเบียน	ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ตามปีงบประมาณ	นำเสนอข้อมูลผลการดำเนินงานศึกษาอาชีพ ตามแผนปกติจำแนกตามรายหลักสูตร รายสาขา รายนามกลุ่มอาชีพ	2545-2550
ผลการศึกษาอาชีพ	ทะเบียน	ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ตามปีงบประมาณ	นำเสนอข้อมูลผลการศึกษาอาชีพจำแนกตามรายกิจกรรม รายนามกลุ่มอาชีพ	2545-2550
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ	ทะเบียน	ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผลกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ตามปีงบประมาณ	นำเสนอข้อมูลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติจำแนกตามรายหลักสูตร รายสาขา รายนามกลุ่มอาชีพ	2545-2550

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ ผ-11 ชื่อข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำรายงานของด้านจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและกำลังคนภาคอุตสาหกรรม: ข้อมูลสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ					
จำนวนและร้อยละของประชากรจังหวัด	สำรวจ	กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักงานสถิติจังหวัด	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนและร้อยละของประชากรจังหวัดราย สถานภาพแรงงานและเพศ	2544-2551
กำลังแรงงานจังหวัด	สำรวจ	กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักงานสถิติจังหวัด	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงกำลังแรงงานจังหวัดจำแนกตามรายหลักสูตร รายสาขา รายกลุ่มอาชีพ	2544-2551
จำนวนผู้มีงานทำจังหวัด	สำรวจ	กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักงานสถิติจังหวัด	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้มีงานทำจังหวัดจำแนกตามราย ไตรมาส	2544-2551
จำนวนผู้ว่างงานจังหวัด	สำรวจ	กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักงานสถิติจังหวัด	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงจำนวนผู้ว่างงานทำจังหวัดตามรายไตรมาส	2544-2551
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ					
ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติระดับประเทศ	สำรวจ	สำนักบัญชีสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ	ไตรมาส	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติระดับประเทศ จำแนกตามรายจังหวัด รายวันที่บังคับใช้	2537-2551
ธนาคารแห่งประเทศไทย					
อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตของประเทศ	สำรวจ	ฝ่ายประสานงานและ จัดเก็บข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายครึ่งปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตของประเทศ	2543-2551
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไประดับประเทศ	สำรวจ	ฝ่ายประสานงานและ จัดเก็บข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย	รายครึ่งปี	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไประดับประเทศ	2545-2551

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อข้อมูล	ประเภทจัดเก็บ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ความถี่ในการจัดเก็บ	การรายงานผล	สถานภาพ
สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์					
ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัด	สำรวจ	สำนักดัชนีการค้ากระทรวงพาณิชย์	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดจำแนกตามรายหมวดสินค้า	2545-2551
การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจ	สำรวจ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระทรวงพาณิชย์	รายเดือน	นำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ตามหมวดธุรกิจจำแนกตามรายแขนงธุรกิจ	ไม่ปรากฏปีฐาน -2551

ผนวก 2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างระบบข้อมูลทุติยภูมิ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการสร้างระบบข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อกำหนดในการวิเคราะห์ข้อมูล

คำอธิบายการอ่านข้อมูล

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E02.01	ภาคและเทศ, จังหวัดและเทศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เทศชายและหญิง

รูปแสดงตัวอย่างข้อมูลที่ได้รับ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/XML Tag	ฐานข้อมูล
NSO.E02.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค ตามมาตรฐาน XX เรื่องการแบ่งภูมิภาค (เหนือ, อีสาน, กลาง, ใต้)	Text (50)	ภาคใต้		Region	จำเป็น

รูปแสดงตัวอย่างข้อมูลที่เกิดจากการวิเคราะห์

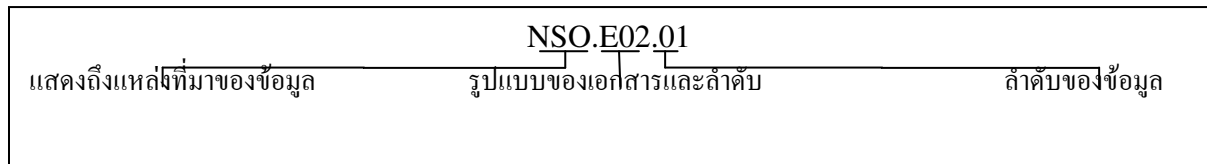
คำอธิบาย

คำอธิบายหัวตาราง

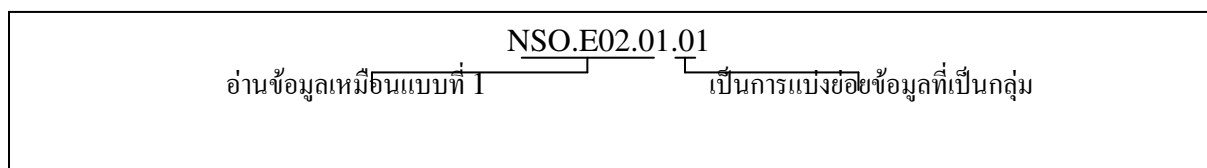
เลขอ้างอิง หมายถึง แหล่งที่มาของข้อมูล อาจถูกอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้รับ หรือถูกสร้างขึ้นใหม่ตามหลักทฤษฎีของฐานข้อมูลหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูล

คำอธิบายเลขอ้างอิง

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แหล่งที่มาของข้อมูลจะเป็นชื่อย่อของหน่วยงานซึ่งจำนวนตัวอักษรมีจำนวน 3 ตัว และ 4 ตัว มีดังนี้

OIE : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

NSO : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

MOL : กระทรวงแรงงาน

MOC : กระทรวงพาณิชย์

BOT : ธนาคารแห่งประเทศไทย

BPP : ตำรวจตระเวนชายแดน

TDRI : มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งประเทศไทย

NESDB : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รูปแบบของเอกสารมีดังนี้

B แทนด้วย เอกสารสิ่งพิมพ์

W แทนด้วย ข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบเว็บเพจ

E แทนด้วย เอกสารที่เป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์เวอร์ชัน 97-2003

S แทนด้วย การแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเว็บเซอร์วิส

ลำดับเอกสาร ขึ้นอยู่กับจำนวนของเอกสารที่ได้รับจากหน่วยงานนั้นๆ

ลำดับข้อมูล ขึ้นอยู่กับจำนวนของข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานนั้นๆ

ชื่อข้อมูล(หน่วย) หมายถึง ชื่อที่แสดงถึงข้อมูลเฉพาะ เช่น จังหวัดและเขต ไม่สามารถเก็บข้อมูลร่วมกันได้ จึงแยกเป็น จังหวัด 1 ข้อมูล และเขต 1 ข้อมูล กรณีที่มีหน่วยจะระบุอยู่ในวงเล็บ

คำอธิบาย หมายถึง คำขยายความของข้อมูลอย่างละเอียด

รูปแบบข้อมูล หมายถึง รูปแบบสำหรับใช้เก็บข้อมูล

เพื่อลดความซับซ้อนในการนิยามรูปแบบข้อมูลจึงกำหนดประเภทข้อมูลพื้นฐานไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวเลข (Number) คือ จำนวนเลขที่ใช้คำนวณ(Computable)ได้
  - Integer(X) หมายถึงตัวเลขจำนวนเต็มขนาด X หลัก
  - Decimal(X.Y) หมายถึงตัวเลขทศนิยม มีจำนวนตัวเลขหน้าทศนิยมขนาด X หลัก หลังทศนิยม Y หลัก
2. กลุ่มตัวหนังสือ (Text) คือ อักขระต่างๆ
  - Text(X) หมายถึง ข้อความที่ประกอบด้วยตัวเลข ตัวอักษร หรือเครื่องหมายพิเศษ ความยาว X อักขระ
  - Descriptive text หมายถึงกลุ่มของข้อความหรือคำอธิบาย ไม่จำกัดความยาว
3. กลุ่มวันที่และเวลา (Date/Time)
  - Date หมายถึง วันที่
    - รูปแบบวันที่แน่นอน เช่น วัน/เดือน/ปี พ.ศ.
    - รูปแบบที่ระบุปี พ.ศ. เช่น 2549
  - Time หมายถึง เวลา สามารถกำหนดได้ 3 รูปแบบ คือ
    - รูปแบบที่แน่นอนในแบบ 24 ชั่วโมง เช่น (hh:mm:ss)
    - รูปแบบที่เป็นช่วง เช่น ระหว่างเวลา ถึง เวลา เป็นต้น
    - รูปแบบที่เป็นคำบรรยาย เช่น ช่วงเวลาเช้า สาย เป็นต้น
4. กลุ่มอื่นๆ
  - Enum คือ คีย์เวิร์ดสำหรับสร้างตัวแปรพิเศษเพื่อใช้ระบุสถานะหรือชนิดของวัตถุต่างๆ ตัวอย่างการใช้งาน Enum($X_1, \dots, X_n$) หมายถึง รูปแบบคีย์เวิร์ดพิเศษมีจำนวนตั้งแต่ 1 ถึง n ตัว เช่น Enum(ชาย,หญิง) เป็นต้น
  - Set_select_1 หมายถึง ข้อมูลที่มีตัวเลือก และเลือกได้เพียง 1 ตัวเลือก
  - Set_select_n หมายถึง ข้อมูลที่มีตัวเลือก และเลือกได้หลายตัวเลือก
  - Boolean หมายถึง ข้อมูลที่มีค่าหรือสถานะเป็น ใช่ หรือไม่ใช่
  - Blob หมายถึง ข้อมูลที่มีการเก็บเป็นค่าเชิงดิจิทัล เช่น ไฟล์รูปภาพ เป็นต้น

- Link หมายถึง การเชื่อมโยงไปยังเอกสารอื่น เป็นการเก็บข้อมูลของที่เก็บไฟล์
- 5. รูปแบบที่กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน คำภาษาอังกฤษที่อยู่ในเครื่องหมาย [ ] คือชื่อภาษาอังกฤษ / XML Tag ต่อด้วยรูปแบบของข้อมูล หากมีข้อมูลอื่นๆ คั่นด้วยเครื่องหมาย + และตามด้วยข้อมูลถัดไป
  - QuarterYear หมายถึง ไตรมาสของปีของข้อมูล มีรูปแบบดังนี้ ตัวเลขแสดงไตรมาส [Quarter] Text (1) + ปีของข้อมูลที่ได้รับ [Year] Date
    - รูปแบบที่แน่นอน เช่น 3/2549 หมายถึง ไตรมาสที่ 3 ของปี 2549
    -

ตัวอย่างข้อมูล หมายถึง ข้อมูลที่จะทำการเก็บ

ค่าเดี่ยว/หลายค่า หมายถึง ข้อมูลที่เก็บสามารถนำไปใช้ได้เลยกรณีที่เป็นค่าเดี่ยวแทนด้วย S หรือข้อมูลที่ต้องทำการอ่านหรือแบ่งก่อนถึงจะนำไปใช้งานได้แทนด้วย M

ชื่อภาษาอังกฤษ/XML Tag หมายถึง ชื่อที่จะนำไปใช้กับการสร้างฐานข้อมูล หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล

ฐานข้อมูล หมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นจะต้องทำการเก็บ ซึ่งข้อมูลบางตัวไม่จำเป็น เพราะเกิดจากการรวมจำนวนจากข้อมูลที่มีอยู่แล้วเป็นต้น

2. หน่วยงานภายในกระทรวงแรงงาน

สำหรับหน่วยงานภายในกระทรวงแรงงานนั้น จากที่ได้มีการเข้าสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่ามีปัญหาเรื่องเจ้าของข้อมูลที่ได้รับผิดชอบโดยตรงซึ่ง ข้อมูลที่ทางฝ่ายวิเคราะห์ระบบได้รับมานั้น หากนำไปใช้ในการสำรวจแล้ว จะเกิดปัญหา จึงได้มีการจัดประชุมเชิญหัวหน้ากองแผนงานของแต่ละกรมภายในกระทรวงแรงงาน เพื่อแจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการจัดทำโครงการ และขอความร่วมมือ ให้หน่วยงานต่างๆ ให้ข้อมูลที่ทางฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลต้องการ

ผลจากการจัดประชุม ได้รับรายชื่อผู้รับผิดชอบข้อมูลของแต่ละหน่วยงานภายในกระทรวงแรงงานแล้ว 3 กรม คือ สำนักงานประกันสังคม กองวิจัยและพัฒนา, กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กองแผนงานและสารสนเทศ และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน

3. สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คำนิยาม

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านตลาดแรงงาน เพื่อให้ได้มาของข้อมูลเบื้องต้นนั้น จะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับคำจำกัดความ คำนิยามและรูปแบบของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงานและมีการกำหนดสิ่งที่จะใช้อ้างอิง เพื่อให้การอ่านข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นั้นถูกต้อง มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ทางผู้จัดทำจึงต้องมีการขยายความส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ก่อน

3.1.1 คำจำกัดความและคำนิยาม

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีดังนี้

1. ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะ อย่างหนึ่ง อย่างไม่ใด ดังต่อไปนี้

- 1) ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทน ที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงานที่ทำ เป็นเงินสด หรือสิ่งของ
- 2) ไม่ได้ทำงานหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่าง ใด ดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น ผู้ที่ปกติมีงานประจำ)
  - 2.1) ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือ ธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน
  - 2.2) ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือ ธุรกิจในช่วงที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ
- 3) ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในธุรกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้า ครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน

2. ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- 1) ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน แต่ได้หางาน สมัครงานหรือรอการบรรจุในช่วง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์
- 2) ไม่ได้ทำงานและไม่มีการจ้างงาน และได้หางานทำในช่วง 30 วันก่อนวัน สัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

3. กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำ หรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

4. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ หรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้ที่รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

5. กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ ได้ระบุข้างต้น

6. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ หรือผู้ว่างงานใน สัปดาห์แห่งการสำรวจ หรือไม่เข้าข่ายคำนิยามกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล ซึ่งได้แก่

- 1) บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุต่ำกว่า 15 ปี
- 2) บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเป็นผู้ที่
  - 2.1) ทำงานบ้าน
  - 2.2) เรียนหนังสือ
  - 2.3) ยังเด็กเกินไป (มีอายุน้อยกว่า 18 ปี) หรือชรามาก (มีอายุเกิน 60 ปี)
  - 2.4) ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
  - 2.5) ไม่สมัครใจทำงาน
  - 2.6) ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคล ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
  - 2.7) ทำงานให้แก่องค์กรหรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
  - 2.8) ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น

7. สัปดาห์แห่งการสำรวจ

สัปดาห์แห่งการสำรวจ หมายถึง ในระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์ดำเนินการ ในวันที่ 1-12 ของทุกเดือน

8. งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- 1) กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
- 2) กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
- 3) กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

9 อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสปีดาร์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ ให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 1988(ISCO – 88) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ก่อน พ.ศ. 2544 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupation, 1958 (ISCO – 58)

10. อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจ ซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสปีดาร์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้นับที่อุตสาหกรรมตามงานอาชีพที่บ้านที่กไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Standard Industrial Classification, (ISIC) ฉบับ Revision 3, 1989 ขององค์การสหประชาชาติ (UN)

ก่อน พ.ศ. 2544 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification, (ISIC) 1958

11. สถานภาพทำงาน

สถานภาพทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

- 1) นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่งและได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง
- 2) ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียวหรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วย เพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ
- 3) ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน
- 4) ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายขึ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานอาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

- 4.1) ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล
  - 4.2) ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
  - 4.3) ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน
- 5) การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่น ๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพทำงานตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993 (ICSE - 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพ การทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่มคือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

12. ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงการทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

13. ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้

- 1) ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา
- 2) ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม
- 3) สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม. 3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า
- 4) สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม. 3 ม.ศ.3 หรือ ม. 6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า
- 5) สำเร็จการศึกษาตอนปลาย

- 5.1) สายสามัญ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า
  - 5.2) อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพ ที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า
  - 5.3) วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า
- 6) อุดมศึกษา
- 6.1) สายวิชาการ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปริญญาตรี อนุปริญญาตรี โท เอก
  - 6.2) สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพ ที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี
  - 6.3) สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก
- 7) อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษา ที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา ได้รับความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำ ต้องจบประมปีที 4 หรือเทียบเท่า
- 8) อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

13. ภาค

การแบ่งจังหวัดออกเป็นภาคต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

- 1) กรุงเทพมหานคร
- 2) ภาคกลาง ประกอบด้วยสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงครามเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
- 3) ภาคเหนือ ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์

4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร
ชัยภูมิ อำนาจเจริญหนองบัวลำภู ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร

ภาคใต้ ประกอบด้วย นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล
ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

สถานภาพของข้อมูล, ความถูกต้อง และความทันสมัยของข้อมูล

จากการสำรวจเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2551 ที่กลุ่มสถิติแรงงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ากลุ่ม
ข้อมูลที่ได้ต้องการจะศึกษาเบื้องต้นนั้น มาจากการการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ความถี่ในการ
สำรวจข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การสำรวจประจำเดือน โดยการสุ่มข้อมูล ขนาดของข้อมูลที่สำรวจเป็น 25%
และการสำรวจข้อมูลทั้งหมดทุกๆ 10 ปี โดยมีระบบซอฟต์แวร์รองรับการนำข้อมูลจากแบบสอบถามเข้าเครื่อง
คอมพิวเตอร์โดยใช้เครื่องอ่านข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้นั้น ส่งออกไปยังรูปแบบของไฟล์เอ็กเซลล์

ปีที่ได้เริ่มเก็บข้อมูลคือ ปี พ.ศ. 2537 จนถึงปัจจุบัน ความถี่ในการเก็บข้อมูลแต่ละช่วงสรุปได้ดังนี้ ช่วง
ปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2540 เก็บข้อมูลทุกๆ 6 เดือน และช่วงปี 2541 ถึง พ.ศ. 2543 มีการเก็บแบ่งเป็น 4
รอบในแต่ละปี คือ รอบที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 พฤษภาคม รอบที่ 3 สิงหาคม และรอบที่ 4 พฤศจิกายน
แต่มีรอบของเดือน พฤษภาคม 2541 ไม่มีเก็บข้อมูล

รูปแบบการให้บริการข้อมูล

ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ให้บริการข้อมูลส่วนนี้สำหรับหน่วยงานราชการและผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูล
ลักษณะของข้อมูลที่ให้บริการนั้นจะอยู่ในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์และการจัดทำเป็นเอกสาร

ไฟล์ที่ได้รับนั้นมี 7 ไฟล์ ประกอบด้วย Tab1.xls, Tab2.xls, Tab3.xls, Tab4.xls, Tab5.xls, Tab6.xls
และ Tab7.xls ซึ่งแต่ละตารางเก็บข้อมูลดังนี้

ชื่อไฟล์	ชื่อเอกสาร (Sheet)	ชื่อตาราง
Tab1.xls [NSO.E01]	W	ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ ทัวราชอาณาจักรเป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551
	C	ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ)
	N	ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคเหนือ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคเหนือ เป็นรายจังหวัด

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ชื่อไฟล์	ชื่อเอกสาร (Sheet)	ชื่อตาราง
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ
	S	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ภาคใต้ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ภาคใต้ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ) ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ภาคใต้ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551 (ต่อ)

สร้างหมายเลขอ้างอิง

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 1 (Tab1.xls [NSO.E01])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E01.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E01.01	ภาคและเพศ, จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E01.02	ยอดรวมประชากร	ข้อมูลรวมประชากรแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง (หน่วย : คน)
NSO.E01.03	ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	จำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
NSO.E01.04	กำลังแรงงานรวม [2.5]	
NSO.E01.05	— กำลังแรงงานปัจจุบัน [2.3]	
NSO.E01.06	* รวม	จำนวนกำลังแรงงานปัจจุบันรวม (หน่วย : คน)
NSO.E01.07	* ผู้มีงานทำ [2.1]	จำนวนกำลังแรงงานผู้มีงานทำ (หน่วย : คน)
NSO.E01.08	* ผู้ว่างงาน [2.2]	จำนวนผู้ว่างงาน (หน่วย : คน)
NSO.E01.09	— กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล [2.4]	จำนวนกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล (หน่วย : คน)
NSO.E01.10	— รวม	จำนวนกำลังแรงงานรวม (หน่วย : คน)
NSO.E01.11	ผู้ไม่อยู่กำลังแรงงาน [2.6]	
NSO.E01.12	— รวม	จำนวนผู้ไม่อยู่กำลังแรงงานรวม (หน่วย : คน)
NSO.E01.13	— ทำงานบ้าน [2.6>2.1]	จำนวนผู้ที่ทำงานที่บ้าน (หน่วย : คน)
NSO.E01.14	— เรียนหนังสือ [2.6>2.2]	จำนวนผู้ที่เรียนหนังสือ (หน่วย : คน)
NSO.E01.15	— อื่นๆ	จำนวนอื่นๆ (หน่วย : คน)
NSO.E01.16	ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	จำนวนประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 2 (Tab2.xls [NSO.E02])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E02.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E02.01	ภาคและเพศ, จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E02.02	รวม	ข้อมูลรวมประชากรแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง (หน่วย : คน)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E02.03	ไม่มีการศึกษา [2.13>1]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีการศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.04	ต่ำกว่าประถมศึกษา [2.13>2]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีการศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.05	ประถมศึกษา [2.13>3]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.06	มัธยมศึกษาตอนต้น [2.13>4]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (หน่วย : คน)
NSO.E02.07	มัธยมศึกษาตอนปลาย [2.13>5]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หน่วย : คน)
NSO.E02.08	— สายสามัญ [2.13>5.1]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ (หน่วย : คน)
NSO.E02.09	— สายอาชีวศึกษา [2.13>5.2]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.10	— สายวิชาการศึกษา [2.13>5.3]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิชาการศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.11	มหาวิทยาลัย [2.13>6]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (หน่วย : คน)
NSO.E02.12	— สายวิชาการ [2.13>6.1]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาการ (หน่วย : คน)
NSO.E02.13	— สายวิชาชีพ [2.13>6.2]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาชีพ (หน่วย : คน)
NSO.E02.14	— สายวิชาการศึกษา [2.13>6.3]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาการศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E02.15	อื่นๆ [2.13>8]]	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้
NSO.E02.16	ไม่ทราบ	-

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 3 (Tab3.xls [NSO.E03])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E03.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E03.01	ภาคและเขต, จังหวัดและเขต	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เขตชายและหญิง
NSO.E03.02	ยอดรวม	จำนวนรวมของข้อมูลรวมประชากรแบ่งตามภาค, จังหวัด, เขตชายและหญิง (หน่วย : คน)
NSO.E03.03	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ (หน่วย : คน)
NSO.E03.04	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ (หน่วย : คน)
NSO.E03.05	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
	และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง (หน่วย : คน)
NSO.E03.06	เสมียน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพเสมียน (หน่วย : คน)
NSO.E03.07	พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด (หน่วย : คน)
NSO.E03.08	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง (หน่วย : คน)
NSO.E03.09	ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง (หน่วย : คน)
NSO.E03.10	ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ (หน่วย : คน)
NSO.E03.11	อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขายและการให้บริการ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆในด้านการขายและการให้บริการ (หน่วย : คน)
NSO.E03.12	คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพคนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น (หน่วย : คน)

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 4 (Tab4.xls [NSO.E04])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E04.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E04.01	ภาคและเพศ, จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E04.02	รวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ (หน่วย : คน)
NSO.E04.03	เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านเกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้ (หน่วย : คน)
NSO.E04.04	การประมง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการประมง (หน่วย : คน)
NSO.E04.05	การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการทำเหมืองแร่ เหมืองหิน (หน่วย : คน)
NSO.E04.06	การผลิต	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการผลิต (หน่วย : คน)
NSO.E04.07	การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการไฟฟ้า ก๊าซ และประปา (หน่วย : คน)
NSO.E04.08	การก่อสร้าง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการก่อสร้าง (หน่วย : คน)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E04.09	การขายส่ง การขายปลีก	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านการขายส่ง การขายปลีก (หน่วย : คน)
NSO.E04.10	โรงแรมและภัตตาคาร	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านโรงแรมและภัตตาคาร (หน่วย : คน)
NSO.E04.11	การขนส่งที่เก็บสินค้าคมนาคม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านการขนส่งที่เก็บสินค้าคมนาคม (หน่วย : คน)
NSO.E04.13	ภาคและเพศ, จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E04.14	การเป็นตัวกลางทางการเงิน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านการเป็นตัวกลางทางการเงิน (หน่วย : คน)
NSO.E04.15	อสังหาริมทรัพย์และการให้เช่า	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านอสังหาริมทรัพย์และการให้เช่า (หน่วย : คน)
NSO.E04.16	การบริหารราชการและป้องกันประเทศ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านการบริหารราชการและป้องกันประเทศ (หน่วย : คน)
NSO.E04.17	การศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านการศึกษา (หน่วย : คน)
NSO.E04.18	งานด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านงานด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ (หน่วย : คน)
NSO.E04.19	กิจการด้านบริการบริการชุมชนสังคม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านกิจการด้านบริการบริการชุมชนสังคม (หน่วย : คน)
NSO.E04.20	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล (หน่วย : คน)
NSO.E04.21	องค์กรระหว่างประเทศ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทำงานอยู่ด้านองค์กรระหว่างประเทศ (หน่วย : คน)
NSO.E04.22	ไม่ทราบ	- (หน่วย : คน)

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 5 (Tab5.xls [NSO.E05])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E05.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E05.01	ภาคและเพศ, จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E05.02	ยอดรวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ (หน่วย : คน)
NSO.E05.03	นายจ้าง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นนายจ้าง (หน่วย : คน)
NSO.E05.04	ลูกจ้างรัฐบาล	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นลูกจ้างรัฐบาล (หน่วย : คน)
NSO.E05.05	ลูกจ้างเอกชน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นลูกจ้างเอกชน (หน่วย : คน)
NSO.E05.06	ทำงานส่วนตัว	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นทำงานส่วนตัว (หน่วย : คน)
NSO.E05.07	ช่วยธุรกิจครัวเรือน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมี

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
		สถานภาพเป็นช่วยธุรกิจครัวเรือน (หน่วย : คน)
NSO.E05.08	การรวมกลุ่ม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นการรวมกลุ่ม

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 6 (Tab6.xls [NSO.E06])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E06.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E06.01	ภาคและเทศ, จังหวัดและเทศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E06.02	ยอดรวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ
NSO.E06.03	0 ชั่วโมง (ไม่ได้ทำงาน)	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและไม่ได้ทำงาน
NSO.E06.04	1-9	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 1-9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.05	10-19	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 10-19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.06	20-29	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 20-29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.07	30-34	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 30-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.08	35-39	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.09	40-49	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
NSO.E06.10	50 ชั่วโมงขึ้นไป	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและทำงานตั้งแต่ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 7 (Tab7.xls [NSO.E07])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
NSO.E07.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	ช่วงเวลาของข้อมูลในแต่ละปี
NSO.E07.01	ภาคและเทศ, จังหวัดและเทศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง
NSO.E07.02	รวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ
NSO.E07.03	ไม่มีการศึกษา [2.13>1])	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและไม่มีการศึกษา
NSO.E07.04	ต่ำกว่าประถมศึกษา [2.13>2])	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา
NSO.E07.05	ประถมศึกษา [2.13>3])	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา
NSO.E07.06	มัธยมศึกษาตอนต้น [2.13>4])	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
NSO.E07.07	มัธยมศึกษาตอนปลาย [2.13>5])	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
		การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
NSO.E07.08	— สายสามัญ [2.13>5.1]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ
NSO.E07.09	— สายอาชีวศึกษา [2.13>5.2]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา
NSO.E07.10	— สายวิชาการศึกษา [2.13>5.3]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิชาการศึกษา
NSO.E07.11	มหาวิทยาลัย [2.13>6]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
NSO.E07.12	— สายวิชาการ [2.13>6.1]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
NSO.E07.13	— สายวิชาชีพ [2.13>6.2]]	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาชีพ

รูปแบบข้อมูลจากการวิเคราะห์

ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน [NSO.E01]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E01.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E01.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E01.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	ยะลา	S	Province	จำเป็น
NSO.E01.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E01.03	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศของจังหวัด	INT(10)	600000	S	Total_population_over_15_years	จำเป็น
NSO.E01.04	รวมกำลังแรงงาน (คน)	รวมกำลังแรงงานเป็นการรวมจำนวนจากกำลังแรงงานปัจจุบันและกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	INT(10)	600000	S	Total_employed	
NSO.E01.06	รวมกำลังแรงงานปัจจุบัน (คน)	รวมกำลังแรงงานปัจจุบันเป็นการรวมจำนวนจากผู้ที่มีงานทำและผู้ว่างงาน	INT(10)	600000	S	Total_present_employed	
NSO.E01.07	จำนวนผู้มีงานทำ (คน)	จำนวนผู้ที่เป็นกำลังแรงงานปัจจุบันและมีงานทำของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	312600	S	Employed	จำเป็น
NSO.E01.08	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)	จำนวนผู้ที่เป็นกำลังแรงงานปัจจุบันและว่างงานของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	62509	S	Unemployed	จำเป็น
NSO.E01.09	จำนวนกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล (คน)	จำนวนผู้ที่เป็นกำลังแรงงานปัจจุบันที่รอฤดูกาลของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	50500	S	Season_employed	จำเป็น
NSO.E01.12	รวมผู้ไม่อยู่กำลังแรงงาน (คน)	รวมผู้ไม่อยู่กำลังแรงงานเป็นการ	INT(10)	60000	S	Total_without_emplo	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
		รวมข้อมูลผู้ที่ทำงานที่บ้าน, เรียนหนังสือ และอื่นๆ				yed	
NSO.E01.13	ทำงานที่บ้าน (คน)	จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน และทำงานที่บ้านของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	20300	S	Work_at_home	จำเป็น
NSO.E01.14	เรียนหนังสือ (คน)	จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน และเรียนหนังสือของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	50000	S	Learning	จำเป็น
NSO.E01.15	อื่นๆ (คน)	จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน และไม่สามารถระบุได้ของจังหวัด จำแนกตามเพศ	INT(10)	70000	S	Other	จำเป็น
NSO.E01.16	จำนวนประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี (คน)	จำนวนประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปีจำแนกตามเพศของจังหวัด	INT(10)	80000	S	Total_population_ under_15_years	จำเป็น

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา [NSO.E02]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E02.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E02.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E02.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรม- ราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E02.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E02.02	รวม	ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มี การศึกษาของจังหวัด	INT(10)	1238964	S	Total_population_ove r_15_years_	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
						do_not_have_education	
NSO.E02.03	ไม่มีการศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีการศึกษา	INT(10)	56723	S	Uneducated	จำเป็น
NSO.E02.04	ต่ำกว่าประถมศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่มีการศึกษา	INT(10)	379758	S	Below_elementary	จำเป็น
NSO.E02.05	ประถมศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา	INT(10)	260742	S	Elementary	จำเป็น
NSO.E02.06	มัธยมศึกษาตอนต้น (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	INT(10)	232706	S	Lower_secondary_school	จำเป็น
NSO.E02.07	มัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	INT(10)	232706	S	Upper_secondary_school	
NSO.E02.08	สายสามัญ (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ	INT(10)	106338	S	General_education	จำเป็น
NSO.E02.09	สายอาชีวศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษา	INT(10)	58254	S	Vocational_education	จำเป็น
NSO.E02.10	สายวิชาการศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิชาการศึกษา	INT(10)	586	S	Academic_education	จำเป็น
NSO.E02.11	มหาวิทยาลัย (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	INT(10)	232706	S	University	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E02.12	สายวิชาการ (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาการ	INT(10)	51535	S	Academic_field	จำเป็น
NSO.E02.13	สายวิชาชีพ (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาชีพ	INT(10)	69087	S	Vocation_field	จำเป็น
NSO.E02.14	สายวิชาการศึกษา (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สายวิชาการศึกษา	INT(10)	22272	S	Education_field	จำเป็น
NSO.E02.15	อื่นๆ (คน)	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบ ชั้นได้	INT(10)	186	S	Other_education	จำเป็น
NSO.E02.16	ไม่ทราบ	-	INT(10)	777	S		จำเป็น

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ [NSO.E03]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E03.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E03.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E03.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรม- ราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E03.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E03.02	รวม	จำนวนรวมของข้อมูลรวม ประชากรแบ่งตามภาค, จังหวัด,	INT(10)	925509	S	Total_population	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
		เพศชายและหญิง					
NSO.E03.03	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการ ระดับอาวุโสและผู้จัดการ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้บัญญัติ กฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	INT(10)	74457	S	Lawmaker,_Senior_ government_official, _Manager	จำเป็น
NSO.E03.04	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	INT(10)	29,179	S	Vocations	จำเป็น
NSO.E03.05	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิค สาขาต่างๆและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิค สาขาต่างๆและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	INT(10)	14434	S	Techinque_ vocations	จำเป็น
NSO.E03.06	เสมียน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพเสมียน	INT(10)	27360	S	Clerk	จำเป็น
NSO.E03.07	พนักงานบริการและพนักงานใน ร้านค้าและตลาด	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพพนักงาน บริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	INT(10)	139003	S	Service_official, _Shop/Market_ official	จำเป็น
NSO.E03.08	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน การเกษตรและการประมง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน การเกษตรและการประมง	INT(10)	453123	S	Agriculturist,_ Fisherman	จำเป็น
NSO.E03.09	ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถ ทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่ เกี่ยวข้อง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถ	INT(10)	87848	S	Skill_officer,_ Business_officer	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
		ทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง					
NSO.E03.10	ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	INT(10)	18875	S	Factory_officer	จำเป็น
NSO.E03.11	อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพอาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	INT(10)	81231	S	Basic_vocations_in_service_and_marketing_field	จำเป็น
NSO.E03.12	คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ อาชีพคนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	INT(10)	232	S	Other_officer	จำเป็น

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม [NSO.E04]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E04.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E04.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E04.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรมราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E04.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E04.02	รวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ	INT(10)	925509	S	Total_population_over_15_years	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E04.03	เกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านเกษตรกรรม ล่าสัตว์ ป่าไม้	INT(10)	457607	S	Agriculturist, _Hunt, _Forester	จำเป็น
NSO.E04.04	การประมง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการประมง	INT(10)	26132	S	Fishery	จำเป็น
NSO.E04.05	การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	INT(10)	1746	S	Mine	จำเป็น
NSO.E04.06	การผลิต	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการผลิต	INT(10)	55834	S	Production	จำเป็น
NSO.E04.07	การไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	INT(10)	1703	S	Electricity, _Gas, _Water	จำเป็น
NSO.E04.08	การก่อสร้าง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการก่อสร้าง	INT(10)	63139	S	Construction	จำเป็น
NSO.E04.09	การขายส่ง การขายปลีก	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการขายส่ง การขายปลีก	INT(10)	152425	S	Wholesale, _Retail	จำเป็น
NSO.E04.10	โรงแรมและภัตตาคาร	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านโรงแรมและภัตตาคาร	INT(10)	49171	S	Hotel, _Restaurant	จำเป็น
NSO.E04.11	การขนส่งที่เก็บสินค้าคมนาคม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านการขนส่งที่เก็บสินค้าคมนาคม	INT(10)	9527	S	Transportation	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E04.13	ภาคและเพศ จังหวัดและเพศ	ข้อมูลแบ่งตามภาค, จังหวัด, เพศชายและหญิง	Text (50)	นครศรีธรรมราช	S	Province,_Gender	จำเป็น
NSO.E04.14	การเป็นตัวกลางทางการเงิน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการเป็นตัวกลางทางการเงิน	INT(10)	1554	S	Broker,_Dealer	จำเป็น
NSO.E04.15	อสังหาริมทรัพย์และการให้เช่า	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ทำงานอยู่ด้านอสังหาริมทรัพย์และการให้เช่า	INT(10)	14018	S	Immovable_ property	จำเป็น
NSO.E04.16	การบริหารราชการและป้องกันประเทศ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการบริหารราชการและป้องกันประเทศ	INT(10)	25783	S	Administrate_the _government, _ National_defense	จำเป็น
NSO.E04.17	การศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านการศึกษา	INT(10)	29322	S	Education	จำเป็น
NSO.E04.18	งานด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านงานด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	INT(10)	10322	S	Health, _Social _work	จำเป็น
NSO.E04.19	กิจการด้านบริการบริการชุมชนสังคม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านกิจการด้านบริการบริการชุมชนสังคม	INT(10)	25733	S	Community_ service	จำเป็น
NSO.E04.20	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	INT(10)	1494	S	Servant	จำเป็น
NSO.E04.21	องค์การระหว่างประเทศ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ทำงานอยู่ด้านองค์การระหว่างประเทศ	INT(10)	250	S	International_ organization	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E04.22	ไม่ทราบ	-	INT(10)	288		Unknown	จำเป็น

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน [NSO.E05]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E05.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E05.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E05.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรมราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E05.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย		Gender	จำเป็น
NSO.E05.02	ยอดรวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ	INT(10)	925509	S	Total_employed_population_over_15_years	
NSO.E05.03	นายจ้าง	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นนายจ้าง	INT(10)	44316	S	Employer	จำเป็น
NSO.E05.04	ลูกจ้างรัฐบาล	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นลูกจ้างรัฐบาล	INT(10)	62932	S	Government_employee	จำเป็น
NSO.E05.05	ลูกจ้างเอกชน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นลูกจ้างเอกชน	INT(10)	268715	S	Private_employee	จำเป็น
NSO.E05.06	ทำงานส่วนตัว	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมี	INT(10)	323576	S	Business_owner	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
		สถานภาพเป็นทำงานส่วนตัว					
NSO.E05.07	ช่วยธุรกิจครัวเรือน	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นช่วยธุรกิจครัวเรือน	INT(10)	224923	S	Family_business	จำเป็น
NSO.E05.08	การรวมกลุ่ม	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีสถานภาพเป็นการรวมกลุ่ม	INT(10)	1047	S	Work_group	จำเป็น

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ [NSO.E06]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E06.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E06.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E06.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรมราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E06.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E06.02	ยอดรวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ	INT(10)	925509	S	Total_employed_population_over_15_years	
NSO.E06.03	0 ชั่วโมง (ไม่ได้ทำงาน)	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและไม่ได้ทำงาน	INT(10)	30705	S	0_hour	จำเป็น
NSO.E06.04	1-9	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี	INT(10)	37991	S	1-9_hours	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
		ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 1-9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์					
NSO.E06.05	10-19	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 10-19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	INT(10)	104015	S	10-19_hours	จำเป็น
NSO.E06.06	20-29	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 20-29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	INT(10)	107620	S	20-29_hours	จำเป็น
NSO.E06.07	30-34	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 30-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	INT(10)	54015	S	30-34_hours	จำเป็น
NSO.E06.08	35-39	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	INT(10)	81432	S	35-39_hours	จำเป็น
NSO.E06.09	40-49	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	INT(10)	187063	S	40-49_hours	จำเป็น
NSO.E06.10	50 ชั่วโมงขึ้นไป	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำและทำงาน ตั้งแต่ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อ สัปดาห์	INT(10)	322669	S	50_hours_up	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ [NSO.E07]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E02.00	ไตรมาสของปีของข้อมูล	แสดงไตรมาสของปีของข้อมูล	QuarterYear	3/2549	M	Quarter_of_year	จำเป็น
NSO.E07.01.01	ภาค	การแบ่งข้อมูลภาค	Text (50)	ภาคใต้	S	Region	จำเป็น
NSO.E07.01.02	จังหวัด	ชื่อจังหวัดที่เก็บข้อมูล	Text (50)	นครศรีธรรม- ราช	S	Province	จำเป็น
NSO.E07.01.03	เพศ	ข้อมูลชายและหญิง	Enum(ชาย, หญิง)	ชาย	S	Gender	จำเป็น
NSO.E07.02	รวม	จำนวนรวมของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ	INT(10)	925509	S	Total_employed_ population_ _15_years	
NSO.E07.03	ไม่มีการศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและไม่มีการศึกษา	INT(10)	15698	S	Uneducated	จำเป็น
NSO.E07.04	ต่ำกว่าประถมศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา	INT(10)	290515	S	Below_elementary	จำเป็น
NSO.E07.05	ประถมศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และมีการศึกษา ระดับประถมศึกษา	INT(10)	204265	S	Elementary	จำเป็น
NSO.E07.06	มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	INT(10)	161635	S	Lower_secondary_ _school	จำเป็น
NSO.E07.07	มัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	INT(10)		S	Upper_secondary_ _school	

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E07.08	สายสามัญ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ	INT(10)	86219	S	General_education	จำเป็น
NSO.E07.09	สายอาชีวศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา	INT(10)	38093	S	Vocational_education	จำเป็น
NSO.E07.10	สายวิชาการศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิชาการศึกษา	INT(10)	163	S	Academic_education	จำเป็น
NSO.E07.11	มหาวิทยาลัย	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยสายวิชาการ	INT(10)	50545	S	University	
NSO.E07.12	สายวิชาการ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	INT(10)	50545	S	Academic_field	จำเป็น
NSO.E07.13	สายวิชาชีพ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยสายวิชาชีพ	INT(10)	58604	S	Vocation_field	จำเป็น
NSO.E07.14	สายวิชาการศึกษา	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยสายวิชาการศึกษา	INT(10)	19937	S	Education_field	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ข้อมูลหลัก
NSO.E07.15	อื่นๆ	จำนวนของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำและมีการศึกษาระดับอื่นๆ	INT(10)	3909	S	Other_education	จำเป็น
NSO.E07.16	ไม่ทราบ	-	INT(10)	323	S	Unknown	จำเป็น

4. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานภาพของข้อมูล, ความถูกต้อง และความทันสมัยของข้อมูล

จากการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ ได้รับข้อมูลดังนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจัดทำ การสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สามารถไหลผ่านทางหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงานได้ หลังจากการสำรวจแล้วจะ ได้รับข้อมูลเป็นสิ่งพิมพ์ หลังจากนั้นจะกรอกข้อมูลเข้าเครื่อง เก็บไว้ยังฐานข้อมูล วิธีการประมวลผล ใช้ โปรแกรมไมโครซอฟต์เอ็กเซล เป็นหลัก

เริ่มทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2000 ใช้ฐานข้อมูลไมโครซอฟต์เอสคิวแอลเซิร์ฟเวอร์เก็บข้อมูล ทำ การสำรวจข้อมูลทุกเดือน ประมวลผลทุกวันที่ 25 ของเดือน

รูปแบบการให้บริการข้อมูล

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้บริการข้อมูลในรูปแบบของไมโครซอฟต์เอ็กเซล และได้มีการ พัฒนาระบบเว็บเซอวิส เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งจากที่ได้รับข้อมูลจะแล้วเสร็จประมาณเดือนกันยายน 2551

สำหรับข้อมูลที่น่ามาใช้ในรายงานฉบับนี้น่ามาจาก http://www.oie.go.th/industryindex_th.asp

ชื่อไฟล์ [เลขอ้างอิง]	ชื่อเอกสาร (Sheet)	ชื่อตาราง
index7.xls [OIE.E01]	labidx	ดัชนีอุตสาหกรรมรายสาขาและรายผลิตภัณฑ์ > 7. ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม
index8.xls [OIE.E02]	labaprod	ดัชนีอุตสาหกรรมรายสาขาและรายผลิตภัณฑ์ > 8. ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม

สร้างหมายเลขอ้างอิง

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 7 (index7.xls [OIE.E01])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
OIE.E01.01	ผลิตภัณฑ์	รายชื่อของการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง จำแนกและแบ่งเป็นหมวดหมู่การผลิต อ้างอิงตาม ISIC
OIE.E01.02	ดัชนีประจำ เดือน ปี	ค่าดัชนีชี้วัดการผลิต ประจำเดือน XX ปี XX (หน่วย: จุด)
OIE.E01.03	% Change เทียบกับเดือนก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)
OIE.E01.04	% Change เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

สรุปข้อมูลไฟล์ที่ 8 (index8.xls [OIE.E02])

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
OIE.E02.01	ผลิตภัณฑ์	รายชื่อของการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง จำแนกและแบ่งเป็นหมวดหมู่การผลิต อ้างอิงตาม ISIC
OIE.E02.02	หน้าหลัก 2543	ค่านำหนักซึ่งเป็นฐานเฉลี่ยรายปี 2543

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
OIE.E02.03	ดัชนีประจำ เดือน ปี	ค่าดัชนีชี้วัดการผลิต ประจำเดือน XX ปี XX (หน่วย:จุด)
OIE.E02.04	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)
OIE.E02.05	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)

(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล)

รูปแบบข้อมูลจากการวิเคราะห์

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (รายสาขาและรายผลิตภัณฑ์)

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
OIE.E01.01	ผลิตภัณฑ์	รายชื่อของการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง จำแนกและแบ่งเป็นหมวดหมู่การผลิต อ้างอิงตาม ISIC	Text (100)	ISIC : 1511 การผลิตเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์ จากเนื้อสัตว์	S	Product	จำเป็น
OIE.E01.02	ดัชนีประจำ เดือน ปี (จุด)	ค่า ดัชนี ชี วัต ก า ร ผลิต ประจำเดือน XX ปี XX	Double (10)	88.92	S	Index_of_month	จำเป็น
OIE.E01.03	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อน (เปอร์เซ็นต์)	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนที่ผ่านมา	Double (10)	9.38	S	Percent_change_compare_with_last_month	
OIE.E01.04	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันของปี ก่อน (เปอร์เซ็นต์)	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว	Double (10)	0.51	S	Percent_change_compare_with_same_month_of_last_year	

ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม (รายสาขาและรายผลิตภัณฑ์) [OIE.E02]

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
OIE.E02.01	ผลิตภัณฑ์	รายชื่อของการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง จำแนกและแบ่งเป็นหมวดหมู่การผลิต อ้างอิงตาม ISIC	Text (100)	ISIC : 1511 การผลิตเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์ จากเนื้อสัตว์	S	Product	จำเป็น
OIE.E02.02	น้ำหนัก 2543	ค่าน้ำหนักซึ่งพื้นฐานเฉลี่ยรายปี 2543	Double (10)	0.720191	S	Weight_2543	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนาากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
OIE.E02.03	ดัชนีประจำ เดือน ปี	ค่า ดัชนี ชี้ วั ต ก า ร ผ ล ิต ประจำเดือน XX ปี XX (หน่วย: จุด)	Double (10)	150.99	S	Index_of_month	จำเป็น
OIE.E02.04	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)	Double (10)	4.62	S	Percent_change_compare_with_last_month	ไม่จำเป็น อาจใช้การคำนวณกับข้อมูลเดิม
OIE.E02.05	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว (หน่วย:เปอร์เซ็นต์)	Double (10)	4.16	S	Percent_change_compare_with_same_month_of_last_year	ไม่จำเป็น อาจใช้การคำนวณกับข้อมูลเดิม
เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
OIE.E01.01	ผลิตภัณฑ์	รายชื่อของการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง จำแนกและแบ่งเป็นหมวดหมู่การผลิต อ้างอิงตาม ISIC	Text (100)	ISIC : 1511 การผลิตเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์ จากเนื้อสัตว์	S	Product	จำเป็น
OIE.E01.02	ดัชนีประจำ เดือน ปี (จุด)	ค่า ดัชนี ชี้ วั ต ก า ร ผ ล ิต ประจำเดือน XX ปี XX	Double (10)	88.92	S	Index_of_month	จำเป็น
OIE.E01.03	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อน (เปอร์เซ็นต์)	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนที่ผ่านมา	Double (10)	9.38	S	Percent_change_compare_with_last_month	
OIE.E01.04	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (เปอร์เซ็นต์)	ค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงคิดเป็นเปอร์เซ็นต์โดยเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว	Double (10)	0.51	S	Percent_change_compare_with_same_month_of_last_year	

5. สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์

สถานภาพของข้อมูล, ความถูกต้อง และความทันสมัยของข้อมูล

ข้อมูลดัชนีดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดเป็นหนึ่งในกลุ่มข้อมูลดัชนีดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) โดยทางสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้าได้มีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับดัชนีราคาผู้บริโภคแจก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภค Consumer Price Index (CPI)

แนวคิดในการจัดทำดัชนีราคาผู้บริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภค กำหนดขึ้นจากความต้องการศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวและการวัดระดับการครองชีพของประชากร เพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

แนวความคิดพื้นฐานของดัชนีราคาผู้บริโภค พัฒนามาจากแนวคิดของดัชนีค่าครองชีพ (Cost of Living Index) ซึ่งต้องการวัดค่าใช้จ่ายในการบริโภคของผู้บริโภคในเดือนหนึ่งๆ โดยยังรักษามาตรฐานการครองชีพตามระดับที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากมาตรฐานการครองชีพยังขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาษี คุณภาพสินค้า เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง และราคาสินค้าที่เปลี่ยนแปลง

ดังนั้น ได้มีการนำดัชนีราคาผู้บริโภคมาใช้แทน โดยให้มีปริมาณและลักษณะของสินค้าที่คงที่แต่เปลี่ยนแปลงเฉพาะราคาสินค้านั้น

ถึงแม้ดัชนีราคาผู้บริโภคจะไม่สามารถแทนดัชนีราคาค่าครองชีพได้อย่างสมบูรณ์แต่อาจกล่าวได้ว่าดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นตัวประมาณค่าดัชนีค่าครองชีพได้ดีในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการบริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภคคืออะไร

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) คือ เครื่องมือทางสถิติที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกของสินค้าและบริการในปริมาณที่เท่ากันในช่วงระยะเวลาหนึ่งเทียบกับราคาสินค้าอย่างเดียวกันในช่วงเวลาดังต้น เรียกว่า ปีฐาน (Base Year)

ดัชนีราคาผู้บริโภค ปัจจุบันแยกเป็น

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป

ดัชนีราคาผู้บริโภครายได้น้อย

ดัชนีราคาผู้บริโภคเขตชนบท

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน

ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด

กำหนดวัตถุประสงค์ดัชนีราคาผู้บริโภคเพื่อต้องการชี้วัดค่าครองชีพของประชาชน โดยกำหนดกรอบวัตถุประสงค์ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ใช้วัดค่าครองชีพครอบครัวผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล มีรายได้ตั้งแต่ 3,000–60,000 บาท / เดือน / ครอบครัวมีสมาชิก 1-5 คน

ดัชนีราคาผู้บริโภครายได้น้อยในเขตเมือง ใช้วัดค่าครองชีพของผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีรายได้ตั้งแต่ 3,000–15,000 บาท / เดือน / ครอบครัว มีสมาชิก 1-5 คน

ดัชนีราคาผู้บริโภคเขตชนบท ใช้วัดค่าครองชีพของผู้บริโภคที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลมีรายได้ตั้งแต่ 2,000–25,000 บาท / เดือน / ครอบครัว มีสมาชิก 2-6 คน

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป้าหมายวิเคราะห์และติดตามนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด วัดภาวะเงินเฟ้อ ค่าครองชีพของประชากรในจังหวัด และใช้เป็นตัวปรับ GPP
ขั้นตอนการจัดทำ

1. กำหนดลักษณะครัวเรือนดัชนี
2. คัดเลือกรายการสินค้า จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
3. จัดทำน้ำหนักค่าใช้จ่ายของสินค้าและบริการ
4. จัดทำหมวดหมู่และกำหนดลักษณะจำเพาะของสินค้า
5. กำหนดแหล่งจัดทำเก็บราคาสินค้าและบริการ
6. จัดเก็บรวบรวมราคาสินค้าและบริการตามระยะเวลาที่กำหนด
7. คำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค โดยสูตร Laspayres

การแบ่งหมวดสินค้าและบริการ

1. อาหารและเครื่องดื่ม
2. เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า
3. เภสัชสถาน
4. การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล
5. พาหนะการขนส่งและการสื่อสาร
6. การบันเทิง การอ่าน และการศึกษา
7. ยาสูบ และเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์

พื้นที่การดำเนินการ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป จัดเก็บราคา ณ ตลาด ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และในเขตเทศบาลภูมิภาค 4 ภาค รวม 37 จังหวัด

ดัชนีราคาผู้บริโภครายได้น้อย จัดเก็บราคา ณ ตลาด ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และในเขตเทศบาลภูมิภาค 4 ภาค รวม 24 จังหวัด

ดัชนีราคาผู้บริโภคเขตชนบท จัดเก็บราคา ณ ตลาด ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า นอกเขตเทศบาลภูมิภาค 4 ภาค รวม 24 จังหวัด

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน เป็นการคำนวณอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core Inflation) เพื่อประโยชน์ในการวางกรอบนโยบายการเงินแบบ Inflation Targeting ของธนาคารแห่งประเทศไทย หักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและสินค้ากลุ่มพลังงาน ซึ่งมีความเคลื่อนไหวขึ้นลงบ่อยตามฤดูกาล และอยู่นอกเหนือการควบคุมของนโยบายการเงินเหลือแต่รายการสินค้าที่ราคาเคลื่อนไหวตามกลไกตลาด

ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จัดเก็บราคา ณ ตลาด ร้านค้า ห้างสรรพสินค้าในเขตเมือง และต่างอำเภอของแต่ละจังหวัด

ประโยชน์ของดัชนีราคาผู้บริโภค

- วัดค่าครองชีพของประชาชนทุกระดับรายได้
- วัดภาวะเงินเฟ้อระดับจังหวัดและประเทศ
- เป็นมาตรฐานในการปรับค่าจ้าง เงินเดือน บำเหน็จ บำนาญ และเงินช่วยเหลือสวัสดิการสังคม
- เป็นแนวทางในการปรับค่าจ้างแรงงาน
- ปรับราคาสัญญาการก่อสร้าง และราคาที่จะมีการซื้อขายในระยะยาว
- ใช้คำนวณค่าของเงินที่แท้จริง (Real Value) ของประชาชน
- ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายการเงินและการคลังของประเทศ
- ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยพยากรณ์การตลาดและราคาสินค้าต่างๆ
- วัดผลความสำเร็จในการพัฒนาชนบท

สำหรับการให้บริการข้อมูลนั้น ได้มีการจัดทำระบบให้บริการข้อมูลผ่านเว็บเพจและเว็บเซอร์วิส สามารถที่จะทำการดึงข้อมูลจากเว็บเซอร์วิสได้เลย ที่ตำแหน่ง <http://www.price.moc.go.th/websevice>

ตำแหน่งของ WSDL [เลขอ้างอิง]	ชื่อตาราง
http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiPService.asmx?WSDL [MOC.S01]	ให้บริการข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ประกอบด้วย ค่าดัชนี อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อนหน้า อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า และอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนหน้า

สร้างหมายเลขอ้างอิง

ตารางเวลาประกาศข้อมูลของสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์

รายการข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	กำหนดเวลาเผยแพร่ข้อมูล	ผู้จัดการบริการ	โทร.
ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด	รายเดือน	วันที่ 10 ของทุกเดือน	อัญชลี / อำพร	0 2507 5814 - 17

รูปแบบข้อมูลจากการวิเคราะห์

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (รายสาขาและรายผลิตภัณฑ์)

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOC.S01.01	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดเทียบกับชื่อจังหวัด กำหนดตามมาตรฐานของ กระทรวงมหาดไทย	Text (2)	37	S	TYPE	จำเป็น
MOC.S01.02	รหัสของสินค้า	รหัสของสินค้าจำแนกตามระบบ COICOP	Text (16)	115000000000 0000	S	COMMODITY_COD E	จำเป็น
MOC.S01.03	ชื่อของสินค้า	ชื่อของสินค้าจำแนกตามระบบ COICOP	Text (100)	เครื่องประกอบ อาหาร	S	COMMODITY_NAM E_TH	จำเป็น
MOC.S01.03	รหัสเดือนของข้อมูล	รหัสเดือนของข้อมูล	Text (16)	02	S	MONTH	จำเป็น
MOC.S01.04	ปีของข้อมูล	ปีของข้อมูลในรูปแบบของปี พ.ศ.	Text (16)	2549	S	YEAR	จำเป็น
MOC.S01.05	ปีฐานของข้อมูล	ปีฐานของข้อมูลในรูปแบบของปี พ.ศ.	Text (16)	2545	S	YEAR_BASE	จำเป็น
MOC.S01.06	ดัชนี	ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จำแนกตามสินค้าของปีปัจจุบัน	Decimal(4,2)	104.7	S	I_NDEX	จำเป็น
MOC.S01.07	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง เทียบกับเดือนก่อน	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จำแนกตามสินค้าเทียบกับเดือน ก่อนหน้าของปีปัจจุบัน	Decimal(4,2)	0	S	CHANGE_M	จำเป็น
MOC.S01.08	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลง เทียบกับปีก่อนในเดือนเดียวกัน	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จำแนกตามสินค้าเทียบกับปีก่อน หน้าในเดือนเดียวกัน	Decimal(4,2)	2.8	S	CHANGE_Y	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOC.S01.09	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงใน ช่วงเวลานี้เปรียบเทียบกับ ช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า	เปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จำแนกตามสินค้าเทียบกับปีก่อน หน้าในช่วงเวลาเดียวกัน	Decimal(4,2)	2.8	S	CHANGE_A	จำเป็น

แหล่งที่มา <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiPService.xsd>

6 กระทรวงแรงงาน

ผู้ให้ข้อมูล คุณไฉไล หัวหน้ากลุ่มงานข้อมูล
ได้รับข้อมูลดังต่อไปนี้

สถานภาพของข้อมูล, ความถูกต้อง และความทันสมัยของข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้รับในเบื้องต้นนั้น ทางกระทรวงแรงงานได้จัดทำระบบศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงแรงงาน (MLOC) และศูนย์ปฏิบัติการแรงงานจังหวัด (PLOC) ซึ่งทั้งสองระบบนี้ให้บริการข้อมูลด้านตลาดแรงงานผ่านเว็บไซต์ แต่ยังเป็นการให้บริการในลักษณะของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของกระทรวงแรงงาน และอยู่ระหว่างการพัฒนา จึงทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น มีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลโครงการศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงแรงงานและศูนย์ปฏิบัติการแรงงานจังหวัดมี 6 เรื่องดังนี้

1. Labour Market
  - a. ภาวะการทำงานของประชากร
  - b. ปัจจัยแวดล้อม
  - c. สถานประกอบการ / ลูกจ้างในระบบประกันสังคม
  - d. ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ การใช้แรงงานต่างด้าว
2. Employment Promotion
  - a. แนวโน้มความต้องการแรงงาน
  - b. ตำแหน่งงานว่าง
  - c. บรรจุงาน
  - d. การส่งเสริมแรงงานนอกระบบ
  - e. การไปทำงานต่างประเทศ
3. Skill Development
  - a. สภาวะและความต้องการแรงงานฝีมือ
  - b. การพัฒนา ฝีมือแรงงาน
  - c. มาตรฐานฝีมือแรงงานไทย
4. Labour Benefit
  - a. สวัสดิการ / การคุ้มครอง
  - b. การประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน
  - c. สิทธิประโยชน์
5. Fund
  - a. กองทุนประกันสังคม
  - b. กองทุนเงินทดแทน
  - c. กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง
  - d. กองทุนผู้ใช้แรงงาน
  - e. กองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน
  - f. กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ
  - g. กองทุนเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน
6. นโยบายสำคัญเร่งด่วน

- a. การช่วยเหลือแรงงานที่ประสบภัยธรรมชาติ
- b. การแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนของข้อมูลแรงงานตัวอื่น ของสำนักปลัดกระทรวงแรงงานทำการสำรวจข้อมูลด้านตลาดแรงงาน ข้อมูลที่ได้เกี่ยวข้องกับจำนวนพนักงาน, จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช ปวส อนุปริญญาและระดับปริญญาตรีขึ้นไป, การเข้าออกของแรงงาน และความต้องการแรงงาน

ชื่อไฟล์ [เลขอ้างอิง]	ชื่อข้อมูล
http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Demand&Menu=outputB [MOL.W01]	จำนวนพนักงานจำแนกตามวุฒิการศึกษาในปัจจุบัน
http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Supply&Menu=output22 [MOL.W02]	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปวช ปวส อนุปริญญา จำแนกตาม ISCED
http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Supply&Menu=output23 [MOL.W03]	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำแนกตาม ISCED
http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Demand&Menu=outputB5 [MOL.W04]	การเข้าออกงานของแรงงาน

สร้างหมายเลขอ้างอิง

จำนวนพนักงานจำแนกตามวุฒิการศึกษาในปัจจุบัน

<http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Demand&Menu=outputB>

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
[MOL.W01.01]	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
[MOL.W01.02]	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตามมาตรฐาน ISCED
[MOL.W01.03]	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล
[MOL.W01.04]	ปีของข้อมูล	ปีของข้อมูลประมาณการของข้อมูล
[MOL.W01.05]	รหัสประเภทของสถานประกอบการ	รหัสประเภทของสถานประกอบการทั้งหมด 24 ประเภท
[MOL.W01.06]	จำนวนแรงงานไร้ฝีมือปัจจุบัน	จำนวนแรงงานไร้ฝีมือปัจจุบันที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ
[MOL.W01.07]	จำนวนแรงงานกึ่งฝีมือ	จำนวนแรงงานกึ่งฝีมือที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ
[MOL.W01.08]	จำนวนแรงงานฝีมือ	จำนวนแรงงานฝีมือที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ
[MOL.W01.09]	จำนวนแรงงานฝีมือระดับสูง	จำนวนแรงงานฝีมือระดับสูงที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ
[MOL.W01.10]	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปวช ปวส อนุปริญา จำแนกตาม ISCED

<http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Supply&Menu=output22>

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
[MOL.W02.01]	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
[MOL.W02.02]	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตามมาตรฐาน ISCED (สำรวจข้อมูล 10 สาขา)
[MOL.W02.03]	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล
[MOL.W02.04]	จำนวนนักศึกษาชาย	จำนวนนักศึกษาชาย
[MOL.W02.05]	จำนวนนักศึกษาหญิง	จำนวนนักศึกษาหญิง
[MOL.W02.06]	จำนวนนักศึกษารวม	จำนวนนักศึกษารวม

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำแนกตาม ISCED

<http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Supply&Menu=output23>

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
[MOL.W03.01]	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
[MOL.W03.02]	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตามมาตรฐาน ISCED (สำรวจข้อมูล 10 สาขา)
[MOL.W03.03]	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล
[MOL.W03.04]	จำนวนนักศึกษาชาย	จำนวนนักศึกษาชาย
[MOL.W03.05]	จำนวนนักศึกษาหญิง	จำนวนนักศึกษาหญิง
[MOL.W03.06]	จำนวนนักศึกษารวม	จำนวนนักศึกษารวม

การเข้าออกงานของแรงงาน

<http://manpower.mol.go.th/modules.php?name=Demand&Menu=outputB5>

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
[MOL.W04.01]	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
[MOL.W04.02]	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล
[MOL.W04.03]	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคนเก่าชาย	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคนเก่าชาย
[MOL.W04.04]	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคนเก่าหญิง	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคนเก่าชาย
[MOL.W04.05]	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย
[MOL.W04.06]	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อทำงานตำแหน่งงานใหม่หญิง	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย
[MOL.W04.07]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะลาออกเองชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะลาออกเองชาย
[MOL.W04.08]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะลาออกเองหญิง	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะลาออกเองหญิง

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล	คำอธิบาย
[MOL.W04.09]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย
[MOL.W04.10]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย
[MOL.W04.11]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดชาย
[MOL.W04.12]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดหญิง	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดหญิง
[MOL.W04.13]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย
[MOL.W04.14]	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย

รูปแบบข้อมูลจากการวิเคราะห์

จำนวนพนักงานจำแนกตามวุฒิการศึกษาในปัจจุบัน

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W01.01	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัด	Text(3)	521	S	Province_id	จำเป็น
MOL.W01.02	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตาม มาตรฐาน ISCED	Text(6)	100000	S	Level_id	จำเป็น
MOL.W01.03]	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล	Data	2549	S	Base_year	จำเป็น
MOL.W01.04]	ปีของข้อมูล	ปีของข้อมูลประมาณการของ ข้อมูล	Data	2550	S	Year	จำเป็น
MOL.W01.05	รหัสประเภทของสถาน ประกอบการ	รหัสประเภทของสถาน ประกอบการทั้งหมด 24 ประเภท	Text(2)	14	S	Company_type_id	จำเป็น
MOL.W01.06	จำนวนแรงงานไร้ฝีมือปัจจุบัน (คน)	จำนวนแรงงานไร้ฝีมือปัจจุบันที่ ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ	Integer(10)	200	S	Total_labour_unskill	จำเป็น
MOL.W01.07	จำนวนแรงงานกึ่งฝีมือ(คน)	จำนวนแรงงานกึ่งฝีมือที่ทำงาน อยู่ในสถานประกอบการ	Integer(10)	150	S	Total_labour_semiski ll	จำเป็น
MOL.W01.08	จำนวนแรงงานฝีมือ(คน)	จำนวนแรงงานฝีมือที่ทำงานอยู่ ในสถานประกอบการ	Integer(10)	150	S	Total_labour_skill	จำเป็น
MOL.W01.09	จำนวนแรงงานฝีมือระดับสูง(คน)	จำนวนแรงงานฝีมือระดับสูงที่ ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ	Integer(10)	150	S	Total_labour_highly_ skill	
MOL.W01.10	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหาร(คน)	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ/ผู้บริหารที่ ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ	Integer(10)	80	S	Total_labour_Profess ional_skill	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปวช ปวส อนุปริญา จำแนกตาม ISCED

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W02.01	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัด	Text(3)	521	S	Province_id	จำเป็น
MOL.W02.02	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตาม มาตรฐาน ISCED (สำรวจข้อมูล 10 สาขา)	Text(6)	090000	S	Level_id	จำเป็น
MOL.W02.03	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล	Date	2549	S	Base_year	จำเป็น
MOL.W02.04	จำนวนนักศึกษาชาย	จำนวนนักศึกษาชาย	Integer(10)	100	S	Totol_male_student	จำเป็น
MOL.W02.05	จำนวนนักศึกษาหญิง	จำนวนนักศึกษาหญิง	Integer(10)	150	S	Totol_female_studen t	จำเป็น
MOL.W02.06	จำนวนนักศึกษารวม	จำนวนนักศึกษารวม	Integer(10)	250	S	Totol_student	จำเป็น

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำแนกตาม ISCED

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W03.01	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	Text(3)	521	S	Province_id	จำเป็น
MOL.W03.02	รหัสวุฒิการศึกษา	รหัสวุฒิการศึกษาจำแนกตาม มาตรฐาน ISCED (สำรวจข้อมูล 10 สาขา)	Text(6)	100000	S	Levei_id	จำเป็น
MOL.W03.03	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล	Date	2549	S	Base_year	จำเป็น
MOL.W03.04	จำนวนนักศึกษาชาย	จำนวนนักศึกษาชาย	Integer(10)	100	S	Totol_male_student	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W03.05	จำนวนนักศึกษาหญิง	จำนวนนักศึกษาหญิง	Integer(10)	150	S	Totol_female_stu dent	จำเป็น
MOL.W03.06	จำนวนนักศึกษารวม	จำนวนนักศึกษารวม	Integer(10)	250	S	Totol_ student	จำเป็น

การเข้าออกงานของแรงงาน

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W04.01	รหัสจังหวัด	รหัสจังหวัดจำแนกตามสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	Text(3)	521	S	Province_id	จำเป็น
MOL.W04.02	ปีฐานข้อมูล	ปีฐานของข้อมูล	Date	2549	S	Base_year	จำเป็น
MOL.W04.03	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคน เก่าชาย	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคน เก่าชาย	Integer(10)	20	S	Totol_work_in_replac e_male	จำเป็น
MOL.W04.04	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคน เก่าหญิง	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานแทนคน เก่าชาย	Integer(10)	21	S	Totol_work_in_replac e_female	จำเป็น
MOL.W04.05	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อ ทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อ ทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย	Integer(10)	32	S	Totol_work_in_new_ male	จำเป็น
MOL.W04.06	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อ ทำงานตำแหน่งงานใหม่หญิง	จำนวนผู้ที่รับเข้าทำงานเพื่อ ทำงานตำแหน่งงานใหม่ชาย	Integer(10)	13	S	Totol_work_in_new_ male	จำเป็น
MOL.W04.07	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะ ลาออกเองชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะ ลาออกเองชาย	Integer(10)	13	S	Totol_work_ot_replac e_male	จำเป็น
MOL.W04.08	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะ ลาออกเองหญิง	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะ ลาออกเองหญิง	Integer(10)	16	S	Totol_work_out _male	จำเป็น

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

เลขอ้างอิง	ชื่อข้อมูล (หน่วย)	คำอธิบาย	รูปแบบข้อมูล (ความยาว)	ตัวอย่างข้อมูล	ค่าเดียว/ หลายค่า	ชื่อภาษาอังกฤษ/ XML Tag	ฐานข้อมูล
MOL.W04.09	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	Integer(10)	17	S	Totol_work_out_male	จำเป็น
MOL.W04.10	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะถูกลดงานชาย	Integer(10)	12	S	Totol_work_out_down_male	จำเป็น
MOL.W04.11	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดชาย	Integer(10)	6	S	Totol_work_out_fire_down_male	จำเป็น
MOL.W04.12	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดหญิง	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะทำผิดหญิง	Integer(10)	6	S	Totol_work_out_fire_male	จำเป็น
MOL.W04.13	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	Integer(10)	6	S	Totol_work_out_other_male	จำเป็น
MOL.W04.14	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	จำนวนผู้ที่ออกจากงานเพราะเหตุผลอื่นๆ ชาย	Integer(10)	8	S	Totol_work_out_other_male	จำเป็น

7. ตัวอย่างวิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูล

จากผลการศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ พบว่า สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ มีการให้บริการข้อมูล ผ่านเว็บเซอร์วิส ทางที่ปรึกษาจึงพัฒนาตัวอย่างการเรียกข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด จากเว็บเซอร์วิสดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

เซอร์วิสข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคนี้ได้มีการเผยแพร่ผ่านหน้าเว็บของสำนักงาน อยู่ในหัวข้อของ เว็บเซอร์วิส(Web service) ตามที่ลูกศรชี้ในรูปด้านล่าง เมื่อคลิกเข้าไปยังหน้านี้แล้วจะพบชื่อของเซอร์วิสที่ให้บริการพร้อมคำอธิบาย จากนั้นทำการศึกษาวิธีที่จะเรียกใช้เซอร์วิสจากข้อมูลที่ได้ทางหน้าเว็บเพจ

BTEI Web Services

ถามตอบ | ตารางเผยแพร่ข้อมูล | เกี่ยวกับองค์กร | เงื่อนไขการให้บริการ | แผนผังเว็บไซต์ | Web Services

ชื่อ BteiCpiGService : ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ (ชุดทั่วไป)
ให้บริการข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไปของประเทศ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ประกอบด้วย ค่าดัชนี อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อนหน้า อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า และอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนหน้า รายละเอียด
Url of WSDL : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiGService.asmx?WSDL>
Url : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiGService.asmx>
Schema : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiGService.xsd>

ชื่อ BteiCpiPService : ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด
ให้บริการข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ประกอบด้วย ค่าดัชนี อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อนหน้า อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า และอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนหน้า
Url of WSDL : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiPService.asmx?WSDL>
Url : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiPService.asmx>
Schema : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiPService.xsd>

ชื่อ BteiCpiLService : ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ (ชุดรายได้น้อย)
ให้บริการข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคชุดรายได้น้อยของประเทศ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ประกอบด้วย ค่าดัชนี อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนก่อนหน้า อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า และอัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนหน้า รายละเอียด
Url of WSDL : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiLService.asmx?WSDL>
Url : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiLService.asmx>
Schema : <http://www.price.moc.go.th/webservices/BteiCpiLService.xsd>

รูปเว็บเพจแสดงเซอร์วิสที่สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ให้บริการ
ที่มา : <http://www.price.moc.go.th/WebServices/>

จากรูปเว็บเพจแสดงข้อมูลที่สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ให้บริการอยู่นั้น ทางผู้พัฒนาต้องการเรียกดูข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด มีชื่อเซอร์วิสว่า BteiCpiPService

ศึกษาข้อมูลจากวิสเดิล

```

- <s:element name="getBteiCpiP">
  - <s:complexType>
    - <s:sequence>
      <s:element minOccurs="0" maxOccurs="1" name="strType" type="s:string" />
      <s:element minOccurs="0" maxOccurs="1" name="strMonth" type="s:string" />
      <s:element minOccurs="0" maxOccurs="1" name="strYear" type="s:string" />
    </s:sequence>
  </s:complexType>
</s:element>
    
```

ข้อกำหนดรูปแบบของ Request message ที่ทางผู้ให้บริการข้อมูลกำหนด

ที่ตำแหน่งหมายเลข 1 แสดงถึงชื่อของสิ่งที่จะอ้างถึง และตำแหน่งหมายเลข 2 หมายถึง รูปแบบของแท็กที่จะต้องระบุ เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่ต้องการ เช่น strType คือข้อมูลที่จะต้องระบุตัวที่ 1 เพื่อกำหนดข้อมูลของจังหวัด strMonth ข้อมูลที่ต้องระบุตัวที่ 2 เพื่อกำหนดข้อมูลตามเดือนที่ต้องการ และ strYear ข้อมูลที่ต้องระบุตัวที่ 3 กำหนดข้อมูลของปีที่ต้องการ

```
- <xs:element name="Type">
  - <xs:annotation>
    <xs:documentation xml:lang="th">Province for index , 37=AMNATCHAREON, .
      24=CHACHOENSAO, 18=CHAINAT, 36=CHAIYAPHUM, 22=CHANTHABURI
      86=CHUMPHON, 46=KALASIN, 62=KAMPHAENGPET, 71=KANCHANABURI
      42=LOEI, 16=LOPBURI, 58=MAEHONGSORN, 44=MAHASARAKHAM, 49=MA
      30=N.RATCHA, 60=N.SAWAN, 80=N.SITHAMMARAT, 55=NAN, 96=NARATI
      12=NONTHABURI, 13=PATHUMTHANI, 94=PATTANI, 93=PATTHALUNG, 82=
      67=PHETCHABOON, 66=PHICHIT, 65=PHITSANULOK, 25=PHRACHINBURI
      85=RANONG, 70=RATCHABURI, 21=RAYONG, 45=ROIET, 11=S.PRAKAN, 7
      47=SAKONNAKORN, 19=SARABURI, 91=SATUN, 17=SINGBURI, 33=SISAF
      84=SURATTHANI, 32=SURIN, 63=TAK, 92=TRANG, 23=TRAT, 34=UBONF
      53=UTTARADIT, 95=YALA, 35=YASOTHON</xs:documentation>
    </xs:annotation>
  - <xs:simpleType>
```

รูปตัวอย่างข้อกำหนดการเรียกใช้ข้อมูลแต่ละจังหวัด strType

ศึกษารูปแบบของจังหวัด ใน schema จะระบุรหัสของแต่ละจังหวัด

```
<xs:element name="Month">
  - <xs:annotation>
    <xs:documentation xml:lang="th">Month for index , Format 01=Jan,02=Feb,...,12=Dec</xs:docu
    </xs:annotation>
  - <xs:simpleType>
    - <xs:restriction base="xs:string">
      <xs:maxLength value="16" />
    </xs:restriction>
  </xs:simpleType>
</xs:element>
```

รูปตัวอย่างข้อกำหนดการเรียกใช้ข้อมูลเดือน strMonth

ศึกษารูปแบบของเดือนที่ต้องการ รูปแบบการระบุเดือนคือใช้รหัสสองหลัก เช่น 01 = มกราคม หรือ 02 = กุมภาพันธ์

```
<xs:element name="Year">
  - <xs:annotation>
    <xs:documentation xml:lang="th">Year for index , Thai Year Format XXXX</xs:documentation>
  </xs:annotation>
```

รูปแบบของปี ระบุให้เป็นปี พ.ศ. 4 หลัก

หลังจากที่ได้ศึกษาวิธีการเรียกใช้ข้อมูลแล้วจะต้องทำการสร้าง Request message ให้ตรงตามรูปแบบที่ทางผู้ให้บริการข้อมูลกำหนดไว้ ดังตัวอย่าง

```
<getBteiCpiP xmlns="http://www.price.moc.go.th/">
  <strType>60</strType>
  <strMonth>01</strMonth>
  <strYear>2550</strYear>
</getBteiCpiP>
```

รูปตัวอย่างของ Request message ที่สร้าง โดยที่แท็ก strType กำหนดให้เป็นข้อมูลจังหวัดนครสวรรค์ แท็ก strMonth กำหนดให้เป็นเดือนมกราคม และแท็ก strYear กำหนดเป็นปี พ.ศ. 2550

เมื่อสร้าง Request message แล้วทำการส่งไปยังเซิร์ฟเวอร์ที่ให้บริการข้อมูล จะได้รับ Respond message ตอบกลับ เป็นผลจากการทำงาน แต่อาจจะไม่ได้รับข้อมูลหาก Request message ที่ส่งไปไม่ตรงกับข้อมูลที่มีอยู่

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8" ?>
- <soap:Envelope xmlns:soap="http://schemas.xmlsoap.org/soap/envelope/" xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
  xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema">
- <soap:Body>
- <getBteiCpiPResponse xmlns="http://www.price.moc.go.th/">
- <getBteiCpiPResult>
+ <xs:schema id="NewDataSet" xmlns="" xmlns:xs="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
- <diffgr:diffgram xmlns:msdata="urn:schemas-microsoft-com:xml-msdata" xmlns:diffgr="urn:
- <NewDataSet xmlns="">
- <Table diffgr:id="Table1" msdata:rowOrder="0">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>0000000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>รวมทุกรายการ</COMMODITY_NAME_TH>
  <MONTH>01</MONTH>
  <YEAR>2550</YEAR>
  <YEAR_BASE>2545</YEAR_BASE>
  <I_NDEX>116.80</I_NDEX>
  <CHANGE_M>-0.50</CHANGE_M>
  <CHANGE_Y>3.50</CHANGE_Y>
  <CHANGE_A>3.50</CHANGE_A>
</Table>
- <Table diffgr:id="Table2" msdata:rowOrder="1">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>1000000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>หมวดอาหารและเครื่องดื่ม</COMMODITY_NAME_TH>
  <MONTH>01</MONTH>
  <YEAR>2550</YEAR>
  <YEAR_BASE>2545</YEAR_BASE>
  <I_NDEX>124.60</I_NDEX>
  <CHANGE_M>-0.90</CHANGE_M>
  <CHANGE_Y>6.40</CHANGE_Y>
  <CHANGE_A>6.40</CHANGE_A>
</Table>
- <Table diffgr:id="Table3" msdata:rowOrder="2">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>1100000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>อาหารปรุงที่บ้าน</COMMODITY_NAME_TH>
```

รูปตัวอย่างของ Respond message ที่ได้รับการตอบกลับจากเซิร์ฟเวอร์

ตัวอย่างข้อมูล [MOC.S01]

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8" ?>
- <soap:Envelope xmlns:soap="http://schemas.xmlsoap.org/soap/envelope/"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema">
- <soap:Body>
- <getBteiCpiPResponse xmlns="http://www.price.moc.go.th/">
- <getBteiCpiPResult>
+ <xs:schema id="NewDataSet" xmlns=""
  xmlns:xs="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
  xmlns:msdata="urn:schemas-microsoft-com:xml-msdata">
- <diffgr:diffgram xmlns:msdata="urn:schemas-microsoft-com:xml-msdata"
  xmlns:diffgr="urn:schemas-microsoft-com:xml-diffgram-v1">
- <NewDataSet xmlns="">
- <Table diffgr:id="Table1" msdata:rowOrder="0">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>0000000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>รวมทุกรายการ</COMMODITY_NAME_TH>
  <MONTH>01</MONTH>
  <YEAR>2550</YEAR>
  <YEAR_BASE>2545</YEAR_BASE>
  <I_NDEX>116.80</I_NDEX>
  <CHANGE_M>-0.50</CHANGE_M>
  <CHANGE_Y>3.50</CHANGE_Y>
  <CHANGE_A>3.50</CHANGE_A>
</Table>
- <Table diffgr:id="Table2" msdata:rowOrder="1">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>1000000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>หมวดอาหารและเครื่องดื่ม</COMMODITY_NAME_TH>
  <MONTH>01</MONTH>
  <YEAR>2550</YEAR>
  <YEAR_BASE>2545</YEAR_BASE>
  <I_NDEX>124.60</I_NDEX>
  <CHANGE_M>-0.90</CHANGE_M>
  <CHANGE_Y>6.40</CHANGE_Y>
  <CHANGE_A>6.40</CHANGE_A>
</Table>
- <Table diffgr:id="Table3" msdata:rowOrder="2">
  <TYPE>60</TYPE>
  <COMMODITY_CODE>1100000000000000</COMMODITY_CODE>
  <COMMODITY_NAME_TH>อาหารปรุงที่บ้าน</COMMODITY_NAME_TH>
  <MONTH>01</MONTH>
  <YEAR>2550</YEAR>
  <YEAR_BASE>2545</YEAR_BASE>
  <I_NDEX>128.10</I_NDEX>
  <CHANGE_M>-1.20</CHANGE_M>
  <CHANGE_Y>7.30</CHANGE_Y>
  <CHANGE_A>7.30</CHANGE_A>
</Table>
```

ตัวอย่างข้อมูล [MOC.S01] (ต่อ)

COMMODITY_CODE	COMMODITY_NAME_TH	I_NDEX	CHANGE_M	CHANGE_Y	CHANGE_A
0	รวมทุกรายการ	116.8	-0.5	3.5	3.5
10000000000000000000	หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	124.6	-0.9	6.4	6.4
11000000000000000000	อาหารปรุงที่บ้าน	128.1	-1.2	7.3	7.3
11100000000000000000	ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	143.3	0.4	8.5	8.5
11200000000000000000	เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	119.3	-3.5	-7.7	-7.7
11300000000000000000	ไข่และผลิตภัณฑ์นม	119.5	0.8	-1.3	-1.3
11400000000000000000	ผักและผลไม้	154.2	-1.2	35.3	35.3
11500000000000000000	เครื่องประกอบอาหาร	106.5	-0.2	2.2	2.2
11600000000000000000	เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	106.2	-1.5	4.4	4.4
12000000000000000000	อาหารสำเร็จรูป	113.3	0	3.3	3.3
12100000000000000000	อาหารบริโภค-ในบ้าน	110.8	0	3.3	3.3
12200000000000000000	อาหารบริโภค-นอกบ้าน	115.3	0	3.3	3.3
20000000000000000000	หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	101.9	0	1.3	1.3
21000000000000000000	ผ้าและเสื้อผ้า	100.9	0	0.7	0.7
21100000000000000000	บุรุษ	100.3	0	0	0
21200000000000000000	สตรี	100.3	0	0	0
21300000000000000000	เด็ก	100	0	0	0
21400000000000000000	ค่าจ้างตัดเย็บและอุปกรณ์	111.7	0	11.7	11.7
22000000000000000000	ผลิตภัณฑ์รองเท้า	104.7	0	2.8	2.8

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ ที่พระราชอาณาจักรเป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551												
	ยอดรวม	ประชากร		กำลังแรงงานรวม				ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน				ประชากร
ภาคและเพศ	ประชากร	อายุ 15 ปี		กำลังแรงงานปัจจุบัน			กำลังแรงงาน				อายุต่ำกว่า	
		ขึ้นไป	รวม	รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน	ที่รอฤดูกาล	รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่น ๆ	15 ปี
ทั่วราชอาณาจักร	66,021,984	51,412,002	36,688,327	36,425,539	35,820,072	605,467	262,787	14,723,675	4,990,450	4,401,662	5,331,563	14,609,982
ชาย	32,389,651	24,929,904	20,056,651	19,934,459	19,591,018	343,441	122,193	4,873,253	239,487	2,113,098	2,520,668	7,459,747
หญิง	33,632,333	26,482,098	16,631,675	16,491,080	16,229,054	262,026	140,595	9,850,422	4,750,964	2,288,564	2,810,895	7,150,236
กรุงเทพมหานคร	6,947,461	5,768,926	4,047,635	4,045,804	3,984,576	61,228	1,831	1,721,291	555,750	519,650	645,891	1,178,535
ชาย	3,268,471	2,660,121	2,060,306	2,059,859	2,027,124	32,735	446	599,815	27,003	245,736	327,076	608,351
หญิง	3,678,989	3,108,805	1,987,329	1,985,945	1,957,451	28,493	1,384	1,121,476	528,747	273,914	318,815	570,184
ภาคกลาง	16,190,764	13,000,142	9,649,880	9,636,066	9,514,270	121,796	13,814	3,350,262	1,162,819	915,849	1,271,594	3,190,622
ชาย	7,912,581	6,283,065	5,153,746	5,147,193	5,077,238	69,954	6,553	1,129,318	83,141	435,486	610,691	1,629,517
หญิง	8,278,183	6,717,077	4,496,134	4,488,873	4,437,032	51,841	7,261	2,220,943	1,079,678	480,362	660,903	1,561,106
ภาคเหนือ	11,678,286	9,235,077	6,602,387	6,544,186	6,437,616	106,570	58,201	2,632,690	778,441	797,584	1,056,665	2,443,209
ชาย	5,736,655	4,496,994	3,554,926	3,526,567	3,472,752	53,815	28,360	942,068	35,378	399,615	507,074	1,239,661
หญิง	5,941,632	4,738,083	3,047,461	3,017,619	2,964,864	52,756	29,841	1,690,622	743,063	397,968	549,591	1,203,549
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22,152,306	16,669,046	11,375,408	11,188,449	10,939,728	248,721	186,959	5,293,638	1,873,035	1,617,556	1,803,047	5,483,260
ชาย	11,000,779	8,198,979	6,534,963	6,449,368	6,295,836	153,532	85,595	1,664,016	74,921	785,365	803,729	2,801,801
หญิง	11,151,526	8,470,067	4,840,445	4,739,081	4,643,892	95,189	101,364	3,629,622	1,798,114	832,190	999,318	2,681,460
ภาคใต้	9,053,167	6,738,811	5,013,017	5,011,035	4,943,883	67,152	1,982	1,725,794	620,405	551,023	554,366	2,314,355
ชาย	4,471,164	3,290,746	2,752,710	2,751,472	2,718,067	33,405	1,238	538,036	19,044	246,895	272,098	1,180,418
หญิง	4,582,003	3,448,065	2,260,307	2,259,562	2,225,816	33,747	744	1,187,758	601,362	304,129	282,268	1,133,938

ตัวอย่างตารางที่ 1 (Tab1.xls) [NSO.E01]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 1 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ภาคใต้ เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551													
จังหวัดและเขต	ยอดรวม	ประชากร	กำลังแรงงานรวม					ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน				ประชากร	
			อายุ 15 ปี	กำลังแรงงานปัจจุบัน			กำลังแรงงาน	รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่น ๆ		อายุต่ำกว่า
				รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน							
ประชากร	อายุ 15 ปี	รวม	รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน	ที่รอฤดูกาล	รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่น ๆ	อายุต่ำกว่า		
		ขึ้นไป											
รวมภาค	9,053,167	6,738,811	5,013,017	5,011,035	4,943,883	67,152	1,982	1,725,794	620,405	551,023	554,366	2,314,355	
ชาย	4,471,164	3,290,746	2,752,710	2,751,472	2,718,067	33,405	1,238	538,036	19,044	246,895	272,098	1,180,418	
หญิง	4,582,003	3,448,065	2,260,307	2,259,562	2,225,816	33,747	744	1,187,758	601,362	304,129	282,268	1,133,938	
นครศรีธรรมราช	1,648,669	1,238,964	940,098	940,098	925,509	14,589	-	298,866	113,000	89,251	96,615	409,705	
ชาย	764,504	567,767	497,705	497,705	491,707	5,998	-	70,062	1,368	26,586	42,108	196,737	
หญิง	884,165	671,197	442,393	442,393	433,803	8,590	-	228,804	111,632	62,665	54,507	212,968	
กระบี่	423,040	307,138	229,042	228,744	224,217	4,527	298	78,096	31,431	23,679	22,986	115,902	
ชาย	203,934	147,974	123,666	123,666	122,744	922	-	24,308	820	10,122	13,366	55,960	
หญิง	219,106	159,164	105,376	105,078	101,473	3,604	298	53,788	30,611	13,557	9,621	59,942	
พังงา	240,618	181,620	133,761	133,761	131,906	1,855	-	47,859	19,478	15,507	12,874	58,998	
ชาย	121,966	90,998	75,776	75,776	74,451	1,326	-	15,222	987	8,228	6,007	30,968	
หญิง	118,652	90,622	57,984	57,984	57,455	529	-	32,638	18,492	7,279	6,867	28,030	
ภูเก็ต	311,964	244,132	175,388	175,388	173,190	2,198	-	68,744	30,795	20,578	17,371	67,832	
ชาย	148,863	115,235	94,065	94,065	92,820	1,245	-	21,170	2,806	9,253	9,111	33,628	
หญิง	163,101	128,897	81,322	81,322	80,370	953	-	47,574	27,989	11,325	8,260	34,204	
สุราษฎร์ธานี	997,792	763,512	574,171	573,107	567,458	5,650	1,064	189,341	74,684	54,948	59,708	234,280	
ชาย	496,565	376,855	319,302	318,684	316,790	1,894	618	57,553	1,895	28,116	27,541	119,710	
หญิง	501,227	386,657	254,869	254,423	250,668	3,755	446	131,788	72,789	26,832	32,167	114,570	

ตัวอย่างตารางที่ 1 (Tab1.xls) [NSO.E01] (ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 2 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ที่พระราชอาณาจักรเป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551													
ภาคและเพศ	รวม	ไม่มี	ต่ำกว่า	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย				มหาวิทยาลัย	อื่น ๆ	ไม่ทราบ	
		การศึกษา	ประถมศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	สายสามัญ	สายอาชีพ- ศึกษา	สายวิชา- การศึกษา	สายวิชาการ	สายวิชาชีพ			สายวิชา- การศึกษา
ทั่วราชอาณาจักร	51,412,002	2,456,549	16,254,871	10,586,517	9,103,405	4,862,590	1,664,741	19,623	3,360,919	2,026,951	899,518	29,219	147,098
ชาย	24,929,904	779,335	7,272,722	5,544,456	4,868,864	2,553,132	962,244	10,959	1,479,011	1,013,867	360,137	13,734	71,443
หญิง	26,482,098	1,677,214	8,982,149	5,042,060	4,234,541	2,309,458	702,497	8,665	1,881,909	1,013,083	539,381	15,485	75,655
กรุงเทพมหานคร	5,768,926	187,011	963,997	919,389	956,305	700,724	293,466	514	1,263,781	341,972	86,020	-	55,749
ชาย	2,660,121	48,054	373,681	448,362	506,726	344,118	156,234	-	562,612	168,398	27,747	-	24,188
หญิง	3,108,805	138,956	590,315	471,027	449,579	356,605	137,232	514	701,169	173,574	58,273	-	31,561
ภาคกลาง	13,000,142	550,705	3,799,484	2,473,112	2,524,787	1,296,434	550,142	5,086	903,697	629,735	198,142	8,197	60,620
ชาย	6,283,065	157,452	1,667,810	1,305,609	1,319,412	676,551	325,117	2,486	378,934	349,070	67,006	3,937	29,680
หญิง	6,717,077	393,253	2,131,674	1,167,504	1,205,376	619,883	225,025	2,599	524,763	280,665	131,136	4,260	30,941
ภาคเหนือ	9,235,077	857,239	3,427,470	1,622,100	1,469,490	764,942	237,079	6,215	377,708	292,016	171,915	8,757	145
ชาย	4,496,994	307,884	1,608,658	843,507	806,156	418,664	138,621	4,482	160,435	131,568	72,376	4,497	145
หญิง	4,738,083	549,355	1,818,812	778,593	663,334	346,278	98,458	1,733	217,274	160,447	99,539	4,259	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	16,669,046	451,964	6,210,755	4,102,133	2,899,850	1,445,891	349,443	4,687	455,561	418,661	328,055	50	1,997
ชาย	8,198,979	131,380	2,784,065	2,156,246	1,566,982	771,534	215,107	2,887	216,977	203,759	148,984	-	1,058
หญิง	8,470,067	320,584	3,426,690	1,945,887	1,332,867	674,357	134,336	1,800	238,584	214,902	179,071	50	939
ภาคใต้	6,738,811	409,630	1,853,166	1,469,782	1,252,973	654,599	234,612	3,122	360,172	344,567	115,386	12,215	28,587
ชาย	3,290,746	134,563	838,507	790,732	669,588	342,265	127,166	1,104	160,053	161,072	44,024	5,299	16,373
หญิง	3,448,065	275,067	1,014,659	679,049	583,385	312,335	107,446	2,019	200,119	183,495	71,362	6,916	12,214

ตัวอย่างตารางที่ 2 (Tab2.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนาากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 2 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551													
จังหวัดและเพศ	รวม	ไม่มี	ต่ำกว่า	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย				มหาวิทยาลัย		อื่น ๆ	ไม่ทราบ
		การศึกษา	ประถมศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	สายสามัญ	สายอาชีว- ศึกษา	สายวิชา- การศึกษา	สายวิชาการ	สายวิชาชีพ	สายวิชา- การศึกษา		
รวมภาค	13,000,142	550,705	3,799,484	2,473,112	2,524,787	1,296,434	550,142	5,086	903,697	629,735	198,142	8,197	60,620
ชาย	6,283,065	157,452	1,667,810	1,305,609	1,319,412	676,551	325,117	2,486	378,934	349,070	67,006	3,937	29,680
หญิง	6,717,077	393,253	2,131,674	1,167,504	1,205,376	619,883	225,025	2,599	524,763	280,665	131,136	4,260	30,941
สมุทรปราการ	1,121,404	29,037	196,825	210,313	265,318	162,234	66,395	426	88,969	86,898	11,458	-	3,531
ชาย	527,757	8,057	79,789	99,377	130,729	83,839	38,613	194	34,168	49,971	1,265	-	1,754
หญิง	593,647	20,980	117,036	110,937	134,589	78,395	27,782	232	54,800	36,927	10,194	-	1,776
นนทบุรี	1,071,140	15,520	181,389	134,497	176,481	146,896	69,588	-	236,695	83,414	19,727	-	6,933
ชาย	488,700	3,496	69,309	61,361	90,668	75,311	37,013	-	94,536	47,068	5,893	-	4,044
หญิง	582,440	12,024	112,080	73,135	85,813	71,584	32,574	-	142,159	36,346	13,834	-	2,890
ปทุมธานี	641,247	9,466	123,774	98,853	156,525	104,675	37,022	428	66,272	40,345	3,886	-	-
ชาย	305,001	2,047	55,311	46,914	79,266	47,476	21,975	261	26,480	23,351	1,921	-	-
หญิง	336,246	7,418	68,463	51,940	77,259	57,199	15,047	168	39,793	16,995	1,965	-	-
พระนครศรีอยุธยา	591,840	13,328	204,496	71,135	127,955	64,001	30,388	-	35,714	35,068	9,754	-	-
ชาย	274,716	2,554	80,418	36,167	66,081	28,578	19,503	-	16,197	21,477	3,740	-	-
หญิง	317,124	10,774	124,078	34,968	61,875	35,423	10,885	-	19,517	13,591	6,014	-	-
อ่างทอง	228,635	7,052	78,222	38,838	40,844	22,628	10,976	52	9,859	12,586	5,468	-	2,111
ชาย	112,323	2,208	33,225	22,806	21,084	11,648	7,362	26	4,846	5,865	1,964	-	1,291
หญิง	116,312	4,844	44,996	16,032	19,760	10,980	3,615	26	5,013	6,721	3,504	-	820

ตัวอย่างตารางที่ 2 (Tab2.xls) [NSO.E02] (ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 3 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ที่พระราชอาณาจักรเป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551											
ภาคและเขต	ยอดรวม	ผู้บัญญัติกฎหมาย	ผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการวิชาชีพ	เสมียน	พนักงานบริการ	ผู้ปฏิบัติงาน	ผู้ปฏิบัติงานด้าน	ผู้ปฏิบัติการโรงงาน	อาชีพอื่น	คนงาน
		ข้าราชการ	วิชาชีพ	ด้านเทคนิค		และพนักงาน	ที่มีฝีมือในด้าน	ความสามารถ	และเครื่องจักร	พื้นฐานต่างๆ	ซึ่งมีได้
		ระดับอาวุโส	ด้านต่าง ๆ	สาขาต่าง ๆ และ		ในร้านค้า	การเกษตร	ทางฝีมือและธุรกิจ	และผู้ปฏิบัติงาน	ในด้านการขาย	จำแนกไว้ใน
	และผู้จัดการ		อาชีพที่เกี่ยวข้อง		และตลาด	และการประมง	การค้าที่เกี่ยวข้อง	ด้านการประกอบ	และการให้บริการ	หมวดอื่น	
ทั่วราชอาณาจักร	35,820,072	2,418,816	1,436,791	1,497,464	1,349,556	5,486,671	10,905,165	4,573,343	3,114,111	4,992,396	45,760
ชาย	19,591,018	1,702,638	587,120	716,974	465,372	1,986,136	6,268,003	3,050,567	2,176,779	2,613,958	23,471
หญิง	16,229,054	716,178	849,671	780,490	884,184	3,500,535	4,637,162	1,522,776	937,332	2,378,439	22,288
กรุงเทพมหานคร	3,984,576	489,599	321,170	413,882	319,426	868,451	44,604	491,343	481,529	523,898	30,673
ชาย	2,027,124	316,747	153,145	174,391	105,947	338,731	25,378	331,705	353,794	210,996	16,291
หญิง	1,957,451	172,852	168,025	239,491	213,479	529,720	19,226	159,638	127,735	312,902	14,383
ภาคกลาง	9,514,270	594,058	349,614	559,377	468,822	1,581,893	1,852,555	1,254,027	1,515,344	1,323,575	15,005
ชาย	5,077,238	405,738	129,551	258,196	164,376	588,095	1,062,563	866,408	958,744	636,469	7,099
หญิง	4,437,032	188,320	220,064	301,182	304,446	993,797	789,992	387,619	556,600	687,107	7,906
ภาคเหนือ	6,437,616	382,317	235,628	164,495	184,839	879,627	2,387,848	819,864	332,849	1,050,149	-
ชาย	3,472,752	268,766	86,913	86,024	57,733	288,145	1,360,434	547,798	253,797	523,142	-
หญิง	2,964,864	113,551	148,715	78,471	127,106	591,482	1,027,414	272,066	79,051	527,007	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10,939,728	582,562	361,527	227,698	216,494	1,328,620	4,483,930	1,526,464	570,740	1,641,611	82
ชาย	6,295,836	450,543	161,674	128,145	88,217	477,405	2,600,335	984,912	422,894	981,630	82
หญิง	4,643,892	132,019	199,854	99,553	128,278	851,214	1,883,595	541,552	147,846	659,981	-
ภาคใต้	4,943,883	370,280	168,852	132,012	159,975	828,080	2,136,227	481,645	213,649	453,163	-
ชาย	2,718,067	260,844	55,838	70,219	49,099	293,759	1,219,292	319,745	187,550	261,721	-
หญิง	2,225,816	109,436	113,014	61,793	110,876	534,321	916,934	161,901	26,099	191,442	-

ตัวอย่างตารางที่ 3 (Tab3.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 3 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551											
		ผู้บัญญัติกฎหมาย	ผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการวิชาชีพ	เสมียน	พนักงานบริการ	ผู้ปฏิบัติงาน	ผู้ปฏิบัติงานด้าน	ผู้ปฏิบัติการโรงงาน	อาชีพอื่น	คนงาน
จังหวัดและเขต	ยอดรวม	ข้าราชการ	วิชาชีพ	ด้านเทคนิค		และพนักงาน	ที่มีฝีมือในด้าน	ความสามารถ	และเครื่องจักร	พื้นฐานต่าง ๆ	ซึ่งมิได้
		ระดับอาวุโส	ด้านต่าง ๆ	สาขาต่าง ๆ และ		ในร้านค้า	การเกษตร	ทางฝีมือและธุรกิจ	และผู้ปฏิบัติงาน	ในด้านการขาย	จำแนกไว้ใน
		และผู้จัดการ		อาชีพที่เกี่ยวข้อง		และตลาด	และการประมง	การค้าที่เกี่ยวข้อง	ด้านการประกอบ	และการให้บริการ	หมวดอื่น
รวมภาค	9,514,270	594,058	349,614	559,377	468,822	1,581,893	1,852,555	1,254,027	1,515,344	1,323,575	15,005
ชาย	5,077,238	405,738	129,551	258,196	164,376	588,095	1,062,563	866,408	958,744	636,469	7,099
หญิง	4,437,032	188,320	220,064	301,182	304,446	993,797	789,992	387,619	556,600	687,107	7,906
สมุทรปราการ	866,318	32,744	23,955	100,333	68,000	144,765	14,290	105,998	260,897	108,129	7,206
ชาย	445,136	24,998	9,993	44,502	27,760	55,234	7,008	80,178	147,621	43,772	4,069
หญิง	421,182	7,745	13,962	55,831	40,240	89,531	7,281	25,821	113,276	64,357	3,137
นนทบุรี	744,550	69,215	71,856	88,105	99,540	158,555	23,764	90,105	75,193	64,756	3,462
ชาย	377,858	47,218	31,019	41,279	31,017	64,748	12,142	61,998	61,832	26,057	547
หญิง	366,691	21,996	40,837	46,826	68,523	93,807	11,621	28,107	13,360	38,699	2,915
ปทุมธานี	484,287	36,639	18,052	40,506	31,594	84,705	33,530	57,934	127,507	53,557	261
ชาย	253,788	20,804	8,009	22,298	9,624	35,245	19,922	45,543	68,684	23,397	261
หญิง	230,499	15,836	10,043	18,208	21,970	49,460	13,608	12,391	58,823	30,160	-
พระนครศรีอยุธยา	393,545	26,226	13,791	44,858	10,276	49,618	55,404	38,936	102,332	52,104	-
ชาย	197,872	16,266	4,961	24,884	3,849	24,724	32,797	23,498	46,125	20,767	-
หญิง	195,673	9,960	8,829	19,974	6,427	24,894	22,607	15,438	56,207	31,337	-
อ่างทอง	163,059	7,021	6,569	5,709	6,318	18,184	38,177	25,088	32,978	22,963	53
ชาย	85,761	4,522	2,272	2,798	2,128	6,722	20,583	16,913	16,611	13,159	53
หญิง	77,298	2,499	4,297	2,911	4,189	11,461	17,594	8,175	16,367	9,804	-

ตัวอย่างตารางที่ 3 (Tab3.xls) [NSO.E02] (ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 4 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ ทัวราชอาณาจักร เป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551										
ภาคและเขต	รวม	เกษตรกรรม	การประมง	การทำ	การผลิต	การไฟฟ้า	การก่อสร้าง	การขายส่ง	โรงแรมและ	การขนส่ง
		ล่าสัตว์		เหมืองแร่		ก๊าซและ		การขายปลีก	ภัตตาคาร	ที่เก็บสินค้า
		ป่าไม้		เหมืองหิน		ประปา				คมนาคม
ทัวราชอาณาจักร	35,820,072	12,389,130	406,746	63,656	5,800,737	92,808	2,454,475	5,855,161	2,403,570	1,152,749
ชาย	19,591,018	7,084,621	321,738	49,754	2,669,714	72,927	2,077,978	3,096,057	814,839	979,207
หญิง	16,229,054	5,304,509	85,008	13,902	3,131,023	19,880	376,496	2,759,104	1,588,731	173,542
กรุงเทพมหานคร	3,984,576	39,638	750	2,549	824,061	7,663	227,223	968,787	449,691	329,162
ชาย	2,027,124	22,873	268	2,198	390,375	4,676	180,467	526,772	164,383	256,748
หญิง	1,957,451	16,765	482	351	433,686	2,986	46,757	442,015	285,308	72,414
ภาคกลาง	9,514,270	2,157,408	149,819	14,850	2,602,774	34,839	579,788	1,599,722	704,564	374,414
ชาย	5,077,238	1,241,631	109,170	10,914	1,278,829	26,999	471,401	808,595	244,424	321,272
หญิง	4,437,032	915,777	40,649	3,936	1,323,946	7,841	108,386	791,126	460,140	53,142
ภาคเหนือ	6,437,616	2,931,092	22,806	21,300	695,773	17,495	469,098	954,854	358,248	121,031
ชาย	3,472,752	1,654,184	16,167	17,225	309,817	16,099	393,346	459,514	113,507	105,076
หญิง	2,964,864	1,276,908	6,639	4,075	385,956	1,396	75,752	495,340	244,741	15,955
ภาคตะวันออกเฉียง										
เฉียงเหนือ	10,939,728	5,123,137	82,906	16,160	1,291,824	20,475	912,829	1,484,685	497,222	199,629
ชาย	6,295,836	2,969,459	70,314	10,982	525,526	14,653	790,693	852,037	167,170	182,517
หญิง	4,643,892	2,153,678	12,592	5,178	766,298	5,822	122,136	632,647	330,053	17,111
ภาคใต้	4,943,883	2,137,855	150,465	8,797	386,306	12,336	265,536	847,113	393,845	128,513
ชาย	2,718,067	1,196,474	125,819	8,435	165,167	10,500	242,071	449,138	125,355	113,594
หญิง	2,225,816	941,381	24,646	363	221,139	1,836	23,464	397,975	268,490	14,919

ตัวอย่างตารางที่ 4 (Tab4.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 4 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551										
จังหวัดและเพศ	รวม	เกษตรกรรม	การประมง	การทำ	การผลิต	การไฟฟ้า	การก่อสร้าง	การขายส่ง	โรงแรมและ	การขนส่ง
		ล่าสัตว์		เหมืองแร่		ก๊าซและ		การขายปลีก	ภัตตาคาร	ที่เก็บสินค้า
		ป่าไม้		เหมืองหิน		ประปา				คมนาคม
รวมภาค	9,514,270	2,157,408	149,819	14,850	2,602,774	34,839	579,788	1,599,722	704,564	374,414
ชาย	5,077,238	1,241,631	109,170	10,914	1,278,829	26,999	471,401	808,595	244,424	321,272
หญิง	4,437,032	915,777	40,649	3,936	1,323,946	7,841	108,386	791,126	460,140	53,142
สมุทรปราการ	866,318	2,156	11,273	-	446,632	1,185	60,933	129,306	60,969	54,104
ชาย	445,136	1,066	6,127	-	217,630	618	48,544	58,242	24,648	47,254
หญิง	421,182	1,089	5,146	-	229,002	567	12,389	71,065	36,320	6,850
นนทบุรี	744,550	28,198	1,281	-	145,793	8,329	42,587	161,835	71,582	60,262
ชาย	377,858	16,708	551	-	75,366	6,712	31,629	82,577	27,839	44,224
หญิง	366,691	11,489	730	-	70,427	1,618	10,958	79,258	43,743	16,038
ปทุมธานี	484,287	36,570	-	-	166,645	2,210	29,171	95,896	34,488	37,896
ชาย	253,788	21,958	-	-	80,008	1,312	25,267	43,124	13,865	35,040
หญิง	230,499	14,612	-	-	86,638	898	3,904	52,771	20,623	2,856
พระนครศรีอยุธยา	393,545	61,698	543	1,561	171,110	1,496	17,281	45,957	25,916	16,136
ชาย	197,872	37,162	543	1,561	69,027	1,158	13,820	23,505	10,656	14,258
หญิง	195,673	24,536	-	-	102,083	338	3,461	22,451	15,260	1,879
อ่างทอง	163,059	45,002	1,936	-	44,469	998	13,970	19,965	9,398	4,311
ชาย	85,761	25,648	1,269	-	18,057	957	11,332	10,796	2,929	3,895
หญิง	77,298	19,355	667	-	26,412	41	2,638	9,169	6,469	416

ตัวอย่างตารางที่ 4 (Tab4.xls) [NSO.E02] (ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 5 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ทวีราชอาณาจักรเป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551								
ภาคและเพศ	ยอดรวม	นายจ้าง	ลูกจ้างรัฐบาล	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานส่วนตัว	ช่วยธุรกิจ		การรวมกลุ่ม
						ครัวเรือน		
ทวีราชอาณาจักร	35,820,072	1,037,120	3,205,436	13,896,877	11,196,673	6,413,851		70,116
ชาย	19,591,018	780,214	1,764,389	7,805,187	6,935,565	2,266,145		39,518
หญิง	16,229,054	256,906	1,441,047	6,091,690	4,261,108	4,147,706		30,598
กรุงเทพมหานคร	3,984,576	220,503	404,409	2,303,716	755,775	300,173		-
ชาย	2,027,124	152,714	202,613	1,150,549	439,951	81,297		-
หญิง	1,957,451	67,789	201,796	1,153,167	315,824	218,876		-
ภาคกลาง	9,514,270	251,012	754,460	4,787,592	2,286,779	1,425,136		9,291
ชาย	5,077,238	191,650	383,320	2,624,808	1,346,576	530,078		807
หญิง	4,437,032	59,362	371,140	2,162,784	940,203	895,057		8,484
ภาคเหนือ	6,437,616	180,589	600,446	2,046,788	2,205,336	1,392,544		11,913
ชาย	3,472,752	129,318	332,217	1,147,243	1,427,543	435,667		765
หญิง	2,964,864	51,271	268,229	899,545	777,793	956,877		11,148
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10,939,728	177,848	1,042,793	3,072,818	4,335,817	2,263,283		47,168
ชาย	6,295,836	150,694	625,166	1,914,781	2,713,431	855,204		36,560
หญิง	4,643,892	27,155	417,626	1,158,037	1,622,386	1,408,079		10,608
ภาคใต้	4,943,883	207,167	403,328	1,685,963	1,612,965	1,032,716		1,744
ชาย	2,718,067	155,839	221,073	967,806	1,008,064	363,899		1,386
หญิง	2,225,816	51,329	182,255	718,156	604,901	668,816		358

ตัวอย่างตารางที่ 5 (Tab5.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 5 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551								
ภาคและเพศ	ยอดรวม	นายจ้าง	ลูกจ้างรัฐบาล	ลูกจ้างเอกชน	ทำงานส่วนตัว	ช่วยธุรกิจ ครัวเรือน		การรวมกลุ่ม
รวมภาค	9,514,270	251,012	754,460	4,787,592	2,286,779	1,425,136	9,291	
ชาย	5,077,238	191,650	383,320	2,624,808	1,346,576	530,078	807	
หญิง	4,437,032	59,362	371,140	2,162,784	940,203	895,057	8,484	
สมุทรปราการ	866,318	13,605	34,359	632,016	128,171	57,734	433	
ชาย	445,136	11,546	18,514	325,042	71,288	18,746	-	
หญิง	421,182	2,059	15,845	306,974	56,883	38,987	433	
นนทบุรี	744,550	25,233	126,743	378,414	142,501	71,660	-	
ชาย	377,858	20,810	59,086	193,383	85,908	18,672	-	
หญิง	366,691	4,423	67,657	185,031	56,593	52,988	-	
ปทุมธานี	484,287	10,813	38,828	280,268	93,738	60,348	292	
ชาย	253,788	7,311	20,749	143,595	53,409	28,432	292	
หญิง	230,499	3,502	18,079	136,673	40,329	31,916	-	
พระนครศรีอยุธยา	393,545	7,041	34,375	221,137	85,443	45,096	453	
ชาย	197,872	4,687	20,464	102,655	49,075	20,991	-	
หญิง	195,673	2,354	13,911	118,482	36,368	24,105	453	
อ่างทอง	163,059	2,969	19,075	73,563	44,578	22,457	417	
ชาย	85,761	2,019	9,965	39,687	24,820	9,269	-	
หญิง	77,298	950	9,110	33,876	19,759	13,188	417	

ตัวอย่างตารางที่ 5 (Tab5.xls) [NSO.E02] (ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 6 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์และเพศ ทวีราชอาณาจักร เป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551									
ภาคและเพศ	ยอดรวม	0 ชั่วโมง	1-9	10-19	20-29	30-34	35-39	40-49	50 ชั่วโมง
		(ไม่ได้ทำงาน)							ขึ้นไป
ทวีราชอาณาจักร	35,820,072	668,679	322,599	1,302,698	3,284,448	1,866,403	3,581,314	13,060,604	11,733,328
ชาย	19,591,018	434,920	160,220	676,487	1,698,198	1,030,140	1,865,329	7,044,908	6,680,816
หญิง	16,229,054	233,759	162,379	626,211	1,586,250	836,264	1,715,985	6,015,696	5,052,511
กรุงเทพมหานคร	3,984,576	2,308	3,057	15,175	43,659	50,712	307,427	2,245,641	1,316,597
ชาย	2,027,124	1,937	1,146	8,770	20,190	29,640	136,596	1,147,117	681,728
หญิง	1,957,451	371	1,911	6,405	23,469	21,072	170,831	1,098,524	634,869
ภาคกลาง	9,514,270	79,796	38,712	213,857	583,579	446,264	804,063	3,882,252	3,465,747
ชาย	5,077,238	45,156	22,475	111,618	296,643	236,974	400,460	2,080,791	1,883,122
หญิง	4,437,032	34,641	16,237	102,239	286,935	209,290	403,604	1,801,462	1,582,624
ภาคเหนือ	6,437,616	113,834	52,545	244,856	669,230	391,678	608,359	2,163,161	2,193,953
ชาย	3,472,752	79,504	29,791	123,712	340,433	209,230	319,630	1,155,068	1,215,383
หญิง	2,964,864	34,331	22,753	121,144	328,797	182,447	288,728	1,008,092	978,570
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10,939,728	353,491	94,993	410,150	1,309,011	519,023	1,362,455	3,429,598	3,461,006
ชาย	6,295,836	237,141	45,273	214,458	693,557	297,260	754,120	1,900,510	2,153,518
หญิง	4,643,892	116,351	49,719	195,693	615,454	221,763	608,335	1,529,088	1,307,488
ภาคใต้	4,943,883	119,250	133,293	418,659	678,969	458,727	499,010	1,339,951	1,296,025
ชาย	2,718,067	71,183	61,535	217,930	347,375	257,035	254,523	761,421	747,065
หญิง	2,225,816	48,066	71,758	200,729	331,594	201,691	244,487	578,530	548,960

ตัวอย่างตารางที่ 6 (Tab6.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 6 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์และเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551									
ภาคและเพศ	ยอดรวม	0 ชั่วโมง	1-9	10-19	20-29	30-34	35-39	40-49	50 ชั่วโมง
		(ไม่ได้ทำงาน)							ขึ้นไป
รวมภาค	9,514,270	79,796	38,712	213,857	583,579	446,264	804,063	3,882,252	3,465,747
ชาย	5,077,238	45,156	22,475	111,618	296,643	236,974	400,460	2,080,791	1,883,122
หญิง	4,437,032	34,641	16,237	102,239	286,935	209,290	403,604	1,801,462	1,582,624
สมุทรปราการ	866,318	1,245	1,617	10,689	40,772	49,816	19,169	439,385	303,626
ชาย	445,136	942	621	6,142	16,181	26,800	9,232	215,691	169,527
หญิง	421,182	303	995	4,547	24,591	23,016	9,938	223,694	134,098
นนทบุรี	744,550	5,237	1,244	5,580	18,947	22,753	112,842	383,604	194,344
ชาย	377,858	3,033	919	2,726	11,003	13,931	46,827	198,343	101,076
หญิง	366,691	2,203	324	2,854	7,943	8,823	66,015	185,261	93,268
ปทุมธานี	484,287	201	-	3,990	5,679	5,568	33,158	218,546	217,145
ชาย	253,788	-	-	2,523	3,943	2,375	17,428	114,198	113,322
หญิง	230,499	201	-	1,468	1,736	3,193	15,731	104,348	103,823
พระนครศรีอยุธยา	393,545	4,904	1,876	17,132	23,283	23,957	28,471	133,909	160,015
ชาย	197,872	1,240	807	7,107	9,405	13,327	16,583	74,879	74,522
หญิง	195,673	3,663	1,069	10,024	13,877	10,630	11,888	59,030	85,492
อ่างทอง	163,059	3,026	1,082	5,743	13,370	9,099	26,073	48,333	56,333
ชาย	85,761	1,558	350	3,052	7,769	5,681	13,406	25,841	28,104
หญิง	77,298	1,469	732	2,691	5,601	3,418	12,667	22,492	28,229

ตัวอย่างตารางที่ 6 (Tab6.xls) [NSO.E02](ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ทัวราชอาณาจักร เป็นรายภาค ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551													
ภาคและเพศ	รวม	ไม่มี	ต่ำกว่า	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย			มหาวิทยาลัย			อื่น ๆ	ไม่ทราบ
		การศึกษา	ประถมศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	สายสามัญ	สายอาชีพ- ศึกษา	สายวิชา- การศึกษา	สายวิชาการ	สายวิชาชีพ	สายวิชา- การศึกษา		
ทัวราชอาณาจักร	35,820,072	1,123,832	11,117,713	8,074,262	5,431,054	3,413,817	1,149,396	12,877	2,910,289	1,689,181	760,564	24,111	112,975
ชาย	19,591,018	462,898	5,817,323	4,610,205	3,333,852	2,024,361	731,703	7,865	1,328,391	906,197	296,947	12,386	58,890
หญิง	16,229,054	660,934	5,300,389	3,464,057	2,097,202	1,389,456	417,693	5,012	1,581,899	782,984	463,617	11,726	54,085
กรุงเทพมหานคร	3,984,576	61,618	571,777	713,987	582,148	405,167	210,747	514	1,053,696	281,994	62,792	-	40,136
ชาย	2,027,124	18,279	269,107	366,878	347,947	220,402	123,465	-	489,484	150,384	21,640	-	19,537
หญิง	1,957,451	43,339	302,670	347,109	234,201	184,765	87,283	514	564,212	131,610	41,152	-	20,598
ภาคกลาง	9,514,270	269,109	2,597,283	1,976,719	1,687,751	983,998	411,103	3,580	808,065	554,045	165,950	7,904	48,764
ชาย	5,077,238	98,820	1,301,688	1,129,534	974,210	559,559	260,718	1,786	347,907	321,950	52,843	3,937	24,288
หญิง	4,437,032	170,289	1,295,595	847,185	713,541	424,439	150,385	1,794	460,158	232,095	113,107	3,967	24,476
ภาคเหนือ	6,437,616	458,912	2,479,794	1,228,909	852,393	550,076	147,177	4,740	330,892	228,783	148,500	7,440	-
ชาย	3,472,752	200,594	1,295,859	687,988	533,350	337,846	94,602	4,094	143,097	110,332	60,852	4,137	-
หญิง	2,964,864	258,318	1,183,935	540,921	319,043	212,230	52,575	646	187,795	118,451	87,648	3,302	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10,939,728	145,380	4,088,526	3,001,385	1,506,427	965,525	213,181	2,373	399,387	335,265	280,845	-	1,434
ชาย	6,295,836	66,864	2,249,323	1,748,855	980,009	602,940	145,553	1,065	201,631	175,803	122,735	-	1,058
หญิง	4,643,892	78,517	1,839,202	1,252,529	526,418	362,584	67,627	1,309	197,756	159,463	158,110	-	377
ภาคใต้	4,943,883	188,813	1,380,334	1,153,262	802,335	509,051	167,188	1,670	318,250	289,095	102,477	8,767	22,641
ชาย	2,718,067	78,342	701,346	676,949	498,337	303,613	107,365	920	146,271	147,729	38,877	4,312	14,007
หญิง	2,225,816	110,472	678,987	476,313	303,999	205,438	59,822	750	171,978	141,366	63,601	4,456	8,634

ตัวอย่างตารางที่ 7 (Tab7.xls) [NSO.E02]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ตารางที่ 7 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ภาคกลาง เป็นรายจังหวัด ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) 2551													
จังหวัดและเพศ	รวม	ไม่มี	ต่ำกว่า	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย				มหาวิทยาลัย	อื่นๆ	ไม่ทราบ	
		การศึกษา	ประถมศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	สายสามัญ	สายอาชีพ- ศึกษา	สายวิชา- การศึกษา	สายวิชาการ	สายวิชาชีพ			สายวิชา- การศึกษา
รวมภาค	9,514,270	269,109	2,597,283	1,976,719	1,687,751	983,998	411,103	3,580	808,065	554,045	165,950	7,904	48,764
ชาย	5,077,238	98,820	1,301,688	1,129,534	974,210	559,559	260,718	1,786	347,907	321,950	52,843	3,937	24,288
หญิง	4,437,032	170,289	1,295,595	847,185	713,541	424,439	150,385	1,794	460,158	232,095	113,107	3,967	24,476
สมุทรปราการ	866,318	12,108	131,077	167,580	200,294	128,107	52,763	194	81,226	80,491	10,859	-	1,618
ชาย	445,136	5,694	60,910	84,973	105,577	72,920	34,482	194	31,790	46,755	1,265	-	576
หญิง	421,182	6,414	70,167	82,607	94,717	55,188	18,281	-	49,436	33,736	9,594	-	1,042
นนทบุรี	744,550	4,725	98,061	101,523	111,853	87,589	48,551	-	204,576	68,735	14,872	-	4,065
ชาย	377,858	1,870	47,712	52,254	62,319	51,652	29,811	-	83,275	40,982	4,659	-	3,324
หญิง	366,691	2,855	50,349	49,269	49,534	35,937	18,740	-	121,301	27,753	10,213	-	741
ภาคเหนือ	484,287	3,149	81,687	73,984	114,230	81,228	29,620	428	60,925	35,969	3,066	-	-
ชาย	253,788	768	41,651	40,353	63,001	38,060	21,066	261	25,612	21,241	1,775	-	-
หญิง	230,499	2,381	40,036	33,631	51,229	43,169	8,554	168	35,312	14,728	1,292	-	-
พระนครศรีอยุธยา	393,545	4,296	111,189	48,970	85,328	46,603	22,045	-	33,837	33,737	7,540	-	-
ชาย	197,872	1,259	52,253	27,031	43,008	19,957	15,345	-	15,296	21,199	2,524	-	-
หญิง	195,673	3,037	58,936	21,939	42,320	26,647	6,699	-	18,541	12,538	5,016	-	-
อ่างทอง	163,059	2,911	49,998	31,803	24,329	18,799	8,819	26	8,997	10,694	4,752	-	1,932
ชาย	85,761	803	23,823	19,740	13,399	9,919	5,826	-	4,302	5,141	1,552	-	1,255
หญิง	77,298	2,108	26,174	12,063	10,929	8,880	2,993	26	4,695	5,553	3,200	-	677

ตัวอย่างตารางที่ 7 (Tab7.xls) [NSO.E02](ต่อ)

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ดัชนีอุตสาหกรรมสาขาและรายผลิตภัณฑ์																
7. ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม																
(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ส่งไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล) (*) ตัวเลขเบื้องต้น																
ผลิตภัณฑ์	2550					2551					% Change เพิ่มขึ้น กับเดือน ก่อน	% Change เพิ่มขึ้น กับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน				
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.			มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.*	
ดัชนีรวม	116.14	123.72	116.12	117.31	114.33	119.53	119.88	116.49	118.76	116.88	119.27	107.88	114.21	5.87	-1.66	
ISIC : 15 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	103.92	103.03	98.69	100.97	99.51	101.50	104.91	109.81	112.11	109.75	113.43	100.67	102.37	1.69	-1.49	
ISIC : 1511 การผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์	88.92	90.10	87.22	90.48	89.15	89.76	89.01	84.61	86.69	80.47	87.09	81.70	89.37	9.38	0.51	
ISIC : 1512 การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	145.02	145.87	140.52	149.45	135.83	133.25	135.54	124.94	123.59	120.51	137.78	129.87	137.80	6.11	-4.98	
ISIC : 1513 การแปรรูปผลไม้และผัก	73.95	74.24	57.15	57.76	61.67	70.40	71.21	63.62	75.97	75.28	87.88	78.95	78.68	-0.34	6.39	
ISIC : 1514 การผลิตน้ำมันจากพืช น้ำมันจากสัตว์ และไขมันจากสัตว์	112.52	98.64	98.20	98.37	98.07	98.29	99.00	94.33	84.04	95.62	104.00	96.10	102.78	6.95	-8.66	
ISIC : 1520 การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใส่จากนม	103.88	99.31	101.39	106.17	108.18	104.35	106.24	103.67	107.43	106.23	113.97	108.97	114.00	4.61	9.74	
ISIC : 1532 การผลิตสตาร์ชและผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช	127.37	133.41	125.23	115.66	119.40	138.59	141.14	137.06	140.80	135.70	145.57	119.91	111.82	-6.74	-12.21	
ISIC : 1533 การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป	82.35	82.73	81.40	82.61	82.02	81.93	81.38	80.40	82.72	80.44	78.70	77.01	81.13	5.35	-1.49	
ISIC : 1541 การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอบ	161.30	160.16	158.76	170.08	170.22	157.93	178.46	181.70	174.16	169.50	167.36	136.63	166.75	22.05	3.38	
ISIC : 1542 การผลิตน้ำตาล	82.23	75.53	64.69	72.68	66.95	70.04	84.35	181.47	201.43	195.93	200.22	116.85	82.92	-29.04	0.83	
ISIC : 1549 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ใน	90.33	92.01	89.48	70.14	90.00	92.87	91.62	90.48	84.46	83.08	56.26	89.38	89.87	0.55	-0.51	
ISIC : 1553 การผลิตนมสดคั้นและนมผง	108.57	113.87	110.89	117.63	106.62	113.61	113.04	110.43	109.03	104.59	105.58	100.82	102.92	2.08	-5.21	
ISIC : 1554 การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้งน้ำดื่มบรรจุขวด	70.64	70.50	69.36	80.59	66.07	66.98	67.87	64.96	74.94	69.68	76.73	71.91	70.45	-2.03	-0.27	
ISIC : 16 การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ	69.91	63.65	101.11	84.34	50.92	43.64	70.97	73.63	78.48	74.29	65.12	61.75	73.69	19.33	5.41	
ISIC : 1600 การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ	69.91	63.65	101.11	84.34	50.92	43.64	70.97	73.63	78.48	74.29	65.12	61.75	73.69	19.33	5.41	
ISIC : 17 การปั่น การทอ และการแต่งสำเร็จสิ่งทอ	88.67	90.92	83.89	85.78	83.41	79.05	83.39	79.34	88.61	87.45	89.20	81.45	84.35	3.57	-4.87	
ISIC : 1711 การจัดเตรียมและการปั่นเส้นใยสิ่งทอรวมถึงการทอสิ่งทอ	77.59	76.45	76.91	76.68	74.00	75.73	74.34	71.26	71.84	69.44	71.90	67.05	71.85	7.17	-7.40	
ISIC : 1721 การผลิตสิ่งทอสำเร็จรูป ยกเว้นเครื่องแต่งกาย	85.56	104.82	72.75	72.75	73.68	73.68	73.68	72.17	99.77	102.10	102.10	92.32	89.99	-2.52	5.17	
ISIC : 1729 การผลิตสิ่งทออื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	101.36	99.83	96.96	98.75	94.94	73.64	94.39	89.91	94.17	91.88	95.20	90.44	92.17	1.92	-9.06	
ISIC : 1730 การผลิตผ้าและสิ่งของที่ได้จากการถักทอและโครเชต์	90.18	82.58	88.96	94.92	91.02	93.16	91.15	84.01	88.69	86.37	87.62	75.99	83.40	9.75	-7.52	
ISIC : 18 การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและซ่อมสิ่งทอ	108.57	108.93	104.90	103.13	101.32	104.35	103.87	95.03	97.64	105.93	97.61	87.93	96.10	9.29	-11.48	
ISIC : 1810 การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งกายที่ทำจากขนสัตว์	108.57	108.93	104.90	103.13	101.32	104.35	103.87	95.03	97.64	105.93	97.61	87.93	96.10	9.29	-11.48	
ISIC : 19 การฟอกและตกแต่งหนังฟอก รวมทั้งการผลิตกระเป๋าเดินทาง กระ	85.73	86.20	83.02	82.73	81.67	82.59	81.69	80.17	79.60	78.09	77.79	71.49	73.15	2.32	-14.68	
ISIC : 1911 การฟอกและตกแต่งหนังฟอก	102.54	99.25	99.33	98.39	98.32	101.17	99.84	101.41	96.87	98.91	99.06	97.90	98.78	0.90	-3.67	
ISIC : 1912 การผลิตกระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือและสิ่งทอคล้ายกัน ฉนวนผ้าแ	43.22	46.02	39.40	40.40	40.45	39.08	38.61	35.49	38.85	33.89	36.71	25.84	26.82	3.77	-37.95	
ISIC : 1920 การผลิตรองเท้า	111.44	113.32	110.34	109.40	106.23	107.51	106.64	103.61	103.06	101.47	97.61	90.72	93.85	3.45	-15.79	
ISIC : 20 การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์ ร	83.16	81.33	81.22	83.09	79.35	172.41	72.47	71.78	68.97	68.57	69.34	62.02	66.10	6.58	-20.52	
ISIC : 2010 การเลือกไม้และการไสไม้	83.16	81.33	81.22	83.09	79.35	172.41	72.47	71.78	68.97	68.57	69.34	62.02	66.10	6.58	-20.52	

ตัวอย่างตารางที่ 8 (index7.xls) [OIE.E01]

โครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคนเพื่อรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ดัชนีอุตสาหกรรมรายสาขาและรายผลิตภัณฑ์																		
8. ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม																		
(ฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2543 และเป็นดัชนีที่ยังไม่ปรับผลกระทบของฤดูกาล) (*) ตัวเลขเบื้องต้น																		
ผลิตภัณฑ์	น้ำหนัก	2550													2551		% Change เทียบ กับเดือน ก่อน	% Change เทียบ กับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน
		พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.*				
ดัชนีรวม	100.00	139.77	137.34	137.42	137.18	138.53	138.75	141.04	145.28	162.63	145.01	157.45	145.62	149.84	2.90	7.20		
ISIC : 15 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม	19.340028	141.81	132.88	127.58	113.79	117.79	129.11	138.11	156.67	171.59	159.98	168.33	149.07	148.25	-0.54	4.54		
ISIC : 1511 การผลิตเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์	0.720191	150.99	145.59	149.77	144.16	163.83	150.69	156.83	154.20	148.51	148.56	168.56	150.33	157.27	4.62	4.16		
ISIC : 1512 การแปรรูปและการถนอมสัตว์น้ำ และผลิต	3.116007	81.79	92.51	97.61	86.32	98.11	99.78	90.98	99.83	90.44	77.36	77.81	73.58	88.27	19.96	7.92		
ISIC : 1513 การแปรรูปผลไม้และผัก	3.317705	133.54	125.69	135.82	87.19	110.04	135.35	179.44	178.82	158.14	154.91	168.39	154.73	173.56	12.17	29.97		
ISIC : 1514 การผลิตน้ำมันจากพืช น้ำมันจากสัตว์ และ	0.685138	127.73	126.75	127.23	140.14	158.77	150.16	147.17	128.88	157.11	143.55	150.81	149.20	158.82	6.45	24.34		
ISIC : 1520 การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากนม	0.595962	112.55	111.81	97.60	95.55	84.70	84.04	93.39	85.03	98.90	90.55	90.36	93.78	91.36	-2.58	-18.82		
ISIC : 1532 การผลิตสตาร์ชและผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช	0.129685	65.02	82.29	74.63	77.38	83.58	96.94	101.48	105.18	105.08	125.76	109.33	98.02	86.96	-11.29	33.75		
ISIC : 1533 การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป	1.023069	113.15	112.15	110.40	122.14	109.57	124.53	106.35	111.35	100.61	104.15	111.76	115.90	124.04	7.02	9.63		
ISIC : 1541 การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอบ	0.401025	54.64	57.44	61.42	60.03	54.04	62.75	62.12	68.30	50.44	49.11	46.63	44.85	54.53	21.59	-0.19		
ISIC : 1542 การผลิตน้ำตาล	2.20665037	168.97	127.78	86.01	59.51	11.91	30.06	22.05	150.49	296.38	266.40	255.01	137.97	130.82	-5.18	-22.58		
ISIC : 1549 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารประเภทอื่น ๆ ซึ่ง	0.981057	124.24	119.26	117.58	140.33	118.78	129.87	125.78	127.97	124.78	130.31	212.83	123.43	131.11	6.22	5.53		
ISIC : 1553 การผลิตมอลต์ลิกเคอร์และมอลต์	3.362983	180.15	162.35	161.41	159.20	183.37	187.63	190.17	201.43	205.69	205.89	211.15	212.43	188.08	-11.46	4.40		
ISIC : 1554 การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รวมทั้ง	2.800555	190.94	183.14	165.73	150.80	152.08	173.44	201.50	209.16	226.26	188.94	195.30	208.78	189.23	-9.36	-0.89		
ISIC : 16 การผลิตผลิตภัณฑ์ขนาน	4.092771	135.55	130.61	157.91	143.90	128.52	123.65	132.51	143.71	139.94	140.32	138.09	145.18	145.99	0.56	7.70		
ISIC : 1600 การผลิตผลิตภัณฑ์ขนาน	4.092771	135.55	130.61	157.91	143.90	128.52	123.65	132.51	143.71	139.94	140.32	138.09	145.18	145.99	0.56	7.70		
ISIC : 17 การปั่น การทอ และการแต่งสำเร็จสิ่งทอ	5.427332	123.17	124.46	122.83	123.51	126.61	129.21	127.06	132.19	131.08	127.97	133.51	128.03	128.42	0.30	4.26		
ISIC : 1711 การจัดเตรียมและการปั่นเส้นใยสิ่งทอรวม	3.582736	144.70	146.61	148.23	149.68	152.29	148.83	145.52	150.63	150.94	149.75	158.67	151.07	149.06	-1.33	3.01		
ISIC : 1721 การผลิตสิ่งทอสำเร็จรูป ยกเว้นเครื่องแต่งก	0.621158	11.87	9.67	11.68	13.16	14.92	16.98	19.31	20.75	15.12	11.34	12.29	9.43	9.83	4.30	-17.20		
ISIC : 1729 การผลิตสิ่งทออื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้	0.731831	99.75	103.55	92.77	90.54	93.42	119.91	102.04	95.59	94.48	98.55	100.83	100.13	105.23	5.09	5.49		
ISIC : 1730 การผลิตผ้าและสิ่งของที่ได้ออกจากการถัก	0.491606	141.78	139.25	122.94	121.33	130.03	141.85	165.92	193.08	187.41	160.37	151.90	151.53	162.39	7.17	14.54		
ISIC : 18 การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งแล	3.158291	126.44	138.41	135.06	138.48	138.10	135.71	148.04	161.66	164.98	143.71	146.83	155.71	148.32	-4.74	17.31		
ISIC : 1810 การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นเครื่องแต่งก	3.158291	126.44	138.41	135.06	138.48	138.10	135.71	148.04	161.66	164.98	143.71	146.83	155.71	148.32	-4.74	17.31		
ISIC : 19 การฟอกและตกแต่งหนังฟอก รวมทั้งการผลิต	2.102087	101.73	97.85	87.92	84.82	83.63	90.34	92.00	84.29	91.70	81.98	85.37	83.65	80.67	-3.56	-20.70		
ISIC : 1911 การฟอกและตกแต่งหนังฟอก	0.641254	65.81	61.54	62.06	64.55	70.31	67.13	56.28	56.79	59.19	62.66	66.18	60.20	64.93	7.87	-1.33		
ISIC : 1912 การผลิตกระเป๋าเดินทาง กระเป๋าถือและสิ่ง	0.284227	226.14	210.99	118.41	86.03	75.52	105.99	124.68	126.19	105.28	70.36	72.55	82.85	58.85	-28.97	-73.98		
ISIC : 1920 การผลิตรองเท้า	1.176605	91.25	90.31	94.65	95.58	92.85	99.21	103.57	89.16	106.14	95.31	98.93	96.63	94.52	-2.18	3.58		
ISIC : 20 การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้กอก	0.743674	95.06	76.51	109.57	127.17	134.23	45.08	83.37	80.42	81.75	78.71	91.46	103.89	120.38	15.87	26.84		
ISIC : 2010 การเลื่อยไม้และการไสไม้	0.743674	95.06	76.51	109.57	127.17	134.23	45.08	83.37	80.42	81.75	78.71	91.46	103.89	120.38	15.87	26.84		

ตัวอย่างตารางที่ 9 (index8.xls) [OIE.E02]

ภาคผนวก 3

สรุปลงสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด
เรื่องโครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
รองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
วันพุธที่ 17 กันยายน 2551 เวลา 13.00 น. – 16.30 น.
ณ. ห้องผกากรอง ชั้นลอบบี้ โรงแรมกรุงศรีริเวอร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

1. ข้อมูลที่น่าเสนอเบื้องต้น ท่านจะเห็นว่าเกิดประโยชน์ ต่อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมากน้อยเพียงใด ควรจะเพิ่มหรือลดอะไร
2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของท่าน
3. ท่านคิดว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแบบใดจะทำให้ท่านได้เข้าถึงข้อมูลได้ดีและสะดวกรวดเร็ว
  - 3.1) สื่อสิ่งพิมพ์ อาจจะรายไตรมาสหรือรายปี
  - 3.2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Website)
  - 3.3) รูปแบบที่เข้าถึงง่ายแบบอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

การเข้าถึงข้อมูล

- ควรมีการแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบถึงการเข้าถึงข้อมูลแรงงานภาคอุตสาหกรรมดังกล่าว
- ลักษณะข้อมูล
- ข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมยังขาดด้านเศรษฐกิจโลก
- ภาคเอกชนไม่สามารถย่อยข้อมูลได้ เช่น ตัวเลขในเชิงวิชาการ นโยบายและแผนต่างๆ ไม่ชัดเจนและเข้าใจยาก
- ต้องการให้ข้อมูลสามารถพยากรณ์อนาคตได้ดีขึ้น
- ภาคเอกชนต้องการข้อมูลในระดับจังหวัด และจำแนกตามกลุ่มต่างๆ เช่น จำนวนและระดับแรงงานที่ขาดแคลน เนื่องจากดูจากภาพรวมแล้วตัวเลขการขาดแคลนแรงงานไม่ตรงกับความเป็นจริงในพื้นที่ และในบางจังหวัดที่มีอุตสาหกรรมเด่นเช่น ท่องเที่ยว ก็ควรจะแยกข้อมูลตามรายอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ปัญหาการเก็บข้อมูล

- พบว่าแบบสอบถามของหน่วยงานราชการเข้าใจยาก ทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ครบถ้วนและไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น เรื่องฐานเงินเดือนมี 2 แบบ ตามฐาน competency และฐานวุฒิการศึกษา

ปัญหาคุณสมบัติของแรงงาน

- แรงงานที่จบใหม่ไม่สามารถทำงานได้จริง
- มีการจ้างงานไม่ตรงวุฒิการศึกษา เช่น ผู้จบปริญญาตรี เอาวุฒิ ปวส. มาสมัครงาน แต่ไม่สามารถทำงานได้จริง ดังนั้นควรมีการปรับโครงสร้างการศึกษา เน้นที่การฝึกอบรบมากขึ้น ยึดหลักสูตรทวิภาคี อย่างเช่นตัวอย่างจากสิงคโปร์ที่ใช้เวลาเรียน 4 ปี แต่ฝึกอบรบที่สถานประกอบการจริงอีก 2 ปี ทำให้แรงงานที่ได้ตรงกับตลาดแรงงานมากขึ้น
- อย่างไรก็ตามในเมืองไทยมีการปรับตัวบ้างแล้ว เช่น หลักสูตร Corporate Education ระยะเวลา 1 ปี โดยให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมออกแบบหลักสูตร
- กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีการจัดทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ซึ่งทำให้แรงงานมีคุณภาพสามารถทำงานได้จริง แต่มีปัญหาว่าคนมาฝึกน้อย
- แรงงานมีค่านิยมว่าต้องมีวุฒิการศึกษา สถานประกอบการควรส่งเสริมให้มีการเรียน กศน. ควบคู่กันไป

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. นายกฤษฎา นุรักษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. นางสันธนา หิริศักดิ์สกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
4. นายกมล เพ็ญพิง บุคลากร 4 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
5. นางสาวมันทนา สำเร็จประสงค์ เจ้าหน้าที่ประสานงาน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หน่วยงานอื่น ๆ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

6. นางปทุมวัน วงศ์สถิตย์ เจ้าพนักงานธุรการ 5 สนง. จัดหางานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
7. นางวีรวรรณ ศรีสุริยวงศ์ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2 ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
8. นางสาวราพร เพียรจิตเลิศขจร นักวิชาการแรงงาน 8 ว สนง. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
9. นางวิยะดา ตุ่มกลีบ นักวิชาการการเงินและบัญชี 7ว สนง. ประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
10. นางสาวสุพัฒนา อินทร์สุข เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6ว สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
11. นายดิเรก ฉิมชนะ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
12. นางปาริฉัตร สกุณวิจิตรสินธุ ผู้จัดการแผนกบุคคล บริษัท จ. เจริญชัย ฮอนด้าคาร์ส (อยุธยา) จำกัด
13. นายพันเลิศ บริษัท ไฟโอเนียร์ เมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด
14. นางจิราภรณ์ พิทยรัตน์เสถียร นักสถิติเศรษฐกิจ 7ว สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดปทุมธานี

15. นายธวัชชัย ช่างสัน	นักวิชาการแรงงาน 5 สนง. แรงงานจังหวัดปทุมธานี
16. นางสาวอุษา ศีระเมธี	ผู้อำนวยการ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดปทุมธานี
17. นายสุวรรณ ปรัชญาดำรง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี
18. นางสาวชนิษฐา มั่นยานนท์	นักวิชาการแรงงาน 6ว

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

19. ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์	ผู้อำนวยการการพัฒนาแรงงาน
20. ดร.วัชระ ฉัตรวิริยะ	อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
21. คุณสาคร เกียรติพิพัฒนกุล	นักวิจัย
22. คุณทศวรรณ จำปาศรี	นักวิจัย
23. คุณพนิตนาฎ อัจฉริยหิรัญชัย	นักวิจัย
24. คุณคมกริช โฆษีศ	นักวิจัย

สรุปสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด
เรื่องโครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
รองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
วันอังคารที่ 23 กันยายน 2551 เวลา 8.30-16.30 น.
ณ. ห้องเจริญศรี 5 ชั้น 3 โรงแรมเจริญศรี แกรนด์ รอยัล จังหวัดอุดรธานี

ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

1. ข้อมูลที่นำเสนอเบื้องต้น ท่านจะเห็นว่าจะเกิดประโยชน์ ต่อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมากน้อยเพียงใด ควรจะเพิ่มหรือลดอะไร
2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของท่าน
3. ท่านคิดว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแบบใดจะทำให้ท่านได้เข้าถึงข้อมูลได้ดีและสะดวกรวดเร็ว
  - 3.1) สื่อสิ่งพิมพ์ อาจจะรายไตรมาสหรือรายปี
  - 3.2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Website)
  - 3.3) รูปแบบที่เข้าถึงง่ายแบบอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

ผลิตภาพแรงงานของประเทศไทยและบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทย

- ผลิตภาพแรงงานไทยลดลงใน 7 อุตสาหกรรม คือ ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน อิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป สิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
- ผู้ประกอบการใช้เวลาในการหาแรงงานทุกระดับฝีมือยาวนานถึง 6.2 สัปดาห์ โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีหรือมีทักษะที่ต้องการ ใช้เวลานานถึง 7 สัปดาห์ ในระดับฝีมือการผลิตใช้เวลาเวลานานถึง 5 สัปดาห์ และแรงงานไร้ฝีมือใช้เวลานานกว่า 2 สัปดาห์ ซึ่งยาวนานกว่าประเทศอื่นๆที่ใกล้เคียงหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว
- การฝึกแรงงานมีนโยบายจากส่วนกลางทำให้ไม่ตรงความต้องการของพื้นที่ ผู้ที่ฝึกฝีมือแรงงานแล้วนิยมไปทำงานต่างประเทศมากกว่าเนื่องจากรายได้ดีกว่า นอกจากนั้นการเดินทางไปต่างประเทศเป็นที่ต้องการมากกว่าการทำงานในท้องถิ่น แม้กระทั่งการเดินทางไปทำงาน 5 ส ที่ประเทศเกาหลี กลับมีผู้ที่จบการศึกษาสูงในต้องการทำงานเหล่านี้ เนื่องจากรายได้ที่มากกว่าค่าแรงไทย แม้จะต้องจ่ายค่านายหน้าแก่บริษัทจัดหางานก็ตาม
- ประเด็นเรื่องการขึ้นค่าจ้างรายปีหรือรายครึ่งปี เป็นปัญหาต่อภาคเอกชน
- ปัญหาการเหลื่อมล้ำในเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำรายจังหวัด ซึ่งจะก่อให้เกิดการหลั่งไหลของแรงงานออกนอกพื้นที่ได้

- แรงงานภาคเกษตร หรือแรงงานต่างด้าว หาได้ยาก เช่น สวนยางพารา ซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนคน ต้องมีหลักสูตรฝึกฝนและต้องมีงานรองรับหลักสูตรนั้น เช่นหลักสูตรกรีดยาง อาจจะสามารรถแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานได้ระดับหนึ่ง

การเข้าถึงและการจัดเก็บข้อมูล

- ยอดผู้ว่างงานไม่ตรงกับผู้ลงทะเบียนต้องการทำงาน
- ระบบข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลแรงงานจากประกันสังคมหรือหน่วยงานอื่นๆ มียอดไม่ตรงกัน เป็นต้น ทำให้ยากต่อการนำมาใช้งานหรือวางแผนนโยบาย
- ข้อมูลแรงงานเป็นที่สนใจของธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ใช้ข้อมูล ในการนำมาใช้เป็นดัชนีชี้แนวโน้มความยากง่ายในการจ้างแรงงานของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม โดยธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ข้อมูลแรงงานใน 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลประเมินเศรษฐกิจในภาพรวม และข้อมูลสำหรับการวิจัยในประเด็นของการปรับจีวของธุรกิจนจ่อแรงงานที่ขาดแคลน อ
- อย่างไรก็ตามข้อมูลมีมากมาย แต่ติดปัญหาเรื่องการ Access และการเชื่อมโยงข้อมูล เนื่องจากความหลากหลายและชั้นของข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แท้จริง
- ภาคการศึกษาต้องการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานที่ทำงานต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและยกระดับความสามารถของแรงงานในการส่งออกแรงงานไปต่างประเทศ
- มีความติดขัดเรื่องระบบการจัดการเรียนการสอน และการแนะแนว ทั้งโครงการเชิงรุกหรือรับ และวิทยาการรับเชิญ เนื่องจากสถานศึกษาไม่ต้องการข้อมูลที่แท้จริงเนื่องจากต้องการให้นักเรียนหรือนักศึกษาเรียนจบในระดับปริญญาตรี หรือระดับที่ทางโรงเรียนสังกัดอยู่
- ผู้ที่มาใช้บริการตลาดแรงงานในปัจจุบันไม่ได้เป็นที่ต้องการของนายจ้างเนื่องจากวุฒิสูงเกินไปและไม่ตรงกับสาขางาน การเลือกถูกจ้าง นายจ้างอาจจะพิจารณาจากวุฒิ ปวช และ ปวส ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ไม่เข้าไปถึงสถานศึกษาในภาคสายสามัญ
- ในการจัดเก็บข้อมูลผู้ว่างงาน ได้เคยมีการจัดเก็บแม้กระทั่งรายชื่อและรายละเอียดอื่นๆที่จะสามารถติดตามตัวได้ แต่ปรากฏว่ากลับไม่มีตำแหน่งที่เหมาะสมกับผู้ว่างงานเหล่านั้น

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

- การที่ สศอ จะเป็นเจ้าภาพในเรื่องฐานข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน นับว่าเป็นเรื่องที่ดีเนื่องจากการเข้าถึงข้อมูลจะสามารถทำได้ง่ายและหลากหลายกว่า เป็นประโยชน์ต่อภาคเอกชนในการดูแลแนวโน้มเศรษฐกิจและจัดหาแรงงานได้อย่างถูกต้องตรงตามสาขาและอุตสาหกรรม
- การเอาข้อมูลอุปทานแรงงานมาใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนในอนาคต แต่แรงงานที่ว่างงานในปัจจุบันไม่สามารถตามหาตัวได้ ดังนั้นเสนอให้ อบรม ดำเนินการลงทะเบียนผู้ว่างงานเนื่องจากสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้มากกว่าจัดหางานจังหวัด

- Website นับเป็นการเผยแพร่ข้อมูลที่ดีที่สุด เร็วที่สุด แต่ควร direct ตรงยังหน่วยงานที่ให้ข้อมูล
- การจัดเก็บข้อมูลเรื่องแรงงานในหลายๆหน่วยงานซ้ำซ้อนกัน แต่กลับไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. นางสาววรรณาทอง เจริญศิริกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. นางสนทนา หิริศักดิ์สกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
4. นายกฤษดา นุรักษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

จังหวัดอุดรธานี

5. นายประยุทธ์ จิตราคณี พาณิชยจังหวัดอุดรธานี สำนักงานพาณิชยจังหวัดอุดรธานี
6. นายเกษม เหมรัมย์ สถิติจังหวัดอุดรธานี สำนักงานสถิติจังหวัดอุดรธานี
7. นายอดุลย์ คำชู ผู้บริหารส่วน ส่วนวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8. นายกรวิทย์ ต้นศรี เศรษฐกรอาวุโส ส่วนวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
9. นายชัยวัฒน์ บุญคิวนนท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
10. นายศินารด ศิริจันทพันธ์ รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
11. นายธีระ วรพันธุ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 สศช. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
12. นางทัศนีย์ บุญอ้วน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 สศช. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13. นางสาวนิตดา จารีย์ นักวิชาการแรงงาน 8 สำนักงานจัดหางานจังหวัดอุดรธานี
14. นายชัยรัตน์ แก้วคำแสน นักวิชาการฝึกอาชีพ 6ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดอุดรธานี
15. นางสาววินิจตรี พลพาหะ นักวิชาการแรงงาน 6ว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอุดรธานี
16. นางสุชาดา วัฒนามุสิทธิ์ เจ้าหน้าที่บริการงานการคลัง 7 สำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี
17. นางหรรษา เวียนเป๊ะ เจ้าหน้าที่บริหารงานการคลัง 6 สำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี
18. นางลำยอง จันทศรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี

19. นายชนกณ สร้อยน้ำ	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดอุดรธานี
20. นายสรารุช อุตทกะวาช	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรธานี
21. นางสุทรภักษ์	สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรธานี
22. นางสาวอมรรัตน์ ปรกแก้ว	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุดรธานี

จังหวัดหนองบัวลำภู

23. นางสาววันเพ็ญ เฉลียวชาติ	นักวิชาการแรงงาน 5 สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู
24. นายวันฑูรย์ มีมงคล	บุคลากร IT สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู
25. นายสมศักดิ์ เฟื่องธรรม	นักวิชาการแรงงาน 6ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนองบัวลำภู
26. นางพิสมัย จิตตดีชัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหนองบัวลำภู

จังหวัดขอนแก่น

27. นางมาลินี สุนทรศร	ครู อันดับ คศ. 3 สำนักงาน กศน. จังหวัดขอนแก่น

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

28. ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์	ผู้อำนวยการการพัฒนาแรงงาน
29. ดร.วัชร รัตวิริยะ	อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
30. คุณสาคร เกียรติพิพัฒนกุล	นักวิจัย
31. คุณทศวรรษ จำปาศรี	นักวิจัย
32. คุณสุนีย์ แซ่กู	เลขานุการ

สรุปสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด
เรื่องโครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
รองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
วันศุกร์ที่ 26 กันยายน 2551 เวลา 8.30 -12.30 น.
ณ ห้องทำพิกุล ชั้น 10 โรงแรมวังใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

1. ข้อมูลที่นำเสนอเบื้องต้น ท่านจะเห็นว่าเกิดประโยชน์ ต่อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมากน้อยเพียงใด ควรจะเพิ่มหรือลดอะไร
2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของท่าน
3. ท่านคิดว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแบบใดจะทำให้ท่านได้เข้าถึงข้อมูลได้ดีและสะดวกรวดเร็ว
  - 3.1) สื่อสิ่งพิมพ์ อาจจะรายไตรมาสหรือรายปี
  - 3.2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Website)
  - 3.3) รูปแบบที่เข้าถึงง่ายแบบอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

การเข้าถึงและการจัดเก็บข้อมูล

- ประสบปัญหาการให้ข้อมูลของหน่วยงานของทั้งภาครัฐและเอกชนไม่ครบถ้วน
- สถานศึกษาไม่มีความเชื่อมโยงกับข้อมูลของ สศอ.
- การใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ จะเป็นการใช้ประโยชน์ในการจัดเตรียมข้อมูลด้านอื่นๆด้วย
- เสนอให้มีแผนการจัดการกำลังคนในระยะยาว 5-10 ปี เพื่อการพัฒนาแรงงานและอุตสาหกรรม
- การประมวลผลข้อมูลเป็นการคำนวณสำเร็จรูป ต้องการให้มีการแจกแจงรายละเอียดและวิธีคิดด้วย
- ประเทศไทยไม่เพียงแต่ส่งออกแรงงานเท่านั้น แต่ควรที่จะส่งออกสินค้าอื่นๆด้วยเช่นสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรม
- ข้อมูลไม่มีความเคลื่อนไหว นำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้
- ข้อมูลเข้าถึงยาก และเป็นความลับ รวมทั้งข้อมูลผิด ไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงไม่มีข้อมูล

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย	รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. นางสาวธนา หิริศักดิ์สกุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หน่วยงานอื่น ๆ

3. นายวิเชียร กัณฐดุริค	แรงงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานแรงงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นางสาวนิภาพันท์ ศรีเทพ	นักวิชาการแรงงาน 6ว สำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. นางอารี เตชะวันโต	นักวิชาการฝึกอบรม 8ว สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ภาค 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. นายวีระ กิติพิพัฒน์	นักวิชาการฝึกอบรม 7ว สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ภาค 11จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. นางสุจิตรา พรหมถาวร	นักวิชาการฝึกอบรม 6ว สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ภาค 11จังหวัดสุราษฎร์ธานี
8. นางสาวสุภัจฉา รักเขียว	นักวิชาการประกันสังคม 7ว สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
9. นายประทีป นุ่นชื่น	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
10. นางสาวศรีมาศ	หัวหน้าสำนักงานบริหาร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
11. นายจรูญ เรืองศรี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
12. นายสมศักดิ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มรส.
13. นางมาลี ล้วนแก้ว	คณบดี มรส.
14. ผศ. มาโนช	คณบดี
15. นางสาวจันทร์เพ็ญ	ประกันสังคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
16. นางโสภา	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บริษัท

17. นายฉัตรชัย บำรุง	หัวหน้าแผนกธุรการและบุคคล บริษัท วงศ์บัณฑิต จำกัด

18. นายไพโรจน์ จันทราทรกุล หัวหน้าแผนกทรัพยากรบุคคล บริษัท อินเทอร์เน็ตเบอร์ลา-
เท็คซ์ จำกัด
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย**
19. ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ ผู้อำนวยการการพัฒนาแรงงาน
20. ดร.วัชร ธีรวิริยะ อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
21. คุณสาคร เกียรติพิพัฒนกุล นักวิจัย
22. คุณทศวรรษ จำปาศรี นักวิจัย
23. คุณคมกริช โอษฐ์ิศ นักวิจัย

สรุปสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด
เรื่องโครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
รองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
วันอังคารที่ 30 กันยายน 2551 เวลา 8.30 -12.30 น.
ณ ห้องเชียงรุ้ง ชั้น 3 โรงแรมเซ็นทารา (ดวงตะวัน) จังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

1. ข้อมูลที่นำเสนอเบื้องต้น ท่านจะเห็นว่าเกิดประโยชน์ ต่อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมากน้อยเพียงใด ควรจะเพิ่มหรือลดอะไร
2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของท่าน
3. ท่านคิดว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแบบใดจะทำให้ท่านได้เข้าถึงข้อมูลได้ดีและสะดวกรวดเร็ว
  - 3.1) สื่อสิ่งพิมพ์ อาจรายไตรมาสหรือรายปี
  - 3.2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Website)
  - 3.3) รูปแบบที่เข้าถึงง่ายแบบอื่นๆ (ถ้ามี)
4. ประเด็นในการร่วมกันเป็นเจ้าของภาพข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน
5. ประเด็นข้อเสนอแนะในการผลักดันให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อเป็นแหล่งจ้างงานที่ยั่งยืนของประเทศ

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

การใช้ข้อมูล

- การพัฒนาด้านกำลังคนน่าจะมีมุ่งเน้นไปเรื่องของการทำข้อมูลวิเคราะห์ผลผลิตรายพื้นที่
- นโยบายการพัฒนาประเทศในรายสาขาอุตสาหกรรม ต้องมีความชัดเจนในการพัฒนารายสาขาที่จะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ เพื่อการเตรียมกำลังคนต่อไป
- ประสบปัญหาการใช้ข้อมูลที่ใช้ไม่ได้หรือข้อมูลที่ไม่เปิดเผย
- ข้อมูลของแต่ละหน่วยงานเป็นเชิงปริมาณ ไม่มีข้อมูลด้านคุณภาพ ดังนั้นการลงรายสาขาของข้อมูลด้านคุณภาพจะเป็นที่ต้องการด้วย
- ข้อมูลเชิงพื้นที่ไม่มี เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นข้อมูลรายภาคหรือประเทศ และการขอข้อมูลที่ได้ต้องนำข้อมูลดิบมาดำเนินการเองซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก
- ข้อมูลต้องมีในปัจจุบันไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้
- มีการจัดทำ GDP และ GPP ในขณะนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลจากทางหน่วยงานอื่นๆ เนื่องจากความไม่แม่นยำและไม่ถูกต้องของหน่วยงานและการจัดเก็บ

- การที่เผยแพร่ข้อมูลได้อย่างจำกัด เนื่องจาก พรบ ของของประกันสังคมได้กำหนดไว้ว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลบางประเภทได้
- การเก็บข้อมูลมีจัดเก็บอยู่แล้วทุกหน่วยงานตาม พรบ แต่อำนาจการเข้าถึงข้อมูลเช่นข้อจำกัดเทคโนโลยี และการสื่อสาร ไม่ได้มีการกำหนดนิยามและตั้งแต่แรก ทำให้มีความซ้ำซ้อน
- พรบ เทคโนโลยีเป็นข้อจำกัดในการถึงข้อมูลในปัจจุบัน
- การขอข้อมูลจากส่วนราชการมีความซ้ำซ้อนจากหลายหน่วยงาน และประเด็นจะเหมือนเดิมทุกปี แผนพัฒนากำลังคนควรจะมีการประเมินให้มีความทันสมัย
- สถาบันการศึกษาเพียงต้องการสนองค่านิยมการเรียนจบในวุฒิที่สูง แต่ไม่มีงานรองรับ ดังนั้นต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาขาอุตสาหกรรม
- การมีเจ้าภาพในประเด็นเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะสามารถทำให้พัฒนาทั้งด้านกำลังคนและเศรษฐกิจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องและสนับสนุนกัน
- กระทรวงแรงงานได้มีการจัดเก็บในทุกไตรมาส แต่ข้อมูลในแต่ละหน่วยงานไม่ตรงกัน การนิยามไม่ตรงกันเนื่องจากในแต่ละกรมมี Mission ของตัวเอง หากต้องการให้ตรงกันต้องใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เช่น ต้องใช้ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ฐานข้อมูลไม่ Update รวมทั้งการขอข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆไม่ได้รับความร่วมมือ ทำให้ต้องติดตามหลายครั้ง ไม่มีผลคืบหน้าใดๆ สะท้อนถึงเรื่องการบริหารจัดการของส่วนกลางและรายจังหวัด

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

- กระทรวงแรงงานได้มีการจัดเก็บในทุกไตรมาส แต่ข้อมูลในแต่ละหน่วยงานไม่ตรงกัน การนิยามไม่ตรงกันเนื่องจากในแต่ละกรมมี Mission ของตัวเอง หากต้องการให้ตรงกันต้องใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เช่น ต้องใช้ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ศูนย์ข้อมูลเป็นเรื่องที่ดีและต้องการให้เกิดขึ้นจริงๆและสามารถใช้งานได้จริง รวมถึงการจัดชั้นลำดับของข้อมูลในเรื่องความสำคัญและความเร่งด่วนในการนำไปใช้งานในการสร้างนโยบายต่อไป
- ความซ้ำซ้อนของหน่วยงานในการจัดเก็บข้อมูล การนำข้อมูลมาจากแหล่งต่างๆ มักมีรายละเอียดไม่ตรงกันและไม่ครอบคลุมทุกประเด็นมากเพียงพอ
- มีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบจัดเก็บและลงทะเบียนแรงงาน ให้มีความแม่นยำเป็นปัจจุบันเหมือนการลงทะเบียนคนเกิดและตาย

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านการชี้แนะและเตือนภัยอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. นางสาววรรณ ทองเจริญศิริกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. นางดวงดาว ขาวเจริญ นักวิชาการอุตสาหกรรม 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
4. นางสันธนา หิริศักดิ์สกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
5. นายกฤษดา นุรักษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
6. นายกมล เพ็ญพุ่ม บุคลากร 4 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
7. นางสาวมันทนา สำเร็จประสงค์ เจ้าหน้าที่ประสานงาน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หน่วยงานอื่น ๆ

จังหวัดเชียงใหม่

8. นางสาวเพ็ญศรี ฤกษ์นันท์ นักวิชาการประกันสังคม 8 สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่
9. นางสาวสุภา ศักดาทิวาร นักวิชาการแรงงาน 7 สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่
10. นางเบญญาภา ลิ้มพานิช นักพัฒนาสังคม 7 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่
11. นายธีรวิทย์ เตียรณโรจน์ นักวิชาการพาณิชย์ 7 สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่
12. นางอัจฉรา สันธนาภรณ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 สศช.
13. นางสัญญา ไชยเชียงของ นักวิชาการคลัง 7 สำนักงานคลังเขต 5 ศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่
14. นางกฤษณันท์ ทะวิชัย หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
15. นายสงกรานต์ มุลวิจิตร เจ้าหน้าที่นโยบายและแผน 6 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
16. นางสุภาภรณ์ พรหมจรรย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการและประสานงานโครงการ หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
17. นางสาวอลิน บริพันธ์ พนักงานส่งเสริมการลงทุน ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคเหนือ
18. นายทวีศักดิ์ ใจคำสืบ เศรษฐกรอาวุโส ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

19. นางสาวสมหมาย ศิริธรรม	เศรษฐกรอาวุโส ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ
20. นายวิชา อนันตกุลกำเนิด	ผู้ช่วยอธิการบดีสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
21. นางนาดยา ตันติวารุรักษ์	นักวิชาการฝึกอาชีพ 6ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่
22. นางณัฐนันท์ ศิริรัตน์	นักวิชาการฝึกอาชีพ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่
23. นางกาญจนา	นักวิชาการฝึกอาชีพ 6ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่
24. ดร. ชัยวุฒิ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
25. นายวัจนกร ไชยมงคล	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล บริษัท นิยมพานิช จำกัด
26. นางไข่มุกข์ ศรีโสภา	ผู้จัดการแผนกบริหารงานบุคคล บริษัท กาดสวนแก้ว 2545 จำกัด
27. นางสาวทัศนีย์ แซ่จู้	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม บริษัท กาดสวนแก้ว 2545 จำกัด
28. นายวิทยา	ผู้จัดการแผนกบุคคล บริษัท มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ปท) จำกัด
29. คุณนพดล อุทอง	หัวหน้าแผนกบุคคล บริษัท มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ปท) จำกัด
จังหวัดลำพูน	
30. นางโสพิศย์ ฤทธิธร	นักวิชาการพาณิชย์ 7ว สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน
31. นายอุดม บัวทอง	ประกันสังคมจังหวัดลำพูน สำนักงานประกันสังคมจังหวัดลำพูน
32. นางสาวอมรรัตน์ บุญยอิน	นักวิชาการแรงงาน 6ว สำนักงานจัดหางานจังหวัดลำพูน
33. นางสาวนงค์นุช ปัญญาวงศ์	นักวิชาการฝึกอาชีพ 6ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดลำพูน
34. นางสาววรัญญา สุทธหลวง	นักวิชาการแรงงาน 5 สำนักงานแรงงานจังหวัดลำพูน
จังหวัดลำปาง	
35. นางประภาศรี ชาวไร่เงิน	นักวิชาการแรงงาน 5 สำนักงานแรงงานจังหวัดลำปาง
36. นางสาวลักษมี สารจินดาพงษ์	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดลำปาง
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	
37. ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงษ์	ผู้อำนวยการการพัฒนาแรงงาน

38. ดร.วัชระ ฉัตรวิริยะ	อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
39. คุณสาคร เกียรติพิพัฒนกุล	นักวิจัย
40. คุณทศวรรษ จำปาศรี	นักวิจัย
41. คุณพนิตนาฏ อัจฉริยหิรัญชัย	นักวิจัย

สรุปสาระสำคัญการประชุมระดมความคิด
เรื่องโครงการศึกษาเพื่อวางระบบบริหารจัดการกำลังคน
รองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
วันพฤหัสบดีที่ 2 ตุลาคม 2551 เวลา 8.30 -12.30 น.
ณ ห้องบอลรูม 1 ชั้น 3 โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์ กรุงเทพฯ

ประเด็นเพื่อระดมความคิดเห็น

1. ข้อมูลที่นำเสนอเบื้องต้น ท่านจะเห็นว่าจะเกิดประโยชน์ ต่อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมมากน้อยเพียงใด ควรจะเพิ่มหรือลดอะไร
2. ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการของท่าน
3. ท่านคิดว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแบบใดจะทำให้ท่านได้เข้าถึงข้อมูลได้ดีและสะดวกรวดเร็ว
  - 3.1) สื่อสิ่งพิมพ์ อาจจะรายไตรมาสหรือรายปี
  - 3.2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Website)
  - 3.3) รูปแบบที่เข้าถึงง่ายแบบอื่นๆ (ถ้ามี)
4. ประเด็นในการร่วมกันเป็นเจ้าของภาพข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและแรงงาน
5. ประเด็นข้อเสนอแนะในการผลักดันให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อเป็นแหล่งจ้างงานที่ยั่งยืนของประเทศ

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

ปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูล

- เห็นว่าการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ยากลำบากมาก
- สามารถใช้ Data Exchange Program ที่ราคาไม่แพง
- การเสียเวลาในการหาข้อมูล ควรจะจัดทำ model ขึ้นมาศึกษา โดยยกเอา product ต่างๆ เช่น ยานยนต์ (เลือกจาก product ที่มีความพร้อม ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวที่มีศักยภาพสูง) เป็นตัวศึกษา โดยศึกษาตั้งแต่ต้นทางการผลิต การเตรียมกำลังคน ตลอดจนถึงขั้นตอนสุดท้ายในการออก product โดยดูทั้งด้าน supply ในส่วนการศึกษา การสนับสนุนการวิจัย
- การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลประกันสังคม โดยตัวแทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เห็นว่าข้อมูลนี้มีประโยชน์ เช่น สามารถสืบประวัติพนักงาน ตรวจสอบระดับความเชี่ยวชาญของพนักงานได้ ในส่วนนี้ตัวแทนจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ชี้แจงว่าข้อมูลต่างๆ สามารถขอได้ โดยให้ทำเรื่องระบุวัตถุประสงค์ในการใช้ข้อมูล แต่ก็มีปัญหาบางส่วนที่อาจติดเรื่องกฎหมาย เช่น ข้อมูลประกันสังคมในส่วนที่เกี่ยวกับการทวงหนี้ ตามหนี้ ในบางเรื่องอาจติดกับ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร

- ภาคเอกชนเห็นว่าควรมีหน่วยงานที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลแรงงานภาคอุตสาหกรรมตามสาขาต่างๆ เช่น วิศวะ บัญชี เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการสามารถผลิตบุคลากรได้ตรงตามความต้องการ
- ปัญหาเรื่องเจ้าภาพในการเชื่อมโยงข้อมูล สศช. เห็นว่ามีความพยายามในการดำเนินการเรื่องนี้มากกว่า 20 ปี แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงเสนอให้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจัดชี้แจงให้ผู้บริหารหน่วยงานต่างๆ เห็นถึงความสำคัญ และจัดตั้งคณะกรรมการทำงานขึ้น โดยปัจจุบันสามารถมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ง่ายขึ้น เนื่องจากหน่วยงานต่างๆ มี IT Centre อยู่แล้ว โดยระยะแรกของการแลกเปลี่ยนข้อมูล เห็นด้วยว่าไม่ควรจะเริ่มจากโครงการใหญ่เกินไป แต่ควรจะขยายขอบเขตงานให้กว้างขึ้นในภายหลัง
- เห็นว่าการเป็นเจ้าภาพข้อมูลจะติดปัญหาด้านกฎหมาย
- ข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ เข้าถึงได้ลำบาก เนื่องจากมีการแบ่งส่วนออกเป็น การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวะ และอุดมศึกษา ทำให้ข้อมูลอยู่กระจ่ายกัน
- มีปัญหาคำนิยามต่างๆ

ลักษณะข้อมูล

- ต้องการข้อมูล demand – supply ของประเทศไทยจะเข้าไปลงทุน เช่น ลาว
- ข้อมูลจากภาคเอกชนมีปัญหา เช่น การไม่ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเข้าใจยาก

ปัญหาเชิงนโยบาย

- แผนพัฒนาฯ ไม่มีความชัดเจนในการวางแผนพัฒนาคน ทำให้แต่ละกระทรวงพัฒนาไปคนละแนวทาง
- ควรจะเปลี่ยนทิศทางการพัฒนาของประเทศ โดยไม่ยึดติดกับปริญญาตรี เพราะสภาพปัจจุบันปริญญาตรีถือเป็นพื้นฐาน ทำให้มีจำนวนผู้จบปริญญาตรีที่ยังว่างงาน และภาคอุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้เฉพาะด้านที่สามารถทำงานได้ ดังนั้นควรมีการนำเสนอข้อมูลนี้เพื่อให้เด็กรุ่นใหม่สามารถเลือกเรียนได้อย่างเหมาะสม ไม่เกิดปัญหาที่จบมาแล้ว ไม่ตรงสาขาที่ตลาดต้องการและไม่มีงานทำ
- ควรเน้นยุทธศาสตร์ competency based pay มาใช้ในการพัฒนาประเทศ
- ปรับปรุงระบบแนะแนวการศึกษาของสถาบันศึกษาต่างๆ
- ตัวแทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เห็นว่ายุทธศาสตร์ส่งเสริมเก่าแก่ ประสบความสำเร็จยาก เพราะจะทำให้เกิดแต่ SMEs ที่ไม่มีลูกน้อง ดังนั้นควรเน้นการทำงานเป็นทีม ทำให้เกิดทีมงานที่มีความรู้ และสามารถแข่งขันได้

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านการชี้แนะและเตือนภัยอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. นางสนทนา หิริศักดิ์สกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8v สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
4. นางสาววีรา ชาญสรณ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8v สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
5. นายกฤษดา นุรักษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
6. นายกมล เพ็ญพุ่ม บุคลากร 4 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
7. นางสาวมันทนา สำเร็จประสงค์ เจ้าหน้าที่ประสานงาน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

8. นางกษิฐา ดารุทยาน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8v กรมโรงงานอุตสาหกรรม
9. นางสุดาภรณ์ ชีฆวนิช หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักบริหารยุทธศาสตร์
10. นายอานนท์ โชตินีรนาท นักวิชาการมาตรฐาน 7v สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
11. นางสาวอรุณรุ่ง อ้นจันทิก นักวิชาการมาตรฐาน 7v สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
12. นายเรณู อมรโชติ นักวิชาการทรัพยากรธรณี 8
13. นายภักดี ทรงเจริญ นักวิชาการทรัพยากรธรณี 8v
14. นายกิตติ แจงจำรูญ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
15. นายรัตนพงษ์ ดอนพลอยเพชร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 4

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

16. นางสาววีรจิตต์ สุวรรณะบุญย์ ผู้อำนวยการ กลุ่มงานวิจัย
17. นางวิมลศรี ปัทมินทร์ ผู้อำนวยการ กลุ่มงานพัฒนาบุคลากร
18. นางสาวชจีพรรณ เทพเกาะ นักวิชาการแรงงาน 7v กลุ่มงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

38. นางสาวปิยะนาถ คล่องดี นักวิชาการคอมพิวเตอร์ 4 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
39. นางสาวพรสวรรค์ วงษ์ไกร ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา
สนง. คณะกรรมการการอุดมศึกษา
40. นางสาวยุพเรศ สะไปวัน วิทยาการ 7 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
41. นางสาวรัชฎาพร มูลแก่น บุคลากร 7ว สนง. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
42. นางสาวเสาวณี มุสิแดง ผู้อำนวยการ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
43. นางอัญชลี ศรีดำ บุคลากร 7ว สนง. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
44. นายกฤษฎา ธารารุข รักษาการผู้อำนวยการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
45. นายถาวร หมูผึ้ง นักวิชาการฝึกอาชีพ 7ว ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน กรุงเทพมหานคร
46. นายศิริส โชติเวทธีรัง หัวหน้างาน Intelligence Unit สถาบันไทย-เยอรมัน
47. นายศุภสิทธิ์ ฟองสมุทร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 สคช.
48. นายสุพรรณ แสงทอง ผู้อำนวยการ สำนักส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
49. นายสุรสิทธิ์ ตั้งไพฑูริย์ ผู้จัดการแผนกวิชาการ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
50. พ.ต.ท. หมิง จิวชาลภษณ์ ณรงค์วิทย์ ที่ปรึกษา สภาองค์การนายจ้างไทย-สากล
51. นางสาวเอี่ยมพร ศิริรัตน์ ที่ปรึกษา สภาองค์การนายจ้างไทย-สากล
52. นายโสภณ วิจิตรกร ที่ปรึกษา สภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย
53. นายสถาพร โคธีรานุรักษ์ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
54. ผศ.ดร. ก่อเกียรติ บุญชูกุล นายกสมาคม สมาคมวิศวกรรมยานยนต์ไทย
55. นายสมศักดิ์ ศรีสุภราวณิชย์ นายกสมาคม สมาคมอุตสาหกรรมทอผ้าไทย
56. นายธีรารัง คุณเฒ่าการ รองนายกสมาคม สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์
57. นายธีรวิทย์ สุนทรสินชัย กรรมการ สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์
58. นางสาวปราณี ตั้งนพพันธ์ ผู้แทนสมาคมฯ สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์
59. นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์ กรรมการบริหาร สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
60. นายโอภาส สยามวาลา สมาคมเครื่องเขียนและเครื่องใช้สำนักงานไทย

	บริษัท DHA สยามวาลา จำกัด
61. นางสาวภัทรภรณ์ นวชัยเทพ	เจ้าหน้าที่ประสานงาน กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ
62. นายขจรศักดิ์ จิตอารีเสถียร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6ว
63. นางสาวพรทิพย์ ศิริภาณุวัฒน์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9ชช
64. นายบัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ	มูลนิธิธารมณีนั่งษ์พงษ์
65. นางสาวรัตนา อุทัยรัตน์	นักวิชาการ 8 ว
มหาวิทยาลัย	
66. ดร. จรัมพร ใหล้ายอง	อาจารย์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
67. ผศ. สุนทรตรา จันทบุรี	หัวหน้ากลุ่มสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
68. นายวันชัย ชันดี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
69. นางทานตะวันวรรณ เต็กชื่น	นักวิชาการ/วิศวอุตสาหกรรม สำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม ม. เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
70. นายนภัทร สระเอี่ยม	อาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
71. นายกฤติน มหากิจจะศิริ	นักวิจัย ม. เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
72. นายสุรเชษฐ ลิทธิกิจ	นักวิจัย ม. เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
บริษัท	
73. นายสิริพล เนื่องจำนงค์	รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ควอลิตี้ แอสเซ็มบลี่ (ไทยแลนด์) จำกัด
74. นางวิมล กิจไพศาลรัตนา	ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายธุรการ บริษัท คาวาซากิ มอเตอร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด
75. นางสาวรัชณี พุกเศรษฐี	พนักงานอาวุโสแผนกบุคคล บริษัท คาวาซากิ มอเตอร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด
76. นายกิตติ สุขุมตันติ	กรรมการบริหาร บริษัท ไตเร็กซ์ แพลน จำกัด
77. นายสรณรงค์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล บริษัท ดอยคำผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด
78. นายกฤษ กล้าผจญ	Senior Officer ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล บริษัท ตรีเพชรรีชีชูเซลส์ จำกัด
79. นายประกาศ คิตชอบ	ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท ไปโอ แมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด
80. นายแอนรมิตร พลนครเดช	ผู้จัดการอาวุโส แผนกสรรหาบุคลากรและฝึกอบรม บริษัท ยูแทคไทย จำกัด

81. นายประสิทธิ์ มลินทานนท์	ผู้จัดการฝ่ายบุคคล บริษัท โรงงานพิมพ์ย้อมผ้าไทย จำกัด (มหาชน)
82. นายสุวัฒน์ สุวีชาณิกุล	ผู้จัดการฝ่ายบุคคลและธุรการ บริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน)
83. นายเรืองศักดิ์ วุฒิสาสตร์	ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ บริษัท สายไฟฟ้าบางกอก เคเบิล จำกัด
84. คุณธรรดา เจริญกิจทวี	หัวหน้าแผนกบริหารทรัพยากรบุคคล บริษัท อุตสาหกรรมทำเครื่องแก้วไทย จำกัด (มหาชน)
85. คุณตุลยา โสถดิวรรณท์	เลขานุการผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท อุตสาหกรรมทำเครื่องแก้วไทย จำกัด (มหาชน)
86. คุณเสรี บุญวิทยาคุณ	บริษัท เบอร์คิวรี่
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย	
87. ดร.ขงยุทธ แฉล้มวงษ์	ผู้อำนวยการการพัฒนาแรงงาน
88. ดร.วัชร นัตรวริยะ	อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
89. คุณสาคร เกียรติพัฒน์กุล	นักวิจัย
90. คุณทศวรรษ จำปาศรี	นักวิจัย
91. คุณพนิตนาฏ อัจฉริยศิริรัชชัย	นักวิจัย
92. คุณวัฒนา กาญจนานิจ	ช่างถ่ายรูป
93. คุณสุนีย์ แซ่คู	เลขานุการ